

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
8. децембар 2017. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Ђорђе Милићевић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 86 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 109 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услове за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да је народни посланик Наташа Михајловић Вацић спречена да присуствује седници.

Прелазимо на тачке 1–31. дневног реда (наставак заједничког начелног и јединственог претреса):

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2017. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2017. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ОДЛУКУ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ФИНАНСИЈСКОГ ПЛАНА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2017. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БУЏЕТСКОМ СИСТЕМУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ СА ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ЗА ЗДРАВСТВЕНО ОСИГУРАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ, ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН ФОНДА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ ВОЈНИХ ОСИГУРАНИКА ЗА 2018. ГОДИНУ И ПРЕДЛОГОМ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН НАЦИОНАЛНЕ СЛУЖБЕ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ ЗА 2018. ГОДИНУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОБИТ ПРАВНИХ ЛИЦА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОРЕЗУ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОПРИНОСИМА ЗА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕПУБЛИЧКИМ АДМИНИСТРАТИВНИМ ТАКСАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РОКОВИМА ИЗМИРЕЊА НОВЧАНИХ ОБАВЕЗА У КОМЕРЦИЈАЛНИМ ТРАНСАКЦИЈАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ ПРАЊА НОВЦА И ФИНАНСИРАЊА ТЕРОРИЗМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОГРАНИЧЕЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ТЕРОРИЗМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕГУЛИСАЊУ ЈАВНОГ ДУГА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПО ОСНОВУ НЕИСПЛАЋЕНЕ ДЕВИЗНЕ ШТЕДЊЕ ГРАЂАНА ПОЛОЖЕНЕ КОД БАНАКА ЧИЈЕ ЈЕ СЕДИШТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊИХОВИМ ФИЛИЈАЛАМА НА ТЕРИТОРИЈАМА БИВШИХ РЕПУБЛИКА СФРЈ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ЗАЈАМ ЗА РАЗВОЈНЕ ПОЛИТИКЕ У ОБЛАСТИ УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА ОД ЕЛЕМЕНТАРНИХ НЕПОГОДА СА ОПЦИЈОМ ОДЛОЖЕНОГ ПОВЛАЧЕЊА СРЕДСТАВА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ПРОГРАМ УНАПРЕЂЕЊА ЕФИКАСНОСТИ И ОДРЖИВОСТИ ИНФРАСТРУКТУРЕ) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И КАНЦЕЛАРИЈЕ УН ЗА ПРОЈЕКТНЕ УСЛУГЕ У ВЕЗИ СА ОТВАРАЊЕМ КАНЦЕЛАРИЈЕ УН ЗА ПРОЈЕКТНЕ УСЛУГЕ У БЕОГРАДУ, У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФИНАНСИЈСКОЈ ПОДРШЦИ ПОРОДИЦИ СА ДЕЦОМ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РАДУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ И ОСИГУРАЊУ ЗА СЛУЧАЈ НЕЗАПОСЛЕНОСТИ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОШЉАВАЊУ СТРАНАЦА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У ЈАВНИМ СЛУЖБАМА;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАПОСЛЕНИМА У АУТОНОМНИМ ПОКРАЈИНАМА И ЈЕДИНИЦАМА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПЛАТАМА СЛУЖБЕНИКА И НАМЕШТЕНИКА У ОРГАНИМА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ И ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СИСТЕМУ ПЛАТА ЗАПОСЛЕНИХ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ;

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА;

– ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 48. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“ БР. 106/15 И 106/16 – АУТЕНТИЧНО ТУМАЧЕЊЕ);

– ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН РЕГУЛАТОРНОГ ТЕЛА ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ ЗА 2017. ГОДИНУ.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су позвани да присуствују седници сви чланови Владе са својим сарадницима.

Настављамо рад по редоследу народних посланика према пријавама за реч у заједничком начелном и јединственом претресу о предлозима аката из тачака од 1. до 31. дневног реда.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

Изволите.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо, поштовани присутни, народни посланици Бошњачке демократске заједнице ће гласати за закон о буџету зато што смо се уверили да је уложен значајан труд за унапређење овога закона у односу на прошлу годину, свакако у складу са реалним могућностима.

Желим такође поздравити чињеницу да ће значајна средства бити издвојена за гасовод од Александровца преко Бруса, Рашке, Новог Пазара до Тутина, што је изузетно важно и чиме ће се, надам се, овај пројекат и окончати до 2019. године, како је најављено.

Такође, желим скренути пажњу на путеве Нови Пазар – Тутин и Нови Пазар – Сјеница због чињенице да су прошлогодишњим Законом о буџету били уврштени у буџет, међутим, ове године их нема. То је моје питање надлежном министарству – зашто и ове године ова два путна правца нису предвиђена законом о буџету? Иако сам делимично информисан да постоје значајни проблеми на самом терену, те да општине, односно Градска управа у Новом Пазару и општинске управе у Тутину и Сјеници нису извршиле део свог домаћег задатка, везано за имовинскоправне односе и трасу којом треба да прођу ова два путна правца, то није разлог да се ове две ставке избаце из буџета. Мислим да би Влада морала уложити додатни напор да се преко ових локалних управа оствари оно што је потребно и да се коначно крене са изградњом ова два путна правца, јер су у питању два пута која су у стању које се просто не може замислити, а сведоци смо и да врло често ови путеви односе младе животе.

Желим такође поздравити чињеницу да је буџет предвидео и инвестицију за трансферну станицу у оквиру система управљања отпадом код Нове Вароши, што је радосна вест за нас који живимо на подручју Санцака, поготово у том делу. Не знам да ли постоји неки други део ове земље где имате у пречнику од тридесетак километара три огромне дивље депоније. Када се возите од Сјенице према Новој Вароши, на том путу вас сусрећу разни лешинари, пси луталице, просто, у питању су депоније на тако опасним местима, које представљају еколошку катастрофу, тако да верујем да ће ова трансферна станица код Нове Вароши значити велики искорак.

Што се тиче средстава издвојених за пројекте дијаспоре, и то желим да поздравим. Међутим, оно што се да приметити у образложењу, имамо средства која се искључиво односе на тзв. српску дијаспору, односно Србе изван Србије. Желим да скренем пажњу да међу грађанима ове земље који живе у дијаспори има преко стотину хиљада људи бошњачке националности са подручја Санцака. Мислим да има и припадника других националних заједница. Дакле, и по уставним одредбама о равноправности и по основним људским начелима, мислим да је јако важно, као што тежимо пуној интеграцији свих грађана без обзира на етничку и националну припадност у овој земљи, да их интегришемо унутар земље, да нађемо начина да део средстава подржи и пројекте у дијаспори за припаднике бошњачке националне заједнице.

По питању Закона о финансијској подршци породици са децом желим подржати искорак који су предложени овим законима, који ће дати извесну подршку мајкама које рађају, иако сматрам да је то недовољно. Мајке се морају почети третирати у овој земљи не као неко коме се даје помоћ већ као стратешка вертикала демографског опстанка ове земље и свих грађана на овом простору. Зато очекујем да се у будућим пројектима и законима још значајније иступи у том смеру, без ограничења, без калкулација, до четворо. Мајке су хероји, мајке су главни носиоци будућности и морају имати значајнију и неограничену подршку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Зукорлићу.

Господине Милојичићу, повреда Пословника?

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући. Знам да нисте криви, али ви сте у овом тренутку председавајући. Мислим да није довољно озбиљна расправа о буџету, најважнијем закону у једној години, којој не присуствује министар финансија а, притом, не присуствује ни премијерка. Мислим да би бар једно од њих двоје било у обавези да присуствује данашњој седници. Знам да господин Вулин, као експерт за све

и свашта, може да одговара о буџету, али заиста мислим да није примерено да ни министар финансија ни премијерка не буду на данашњем заседању. Можете ли да нам кажете да ли ћемо наставити овако или ћемо сачекати ипак неког од њих двоје да дође и присуствује најважнијој седници у једној години?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Милојичићу.

Образлажући повреду Пословника рекли сте да повреду Пословника могу да учиним ја, али с обзиром на питање које сте поставили, даћу вам одговор.

Влада је обавестила Скупштину да су овлашћени представници када је реч о овој јединственој начелној расправи сви чланови Владе. Ту информацију сте добили уз Предлог буџета, прецизно и конкретно, мислим, на првој страни уз Предлог буџета за 2018. годину. Тренутно седници присуствује дванаест министара и наравно да имамо услове за наставак рада.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем вам.

Господине Комленски, ви сте желели да се јавите по повреди Пословника. Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Уважени председавајући повређени су чланови 103, 108 и 109.

На повреду члана 103. нисте могли да утичете, али сте, с обзиром на то да је класична злоупотреба Пословника у питању, били дужни да примените одредбу чл. 108. и 109, јер се константна злоупотреба Пословника од стране вештака за ситан и крупан криминал из Смедеревске Паланке понавља из седнице у седницу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Комленски.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника или не? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Чланови 105. и 106, говорник је управо назвао другог посланика ситним лоповом. Ваљда, председавајући, разумете да тако нешто не би смело да се дешава у Народној скупштини и да би требало да користите тај пословник кад год било који посланик, било да се ради о владајућој већини или опозицији, искористи овакве речи. Заиста није примерено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Радуловићу, не знам и не видим разлог зашто сте се ви јавили и указали на повреду Пословника и зашто сте препознали народног посланика. Нисам схватио да се господин Комленски

обратио било коме именом и презименом, тако да сматрам да нисам учинио повреду Пословника у конкретном случају.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?
(Да.) Захваљујем, господине Радуловићу.

Настављамо са радом. Реч има народни посланик Соња Павловић.

Изволите.

СОЊА ПАВЛОВИЋ: Хвала.

Поздрављам све чланове Владе који су данас испоштовали Скупштину. Сматрам да није примерено што остали нису дошли, нарочито министар финансија и премијерка Брнабић. Вероватно се славило због Звезде до рано ујутру па нису успели да стигну.

Уједно бих желела да питам министре који су присутни да ли им је мало непријатно што су сви ови закони „згужвани“ у једну расправу. То су закони које су они потписали и сматрам да би требало да имају достојан третман.

Ја бих веома радо пригрлила јучерашњи став господина Вујовића да смо на правом путу, међутим, у овом буџету заиста видим само следеће, ево мог сублимата буџета.

Такође, господин Вујовић је изјавио да је ово развојни буџет. Да ли то значи да је чињеница да ће овим буџетом 657,7 милијарди динара да се задужи Србија у 2018. години како би финансирала буџетски дефицит... Претворила је дуг „Србијагаса“ и „Петрохемије“ у јавни дуг у износу од 64 милијарде евра. Педесет две милијарде динара је за капиталне пројекте саобраћајне инфраструктуре, без обзира на то да ли је друмски или железнички саобраћај, и то као да су они на почетку реализације, а одобрени су толики ино зајмови у којима је зајмопримац пре свега Министарство за грађевинарство и инфраструктуру. Да ли то значи да смо наградили незаслужне због кашњења и пробијања рокова?

Буџет Министарства одбране – седамдесет милијарди динара, као да се спремамо за рат и још увек важи изјава Јосипа Броза да се спремамо за рат као да ће бити сутра а надамо се да га никада неће бити.

Господине Вулин, ми не желимо да се спремамо за рат. Напротив, желимо да уложимо у заштиту животне средине. А не знам ни зашто сте формирали то министарство када је оно добило минимална средства. Желимо да уложимо у природне ресурсе, код Министарства пољопривреде, воде и шуме. Желимо да уложимо у безбедност да не би дошло до стравичних последица због елементарних непогода. Поплаве из 2014. године нисмо заборавили, и у том правцу се заиста ништа није урадило.

Буџет од тридесет милијарди динара колико је уложено за услуге по уговору, апсолутно не могу да схватим. Да ли су то услуге за партијске

кадрове који су по свим министарствима постављени и на тај начин се исплаћују а формално нисмо запослили људе?

Затим, гондола у Београду. Београд има пуно тога што није урадио везано за „Београд на води“ а преузете су уговорне обавезе, а ми правимо гондолу као још једну од предизборних играчака.

Зато желим да поручим грађанима Србије следеће и да сумирам: јавни дуг Републике Србије је 24 милијарде евра, од чега је девет направљено у последњих шест година. Драге грађанке и грађани Србије, по свим овим кредитима који се дижу, гаранти, жиранти и хипотекарни дужници сте ви, ваша деца, ваши унуци и ваше пензије, ваши уплаћени доприноси за здравство, пензионо осигурање и осигурање од незапослености, ваши порези и комплетан ПДВ исказан на вашим дневним рачунима које са муком измирујете. Пробудите се, грађани Србије, крајње је време. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Павловић.

Реч има народни посланик Ана Караџић.

АНА КАРАЏИЋ: Захваљујем.

Као и сваке године, дошло је време да сумирамо резултате, поштовани председавајући, чланови Владе, поштовани народни посланици. То данас можемо учинити са осмехом на лицу зато што су резултати ове владе приказани у буџету који је пред нама.

Суфицит од седамдесет шест милијарди динара на целокупном републичком нивоу и деведесет на нивоу државе заиста показује ефикасност ове владе.

Оно што је улагано, инвестиције које су рађене, рађене су у правом су правцу јер имамо много нижу незапосленост, нова радна места, отворене су фабрике, а много је уложено у инфраструктурне пројекте попут Коридора 10, где је уложено више од једне милијарде евра.

Оно што је такође важно за нас, за грађане, тренутно је најважније што је јавни дуг смањен и што је спроведена фискална консолидација, те можемо да повећамо плате и пензије, које су морале у неком тренутку да буду смањене.

Ми из Покрета социјалиста, где год се налазили, увек морамо да се боримо за социјалну правду. Тако је наш председник, министар Александар Вулин, за време свог мандата као министар рада направио закон о финансијској подршци породици са децом. Данас је тај закон пред нама. За нас као жене веома је важан – по ком год уговору да радимо, било да је уговор о делу, уговор о привременим и повременим пословима, било да се ради о власницима пољопривредних газдинстава, имамо могућност и право да остваримо породилско боловање, односно да добијемо накнаду за то.

Оно што је важно јесте што сав новац иде директно на рачун нас жена, корисника, те не може бити злоупотребљен и не може да касни.

С друге стране, од када је наш председник министар одбране буџет је већи него икада од 2000. године, повећан је за 11,6 милијарди, а троструко је повећана сума која се односи на оружаше и опрему.

Оно што је такође важно за нас који се бавимо социјалом јесу људи, војска. Војску чине људи. Из тог разлога плате ће бити повећане за 10%, планирана је изградња војних станова, планирано је да се добави нова опрема. Све то ће повећати морал и борбену готовост Војске. На тај начин ми ћемо успети да дођемо до нашег циља, а то јесте војно неутрална држава, то јесте јака и снажна Војска, која ће моћи да брани нашу државу.

Због доброг и домаћинског одношења према буџету данас имамо повећање пензија од 5%. Многи из опозиције рекли би како треба вратити пензије на старо, али ми кажемо да ће овим повећањем од 5% за већину пензионера пензије бити веће него оне које су биле пре смањења.

Зашто су, нажалост, плате и пензије смањене? Све је то резултат пљачкашких приватизација претходне власти, све је то резултат недомаћинског одношења према буџету. Морам да наведем само неке примере како је буџет коришћен, јер смо данас чули како министар Вулин зна све и свашта.

Истина је да зна све и свашта и зато је ефикасно водио Канцеларију за Косово и Метохију, ефикасно је водио Министарство рада, а сада Министарство одбране.

Оно што, сигурна сам, министар Вулин не зна, а овде има ко да га подучи, јесте како да буџет Смедеревске Паланке оштети за четири милијарде динара, са затезним каматама; како да буџет Смедеревске Паланке оштети за четрнаест милиона тако што од свог партијског колеге купи Дом Војске, затим га у неколико дана прода даље неком трговинском ланцу. Можете да замислите како данас то изгледа – на месту Дома Војске имамо продавницу „Макси“.

Да воде рачуна о људима, они не умеју, али сигурно знају о животињама: имамо, на пример, у Спортском центру Шумице дуг од сто милиона, због чега су „Шумице“ отишле у ликвидацију, али без обзира на то што је дуг постојао, они су куповали храну за папагаје.

Да не причам о томе да је „Пазл град“ на Вождовцу изграђен на војном земљишту, без тендерске документације, без локацијске и грађевинске дозволе, за 350.000 евра, у кампањи те странке. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Господине председавајући, поштовани министри, поштоване колеге посланици, поштовани грађани Републике Србије, жао ми је што Влада и даље не само да не поштује Парламент већ не поштује ни грађане Србије, јер на најважнијој седници, када се усваја буџет, нема ни министра финансија ни било ког представника Министарства финансија који би могли да разговарају са нама о томе. Надам се да ће други министри који су овде у сали бити компетентни да полемишу са нама и одговоре на питања која ћемо им поставити у име грађана Републике Србије.

На самом почетку, ово је шести буџет који усвајају владе, у различитим формама, Српске напредне странке и Социјалистичке партије Србије. С обзиром на чињеницу да и даље настављате са кршењем Устава и да ми не добијамо завршни рачун, за који је предвиђено Уставом да се усваја у Скупштини, а, с друге стране, немамо никаквих података о извршењу претходних буџета, ми можемо да говоримо само о ономе што данас осећамо сами или добијамо некакве податке из других докумената и билтена.

Што се тиче буџета, морам да кажем да једна мера коју сте успели да спроведете за ових шест година јесте једино смањење дефицита. То јесте добро, питање је само на који начин је тај дефицит смањен. Смањен је, нажалост, по леђима грађана Србије, по леђима привредника Србије, а не реформама јавних предузећа, не растом БДП-а. Он, као једна једина економска категорија, не може да одсликава индекс економске снаге једне државе. Ако поред дефицита погледамо шта је са јавним дугом и са растом БДП-а, схватићемо да је Србија и даље потпуно економски сломљена.

Две владе, да вас подсетим – а ево и министра, надам се да ће се укључити у ову расправу и саслушати оно што му будем говорио – од 2000. до 20012. године су у просеку, ако се све сабере, укључујући период светске економске кризе, имале раст бруто друштвеног производа 5%; кумулативно, 47% је био укупан раст друштвеног производа. Паралелно са тим, јавни дуг је растао око сто милиона годишње. Све то је било до 2012. године.

Од 2012. до 2014. године, за време прве владе министра Дачића, односно премијера, такође је било благог пораста БДП-а, да би од 2014. до 2017. године Србија ушла у најгори период, економски, од 2000. године. Дакле, од 2014. до 2017. године Србија је кумулативно имала свега 1,66 раст БДП-а. Паралелно са тим, десет милијарди су задужени грађани Републике Србије; свако је у том периоду задужен са 1.400 евра по глави становника, од бебе до пензионера. То не би било спорно да смо на други

начин успели да подижемо раст привреде, да се било шта позитивно десило. Заправо, ништа се не дешава.

Дакле, ви настављате, БДП ће бити 1,8%. Прошле године сте на том месту говорили, министре, да је за ову годину предвиђен раст 3% али да очекујете да ће бити 4%. Наравно да неће. Србија је на зачељу у односу на све земље региона које су упоредиве са нама. Ми смо иза свих земаља по расту БДП-а, то је истина.

Исто тако, резултат тога су и просечне зараде. Ви се својски трудите да пребаците четиристо евра, ту фамозну границу зарада у Републици Србији. Паралелно са тиме, ако погледате земље у региону, у Босни су веће зараде, у Црној Гори су веће зараде, да не говорим о Хрватској и осталим земљама. Једино Македонија има нешто мање зараде него што имају грађани Републике Србије.

У овом буџету, министре, настављате са погубном мером забране запошљавања, са једним јединим разлогом – да би се наставило примање партијских кадрова СНС-а под плаштом комисије. А сви они млади људи који завршавају школе и који треба да се запошљавају овде неће имати даље прилику да се запошљавају. Самим тим, не можемо говорити о смањењу незапослености.

Не можемо говорити ни о некаквом расту. Јер, да бисмо имали раст БДП-а, господине министре, нама су потребне инвестиције, барем 22–25%, да би раст био 5%, колико данас треба Србији, а тога нема ни у овом буџету.

Што се тиче повећања зарада, мене би занимало зашто сте и по ком критеријуму неке повећали 10%, неке 5% или зашто, рецимо, локална јавна предузећа и запослени у њима нису добили никакво повећање, зашто радници Републичког фонда за здравствено осигурање немају никаквог повећања у предлогу овог буџета?

Такође сте у Предлогу буџета градовима и општинама индиректно скинули нових десет милијарди, поред девет милијарди које сте скинули Законом о финансирању локалних самоуправа, што значи да се централизација и даље наставља. Али сте милијарду подигли у текућој резерви, вероватно да бисте могли, коме буде требало током године, ви да дајете, без икаквог система и без икаквог плана.

Паралелно са тим, наставља се са субвенцијама. Док смањујете паре градовима и општинама, настављају се субвенције неререформисаним јавним предузећима, као што је Железница са 14 милијарди.

Такође, учешће буџета за пољопривреду је испод 5%, иако најављујете сваке године да ће бити преко 5% или да ћете га подизати. Али

зато страним инвеститорима дајете дванаест милијарди за подстицаје по запосленом раднику у њиховим предузећима.

Наравно, нема ни Моравског коридора, али зато има ауто-пута Ниш–Драч и београдске гондоле – у овој години 360 и у следећој години 800 милиона. То је нешто што грађани Србије треба да финансирају јер ће им се подићи стандард, то су те инвестиције како их ви гледате.

Оно што је такође скандалозно јесте да грађани Србије издвајају скоро петнаест милијарди динара за неодговорност функционисања Владе Републике Србије. То су новчане казне по решењу судова. За измишљене афере, разноразна хапшења и судске процесе данас то плаћа држава из буџета. То је повећање за преко 70% у односу на претходну годину.

Суштина је реформисати државу и суштина је створити институције. За шест година то нисте урадили и зато и јесте овакво стање у буџету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Алексићу.

Господине Орлићу, ви сте пријављени, налазите се у систему.

(Владимир Орлић: Реплика, помињана је странка.)

Народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Па не чуди ме што представници Вука Тадићевог Јеремића имају замерке на чињеницу да се организују хапшења у Србији. Да њих та тема боли, то ми је потпуно јасно, разумем разлоге, али морам да признам да ме заиста чуди да се они који су тек скоро открили као појам раст БДП-а тиме баве и говоре да је нешто феноменално постигнуто до 2012. године. Како неко не прокоментарише онај минус, дубиозу дубљу од 3%, баш по питању раста? У ком је то периоду било? Да се случајно не испостави да је било баш у том периоду до те феноменалне 2012. године, до које су руже цветале овом земљом? Можда је то разлог.

Чуди ме да се помиње питање запошљавања кадрова Српске напредне странке. Зашто се не крене најзад у ту истрагу на коју ми позивамо, да се распитају међу собом, међу члановима своје посланичке групе и осталих који припадају тој страни тамо, где примају плате најнормалније у државном сектору, где чланови њихових породица раде и зарађују плате најнормалније у државном сектору, да ли то значи да су сви они сада чланови СНС-а? Не бих рекао. Толико на тему озбиљности када се о томе прича било када.

Субвенције. Никако да нам одговоре, а позивамо их уредно, колико је то субвенција додељено страним а колико домаћим предузећима, колико

је људи добило посао на основу тога. Да ли је то можда боље од оних 500.000 људи које су на улици избацили?

Никако да нам одговоре зашто упорно, па и сада по питању гондоле, критикују оно што су сами предлагали.

Господо, 2004. године предлагали сте гондолу, односно жичару у Београду. Погледајте мало како је била предложена, осмишљена и колико је требало да кошта. Немојте да се изненадите ако се испостави да је требало да кошта и више од овога како је предложено данас. Исту ствар коју сте радили са фонтаном сада радите на примеру те жичаре.

На самом крају, зашто та питања не упутите ономе коме их ових дана упућује сам Вук Тадићев Јеремић, свом разредном старешини Борису Тадићу? Да није због тога што у том случају неко не би имао посланичку групу овде? Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

Народни посланик Мирослав Алексић, право на реплику.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ја сам више волео да ми министар одговори на ова питања, али океј, уважавам и ово што је говорио господин Орлић.

Говорио сам искључиво о званичним статистичким подацима када сам говорио о периоду до 2012. године, и то се не може избрисати – дакле, јасно стоји да је раст БДП-а кумулативно за тих дванаест година био 47%, да је раст БДП-а у последње три године 1,66 кумулативно, да је јавни дуг тада био 15 милијарди, да је данас 24 милијарде.

Такође, уважавам то што сте зауставили раст јавног дуга – и није битно шта је производ тога, да ли кретања на светском тржишту, да ли курсне разлике, али је он сада стао – али не можете рећи да је то успех јер сте се десет милијарди већ задужили.

Што се тиче стања у привреди, субвенција, 36 милијарди се дугује привредницима Србије за повраћај ПДВ-а. Ви сте, министре, говорили јуче о томе, али ћу вас подсетити да они којима су издата решења, не ови који желе да злоупотребе тај институт, него они који су добили решење о повраћају, месецима не добијају тај повраћај и угрожено је пословање тих приватних предузећа. То је зато да би се, вероватно, вештачки говорило да имамо суфицит од преко седамдесет милијарди у буџету. Ако не исплаћујете и не сервисирате као држава ваше обавезе, потпуно је природно да онда кажете – да, имам пун џеп пара али зато не сервисирам своје обавезе, да бисте могли медијски да манипулишете. То није реално стање у каси Републике Србије и грађани то осећају.

Суштина је да сте се као Влада отуђили од грађана Србије, да не осећате колико се тешко из дана у дан живи. Грађани су на ивици економског слома и економске егзистенције јер из године у годину имају нове намете. И сада имате закон о новим таксама које ће морати да плаћају. Никако да грађани осете тај бољитак о коме ви говорите већ шест година у континуитету. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Алексићу.

Реч има најпре представник предлагача, министар др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Знате шта, у поплави информација које сте изнели овде, било би јако добро да сте направили неку узрочно-последичну везу између сваке од тих констатација и везу са економском политиком, између почетка, напретка и ситуације данас у односу на оно што говорите. Бацати огромну количину чињеница, све што сте написали понављате из претходне године, апсолутно није уверљиво.

Значи, од чињенице коју понављате овде, не знам ко вам пише брифинге, о порасту дуга за десет милијарди... Ја сам вам навео конкретне цифре од почетка програма. Ви знате, учили те физику, ви сте врло образован човек и врло елоквентно све то говорите, али то апсолутно није повезано, ни узрочно-последично повезано, нити је повезано са оним што је најважније, а то је да се у сваком моменту овде, у овој скупштини, расправља о опцијама које стоје пред нама.

Илузија коју ви стварате, да је било могуће извести реформе без трошка, да је било могуће из свега тога узлетети и изаћи; системско решење, има пожар, он каже – излети из шуме, узлети... Ја не знам да летим, ја знам само да прођем путем који нуди нормална професија, нормалне институције у свету. Према томе, мени је жао што је то тежи пут од онога који ви у својој глави замишљате. Не видим ниједан начин како би све те ваше чињенице...

У многим стварима можемо да се сложимо, треба грађанима да буде боље. То покушавамо управо да урадимо, а то показују све ствари које смо урадили. То показује повећање плата у приватном сектору, то показује смањење незапослености, то показују инвестиције које су веће од текућег биланса плаћања.

Хоћемо поново да прекидамо? Ја сам савршено ћутао док ви говорите, молим вас. Узмите реч па кажите шта имате да кажете. Молим вас. Знате ли шта значи термин „парламентарно“? Ја желим да разговарам о свим темама, за мене нема табу тема, само поставите лепо питање, да разговарамо .

Према томе, у свим стварима где говорите позитивно, о аспирацијама, жељама итд., можемо потпуно да се сложимо. У многим чињеницама које наводите, такође. Не желим да спорим чињенице, само желим да разговарамо о томе како су оне узрочно-последично повезане, како се из тачке А могло ићи бољим путем од онога који смо ми предложили.

Оно што ми предлажемо, што је политички доста захтевно а социјално доста болно... Ми смо изашли из прве, најтеже фазе тог процеса и сад се налазимо на путу да то цементирамо. Ми смо једна од ретких земаља које су то успеле.

Не бих желео да ви бацањем таквих чињеница спорите нешто што апсолутно није спорно. Ви нисте рекли ниједан аргумент, коју алтернативну економску политику, коју алтернативну буџетску политику смо могли да водимо од краја 2014. године када смо почели да правимо план реформи до данас. Молим вас да то кажете.

Рећи да смо ми нижи у дохотку од других кад смо били у паду, па смо се окренули на горе, то је тачно, али ирелевантно. Значи, остваривање промена које смо омогућили овим реформама које радимо јесте оно што желимо да урадимо.

Наравно да постоје ствари о којима можемо и овако и онако, о којима можемо да се споримо, али немојте да спорите подацима о томе да је дуг порастао десет милијарди. Ја сам петнаест пута досад рекао да је то потпуно бесмислена тврдња. У 2012. години то је био резултат инерције. Сваки човек који зна физику рећи ће вам да инерција брода који иде двадесет миља на сат... Кад окренете кормило, он ће још сат један ићи напред па тек почети да се окреће. Сада смо постигли то да смо се окренули. Немојте сад да ми говорите о томе шта је било пре, него о томе шта се догодило од кад смо то урадили до данас.

То је дискусија која је тачна, али ирелевантна. Ја вас молим да политичку дебату мало ставите на онај терен где постоје опције. Тамо где не постоје опције, немојте да о томе расправљамо.

Према томе, да ли је требала гондола или не, то је потпуно друго питање од тога да ли је наш раст нижи и што су плате ниже, питање за вас је... Није зато што ми желимо да буду ниже, него зато што не видимо како могу да буду више а да то буде одрживо. Лепо сам рекао, ми смо имали простор од 35 милијарди да у пројектованом буџету омогућимо повећање плата у јавном сектору и то смо дозволили. Више од тога ми као Министарство финансија сматрамо да не би било у реду.

Како се то дели, то одлучује цела Влада, то сам рекао. Свако треба да одлучи, а имаћете прилику да у склопу закона о платама разговарамо о

томе колике су плате, како да их динамички уједначавамо, како да добијемо оно што цео свет жели да има, а то је да плате буду сразмерне раду и ризицима. Неке струке су добро плаћене, али су та занимања јако ризична. Спортисти су плаћени у свету јако много, али њихова каријера траје пет година и само су они на врху плаћени тако, а не сви остали. Морамо да знамо у сваком сектору где се налазимо и шта радимо.

Немам ништа против да дискутујемо, али бих желео да будете фокусирани на неку тему и да могу да вам одговорим у смислу алтернатива. Овде могу само да вам одговарам на чињенице. Ви цитирате чињенице које нису релевантне. Оно што је релевантно је оно што смо јуче рекли, а јуче сам вам рекао да је дуг минимално порастао, што је потпуно конзистентно.

Иначе, ви кажете да ми лажемо и крадемо. Ја вам кажем, то је потпуно нетачно. Значи, наш је дуг порастао од 2015. године, откад су кренуле реформе, тачно за дефицит, плус мала промена у ликвидности. Све остало су израчунате промене које су биле резултат, у једном периоду, неповољних кретања курса за нас, а у последњем периоду повољног кретања курса.

Немојте да о томе расправљамо. Стручно, то је просто. Политички, немојте да политизујете више од онога што је могло. Да ли ви предлагете да Србија иде стратегијом бивше Румуније, да потпуно одустане од коришћења страних ресурса, односно ресурса ван земље? Можемо и о томе да причамо. Ја ћу бити изразито против.

Ако кажете да постоје ризици задуживања, ту се слажем; ако кажете да постоје ризици усмеравања ствари на било шта, ту се слажем, али се, рецимо, не слажем да можемо истовремено свима у максимуму, како ви кажете, да дамо све. Е, то једноставно не може. То се зове избор приоритета. Ми бирамо оне приоритете који треба, пре свега, да нам обезбеде стабилност, излазак из ове кризе, стварање нових радних места, трајно повећање БДП-а.

Ми смо рекли да овај пут води, и то нам сви потврђују, стабилнијој стопи раста БДП-а. Као што нисмо могли 2014. године да предвидимо елементарне непогоде, тако не можемо да предвидимо шта може допунски да утиче на наш раст. У условима који данас преовладавају очекујемо најмање 3,5% раста, и то смо управо рекли. Имате право то да спорите, али немојте да стварате утисак овде да ваша елоквенција значи да сте у праву. Не значи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, реплика на излагање господина Алексића.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ви сте, министре, потпуно у праву када се позивате на физику и на инерцију у тим процесима, али, нажалост, морам да кажем, погрешним људима се обраћате. Физику је, колико ми се чини, завршио онај велики политички геније, Вук Тадићев Јеремић. Чули сте сигурно за њега. То је онај човек што је скоро пазарио странку. Међутим, колико зна физику, у то не бих улазио. Надам се да је зна боље него што зна дипломатију.

Што се тиче ових питања која смо ми покренули данас, интересантно је да се у два минута човек ни не осврне на оно што је било директно питање – где је било тих минус три кома нешто посто раста, тзв. раста, које је то године било, да ли у то златно доба о коме нам се овде прича. Хајде да се око тога разумемо, ако покренете тему, терајте ствар до краја, испричајте и објасните. Не, кажу – отуђење од народа.

Какав је то ниво отуђења од народа када неко списка, колико беше, 3,6 милиона евра на путовања по свету, учинак за државу му буде нула, потроши те паре само да би се лично рекламирао и онда буде мало и боравак на најбољим могућим местима, најскупљим локацијама, најелитнијим хотелима, све то буде мало, него још приде тих народних пара, колико, 55.000 евра стрпа у свој џеп припремајући кандидатуру за шта, за неко место у УН. Који је то ниво отуђења и одсуства било каквог осећаја за то како народ живи, шта је држави потребно и шта би тај неко требало да ради за ту државу и тај народ?

Да се неки овде врло радо позивају на пример румунског пута, и ту је министар био у праву. Ја се добро сећам кампање 2017. баш из редова тих који су подржавали великог политичког победника, Тадићевог Јеремића. Чини ми се, сваки дан су показивали слике демонстрација у Румунији и оне језиве призоре разбијених глава. Да ли су на то мислили када су се позивали на румунски пример и румунски пут? Надам се да нису.

Субвенције... Људи (завршавам тиме, господине председавајући), истерајте ствар до краја. Ако сте стварно против њих, под један, кажите људима који су се запослили на основу њих – не, није требало да добијете посао и, друга ствар, вратите те тракторе које сте добили кроз субвенције.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Орлићу.

(Мирослав Алексић: Реплика.)

Господине Алексићу, немате основа за реплику.

Настављамо даље са радом.

Реч има народни посланик Милена Турк.

МИЛЕНА ТУРК: Захваљујем, уважени председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, крај године је свакако тренутак у коме треба да разговарамо о буџету али и прилика да

чујемо најшире могуће аргументе и најширу могућу причу. Ја ово видим као прилику да разговарамо и сумирамо досадашње резултате, да говоримо о плановима за 2018. годину али и да разговарамо о предлозима који се поред буџета налазе на данашњем дневном реду.

Из приложених података које смо добили јасно се види да ови планови имају основ и утемељење у досадашњем руковођењу и раду. Уштеде су учиниле да има простора за одобравање бонуса, накнада запосленима, односно корисницима буџетских средстава, и то су измене које су унете ради награђивања оних који су поднели највећи терет када је у питању стабилизација финансија у Републици Србији. Оно што је кључно јесте да је ова одлука одржива, да је планирана из реалних и постојећих средстава и да је донета када су се за то стекли реални услови.

Када је у питању финансијска подршка породицама са децом, ово је јасан показатељ намере Владе Републике Србије да оснажи и подржи српску породицу и да је у тренутку када је то породици најпотребније обезбеђен јасан механизам подршке породицама са децом. Ова мера је изузетно значајна у моменту када породица има повећане издатке и зато ће финансијска давања бити већа.

Још једна мера која је донета у овом предлогу јесте смањење потребне документације за остваривање ових давања, што је изузетно значајно, али и боља заштита за породице јер се све накнаде уплаћују директно на њихове рачуне, а не на рачуне послодавца. Ова давања неће зависити од тренутне финансијске ситуације послодавца, већ ће заправо Република и Министарство за рад и социјална питања преузети улогу послодавца.

Додатна заштита, односно додатна накнада је предвиђена за жене по основу рођења и неге детета и предвиђена је за лица која се баве сопственом делатношћу или су власници пољопривредних газдинстава, запослени по уговору о делу или ауторском уговору.

Закон предвиђа накнаду трошкова боравка у предшколским установама за децу која долазе из породица које су корисници социјалне помоћи али и рефундацију трошкова за боравак у предшколским установама за децу чије су породице материјално угрожене.

Оно што бих желела да истакнем када је у питању буџет, то су повећана средства, односно 87 милијарди, када су у питању субвенције које су опредељене; то су средства која су опредељена за капиталне инвестиције. Велики део тих средстава је опредељен за инфраструктуру. Ако се не варам, 40% је предвиђено за Министарство саобраћаја, инфраструктуре и грађевинарства, и то је оно што нам је у овом моменту најпотребније, да наставимо изградњу ауто-путева, да наставимо обнову и

санацију постојећих путева, јер је то прилика да се повежемо са регионом и будемо примамљивији инвеститорима, да омогућимо већи долазак инвестиција, отварање нових радних места.

Седamnaест милијарди за експропријацију додељено је Министарству финансија. Мене посебно радује што се у плану за 2018. годину налази и иновирање постојећег плана за Моравски коридор, који се односи на усаглашавање са сликом на терену, односно усаглашавање са просторним планом и са заштитом од вода у зони коридора. Јавно предузеће „Путеви Србије“ спровело је јавну набавку за измену овог плана. Важно је истаћи да се упоредо са променом овог просторног плана ради на заштити од вода, односно на изградњи канала. Оно што је такође значајно јесте да за овај пројекат постоје чак два заинтересована инвеститора.

Не морам да напомињем колико ће ово бити значајно за повезивање коридора 10 и 11, за 500.000 становника на овом потезу од Ћићевца, Сталаћа, Крушевца, Трстеника, Краљева и Чачка, и да ће ово бити наша прилика да будемо доступнији инвеститорима и отварамо нова радна места.

Значајно је што се уз помоћ Републике реализују капитални пројекти у свим деловима Србије, равномерно се улаже у све делове. У Трстенику је при крају извођење радова на првом кружном току, који је вредан седамдесет милиона динара, који свакако не би био могућ без помоћи Републике и значајно ће утицати на безбедност на овом магистралном путу. Недавно је завршена реконструкција још једног дела магистралног пута, у вредности од 150 милиона динара, у Стопањи, што је значајно за сам изглед овог дела и за безбедност на путу јер су урађени паркинг, јавна расвета и тротоари.

Канцеларија за управљање јавним улагањима је нешто што је такође веома значајно и што омогућава да улажемо у наше школе, установе, да вршимо реконструкцију, енергетску ефикасност. У Трстенику је почетком ове године за две школе одобрено десет милиона динара, а сада, крајем године, још за две близу седамдесет милиона. То су средства која општина сигурно не би могла сама да обезбеди и веома нам је то значајно.

Мене посебно радује што сам у програму овог буџета видела да се средства за Канцеларију за управљање јавним улагањима повећају, и то је веома значајно, да ће износити 2.944.573.000 динара, што значи да ће улагања тек бити. Све што ми треба да урадимо јесте да се припремимо са пројектима и да спремни чекамо ове конкурсе.

Када је у питању Министарство омладине и спорта, за установе у области спорта и физичке културе повећање је 26,5%, дакле 93.450.000, што је такође веома значајно; имаћемо доста прилика у току наредне године да улажемо у ове објекте.

Када је у питању Министарство привреде, за регионални развој је предвиђено 1,9 милијарди. И, расходи за субвенције, чак 13 милијарди је намењено приватним предузећима.

Када је у питању Министарство одбране, ту су забележена предвиђена повећања. Дакле, 67 милијарди је опредељено, од тога за издатке за машине и опрему 13,2 милијарде.

Морам да напоменем да је у протеклој години „Наменска“ у Трстенику добила средства у вредности од три и по милиона евра за модернизацију машина, што је предуслов да се уђе у нове послове, да се склопе нови послови, да се упосле нови, млади људи.

Министарство пољопривреде наставља улагања. Дакле, субвенције су предвиђене у износу од осамсто милиона динара. Буџетски фонд за воде, бележимо повећање од 40%, повећање субвенција између осталог и Управе за аграрна плаћања 11,8%.

Стално можемо чути критике на рачун Владе и министарстава, али оно што морам да напоменем јесте једна ситница коју заборављамо, а то је да се министар не постаје уз помоћ амбасада и медија, већ се министар постаје способношћу и уз помоћ грађана Републике Србије, односно уз њихову подршку и поверење.

Све би то опозиција боље, али се не либи да, иако благи Влади и рад министарства, користи субвенције које то министарство додељује. Тако имамо у данашњим новинама да је претходни говорник остварио 893.833 динара подстицаја за куповину трактора за своје пољопривредно газдинство. Честитам! Ово је одлична порука. У ваше време, у време претходника, нико ко није био део владајуће власти није могао да оствари динар субвенција, а данас су субвенције доступне свима, и то је одлично.

Разумем и страх да се не понове резултати избора у Милутовцу када су на поновљеним председничким изборима освојена само два гласа. Насупрот томе, Српска напредна странка је освојила 90% гласова становника Милутовца. Александар Вучић је задобио огромно поверење.

Морам да напоменем да грађани живе и у Милутовцу, и у Костолцу, и у Прешеву и да не живе само у Београду, већ се морамо посветити развоју целе Србије и улагати у целу Србију. Имајући у виду предодређена средства за улагање у све кључне области, а то су инфраструктура, привреда, пољопривреда, уверена сам да ће овако испланиран буџет довести управо до равномерног развоја свих крајева Србије и унапређења квалитета живота наших грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Господине председавајући, рекламирам члан 104. Пословника и сматрам да сте га грубо прекршили.

Као прво, министар Вујовић је уредно и пристојно позвао мене да изнесем ставове алтернативне економске политике. Нисте ми дозволили. Такође, у свом излагању је изнео неке ствари које произилазе из погрешног тумачења мог излагања, зато што је закаснио на седницу и није дошао на време. Ви мени не дајете право на реплику од цела два минута, али зато посланику Орлићу дајете реплику на реплику. Дакле, два пута сте прекршили Пословник: прво што мени нисте дали да одговорим министру, на шта сам апсолутно имао право, а затим што сте Орлићу дали два пута.

То говори о томе да ви заправо не желите нормалност у овом парламенту. Када неко из опозиције жели да дискутује нормално, културно и цивилизовано о буџету, о најважнијем документу који се тиче живота грађана Србије, ви то не дозвољавате. Тиме што везујете руке посланицима опозиције не можете сакрити истину, она ће кад-тад доћи до грађана, кад-тад они ће то схватити.

Ово што радите је брутално кршење Пословника, господине Милићевићу, и ви то врло добро знате. Ви на тај начин злоупотребљавате функцију на којој се сада налазите, производите да овде дође до тензија и окривљујете опозицију како прави хаос у Парламенту, прави разноврне сценарије. Не, то радите ви. То радите тенденциозно већ две године, са идејом да урушите највиши законодавни орган у Републици Србији, највише законодавно тело. Молим вас да убудуће то не радите. Ако желите нормалност у овом парламенту, дајте нормалну дискусију, нормалну полемику и са једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, имамо потпуно нормалну дискусију. Да ли сам ја као председавајући прекршио Пословник или не, то ће рећи посланици у дану за гласање.

Члан 104. став 3: „О коришћењу права из ст. 1. и 2. овог члана одлучује председник Народне скупштине“, у конкретном случају председавајући.

Ви сте током свог излагања, да вас подсетим, изазвали реплику помињући политичке странке и то је био основ за јављање колеге Орлића. Након тога сте добили додатна два минута да образложите и поставите одређена конкретна питања. Опет сте поменули неке политичке странке. Добили сте врло конкретне одговоре од министра Вујовића и он се није негативно изразио у контексту вашег дијалога. Напротив, ја сам схватио да вас је похвалио и да је рекао да сте веома елоквентни.

Питам вас да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника. (Да.)

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, господине председавајући, рекламирам члан 103, у вези са чл. 107. и 108. Ставови 7. и 8. говоре о томе да када неко злоупотреби повреду Пословника, онда се време тој посланичкој групи одузима.

Члан 103. говори о томе да се повреда Пословника може изрећи као ја сада, непосредно по учињеној повреди Пословника. Пошто ви нисте то повредили за време излагања госпође Турк, та повреда је била неблаговремена, прерасла је у реплику, повредила је достојанство, и то од стране – с обзиром на то да се расправља о буџету – особе која увек учествује у расходу буџета. Он никада не учествује у приходу. Он као онај Вук „Потомак“, мислим да је код њега сада у странци, он увек учествује у расходима. Онај је имао џепарац 28.000 евра месечно. Овај је у расходу 55 милиона динара био за три године, на невладину организацију.

Повреда достојанства Народне скупштине, с обзиром на то да се расправља о буџету, за ове неупућене, да особа која увек учествује у расходу, особа која је ове године добила од ове партијске државе (која не ваља) 893.000 динара за трактор... Дакле, толико је држава са расходне стране упутила колеги који је рекламирао повреду Пословника.

(Зоран Красић добацује.)

Ви, господине Красићу, немојте мени да добацујете, добацујте овима када говоре.

(Председавајући: Господине Ристичевићу, обраћајте се мени, молим вас. Само ми реците у чему је повређен члан.)

Дакле, особа која увек учествује у расходима, особа која је проневерила 55 милиона динара за неговање старих лица, које нико у Трстенику не може да пронађе, особа која је имала сеоско јавно предузеће са једним запосленим, тј. њим, последња је која може да крши Пословник и молим вас да примените меру из члана 103.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Ристичевићу.

Можда је било основа за примену мере из члана који сте поменули, али нема могућности јер посланичка група нема времена. Немате шта да одузмете.

Господине Ристичевићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди?

(Зоран Красић добацује.)

Господин Ристичевић се обраћа мени.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни?
(Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: И члан 109, господине председавајући. Ви сте потпуно у праву са овим образложењем које сте дали, да када посланичка група нема више времена за расправу ви то време не можете да одузмете. То је оно на шта је указао колега малопре и позвао се на чл. 107. и 108. који говоре о мерама. Ја бих желео да ствари додатно прецизирамо. Члан 109. говори о конкретној мери која може да се примени када неко злоупотребљава права по Пословнику. Мислим да злоупотребљава када га користи за држање политичких говора.

То се догодило малопре када је представник Вука Тадићевог Јеремића – у праву је господин Ристичевић, он је скоро добио своју странку и представнике у Скупштини када је пазарио ту странку – када је тај човек искористио право на рекламирање Пословника да држи говор. Мислим да је требало да га прекинете у том тренутку, а онда и да пређете на даљу примену мера на коју имате право и обавезу по Пословнику. Конкретно, 109. вама даје право да изрекнете опомену.

Не слажем се са тим да се Пословник злоупотребљава за говоре, то треба да спутамо чим крене да се дешава. На пример, не треба да дозволите да неко устане и говори овде да сте ви не знам какав диктатор, а ви му дајете да говори мимо свих правила и права. Мислим да ту треба да реагујете, па ако се неко оглуши на ваше упозорење, онда и опомену да изрекнете.

Мислим да треба да дозволите сваки пут када неко пожели да устане и овде објасни како је Вук Тадићев Јеремић потрошио оне силне милионе на најбоље хотеле, на лепа путовања, скупоцене дестинације и 55.000 евра дневнице за себе. Али не да држи говоре да би овде преко Пословника некоме на питања одговарао. На крају крајева, мислим да треба да дозволите да се неко јавно изјасни ако хоће грађанина Србије да саопшти свечано да је спреман, због тога што се не слаже са субвенцијама, да врати трактор који је добио преко тих програма субвенција. Али да не дозволите, да упозорите, ако треба и опомену да изрекнете када неко то злоупотребљава. На крају крајева, ако хоће та питања да постави Борису Тадићу, и то да дозволите иако тада вероватно не би било ни посланичке групе а ни оног времена да га узмете. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Орлићу, захваљујем.

Мој циљ је да у потпуности примењујем члан 108. и да се старам о реду на седници Народне скупштине Републике Србије. Мој једини циљ је

да имамо конструктивну и демократску расправу, никако да будем, како сте малочас цитирали једног од малопређашњих говорника, диктатор. Напротив, желим отворену демократску расправу и демократско сучељавање мишљења и знате да нерадо примењујем оне најтеже и најгрубље мере санкционисања.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Говорим на основу члана 32. Пословника. Скрећем пажњу да је уопште ова седница лоше почела само због чињенице да расправљамо о буџету који је једна од 31 тачке дневног реда. Желим да скренем пажњу народним посланицима и ове и оне стране да не користе време за препуцавање да би оставили утисак у јавности да нешто говоре. Веома важне теме су на дневном реду и ми, нажалост, нећемо моћи говорити ни о буџету, када се буде говорило о амандманима, зато што има много амандмана, потрошиће се све време пре него што дођемо до буџета.

Зато вас, господине Милићевићу, молим да будете мало флексибилнији. Министри су овде да одговарају на питања народних посланика и они се засад тако и понашају. Морате да дозволите и народним посланицима... Ако се неко јави за реплику, не значи да треба министар да га опсује да би он добио право на реплику, или обрнуто. Министар износи неко своје виђење, став Владе итд. Народни посланик, ко год да је у питању, има право да изнесе неко супротстављено мишљење. Ако ћете ви вашим формалним поштовањем Пословника...

Ви можете све по Пословнику; ја сам вама једном рекла да можете изгласати и да је Земља равна плоча, али остаће округла, цабе вам. Дакле, не ради се само о 127 ових тастера у зеленој боји, него се ради о томе да морате створити услове за ову седницу о којој јавност жели да зна, ту се прича и о повећању плата, неке ће се повећати, неке неће, и о повећању пензија, и о капиталним инвестицијама, много важних ствари је на дневном реду. Ако ћемо седницу претворити у препуцавање, а ви томе засад доприносите, онда ово ништа не ваља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Радета.

Схватам вашу сугестију као веома добронамерну и поштујем и примењујем члан 27. Слажем се са вама у потпуности да имамо веома важну и значајну седницу, веома важне и значајне тачке дневног реда и да нема разлога за политичка препуцавања с обзиром на значај тема, значај тачака дневног реда, значај седнице.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Господине Милићевићу, рекламирам члан 27. јер сте ви дужни да се старате о примени овог пословника, а поново сте га злоупотребили, и то грубо, јер сте дозволили посланику да рекламира чл. 107. и 108. у којима се уопште не говори о злоупотреби Пословника.

Човеку који је ријалити звезда и трговац житом из робних резерви, чија жена сада служи затворску казну, дозволили сте да држи нама предавања о лепом понашању... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Алексићу, нећу вам дозволити да наставите политичко преуцавање и реплику.

Дакле, свако од посланика има могућност и право да укаже на повреду Пословника, али нећу вам даље дозволити да кроз указану повреду Пословника реплицирате.

Настављамо даље са радом.

Реч има народни посланик Нада Лазич.

Изволите.

НАДА ЛАЗИЋ: Поштовани председавајући, поштовани гости из Владе Републике Србије, поштоване колегинице и колеге у Парламенту... Да, врло је тешко, грађани не чују ову расправу, тако да ми је тешко и да говорим.

Наиме, пошто долазим из Лиге социјалдемократа Војводине, желим да се осврнем на оно што се односи на трансфере АП Војводини...

Господине председавајући, хоћете ли, молим вас, увести ред?

(Председавајући: Молим вас да омогућимо колегиници Лазич да дискутује. Вратићу вам време, наравно.)

Дакле, желим да се осврнем, с обзиром на време које имам на располагању, на оно што се односи на трансфере АП Војводини, с обзиром на то да долазим из Лиге социјалдемократа Војводине, односно долазим из Војводине.

Укупни трансфери и средства која се усмеравају из буџета Републике Србије у буџет АПВ, односно Покрајине Војводине, износе око 65 милијарди динара, што представља око 5,5% од укупно планираних средстава за ову годину, што значи да Војводина неће добити ни оних 7%, најмање 7%, колико је дефинисано Уставом Републике Србије. Од те суме треба одузети трансфер за запослене у образовању и добија се сума од само 34 милијарде динара за све друге потребе у Војводини. Знам да има и

других извора итд., али ја говорим само о ономе што фигурира у овом делу, што износи око 285 милиона евра. Са оволиким средствима, и поред оних других средстава на које Војводина има право, ипак не може да се говори о развоју.

У позицији „ненаменски трансфери“, желим да се осврнем само на поједине делове, градовима и општинама са територије АП Војводине усмерава се 7,7 милијарди динара, од укупно 33 (око 33) колико је за целу територију Србије, а то је око 23%. За четрнаест неразвијених или слабо развијених општина у Војводини опредељено је око две милијарде динара и то се креће од 77 милиона, рецимо, које добија Србобран, до 223 милиона за Ковачицу. Рецимо, неразвијени Ириг, који мене посебно интересује, добија 86 милиона, а нека друга места, нпр. Јагодина добија 300 или Књажевац 409 милиона, Опово 83. Не желим да умањим ниједно од ових других која добијају средства из ове позиције. Најмања средства у овој табели која се може видети јесу за Сремске Карловце – 36 милиона и Лајковац – 23. Моје питање је – по којим критеријумима се додељују ова средства?

Што се тиче Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, опредељује се педесет милиона динара, што је око 420.000 евра, за капитални пројекат, брзу саобраћајницу Нови Сад – Рума, што је око 9% мање него 2017. године. Подсетићу само, ја сам поставила ово као посланичко питање, било је најављено да ће се у овој години завршити експропријација земљишта и бити завршена документација, што значи да би требало да се крене са изградњом 2018. године. Али, са овим средствима, очигледно је да та изградња неће кренути иако се у војвођанским медијима најављује као једна од великих инвестиција.

Само паралелу да направим – за изградњу гондоле у Београду, то смо већ чули у пар наврата, опредељује се 360 милиона динара, што значи да је важнија гондола за туристичко разгледање града Београда него пут којим прође више од дванаест хиљада аутомобила дневно и који је стварно изузетно оптерећена саобраћајница. Овај садашњи пут је буквално закрпа на закрпи, нема потпорних зидова, у њега се очигледно не улаже, а када ће ова магистрала бити направљена, то се не зна. Ниједан други пут, као што је банатска магистрала, не помиње се у овом буџету, тако да не знам да ли се она у будућности види као капитална инвестиција или не.

Што се тиче железница, приказана су велика повећања у односу на претходну годину и то је добро. Међутим, нешто што ће можда звучати као тривијалан коментар, али ко је задужен да окречи железничке станице дуж пруге, рецимо, Суботица–Београд? Ко треба да уради покретне степенице у Железничкој станици Нови Сад, која је нажалост од некадашње лепотице претворена у девастирани објекат, просто, путници не могу да се попну на

пероне? Да ли је то обавеза локалних самоуправа или „Железница Србије“? Док је постојала „Железница Војводине“ имали смо и пруге и уређене станице, сада су те локалне пруге већином укинуте, опрема девастирана и станице запуштене.

Што се тиче Министарства здравља, оно је наменило око 618 милиона динара за трансфер Војводини за опрему и реконструкцију објеката, што је добро, али када се преведе у евре, то је око 5,2 милиона евра. Подсетићу да у Војводини постоје 44 дома здравља, један клинички центар, девет општих болница, 11 специјалистичких болница, четири установе и десет државних апотека, које сте нажалост довели до пропасти и сада се оне гасе. Ова средства не би била довољна ни за изградњу градске болнице, коју Нови Сад нема и питање је када ће је добити, а поготово да се одвоје средства и за неке друге установе.

У здравству је на снази и даље забрана запошљавања, што је илустрација лошег утицаја на квалитет јавних услуга и живот грађана. У здравству је због мера штедње и ове забране мањак око 2.500. Што се тиче здравства, Војводина је убедљиво највише погођена егзодусом медицинских радника из земље и природним одливом кроз смену генерација. Нажалост, и поред тога, од укупног броја новозапосленог медицинског особља у Србији по одобрењу министра тек нешто више од 13% опредељено је за Покрајину. У многим местима у Војводини су угашене амбуланте и лабораторије, лекар долази једанпут недељно. У таквим околностима нема говора о превентиви и раном откривању болести. Мислим да ова мера директно угрожава здравље и живот грађана.

Посебно желим да нагласим катастрофалан положај заштите животне средине у овом предлогу буџета. Министарство заштите животне средине предвиђа пренос Војводини око двадесет милиона динара као нову позицију, на основу Закона о управљању отпадом, а то је око 170.000 евра колико кошта један већи стан у центру Београда или гарсоњера у „Београду на води“.

У Војводини само на релацији Нови Сад – Београд постоје три велике депоније поред ауто-пута Е75, од којих су две легалне а једна је дивља и буквално се излива на ауто-пут. Највећа од њих је ова код Новог Сада, који је иначе, као што знате, европска престоница културе за 2021. годину. Ова депонија је одавно прешла дозвољену коту. Треба да буде капитална инвестиција вредности око 28 милиона евра, међутим, ње нема у буџету, као ни постројења за третман отпадних вода у Новом Саду које је, угрубо вредновано, око сто милиона евра. Можда грешим, можда су сада неки подаци новији па су можда и веће цифре. Сва канализација у Новом Саду излива се у Дунав, усред шеталишта.

Нажалост, за мене је поражавајућа чињеница да је у овом буџету Министарство заштите животне средине добило свега 5,8 милијарди динара, што представља око 0,5% овогодишњег буџета. Ако грешим, молим вас да ме исправите. Приход од еко-такси, који је износио око 38 милијарди динара, требало би да буде део „Зеленог фонда“ и да се сва та средства врате у животну средину, међутим усмерено је кроз буџетски фонд око три милијарде динара, што значи да ће се „зелени динар“ трошити за неке друге намене а не за капиталне пројекте који су битни за заштиту животне средине.

Мислим да је овакав став Владе крајње штетан. Испада да смо цабе кречили, односно цабе је формирано посебно Министарство за заштиту животне средине. Подсетићу, чланови Зелене посланичке групе управо су се залагали за то да се коначно издвоји посебно Министарство за заштиту животне средине.

Министар Триван је давао и, уопште, даје изјаве по питању животне средине, да је пресудна за нашу будућност и да су приоритети питања отпадних вода, комуналног отпада, пошумљавања итд. Сада га питам да ли са овим новцем који има на располагању, односно које ће имати Министарство и Фонд, може решити проблеме у овим областима.

У Предлогу буџета у разделу 24 Министарства пољопривреде не види се позиција – набавка ледоломаца. Наиме, прошле зиме смо имали тзв. ледену поплаву, односно појаву леда на међународним пловним рекама (Тиса, Сава, Дунав), што је довело до прекида пловидбе и оштећења инфраструктурних објеката, пристана, чамаца итд. Ангажовани су ледоломци из Мађарске, за чији најам је плаћено, ви ћете ме исправити ако грешим, око 80 милиона динара, и то из буџетске резерве и Фонда за воде. Само да подсетим, Мађарска има 22 ледоломца. Тада је обећано, у медијима је бар било најављено, да ће Србија набавити ледоломце. Питам министра Недимовића да ли се узда само у добре прогнозе да ће ова зима бити блага или у статистику да се неће поновити онако хладна зима као прошла па не сматра да су нам ти објекти потребни.

Као поређење, у буџету су вишеструко повећана средства за набавку наоружања, војну и полицијску опрему и предвиђена је изградња неколико затвора, па се питам каква нам је перспектива ако су то приоритети уместо улагања у школство, здравство, заштиту животне средине, тј. области у којима су инвестиције преко потребне и од којих зависи живот грађана. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Захваљујем се на врло исцрпном приказу вашег виђења позиције АП Војводине у овом буџету и свим инструментима.

Желим само да вам скренем пажњу на неколико ствари и неколико одредаба у оквиру којих се припрема овај буџет и у оквиру којих се рачунају трансфери и све релевантне величине. Антиципирајући ову дискусију, направили смо врло детаљан списак, који можемо да вам дамо, свих трансакција које, по нашем мишљењу, по Закону о буџетском систему и овом предложеном закону о буџету, члан 7, утичу на те трансфере.

Једна од кључних величина у том трансферу су управо прво они приходи које АП Војводина остварује на основу учешћа у стандардним пореским инструментима. То је порез на зараде у висини од 18%, које су остварене на територији АП Војводине, односно остварене од људи који су пријављени на територији АП Војводине; то је 42,7%, износ пореза на добит правних лица. Онда постоји читав низ других трансфера које сте ви већ поменули овде, при чему је трансфер за образовање од 31 милијарде највећи од њих и чини ми се да представља нешто што улази у дух онога што пише у Уставу и онога што пише у Закону о буџетском систему. Значи, ако је АП Војводина надлежна за то и добија компензацију из буџета, ми немамо других средстава. Ако нама у буџет улазе плате запослених и вршимо овај трансфер, онда је то трансфер који се сматра легитимним приходом и легитимним расходом на нивоу АП Војводине. Ако то буде решено на други начин неким будућим законом о финансирању АП Војводине, онда ћемо разговарати о другим условима, а тренутно то важи.

Исто тако, ненаменски трансфери, очекивано на нивоу од 7,7 милијарди, такође се нама рачунају у расходе на нивоу Републике, па се рачунају и у приходе и у расходе на нивоу АП Војводине. Такав је принцип, не може то да нама улази и у приходе и у расходе, а вама да не улази. Да ли ме разумете? Једноставно, постоји исти третман, иста симетрија.

Када то саберете, ви сте то коректно сабрали, то је 61 милијарда, нема изузетака. Као да ми изузмемо, разумете, образовање из буџета, 197 милијарди да изузмемо – па, онда би потпуно другачије изгледао буџет. Шездесет и једна милијарда, добро сте рекли, то је 6,17%.

Сем тога постоји читав низ других категорија које смо ми рачунали врло конзервативно, које дају износ од 23,5 милијарди, а који чине: трошкови пројекта српско-мађарске железнице (осам милијарди), субвенције (1,5 милијарди), односно субвенције привреди, предузећима која се налазе на територији АП Војводине и субвенције које иду пољопривреди у различитим формама. Министар Недимовић ће вам одговорити за ледоломце, а ово су оне субвенције које иду у оквиру

укупних субвенција пољопривреди, не знам тачно колико милијарди, да сад не цитирам погрешно. Значи, од тога се девет милијарди односи на кориснике са територије АП Војводине.

Овде нисмо рачунали учешће АП Војводине у неким другим мерама, где и они имају право да учествују. Према томе, пошто не знамо ко ће тачно добити, онда то нисмо уопште рачунали. Значи, биће учесника, предузећа, појединаца итд., који ће рецимо добити субвенције из овог Фонда за регионални развој итд. То нисмо рачунали зато што не знамо унапред. *Ex post* и то може да се израчуна, и може само да буде позитивно, никоме се ту ништа не одузима.

Када то саберете, то је 84,5 милијарди или 8,5%. Ја не говорим да је то пуно или мало, свима нама је мало, не говорим да је вама лако и не говорим да немате проблем неразвијених општина, ништа од тога не говорим. Само кажем, ми смо се прошли пут када смо имали заједничку седницу Владе у Новом Саду, је ли тако, у старој згради Извршног већа, договорили и о неким посебним пројектима који су укључени. Према томе, ту размишљамо потпуно на исти начин, на начин како је то данас дефинисано у Уставу, Закону о буџетском систему и закону о буџету. По нашој рачуници, од очекиваних прихода ви ћете добити 8,5%.

Оно што вас, чини ми се, брине овде јесте што су неки од тих прихода везани директно за расходе, али тако је, као што су и нама везани.

Овде не рачунам камате које се односе на кредите који су потрошени на територији АП Војводине а плаћају се из буџета Републике. Ту не рачунам ове делове кредита које ћемо давати за будућу инфраструктуру, враћање тих кредита, само рачунамо оно што се активно дешава.

Према томе, ако ово будемо кориговали за све елементе који улазе (не кажем да је то нешто што ви треба да рачунате) у наше приходе и расходе, односно примитке и издатке, онда би ситуација била друга и сигурно би расходи били већи од ових. Пошто ми немамо други извор финансирања него овај буџет, ове инструменте и ове трансфере, онда је то тако. То је моја порука.

Да вам кажем још нешто, овде постоје и други трансфери који се врше (социјала, пензије итд.), где се, наравно, неки пропорционални део корисника налази на територији АП Војводине, па се и ту покрива то, али то би била рачуница која је доста компликована.

Оно што желим да кажем, рачуница коју ми имамо заснована је на Уставу, Закону о буџетском систему и овом закону овде. Ми смо спремни да поделимо те цифре са вама и да о томе разговарамо. Убудуће, када то све будемо решавали, ја сам спреман да разговарамо о свему, укључујући

пројектно финансирање и програмски буџет који ће све то укључити. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани посланици...

Госпођо, изузетно се захваљујем на овом питању које сте упутили. До сада нисмо имали прилике да разговарамо о томе зато што у току расправе у начелу то није била тема, али мени је јако велико задовољство што сте покренули ову тему, везано за набавку ледоломаца.

Наравно, постоји у буџету, у разделу 24, програмске активности 006, економска класификација 512, где постоје машине и опрема, три стотине милиона динара је предвиђено за набавку ледоломаца.

Ово није ствар која ће се радити тако шта мали Перица мисли, него постоји студија која је дефинисала колике су потребе Србије за ледоломцима на простору између Апатина и Београда, где нам се појављује највећи проблем. Низводно од Београда имамо регулисан начин, путем ЕПС-ових ледоломаца које ангажујемо на други начин, тако да ће комплетно ствар бити завршена током 2018. године.

Ако ме питате за овај прелаз из 2017. на 2018. годину, 12. децембра биће одржан састанак у Мађарској између мађарских колега, хрватских колега и нас, где ћемо комплетно уредити начин функционисања до набавке нових ледоломаца.

Морам само на једну ствар да скренем пажњу: ледоломци нису бродић који се може купити у продавници пластичних играчака, нема их као у маркету, одем, купим и то је то. Ми морамо то наручити, морамо пројектовати.

Не кажем то због вас, него више због јавности, зато што се врло често спомиње када се граде неке раскрснице или било шта друго, људи немају стрпљења и мисле да нпр. Трг Славија може да се уради за петнаест минута тако што купите у маркету, пренесете током ноћи и инсталирате. Ово су процеси.

Мени је жао што се једно двадесет година у Србији на овај начин није размишљало. Сада имамо. Хвала вам на вашој бризи. Ово ћемо решити и ја се надам да ћемо и у буџету за 2019. годину планирати још један ледоломац, тако да упаримо све то, да функционише на најбољи могући начин и да будемо потпуно независни у овом сегменту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Лазих, добићете два минута, само тренутак. Пре вас, представник предлагача, министар Горан Триван.

Изволите.

ГОРАН ТРИВАН: Господине председавајући, даме и господо народни посланици, госпођо, као господин Недимовић, хвала вам што примећујете ову тему. То је, разуме се, очекивано.

Оно што је значајно за нас, без могућности и без жеље да говорим превише, ми, за разлику од претходних година, имамо повећање од око 16%. Разуме се да су наше амбиције много веће у том смислу, а када је Војводина у питању, много, много веће, то морам рећи. То је пут којим ћемо морати да идемо. Ко то разуме или не разуме, то је друго питање. Ми разумемо.

Оно што је нама у Министарству животне средине важно, прво захваљујући свима вама јер је подршка Министарству била практично унисона, користим прилику да се први пут на овај начин званично свима захвалим за постојање Министарства животне средине, јер то је био предуслов да другачије кренемо у ту причу. Иницијално разумевање у Влади и Министарству финансија имамо, без обзира на то што сада кажем да је то апсолутно далеко од онога што ја очекујем и што ће бити, без икакве дилеме.

Када је Војводина у питању, имамо пуно разлога да се позабавимо многим темама у Војводини, од чињенице коју сте ви споменули, о дивљим депонијама, јер већина јесу заправо дивље депоније без обзира на то како их називамо. У контактима које имамо са Војводином и појединим градовима, наишао сам на пуно разумевање онога што треба да се ради. Посао ће бити заједнички, то није питање власти, то је питање нашег доброг и здравог живота. Од онога што сам намерно покретао, то је питање здраве пијаће воде, рецимо, у Војводини. До три и по хиљаде дивљих депонија има у Србији, и више. Дакле, чека нас огроман посао и он практично ни до сада у Србији није третиран као политичко питање већ на много важнији начин.

Оно што је кључ читаве приче, и то ће се одразити свакако у следећем буџету, а имамо начелни договор са Министарством финансија за текућу годину – нама су потребни пројекти. Без израде пројектотехничке документације, што заправо и јесте за мене инвестиција, и ту је било можда неких неразумевања, нема никаквог улажења у инвестирање. То је, претпостављам, свима јасно.

Моја молба свима, нарочито локалним самоуправама, имали смо и састанак са већином локалних самоуправа, јесте у том правцу – да седнемо и да се почне радити пројектотехничка документација. Новца ће у државном буџету, према уверавањима, за то бити јер ће се то третирати као инвестиције.

Наш следећи корак у том смислу јесте, у ствари, стављање у погон два нова сектора у Министарству животне средине, а то су сектор за управљање отпадним водама и комуналним отпадом на једној страни и сектор за стратешко планирање. Управо због циљева које имамо и тих, рецимо, најмање пет милијарди евра које морамо уложити у системе за прераду отпадних вода, ми морамо да имамо сектор за управљање отпадним водама, између осталог, и морамо да имамо сектор за стратешко планирање да бисмо се бавили фондовима, пројектима итд.

Завршићу овде. Могао бих да причам данима, разуме се, о свему томе. Хвала вам још једном на подршци свима и на теми која је, без сумње, за нас најзначајнија без обзира на то колико ће она имати доминантно присуство на нашем заседању ових дана. Хвала вам свима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Изволите, колегинице Лазић.

НАДА ЛАЗИЋ: Желела бих само да поставим питање господину Вујовићу – процентуално, колико Војводина учествује у приходима у буџету Републике Србије?

Још само коментар за министра Тривана. Наиме, оно што је потребно, то су огромна средства, то сте сами рекли, али ако се не изборимо за већи фонд и другачији статус овог фонда... Тај фонд је сада буџетски фонд. Ја сам нагласила да је 38 милијарди, према неким подацима које ја имам, приход садашњи. Педесет, сто...?

(Горан Триван: Десет.)

Добро, десет, није ни важно. У медијима пише једно, друго, треће, тако да не знам, да не бих причала напамет. Али, у сваком случају, није сав зелени динар враћен. Мислим да његов статус мора бити другачији, да се то убудуће промени, ма колико се убере средстава.

Друго, мислим да ни та средства нису сва, односно да са убирањем средстава има проблема, да инспекцијске службе морају јаче да функционишу, да се оне морају ојачати и оснажити како би тај систем, цео тај ланац, био један затворени систем који ће добро функционисати. Овако ћемо издвајати из неких других намена и онда ништа нисмо урадили. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: У заштити природне средине имамо исти проблем као и у већини других области; није само питање намере и није питање бојења пара, како ми то кажемо. Значи, сваки динар који се наплати преко неких еколошких такси не може механички одмах на једно место да

се врати натраг, поготово не трансферима преко тзв. рачуна 463, пошто то не гарантује остварење циљева због којих се то ради. Ту морамо имати стратегију. Мислим да ће ново министарство да посвети адекватну пажњу томе, да направимо и стратегију и одговарајуће начине да та средства буду упућена тамо где ће се постићи прави ефекти.

Оно што је битно, нису у игри само ти „еколошки зелени динари“ који се убирају код нас, него су у питању и други инструменти којима желимо да покренемо све то. Причали смо о томе да се, рецимо, не могу раздвојити улагања у шуме која се односе на економску експлоатацију од улагања која имају превасходно еколошку димензију. Слична ствар је код вода: имате пројекте пречишћавања отпадних вода, контролисања бујичних токова код одбране од поплава, који имају и економску и еколошку карактеристику. Према томе, ми морамо да имамо много сложенији и бољи метод праћења свега тога; с једне стране да остварујемо оне циљеве за које се опредељујемо у евроинтеграцијама, а с друге стране да развијамо капацитет да то радимо код нас.

Моја теза је да стављање много пара унапред на трансфере неће нужно дати резултат. Морамо прво капацитет. Према томе, ја желим да створимо ограничење у прављењу капацитета и да онда тим капацитетима правимо добре пројекте. Ми имамо читав низ извора које можемо да користимо, као што су KfW и остали који нам директно помажу. Погледајте, на територији Војводине имамо неколико нових пројеката унапређења квалитета воде, која је пресудни елемент. Има још много општина у Војводини које то траже. То само треба да буде део стратегије и да то све рачунамо.

Друга ствар, погледајте ова два пројекта која сам већ споменуо у уводном излагању – то је пројект отпадних вода за град Београд, који је највећи град у Србији и има највећи проблем отпадних вода које директно улазе у Саву и Дунав, с једне стране, а с друге стране питање еколошке загађености ваздуха због топлана. Значи, ова два пројекта ће битно да промене еколошку слику Србије. Ту је неких 470 милиона долара планирано у овом буџету, који улазе у ту слику.

Ако имамо стратегију, сматрам да ћемо онда моћи да сагледамо све елементе и динамички да гледамо. Ако свако у сваком тренутку буде хтео све што се на њега односи, онда су нам могућности да то планирамо оптимално у времену врло ограничене. Мислим да је овај парламент место где би о тој стратегији требало да се дискутује, да се зна – ако нам је ове године приоритет нешто, онда ћемо наредне године да померимо приоритет на нешто друго, али да се то зна, да се не мења сваки час.

Само да додам нешто, колико Војводина учествује, колико Војводина доприноси приходима, то се мења, и то су ваше колеге добро приметиле, пошто Војводина има главне приходе из неких извора који су доста подложни флукуацијама које нису предмет ствари српске привреде него светске, на пример НИС. Његова профитабилност и учешће Војводине у тим приходима битно зависи од кретања на светском тржишту, од кретања цена деривата. Према томе, та величина је нестабилна, колеге су већ раније указивале на тај проблем. Он је наслеђен. Ми немамо праве механизме да се са њим боримо, али то је једноставно тако.

Ово што сам помињао јесте оно што Војводина добија директно у расходима које ми гледамо и меримо; постоје други расходи, које не рачунамо. Колико Војводина, рецимо, пропорционално суделује... Највећи гранични прелази, па према томе и царина и полиција итд., управо се налазе на територији Војводине, али ми те ствари не рачунамо. Сматрамо да су то географске карактеристике Србије. Једноставно, нећемо ми да смањимо број људи на Хоргошу и Батровцима зато што се налазе у Војводини, а Војводина је прешла квоту. То су ефекти и на запосленост, и на изградњу и на све остало.

Значи, када имамо једну стратегију која све то узима у обзир, лако можемо да израчунамо.

Ми вам кажемо да ви суделујете 8,5% у пореским приходима Србије, пошто непореске не рачунамо у то, а остварују се, између осталог, и код вас. А ове друге ствари можемо да израчунамо ако желите, али то не би требало да буде индикација. Војводина је у већини општина развијенија од просека Србије. Има неке неразвијене, али у већини општина је развијенија. Гледаћемо статистику па ћете да видите. Има неразвијених општина, зато је просек нижи. Војводина има неких неразвијених општина које обарају просек, а већина општина је развијенија од просека Србије. Моја породица је из Кикинде, па имам права и субјективну страну да искажем. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине министре.

Реч има представник предлагача, министар Горан Триван.

Изволите.

Нисте желели реч? Опростите, били сте у систему.

Реч има народни посланик Војислав Вујић.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ВУЈИЋ: Уважени председавајући, даме и господо министри, даме и господо народни посланици, Драган Марковић Палма, председник Посланичке групе Јединствене Србије јуче је изнео став Јединствене Србије да ћемо ми да подржимо овај буџет и то је један од разлога зашто нисмо стављали ниједан амандман на овај закон.

Морам да вам кажем да сам у политику ушао из реалног сектора. Власник компаније у којој сам радио врло често је на оперативним састанцима знао да каже „Коло води Ђура, коло се тетура; коло води Васа, коло се таласа“.

Морам да вам кажем и да је српско коло од јуче на Унесковој листи нематеријалног културног наслеђа, али ја хоћу да причам о овом првом колу, овом које се тетура или лети.

Искрен да будем, пратим ове буџете од 2012. године, када је премијер био Александар Вучић, 2016. и 2017. године, он је овде био присутан и једнако је давао одговоре и позицији и опозицији. Ритам којим је тада радила Скупштина био је много другачији од овог данас. Имам осећај да се некако тетурамо. Не знам шта је проблем. Али, како је председник Јединствене Србије Драган Марковић Палма јуче рекао, а то сте могли да чујете, да је скоро свим министрима појединачно дао подршку, и ја кажем – Посланичка група Јединствене Србије подржава све ministre.

Морам да вам кажем, када је у питању буџет, није ово први буџет који доносимо. Ово је један добар буџет и сви закони које овде доносимо су добри закони, али имамо један други проблем – на неким нижим нивоима, пре свега мислим на локале и на део јавних предузећа, увек некако, уместо да чувају те буџете локалне и градске, траже неке рупе у закону и покушавају, можда несвесно, али успевају да направе озбиљну штету.

Хоћу да кажем министру Вулину, када је био министар рада и социјалне политике пре две године, ја сам му рекао – ministre, желим да вас информишем да два јавна предузећа не плаћају порезе и доприносе, а ни социјално радницима. Рекли сте ми тада – то сигурно није тачно, проверићу. После тога се више, наравно, нисмо чули. Ви сте данас министар одбране, честитам вам на томе.

Сада хоћу да кажем министру Ђорђевићу – господине Ђорђевићу, у Врњачкој Бањи постоје два јавна предузећа у којима се ни дан-данас не плаћају порези и доприноси. Једно је предузеће које има традицију и траје неких тридесетак година, а друго предузеће је основано са идејом да замени ово прво, да се ти дугови опросте и нестану. Нажалост, и у овом новом предузећу се не плаћају. То је транспарентно. Зашто вам то кажем?

Сигуран сам. Ја сам, господине ministre, посланик под заклетвом и овде никада нисам причао неистину. То можете да проверите. Видите са сарадницима.

Значи, хоћу да вам кажем да радници који имају обавезу да оду код лекара то не могу да ураде, тј. могу ако имају чиме да плате. Зато вас молим да изађете у сусрет, нађете начин и помогнете људима у локалној самоуправи да се те ствари више не дешавају.

Јуче смо имали, када је у питању локална самоуправа, још један добар предлог Драгана Марковића Палме, и то господину Вујовићу хоћу да кажем. Сасвим је логично, чули сте јуче, када се раде велике инвестиције а инвеститор прихвати да му се плати у неким ратама, да онда не можемо да се позивамо на РИНО. Али проблем је што у Врњачкој Бањи локалној самоуправи РИНО ништа не значи и што у овом тренутку имамо много веће обавезе од реалне ситуације коју можемо да платимо.

Пре две године сам, овде смо исто имали буџет испред нас, господину Вујовићу рекао две ствари, поновићу их сада. Прва ствар је, господине Вујовићу, да водите један од најодговорнијих ресора у овој влади. Знаш да вам није лако и разумем вас, и за оно прекјуче што се десило, када вас испровоцирају са стране, зато што сте, колико знам целу ситуацију, ви овде дошли као експерт а не као политичар. Требало би да нам свима на част служи то што причате, а ако мислимо да негде грешите, треба да то аргументовано кажемо. То мислим и данас.

Друга ствар коју сам вам тада рекао јесте да немачка привреда у сваком тренутку када им се деси неки велики колапс у систему посегне за привредним ресурсима, а то су углавном биле шуме. То је велико богатство које има и Србија. Ми у Врњачкој Бањи имамо 8.600 хектара којима газдујемо ван „Србијашума“ већ 27 година. Ја сам увек то хвалио, али сада хоћу да критикујем. Зашто? Зато што се нека организована криминална група потрудила да за три-четири године уназад направи такву штету у шумама којима газдује Врњачка Бања да је питање, то је и за министра екологије интересантно, да ли ћемо икада моћи да надокнадимо ту штету.

Пошто овде видим и господина Стефановића, министра полиције, њега хоћу да похвалим зато што је полиција последњих месец и по дана први пут реаговала и ухапсила неколико људи који, слободно могу да кажем, учествују у организованом криминалу.

Господин Стефановића хоћу да похвалим и због тога што је полиција добила нове аутомобиле и због његовог обећања да ће врло брзо да стигну и нове униформе. То вам поручујем, а вероватно и све колеге које путују до Београда, кад нас зауставе, прво што нас пита полиција је – када стижу униформе. Ево, министар је обећао да ће униформе врло брзо да стигну.

Славица Ђукић Дејановић, министарка која може и мора да остане уписана у историју српског парламентаризма када је у питању министарство којим се она бави и проблематика коју она треба да реши. Наравно, ви сте то јуче рекли, не радите то сами, постоји један велики тим, где вероватно учествују сви министри, и то је ствар која је можда преча од свих ствари о којима овај буџет говори. Хоћу да вам кажем да не би било ни

Бриселског споразума ни многих других ствари да смо на време, да су неке генерације пре нас водиле рачуна о наталитету и природном прираштају.

Тако да, министре, замолићу вас... Буџет је овакав какав је, гласаћемо за њега. Замолићу вас да нађете начин да се овом министарству, овом ресору, додатна средства дају министарки Ђукић Дејановић зато што је ово проблем који сигурно не може да се реши са оволико новца колико је на располагању. Али свакако има времена и могућности, као што је јуче рекао Драган Марковић Палма, не морају сви министри да троше новац да би дошли до добрих идеја и реализовали неке добре планове.

Ево, завршавам, председавајући. Зато хоћу још једном кратко само да кажем... А морам да информишем и министра, извињавам се, Ружића о једној ствари. Господине министре, министар локалне самоуправе пре вас је отворио пре извесног времена у Врњачкој Бањи један електронски систем општинске управе. Могу да вам кажем да је радио целих 12 минута. Вас, као садашњег министра локалне самоуправе, хоћу да обавестим о томе и да вас замолим да тај систем у Врњачкој Бањи поново профункционише.

Знам да немам више времена. Значи, понављам још једанпут, Посланичка група Јединствене Србије ће подржати и буџет и комплетан сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вујићу.

Реч има представник предлагача, министар др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Само да кажем за ово што је рекао народни посланик Вујић. Истина је, у претходној години смо имали прилику да набавимо један већи број униформи за полицајце и за ватрогасце, интервентне и радне униформе и оне, наравно, које штите, са максималном заштитом од високих температура. Набављена је комплетна униформа за све припаднике Жандармерије. До краја овог месеца биће набављена и испоручена комплетна униформа за граничну полицију и за интервентне јединице Полиције, што је један велики део састава Полиције. Тиме ћемо бити потпуно у оном временском периоду да фактички сви полицајци имају зановљену униформу и она ће се у редовним роковима, како је то правилницима предвиђено, занављати.

Наравно, поред набавке возила, поред набавке униформе, радићемо на томе да модернизујемо цео систем Полиције, који истовремено служи грађанима Србије. Наиме, када се грађани обрате Полицији, када у полицијским станицама аплицирају за различите услуге које Полиција пружа, трудићемо се да имају могућност да то обављају и у електронском облику. Не само то већ и да фактички могу уз много мање чекања, уз много

мање... Мада су данас чекања минимална, готово да нема полицијских станица у којима их има. Ја сам проверавао, дакле, осим када је сезонски, када дође један део наших држављана који живе у иностранству, осим у тим периодима, нема већих гужви на шалтерима за управне послове.

Ми смо набавили један већи број рачунара, један део чак из донације. Ти рачунари се сада припремају, стављају се нове апликације на њих и ми ћемо у наредна, претпостављам, два месеца обновити велики број рачунара у полицијским станицама, пре свега тамо где је оператива, где раде полицајци са грађанима и тамо где су управни послови, а касније и на другим местима. Драго ми је да видим да ћемо успети да се приближимо оним земљама које су успеле да буду потпуно модернизоване у том смислу.

Иде следећа велика фаза: поред повећања плата од 10 % и свега оног што ће полицајци добити ове године, бонуса на плате, поред онога што можемо да им пружимо кроз возила и униформе, размишљамо како да поправимо и шта можемо даље да урадимо што се тиче услова рада, а то је побољшавање полицијских станица. Многе полицијске станице су старе педесет, шездесет, седамдесет година; многе су биле неусловне и у тренутку када су усељаване. Зато хоћемо да омогућимо да у новим зградама, кроз савремен приступ, грађани имају лакшу доступност, али и да припадници Полиције имају боље и ефикасније услове за рад. Хоћемо да покажемо бригу према овим људима.

Хвала вам што сте то приметили. Заиста, то је велики напор и Владе, и председника и Парламента, то је велики напор државе да покаже поштовање према читавом сектору безбедности, према свим људима у овој земљи који се боре за сигурност, који се боре за безбедност и који хоће да Србија буде нормална и снажна држава. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Стефановићу.

Колега Вујићу, ви сте желели реплику с обзиром на то да сте у систему? (Не.) Извињавам се. Захваљујем.

Реч има народни посланик Душан Павловић.

Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Поштовани грађани Србије, поштовани министри, драго ми је да сте овде, да коначно можете да чујете нешто о чему опозиција говори пошто, као што знате, немамо пуно прилике да се виђамо на телевизији. Припадницима опозиције углавном је забрањен приступ на телевизију са националном фреквенцијом, тако да је добро да барем овде можемо нешто да проговоримо о неким важним питањима.

Почећу од нечега од чега је почео и министар финансија када је имао уводно излагање о овом буџету, а то је од жртвовања за боље сутра. Дакле, он је говорио да смо у претходних неколико година прошли кроз

жртве које се исказују у смањењу плата и пензија и да је то било неопходно да бисмо смањили јавну потрошњу која је била огромна, јер су нам такво стање оставиле претходне владе. Ово друго је све тачно, ситуација је заиста била лоша због тога што су претходне владе трошиле неумерено. Онда је решење нађено у томе да се жртва за ову фискалну консолидацију пронађе у запосленима у јавном сектору и пензионерима. Њима су смањене плате и пензије и тако су углавном постигнути успеси у фискалној политици који се изражавају у смањеном буџетском дефициту и мањем јавном дугу. То је у реду и то је за похвалу. А да ли су заиста пензионери и запослени у јавном сектору морали да плате, да поднесу ову жртву?

Да вам укажем на неколико ствари у буџету где се види да још увек постоје велике диспропорције у томе ко заправо треба да поднесе жртву за ову фискалну консолидацију, због чега се то ради на платама и пензијама, а не на неким другим стварима које подразумевају велику неодговорност људи који управљају министарствима и воде ову државу.

Рецимо, за казне и пенале за наредну годину предвиђа се осамнаест милијарди динара. Знате, то је новац који ће се платити из буџета на то што неки људи у Влади неодговорно обављају свој посао, и то данас, не пре пет, шест, седам или десет година, него данас, због чега ће судови морати да натерају Владу да плати те казне и пенале, а она ће то да плати поново новцем грађана Србије.

Да смо имали одговорније ministre, одговорнија министарства, одговорније државне службенике, можда би ове казне и пенали били мањи. Да вам дам једно поређење: дакле, на казне и пенале ове године плаћамо, односно наредне године, осамнаест милијарди динара, а само за плате које смо смањили од 2015. године до данас штедимо нешто мало више од двадесет милијарди динара! Значи, да претпоставимо ситуацију у којој се држава одговорно понаша према судским поступцима, према обавезама које има и да, рецимо, смањи ове казне и пенале на нулу, не бисмо уопште морали да смањујемо плате запосленима у јавном сектору.

На субвенције дајемо следеће године 42 милијарде динара. Дакле, када се изузму субвенције за пољопривреду, за културу, ово је такође огроман новац. Сав овај новац или огроман део овог новца иде на покривање текућих пословања, плата у јавним предузећима или у друштвеним предузећима која још увек нису приватизована, као и на субвенције у привреди од којих се очекује велики привредни раст. Као што знате, за оне који се мало разумеју у економију, ово ствара велики морални хазард, тј. када неком унапред кажете да ћете му непрекидно покривати губитке или плате у његовом пословању, он нема никаквог разлога да реорганизује своје предузеће и да се понаша одговорније у пословању.

Велики број јавних предузећа прави губитке и велики број јавних предузећа то ради управо због тога што зна да има ко да му покрије губитке које прави у будућности.

Министарка је рекла да ће данас доћи овде да нас обавести о томе на који начин субвенције у привреди доприносе расту БДП-а. Није дошла данас, не знам због чега, али даћу вам само један кратак преглед. Ако је политика субвенција коју спроводимо већ неколико година тако добра, ваљда би се то одразило у већем расту БДП-а. Погледајте компаративне податке из региона у претходне три године, 2014, 2015. и 2016. година, даћу вам податке о просечном привредном расту у региону: Румунија – просечан раст 4%, Македонија 3,4%, Мађарска 3,15%, Косово 3%, Албанија 2,67%, Црна Гора 2,57%, БиХ 2,22%, Хрватска 1,3% и Србија 0,5%. То је производ политике субвенција за коју се у Влади тврди да даје велики допринос привредном расту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Само хоћу да кажем, везано за казне и пенале, волео бих да је правосудни систем тако брз и ефикасан да нешто што је држава пропустила можда у овој или претходној години пресуди већ данас. Апсолутно не, ово су пресуде из 2004, 2005, 2006. и 2007. године.

Можете да проверите, само за војне пензије се платило десет милијарди динара. Само за војне пензије из претходног периода, пре него што је СНС био и близу власти. Погледајте које су цифре које су направљене у тим годинама и колико штете држава плаћа данас. Ја знам за министарство којим руководим шта сада плаћамо, везано за сменски рад из тих година.

Ево, господине Павловићу, реците ако имате другачији податак. Ево, баш хоћу да чујем од вас да ли имате другачији податак. Дао сам вам сад простор за реплику, да чујем конкретно податак који ви износити грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Павловићу, имате, наравно, основа за реплику, али пре вас имамо пријављених још представника предлагача с обзиром на то да сте имали више постављених питања.

Реч има представник предлагача, министар Горан Кнежевић.

Изволите.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Хвала лепо.

Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, питање је било око субвенција. Ја мислим да је било право уживање јуче

слушати министра, професора Вујовића, који је на сјајан начин објаснио шта значи 87 милијарди динара у буџету Републике Србије за 2018. годину.

Осврнуо бих се на једну ствар, а то је оно о чему сте ви сада говорили – субвенције, подстицаји за инвеститоре у Србији – ту се често и у јавности и овде у Скупштини провлаче прилично погрешне и нетачне тезе. Ја могу да мислим да то може да буде или злонамерно, политикантски или оно због чега сте, мислим, ви рекли, мада ме то чуди јер сте били ангажовани у Министарству привреде, а то је да не постоји довољно информација. Прихватам ту грешку, да се евентуално као Министарство привреде нисмо довољно бавили маркетингом и нисмо довољно јавности објаснили како функционише принцип субвенција у привреди и какви су ефекти тога.

Прва погрешна теза која се провлачи је – фаворизовање страних инвеститора. Потпуно нетачно. Крајем 2015. године усвојен је Закон о улагањима, који је потпуно изједначио домаће и стране инвеститоре, потпуно. Од тада је реализовано 39 инвестиционих пројеката, од којих су осам домаћи инвеститори. Мислимо да је то мало, то је нешто преко 20%, и зато смо већ 2016. године донели Уредбу о привлачењу директних инвестиција, где смо потпуно спустили лимите и прилагодили ову буџетску линију за домаће инвеститоре. Дакле, лимит је спуштен на запошљавање свега десет људи и инвестицију од сто хиљада евра. На тај наш јавни позив јавила су се 34 инвеститора. Сви су из Србије, сви су домаћи инвеститори и сви су решени позитивно.

Још један податак: можда знате да смо у Деценији предузетништва предвидели, а то и ове године имамо у буџету, преко осамнаест милијарди динара за подстицај малим и средњим предузећима. Од тога, седам и по милијарди су бесповратна средства.

Што се тиче ефеката, о чему сте такође причали, имамо веома јасне ефекте, а да ли је то мало или много... Рећи ћу вам те податке. Значи, рекао сам вам, 39 инвестиционих пројеката од доношења Закона о улагањима, плус десет који су у припреми и који ће највероватније бити потписани до краја ове године. Ефекат је да улагања, инвестиције у основна средства износе преко 540.000.000 евра и да ће то омогућити 29.500 нових радних места, од чега је 23.800 и нешто већ запослених. Према томе, то је само ефекат на запошљавање.

Такође, говорило се о финансијским ефектима свега тога. Ако узмемо у обзир само порезе и доприносе, онда се та инвестициона улагања, односно улагања, субвенције државе врате већ у року од 26 месеци. Ако узмемо у обзир и сва остала давања држави, где су ПДВ, порез на добит,

порез на имовину, тај рок се спушта на 16 месеци. Значи, већ за 16 месеци се субвенција коју дајемо инвеститору враћа.

Још један податак је важан о самој техници: не постоји претфинансирање. Уговором су инвеститори обавезани да испуне део својих улагања, тако да ми практично њима у траншама дајемо њихове паре. Није то увек случај, оградићу се, али у већини случајева ми не користимо паре, него њихове паре које уплаћују за јавне приходе уплаћујемо њима као субвенцију.

Трећа ствар која је јако важна код ових инвестиција јесте транспарентност у раду, о чему сте много причали и прошле године за буџет и током читаве године. Увели смо врло транспарентне процесе. Имамо четири степена одлучивања: прво се одлучује у Развојној агенцији Србије, па у Министарству привреде; формиран је, у складу са Законом о улагањима, Савет за економски развој, у коме се налазе три министра у Влади Републике Србије; на крају, као четврти степен, Влада Републике Србије доноси одлуку.

Прошле године сте захтевали... Испунили смо и то, на порталу Министарства привреде имате све уговоре, потпуно објављене, са сваким од инвеститора; тачно имамо тренутак када им се уплаћује новац и на основу којих извештаја.

Још нешто јако важно: такође се провлачила теза да је ово наш домаћи изум и да је то наш став, да само ми дајемо то у Европи и шире. Није тачно. Већина земаља ЕУ, од Словачке, Мађарске, Чешке и осталих земаља, практично исплаћује на врло сличан начин инвеститорима ове подстицаје. Да ли је то само на висину инвестиција, на број запослених, на неки проценат од инвестиција, али, у принципу, то је пракса и у Словачкој, Чешкој, Мађарској, које су изузетан економски раст доживеле преко ових инвестиција.

Још нешто је јако важно, провлачи се теза – ми дамо те паре неком страном инвеститору, он дође, узме те паре и после пет година одлази. Могу да вам кажем да је 27 значајних компанија донело одлуку о реинвестирању. То је око 60% компанија које су улагале, улажу и други, трећи, четврти и пети пут. Имамо „Леони“ фабрику у Нишу, на југу Србије, који отвара већ пету фабрику. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има представник предлагача, министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, желео бих неколико ствари да кажем у погледу претходног излагања које се односило на новчане казне. Пре седам-осам месеци имали смо одједном

велики прилив, велики број захтева за наплату по основу новчаних казни које су се тичале Министарства пољопривреде.

Суштина целе приче јесте да се 2008. или 2009. године, не могу да етикетирам ко је то, чијом одлуком је било, десила једна мера у области пољопривреде – да се некомерцијалним газдинствима, газдинствима која немају економску снагу, исплати 20.000 динара годишње, и то у две транше.

Шта се у суштини десило? Десило се да је људима утврђено право, а више десетина хиљада, близу 50.000 пољопривредних газдинстава никада није добило право, односно никада им није исплаћена друга рата. Дакле, утврђено је право, знало се да нема новца и није дошло до исплате.

Поред обмане пољопривредних газдинстава, десила се једна друга ствар. Та средства су била намењена... Наводно, то је био план, а пут до пакла је обично поплочан најбољим намерама. Била је идеја да се плате порези и доприноси које су пољопривредна газдинства на основу обавезног пензијско-инвалидског осигурања имала, да они то плате. Десиле су се две грешке. Десила су се два проблема. Прва ствар, нити је исплаћено и, друго, нити су они икад ишта платили, јер систем није направљен тако да може да увезује једну и другу ствар. Тако да смо имали на једној страни неплаћање обавеза које је држава утврдила, а с друге стране смо имали ситуацију да ни обавезе по основу пензијско-инвалидског осигурања нису биле плаћене. Шта се дешава? Отпочињу судски поступци. Наравно, вешти адвокати одмах крећу у лобирање клијентеле и долази до наплате.

Да ли се ово мени свиђа? Наравно да не. Да ли је ово обавеза која постоји у правној држави? Наравно да да. Решење мора да се изврши. Одатле долази огромна количина ових новчаних казни, исто што је и малопре колега Стефановић рекао везано за запослене у Полицији. То су ствари које су настале пре седам, осам или девет година. Ми смо исплатили у овој години скоро пет стотина милиона по основу ових обавеза. Ја бих више волео да је ових осамнаест милијарди трансферисано према другим стварима, али да ли ви хоћете мени да кажете да правна држава не треба да се поштује једном када је утврђена обавеза државе? Ми имамо друге алате који нам стоје на располагању.

Ја знам да је ово вама смешно.

Малопре се овде говорило о још једној ствари која се тичале ове владе. Без обзира на то ко остварује право, он добија своју субвенцију, нема дискриминације. А нешто се не сећам да је увек било тако. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре Недимовићу.

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем се, господине потпредседниче.

Даме и господо народни посланици, даме и господо министри, јављам се по основу реплике на излагање господина Душана Павловића, аутора књиге „Машина за расипање пара“.

У време када је председник његовог покрета био министар привреде господин Саша Радуловић, то Министарство привреде је заиста представљало једну велику машину за расипање пара. Господин Саша Радуловић је довео у свој кабинет 28 људи, искључиво политичких кадрова, који су касније, сви до једног, постали чланови, односно функционери његовог покрета Доста је било, а неки од њих и данас седе у Народној скупштини Републике Србије.

Међу њима је и уважени господин Душан Павловић, који је писао књигу „Машина за расипање пара“, који је био ангажован по основу уговора о делу у време када је господин Радуловић био министар привреде и на месечном нивоу је добијао 113.000 динара.

По основу уговора о обављању привремених и повремених послова било је ангажовано 12 чланова и функционера покрета „Доста је било“. Међу њима је и господин Иван Нинић, чувени борац против криминала и корупције, који је на месечном нивоу добијао 80.000 динара.

Занимљива је нека госпођа Ана Трбовић, господине Маринковићу. Она је била жена ангажована по два основа: по основу уговора о делу добијала је 113.000 динара и била је ангажована као посебни саветник господина Саше Радуловића, где је добијала износ од 119.000 динара.

Сада замислите... И онда нам данима, месецима, ево, већ скоро две године, господин Саша Радуловић говори о неком партијском запошљавању. Ми смо неки партијски кадрови, ми смо неке ленчуге, ми смо неки нерадници, а он човек довео у Министарство привреде за, колико је био министар, четири-пет месеци, 28 људи, ангажовао их по различитим правним основама и испумпао ко зна колико пара из државног буџета Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Госпођо Радета, немојте да ми добацујете.

Сиђите доле у клупе, па ако имате нешто, изволите. Хвала.

Право на реплику, народни посланик Душан Павловић.

Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Господине министре Стефановићу, кажите ми где да погледам из које године су казне које се плаћају за следећу годину, који сте то регистар или документ дали посланицима и јавности Србије да могу да то погледају.

Прочитаћу вам један редак из извештаја Фискалног савета за буџет за наредну годину баш о овом проблему, који каже овако: „Нема јавно доступног прегледа који на систематичан начин прати учешће Републике Србије у судским споровима, нити је познато које би потенцијалне обавезе и у ком року могле да оптерете буџет.“

Дакле, молим вас, ако хоћете да причате да је све то настало у неком периоду из 2002, 2003. и 2004. године, дајте лепо преглед па да можемо да видимо да ли је заиста тако.

Иначе, само да знате, казне и пенали су за следећу годину скоро дуплирани у односу на претходну, то јест у односу на ову годину. И ви хоћете да тврдите да су све те казне и пенали настали пре десет година?

Субвенције, господине министре. Поновили сте тврдњу коју сам заправо ја рекао, да је субвенциона политика у привреди добра јер ствара привредни раст. Да ли сте ви чули шта сам прочитао када сам излагао? Привредни раст у Румунији у последње три године, као прве на листи, просечна стопа привредног раста је 4%, а у Србији 0,5%. Где је привредни раст? Политика субвенција је добра, само нема привредног раста.

Дакле, у чему је поента политике субвенција ако нам не да привредни раст? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Павловићу.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: За разлику од вас, колега Маринковићу, седећи горе као потпредседник Народне скупштине ја сам се вама обратила на основу члана 32. Пословника, нисам вам добацивала. Гледала сам како дрхтавом руком покушавате да зауставите господина Мартиновића, да му кажете да је протекло време које има за реплику. Ја сам вам рекла: „Дрзни се, бре, прекини га, као што радиш и осталима“. То није добацавање, то је начин на који се води седница Народне скупштине.

Ако ви имате страх да ли ће вас, не дај боже, избацити из Владе, или неће, ако се не понашате онако како они од вас то траже, то је ваш проблем, али ви морате, када ту седите, да поштујете Пословник Народне скупштине. Данас, док водите седницу, ниједном посланику који се јави по реплици не смете да ускратите време од 2,32 минута. Не смете. Немате право да делите народне посланике на оне од којих вама зависи опстанак у коалицији и оне које баш брига за вашу коалицију. Дакле, недопустиво је.

Повредили сте Пословник, повредили сте моје достојанство, повредили сте целу Народну скупштину када сте мени рекли јавно, да би јавност чула: „Не добацујте, колегинице Вјерица Радета“.

Не додајуем, колега Маринковићу. Седим поред вас, упозоравам вас да пратите Пословник и да радите по Пословнику, а пошто то очигледно нисте у стању, ја ћу и даље седети горе и даље ћу вам скретати пажњу кад год не будете поштовали Пословник, јер то је ваша обавеза.

(Председавајући: Хвала.)

На чему хвала? Још 23 секунде имам право. Није ми истекло време.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ја ћу и даље наставити да водим седницу онако како Пословник одређује и трудићу се да будем толерантан и са једнаким аршинима према свима, као што се сви председавајући то труде.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Наравно.)

Хвала.

Повреда Пословника, народни посланик др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Указујем на повреду члана 27, господине Маринковићу. Не знам зашто се госпођа Вјерица Радета овако изнервирала. Мислим да нема потребе да изиграва адвоката покрета Доста је било.

Ја сам говорио два минута и 32 секунде зато што је јуче успостављена таква пракса, јер је јуче господин Војислав Шешел у реплици неке од министара говорио тачно толико колико сам ја данас говорио и још се нашалио: „Скоро сам говорио, па, три минута“. Дакле, ми данас настављамо праксу од јуче. Ако господин Војислав Шешел може да говори две минуте и 32 секунде, ваљда могу и ја као председник Посланичке групе СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колико год да човек има жељу да буде толерантан и флексибилан у вођењу седнице, наравно, неће сви бити задовољни.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни?

(Александар Мартиновић: Не.)

Не желите. Хвала.

Реч има министар финансија др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Користим право предлагача да реплицирам на став који је поновљен.

Чинило ми се да нисам чуо добро, сад сте поновили, захваљујем се на томе, господине Павловићу, поновили сте став о вези између субвенције и привредног раста.

У принципу, ја сам рекао првог дана, и на Одбору пре тога, да субвенције сигурно треба да анализирамо, модернизујемо и уподобимо томе да оне дају ефекат на привредни раст. Одатле, међутим, не следи оно што сте ви рекли, пошто директна, непосредна и без временског помака веза између субвенције или било које друге мере и раста не постоји.

Значи, овако, ако ове године кренете... Рекли смо да постоје најмање три дела субвенција: први део, субвенције се дају за отварање нових радних места; други део, субвенције користимо дефакто као капиталне инвестиције, где се плаћа учешће у појединим кредитима и трећи део, дајемо субвенције или за модернизацију неких ствари или за настављање старих политика, као што је у пољопривреди. У сваком од тих делова, озбиљнија анализа ће вам показати да субвенције преко подршке капиталним инвестицијама и отварања нових радних места дају ефекат најраније за две-три године.

Овај други део, који се односи на капиталне инвестиције – ако уложите 15% учешћа у кредиту за железнице, то ће дати ефекат на привредни раст у оном делу где се запошљавају људи у изградњи, са помаком од шест месеци или годину дана, то је мањи део, пошто је ту опрема највећи део, а у оном делу који се односи на субвенције, који се односи на повећање ефикасности, то ће дати за пет или десет година.

Према томе, ја се са вашом идејом слажем, али оно што сте ви рекли цитирајући извештаје, један који узима врло неповољан период за Србију... То је анализа... Ви сте професор. То је анализа која је намерно усмерена да доведе до погрешних закључака, то је *non sequitur*; то је погрешна анализа и прави погрешан закључак. Слажем се са вашом тезом да треба испитати субвенције, али одбијам да прихватимо тако лошу логику у размишљању.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, повреда Пословника.

САША РАДУЛОВИЋ: Члан 104. сте прекршили, пошто сам поменут именом од стране посланика Мартиновића и пошто је изрекао низ неистина о томе шта је било у Министарству привреде док сам ја био тамо. Нисте ми дали реплику иако сам на то имао право. Не знам због чега се овако понашате. Пошто нормално разговарамо, нема никакве потребе да овакве ствари радите, да систематски ускраћујете реплике посланицима опозиције када очигледно имају право на то, а да у исто време не опоменете посланика са друге стране да говори о стварима које никакве везе са оним што је речено од стране Душана Павловића немају.

Нигде Посланичка група СНС није била поменута. Дали сте му реплику без икаквог основа, а онда мени ускратили да одговорим на неистине које је говорио о наводним запослењима у Министарству привреде. Сваки министар који овде седи, сваки министар, има свој кабинет, који је сам довео када је постао министар. Сви до једног, питајте их. То су кабинети који обично броје од пет до десет људи и практично раде док је министар ту. Значи, да не опоменете посланика који овакве неистине износи овде, а да после тога још ускратите реплику – па ви у стари правите неред у Скупштини. Молим вас, установите правила и дајте да важе за све.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Саша Радуловић: Да.)

Хвала.

Реч има господин Душан Павловић.

По Пословнику, Александар Мартиновић.

(Народни посланици Посланичке групе ДЈБ негодују.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Видим да влада велика нервоза у овим жалосним остацима српске опозиције.

Члан 107, господине Маринковићу. Апсолутно нисам изнео ни једну једину неистину. Сам господин Радуловић је рекао да сваки министар, каже, доведе пет, шест до десет људи у министарство, у свој кабинет, а он човек довео 28. Онда каже – е, ви из Српске напредне странке, ви сте неки партијски паразити, ви сте овакви, ви сте онакви.

Он човек довео 28 људи, запослио их по различитим правним основама, исплаћивао им, извините, у време када је држава Србија почела да штеди, крајем 2013. године, ево вам, само по основу уговора о обављању привремених и повремених послова: 80.000, 114.000, 110.000, 100.000, 100.000, 60.000, 50.000 итд.; по основу уговора о делу: 113.000, 113.000, 113.000, 113.000, 110.000, 110.000, 80.000, 70.000, 70.000 итд., различитим људима који су сви до једног касније постали чланови и функционери покрета ДЈБ. Ту није само господин Душан Павловић, ту је и господин Александар Стевановић, ако се не варам, посланик покрета ДЈБ, који је био ангажован... Уговор се зове „уговор о пружању саветодавних услуга“.

Ево и ја сам сада нешто научио као правник, да у правном систему постоји уговор који се зове – уговор о пружању саветодавних услуга.

Иначе, госпођа Мирослава Миленовић била је ангажована као посебни сарадник господина Саше Радуловића...

(Председавајући: Хвала, истекло вам је време.)

Ево завршавам – несуђени кандидат за председника Републике.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника?

(Александар Мартиновић: Не.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић, повреда Пословника.

САША РАДУЛОВИЋ: Повређен је члан 103. Унутар повреде Пословника дозволили сте, у ствари, реплику по члану 104. Ово је типичан манир, да у оквиру повреде Пословника дозвољавате владајућој већини да реплицира и наставља да износи неистине.

Неистина о 28 запослених је заиста смешна. Кабинети броје од пет до десет људи. Мислим да је мој имао пет или шест.

Према томе, износити унутар повреде Пословника реплику јесте нешто што не би смело да се дешава. Оно што је најгоре од свега, скрећемо расправу на потпуно минорне теме. То је управо оно о чему би посланици владајуће већине хтели да дискутујемо. Имамо дискусију о буџету на дневном реду и треба о томе да разговарамо, а овакви излети и приче, потпуне неистине и стално неко махање папирима Мартиновића, Ристичевића, ово је заиста испод сваког нивоа. Дајте мало реда у Народну скупштину. Дајте да причамо о буџету, ионако имамо мало времена.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Саша Радуловић: Да.)

Молим вас, да не би дошло до злоупотребе, ово мало иде ван неког тока којим би седница требало да крене, идемо даље по листи.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

(Татјана Мацура: Пословник!)

Не, нећу дозволити више Пословник.

(Александар Мартиновић: Пословник.)

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Господине Маринковићу, имате повреду Пословника од председника одборничке групе СНС.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морам да одредим паузу од пет минута, па да наставимо.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо са радом.

Реч има народни посланик Горан Ковачевић.

Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, господо министри, буџет је најзначајнији правни и економски акт који се доноси у једној фискалној години. Буџетом се одређује све: и здравље, и образовање, и наталитет, и

економија. Буџет је у земљама које имају овакво фискално уређење суштина економског поретка.

Господо министри, када дође расправа о буџету у Републици Србији, увек је та дискусија другачија, специфична у односу на нормалне дискусије. Говоримо о проблемима који постоје, о функционисању, о свему другом, али о буџету тешко.

Данас када слушате посланике из друге политичке опције, који не припадају владајућим политичким странкама, у ствари чујете као да је време 2009, 2008, 2014...

(Душан Павловић: Па и јесте.)

Јесте, и то ми каже професор који не зна да се БДП рачуна на нивоу једне године. Могу да вам дам савет: следећи пут када рачунате БДП, узмите 2016, у којој је био 2,8, 2015 – 0,8, али онда узмите, да би вам подаци били још гори, јер једино о томе можете да причате, време из Првог светског рата па спојите са тим, узмите Други светски рат па спојите са тим. И онда, када имате хиљаде страница материјала у коме као професор морате да коментаришете економску теорију и принципе који постоје, говорите о томе, јер о другоме немате шта да причате.

Они који су нас водили претходних година довели су нас 2014. у буџетски дефицит од 6,6%, стопа незапослености била је 25%, држава је била на ивици неликвидности. Онда смо склопили уговор са ММФ-ом. Када кажем ми, мислим на Владу Републике Србије у којој је СНС доминантна странка. Примарно мислим на председника државе, односно бившег председника Владе Александра Вучића и гувернера Народне банке. Ми из Српске народне странке учинили смо да буџет Републике Србије, односно монетарна и фискална политика у Србији постане монотона. Практично, да кажем српски, ми смо учинили да фискална политика и монетарна политика у Србији постану досадне.

Значи, ако пет година нисте погледали раст евра или било које друге валуте, нисте ништа пропустили. После пет година стање на валути је исто. Имамо стабилну монетарну политику, она се није променила. Шта је суштина монетарне политике, него стабилност и извесност. Буџет за 2016, 2017. годину је почетак приче када фискалну политику чинимо потпуно досадном.

Када расправљамо о буџету, то професор мора да зна, а није говорио о томе, расправљамо о три кључне ствари. Расправљамо о дефициту, расправљамо о степену задужености који утиче на раст и развој економије, односно на БДП, да ли је тако? Када погледате колики је наш дефицит, 2014. године био је 6,6%. У програм са ММФ-ом ушли смо са идејом да крај 2017. године дочекамо са дефицитом од 2,8%.

То је био невероватан помак, били бисмо у граници Мастрихта, која је 3% за земље које имају задуженост испод 60%. Значи, 2,8%, сан; данас причамо и у 2018. годину улазимо са дефицитом од 0,6%. Да ли знате шта је 0,6% у историји буџета Републике Србије? Да ли неко може да се сети буџета који је био на 0,6%, а сви ми (и ви из опозиције) знамо да је суфицит у 2017. години 0,6%, још невероватније, на општој држави 0,7%. Значи, нећемо имати дефицит 2018. године. О томе се прича када се прича о буџету Републике Србије.

Када се прича о буџету Републике Србије, без обзира на то да ли сте власт или опозиција, а професор сте који предаје економију, причате о задужењу Републике Србије... Онда греше, наравно, зато што не разумеју. Мислим да разумеју, али неће о томе да причају, говоре о апсолутним износима задужења.

Господине професоре, реците ми једну економску теорију која говори о макроекономској стабилности, која говори о апсолутним задужењима. Постоје два критеријума: први критеријум је степен задужености у односу на раст БДП-а или друштвеног производа; други, степен задужености у односу на износ. Када то погледате, ми смо 2015. године сањали сан да можемо да имамо задуженост, како је рекао ММФ, крајем 2017. године негде испод 70%. Годину 2017. завршавамо са задуженошћу од 62,8%.

Ако сте читали буџет, то можете врло јасно да нађете у подацима који кажу да ће БДП у Србији 2018. године, по пројекцији, износити 4.758 милијарди. На страници 38, укупна задуженост ће бити 2.800 милијарди. Када то поделите, то је 60,38% спољног дуга, јавног дуга, како год хоћете, значи, налазимо се 0,38% од границе Мастрихта. Значи да смо земља која има задуженост око 60%.

Дакле, имате буџет који нема дефицит, односно има га на 0,6, а Европска унија нам каже да можемо на 0,9, задуженост коју имате на нивоу од испод 60%. Шта не ваља у буџету Републике Србије? Шта не ваља? Када је држава Србија имала буџет који је из те две ствари извукао раст и развој и по први пут у историји Србије... Када вам раније кажу развојни буџет, инвестициони буџет, а никада нисте имали финансијска средства за те ствари... Ево, кажемо да није развојни, али имамо 128 милијарди, односно 174 у „гепу“, 620 у наредним временским периодима. Да ли неко зна када је Србија из буџета, а то је један од четири фактора раста друштвеног производа, инвестирала 174 милијарде?

Када данас говоримо о буџету онда, наравно, треба да кажемо да смо расправу о буџету у скупштинској сали потпуно променили. Грађани Србије, да ли сте чули да је данас неко у Скупштини Србије и јуче када је

расправљао о буџету говорио о процесу приватизације? Да ли смо слушали о процесу приватизације? Да ли смо говорили о приватизационим приходима које је буџет правио, а правио неправду грађанима Србије? Да ли сте слушали о задужењу?

Ми смо у Скупштини овим буџетом променили начин расправе.

Да вас подсетим да је фискалну консолидацију требало да завршимо са три пута 25.000 људи запослених, отпуштених из јавног сектора? Да ли смо их пустили? Наравно да нисмо. То говори о једној социјалној компоненти ове владе.

Лично мислим да је ова влада, коју чине Српска напредна странка и њени коалициони партнери, СПС, ПУПС, да некога не заборавим, учинила историјску мисију и одужила свој дуг према генерацијама које долазе. Ми смо у Влади Србије, на месту председника Владе, председника државе, на месту посланика који подржавају буџет, ову државу у фискалном и монетарном смислу учинили бољом него што смо је наследили. То је дуг који смо ми одужили, а не бисмо га одуживали да су неке генерације пре нас исто оволико одговорно, са знањем водиле фискалну и монетарну политику.

Професоре, ја ћу да кажем, овај буџет потпуно испуњава услове економске теорије који се тичу и динамичких и статичких буџетских принципа. Моје је лично задовољство, па и задовољство Српске напредне странке, што се враћамо на, као што Немци кажу, „црну нулу“, оно што се у економској класичној теорији зове – буџетска равнотежа. Пратимо светски тренд који враћа економију и буџет, односно фискалну политику на ниво, преведено на српски, као што сам га превео да нам је досадан – колико смо зарадили, толико ћемо да потрошимо, да бисмо били одговорни према будућим генерацијама.

Када опозиција говори о пензијама, ја сам срећан јер се враћају на 2014. годину, на закон који је донет 2014. године. О буџету 2017. године причају исту причу зато што немају другу.

Даме и господо, буџет је, у ствари, у економији каква је наша све: и образовање, и путеви, буџет је здравство, буџет је цела наша економија. Када имате економију која расте, када имате посланике, Владу која улаже у образовање, путеве (никада више), сем ако се не бавите малом, приземном, људски је то, политиком, кажите то – нећемо да гласамо зато што имамо различит политички став. Ја то разумем, али у професионалном смислу немојте да критикујете буџет јер је то сан свих нас, па и ваш, професоре, ако се сетите 2008. године када смо имали дефиците, када смо имали буџете које нисмо могли да остваримо, када смо имали акције од 1.000 евра бесплатно, инфлацију и све друго. Ово је сан једне генерације.

Велико је задовољство када сте у Скупштини, када сањате и просто ми је невероватно да као економиста можете да гласате против овог буџета. Ја ћу, наравно, гласати за овакав буџет и Српска напредна странка ће наставити да гласа за овакве и наредне буџете који говоре да Србија иде правим током.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

Реч има Душан Павловић.

Изволите.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Господине Ковачевићу, да вам кратко одговорим, ја заправо уопште нисам критиковао ни буџетски дефицит ни ниво јавног дуга. Дакле, не знам где је простор за полемику. Напротив, рекао сам, добро је да су они смањени.

Министре Вујовићу, у члану 6. пише да се субвенције повећавају наредне године у односу на 2018. годину, па онда наредне године у односу на 2019. годину. Видимо да се субвенције које се тичу привлачења инвестиција увећавају. С друге стране, не видимо апсолутно нигде да се покушава било каква промена у карактеру тих субвенција иако сте сами рекли да се слажете са мном да политику субвенција треба преиспитати. Када ћемо је коначно преиспитати? Ви сте овде већ три и по године. Ова политика субвенција се води већ најмање пет година, а води се заправо и више, води се од 2006. године.

Рекли сте, прве резултате ће политика субвенција дати за пет до десет година. Прошло је пет година. Где су резултати? Нема никаквог значајног привредног раста. Цео привредни раст у Србији у овој и претходној години у великој мери производ је чињенице да је Европска централна банка засипала европска тржишта еврима у оквиру политике квантитативног опуштања. Засипала је еврима европска тржишта па је нешто одатле дошло и у Србију. Чак и да ништа нисте радили, имали бисте неки привредни раст. Имате привредни раст од 0,5%, просечан привредни раст, за три године. То стварно није неки богзна какав успех.

Не знам на коју студију се позивате, за коју кажете да је погрешно интерпретирам. Ово су подаци ММФ-а, не позивам се ни на какву студију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извињавам се, министре Вујовићу.

По Пословнику, Верољуб Арсић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Колега Маринковићу, не знам по ком основу сте дали претходном говорнику ...

(Душан Павловић: Споменуо ме је два пута.)

Нисте споменути ниједном. Рекао је „професоре“.

(Председавајући: Молим вас да пустимо колегу Арсића да образложи.)

Члан 104. Пословника.

Споменута је само титула, професор. Овде је и професор Атлагић, и колега Мартиновић, и ви сте професор, и Мијатовић је професор итд., да не набрајам. По ком основу је онда господин Ковачевић привилегован да он буде једини професор у Народној скупштини?

Молим вас, придржавајте се Пословника.

Придржавајте се Пословника, јер у супротном можемо да говоримо како су добијана професорска звања, како су ментори морали да буду на годишњем одмору када су добијана професорска звања. Можемо и ту тему да отворимо, али онда би ...

(Председавајући: Добро, не бих да отварамо ту тему. Хвала.)

Само да завршим. Али онда би колега који је говорио о закону морао да каже – тзв. професор. Е, онда би колега могао да добије реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Моја перцепција била је да се господин Ковачевић професору Павловићу директно обратио. Зато је и добио право на реплику.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Повреда Пословника, Марко Атлагић.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, како сте видели, на време сам се јавио за повреду Пословника. Члан 106. став 3. који каже: „За време говора народних посланика или других учесника није дозвољено добацивање“. Док је говорио господин Ковачевић, сви смо чули добацивање господина Павловића, и то на врло неукусан начин.

Господине потпредседниче, није чудо што он не разуме економију, јер то је човек који је завршио средњу школу – дизајн. Није завршио економски факултет, није магистрирао из економије, није докторирао из економије. Знате ли шта предаје студентима? Економску групу предмета и финансијске ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Професоре Атлагићу, извините, молим вас, само један секунд будите стрпљиви, не говоримо данас о колеги Душану Павловићу. Навели сте зашто мислите да сам повредио Пословник и наставите у том тону даље, да не идемо директно и лично.

МАРКО АТЛАГИЋ: Ја сам вам рекао због чега сте повредили Пословник и заиста мислим да сте га повредили. А оно што он не разуме из економије, и што ви можда њега не разумете, ни господин министар, рекао сам аргументе, не можете га ни разумети. Јао студентима којима он предаје.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, професоре Атлагићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има министар финансија др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ја очекујем од људи који имају опште образовање да поштују принципе логике и да емпирију интерпретирају са смислом који се уклапа у оно што желимо да урадимо.

Оно што сам ја вама желео да кажем је следеће. Ви сте изабрали једну студију, податак, који каже да Србија може да има 0,5% раста једино у оним најгорим годинама, у које улази 2014. година. То је за ову расправу, дозволите, ирелевантно. Просек је последње три године, за нас овде просек последње две године, преко 2%. Према томе, ви знате да изговарате емпиријску лаж, да је та прича потпуно ирелевантна за ову расправу данас и на томе инсистирате! Ви каљате лик професора. Не сме се аналитика тако користити. Ја се извињавам, али то стварно није допустиво.

Друго, можете да кажете да ћемо ми и тада заостајати, али ми се налазимо на путањи, квартално, од минус 3,7% пењемо се натраг и стабилизујемо се на 3,5%. Молим вас, спорите то, али немојте да користите, то се зове *non sequitur*, то је грешка логичка, то професор себи не сме да дозволи. Ја се извињавам, али то стварно није допустиво.

Друга важна ствар, јако важна, како то делује? Добили сте фискалну стратегију, погледајте извоз; све расте у оним секторима где смо улагали, све расте. Имамо гомилу пројеката који се дешавају. Министар Кнежевић вам је рекао да имамо тело које укључује све министре, да бисмо објективизирали додељивање, спојили смо регионални и СИЕПА у један фонд да бисмо узимали у обзир и индустријске и регионалне аспекте инвестиција. Данас додељујемо нешто што ће имати ефекте за годину и по, две, три. Имамо ефекте који су мањи у односу на додељено зато што поштени инвеститори одустану на пола пројекта, кажу – не можемо да реализујемо, па врате паре. Али подаци показују да свуда имамо и повећање запослености и повећање производње.

Следећи податак, јако важно... Морате да поштујете емпирију. Говоримо овде, у прошлој години, подаци о кретању индустријске производње... Значи, имамо проблеме, све заједно, али имамо раст индустријске производње, ту нам је гро ових инвестиција, имамо раст 6-7%. Значи, нама БДП има проблема због егзогених фактора у сектору енергије, рударства, пољопривреде итд., али индустрија наставља да расте, извоз расте. Молим вас, то не можете да спорите.

Спорите ви нешто друго, али немојте да фалсификујете чињенице. То једноставно није допустиво. Жао ми је што тако морам да говорим, али

ви злоупотребљавате своју академску титулу правећи елементарне логичке и емпиријске грешке. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Вујовићу.

Душан Павловић се јавио.

По ком основу желите реч?

Ми сад можемо да отворимо расправу и да говоримо о расту, о субвенцијама...

Изволите, право на реплику.

ДУШАН ПАВЛОВИЋ: Господине председавајући, хвала пуно.

Иначе, поента овог тела је да расправљамо, тако да нема потребе да се плашимо расправе.

Колега Вујовићу, поменуо сам 2014. годину због тога што сте тада ви дошли у Министарство, иначе могу да идем још уназад ако хоћете, само вам се тада резултати неће свидети. Могу да узем и 2013. и 2012. годину, па да видите колика је онда просечна стопа раста. Можете да идете, ако хоћете да будете најискренији према политици субвенција, у оном тренутку када су субвенције почеле да се издашно дају и лево и десно... То је политика коју настављамо и данас, а привредног раста, значајног привредног раста нема нигде.

И још нешто да вам кажем, ја сам овде народни посланик у овом телу, нисам никакав професор. Дакле, не говорим овде као професор, не држим никакве лекције никоме овде, говорим вам податке које сам нашао у бази података Међународног монетарног фонда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала колеги Павловићу.

Реч има др Александар Мартиновић.

По ком основу?

(Александар Мартиновић: По основу реплике.)

(Балша Божовић: По ком основу?)

(Радослав Милојичић: Није споменут.)

Није вас споменуо, није поменуо СНС, нити лидера партије. Молим вас да...

(Радослав Милојичић: Нема право.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Видим да су опет нервозни ови жалосни остаци српске опозиције.

(Маја Виденовић: Искључите му микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас да наставимо са радом, јер стварно...

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Не знам шта им је...

(Радослав Милојичић: По Пословнику.)

(Балша Божовић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Саслушаћу вас, кажите.

(Радослав Милојичић: На шта ово личи?)

(Балша Божовић: На шта ово личи?)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Расправа о буџету је једна важна расправа и она захтева да човек буде мало...

(Балша Божовић: Пословник!)

Дакле, расправа о буџету је важна за државу и њене грађане и због тога је важно да ови припадници жалосне српске опозиције, ти остаци српске опозиције, предвођени глумцима, певачицама и шминкеркама...

(Радослав Милојичић: На шта ово личи?)

... Мало саслушају шта је то што ми из СНС имамо да кажемо о буџету за 2018. годину.

Претходни говорник је рекао да треба да се вратимо мало уназад. Вратићу се мало на крај 2013. године, када је председник његовог покрета био министар привреде и предложио Влади Републике Србије део буџета који се односи на Министарство привреде. Он је тада предложио да се за субвенције, против којих се сада дигло и кусо и репато, намени 9.081.000.000 динара, и то за следеће ствари: са ове апропријације била су намењена средства за спровођење уговора о заједничким улагањима у „Фијат“ и „Ер Србију“, коју данас бесомучно нападају; затим, за реализацију Уредбе о условима и начину привлачења директних инвестиција; за спровођење уговора о додели средстава ПКЦ Смедерево; за подстицање улагања у привредни развој по посебним актима Владе. За гринфилд инвестиције у 2014. години било је намењено пет милијарди...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Имали сте продужење четрдесет секунди, завршите.

(Радослав Милојичић: Време.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Само да завршим, шездесет један милион и сто осамдесет три хиљаде динара. Такав буџет је усвојен од стране Народне скупштине Републике Србије и објављен у „Службеном гласнику“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто је колега Мартиновић био ометан на почетку његовог говора, имао је четрдесет секунди, тако да сам толико продужио.

Молим за мир. Сви ће добити реч, без нервозе.

Реч има народна посланица Александра Јерков, по Пословнику.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Члан 104. Господине Маринковићу, да ли бисте могли да нам објасните шта се управо десило и којим поводом и на основу ког излагања је господин Мартиновић добио право на реплику? Као што знате, у том

члану пише да је ваше дискреционо право да одлучујете о томе ко ће добити реплику, али не на основу тога ко вам прети, ко вас највише застраши, ко највише урла на вас док говори неко из опозиције, него на основу онога што пише у Пословнику.

У члану 104. пише да право на реплику има онај посланик који је поменут, чија је странка поменута, уколико је шеф посланичке групе. Господина Мартиновића, његову странку, председника странке... Било који основ да би господин Мартиновић могао имати право на реплику није се стекао. Нико га поменуо није.

Господине Маринковићу, молим вас да водите седницу у складу са Пословником, а не на основу тога што вам неки прете, деру се на вас, не могу да поднесу да било ко из опозиције има реч. Сви који су седели у овој сали могли су да чују како господин Мартиновић урла на вас и говори вам да сместа морате да му дате право на реплику.

У Пословнику не пише да господин Мартиновић има право на реплику кад год је затражи. Ако хоћете, напишите тако нешто у Пословнику. До тада, молим вас да водите седницу у складу са Пословником. Сада вам говоре да одредите паузу. Ако то урадите, знаћемо због чега сте урадили. Молим вас, водите седницу сами, а не на основу урлања било кога из Српске напредне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Наравно, дужан сам да образложим. Прво, сматрам да господин Мартиновић... Ја га никад нисам чуо да урла; према томе, потпуно је неприкладан термин. Нити је било коме претио, бар ја то нисам приметио.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.)

Као што знате, у складу са чланом 104. Пословника, председавајући руководи, дакле води седницу и има пуно право да у складу са својом проценом одреди коме ће да да реплику.

Пошто имамо пуно пријављених и видим да је нервоза све већа и већа у сали, морам да одредим једну паузу од пет минута како бисмо наставили са радом.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Настављамо са радом.

Реч има народна посланица Наташа Вучковић.

Изволите.

НАТАША ВУЧКОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо народни посланици, даме и господо министри, жао ми је што председница Владе није ту, зато што је буџет...

Извините ме, министре Вујовићу, али буџет је њен документ, као председника Владе и било би добро да је овде, то је њен приоритет, да представља буџет.

Ми овде расправљамо у врло тешким условима. Цитираћу вам једног мислиоца – 16. век, Томас Мор, кад се усваја пословник енглеског парламента, каже: „Ниједан закон, ниједан закон или одлука не може бити донета ако се у скупштини није пре гласања три дана о њој расправљало, а то како би се избегла брзоплетост“. Шеснаести век! Ми данас овде расправљамо трећи дан, истина, други, о 31 закону и толико ћемо отприлике и расправљати, три дана. Дакле, драге колеге, ако овде неко верује у напредак цивилизације, друштва или да се учи на основу туђих искустава или грешака, онда верујем да ће ова пракса коју овде сви живимо моћи да га у томе разувери, ако досад већ није.

Грађани, међутим, од нас очекују да говоримо озбиљно о свему што предлаже Влада, зато што се то тиче њиховог живота. Ја се зато не слажем са онима који кажу – буџет је, знате, само финансијски план. То је финансијски инструмент којим се показује какав је политички програм једне владе. Зато ми овде као народни посланици... Не као економски експерти, можда међу нама таквих има, али већином ми то не морамо бити, ми смо представници грађана и као такви говоримо о буџету.

Такође, предлажем господину министру да то уважи. Овде нисмо ни на каквом научном симпозијуму, него да треба да говоримо језиком разумљивим грађанима како би они знали шта их очекује у животу 2018. године.

Према томе, ја сад прелазим на буџет и говорићу о три ствари. Без обзира на то што се неке колеге из владајуће већине можда неће сложити, али говорићу о политичким последицама буџета, оног који смо имали протеклих годину или две дана, и како ће се то рефлектовати на исходе, на друштво, државу итд.

Прва ствар јесте питање пензија. Толико хваљено враћање пензија, предлажете да се све пензије повећају за 5%. Добро је што хоћете да повећате пензије и онима којима пензије нисте смањили пре три године, зато што то јесу људи који су сиромашни, који тешко преживљавају, али је јако лоше што једнаки проценат враћате и онима којима сте смањили пензије за 10%, јер и када им вратите ових 5%, ви и даље њима узимате сваког месеца. Ако је неко имао пензију 40.000 па му сад вратите две хиљаде, и даље ћете му сваког месеца узимати две хиљаде и нешто, ако добро рачунам; исправите ме. Дакле, рачуница је ту врло једноставна.

У економској струци, ако хоћемо, бар у мери у којој ја то читам, у истраживањима, економским анализама узимање пензија може бити само

краткорочна мера за то да се неки привредни амбијент створи и покрене раст. Ми трећу годину чекамо и видимо да тога нема. Није само трећу годину, пету годину. Пет година је ова владајућа већина на власти, и 2012, 2013. године нам обећава – ево, 2017. године биће боље, па 2018. године биће боље... Сад чујемо да нам требају још три године. Добро је да грађани то чују.

Друга ствар, каже министар јуче како је распон између пензија политичко питање. Знате, није. Јер, ако се тако разуме природа пензије, онда Влада може и да укине пензије, што је политичка ствар, а није, него је питање стечених права и питање је Устава да ли се то може на овај начин радити. Влада сад прерасподељује средства унутар тог пензијског фонда како јој драго. То је нешто што није у раду и Фискални савет је то такође критиковао.

Друго питање је зашто је све ово важно. Зато што онај правни амбијент, поверење у правну државу, ми тиме рушимо све. То је проблем који ми имамо и са растом, и са привлачењем инвестиција, и са поверењем у ову државу и страних и домаћих инвеститора. Хајде да једном говоримо о тим проблемима о којима нам, на крају крајева, и ЕУ говори критике.

Друга ствар, јако је лоше што се наставља забрана запошљавања у јавном сектору. Ова забрана запошљавања, ево, већ четврта година ће бити, доводи нашу управу, самим тим и нашу државу, у једно стање које, верујте ми, неки саговорници из Брисела већ оцењују као деструкцију административног капацитета Србије. Многи су отишли у пензију, многи су отпуштени, многи су премештени, запосленима су истекли мандати, раде као в.д. итд., а запошљавају се партијски кадрови, врло често неквалификовани.

Трећа ствар, да ли се ради о развојном буџету? Зашто толико повећавамо тај војни буџет? За шта се ми то спремамо? За какве се ратове спремамо ако ви говорите да сте гарант стабилности, ако кажете да су односи у региону бољи него икад? Шта ће нам толико силно наоружање? Моје уверење је да нема развојног буџета уколико држава значајније не повећа буџет за оно што се данас реално свуда у развијеном свету сматра развојним областима, а то су образовање, наука и култура. Нема иновација, нема развоја док не повећамо број деце у гимназијама и на високим школама. Бојим се да ми са тим развојним процесима нећемо бити у пријатељству. Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар финансија др Душан Вујовић, а после њега министар одбране Александар Вулин.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Хвала лепо.

Ја само одговарам, а ваше упозорење је потпуно на месту. Уопште немам намеру да оним посланицима који покрећу питања, политичка, социјална и остала, одговарам научним аргументима; само сам реаговао на покушај да се квазинаучним аргументом у дискусији доводи у питање нешто што апсолутно...

Вама ћу одговорати потпуно онако као што сте поставили питање. Ваше питање је на месту, али оно има неколико димензија. Једна димензија је шта значи тзв. друштвени уговор између државе и пензионера у тзв. *pay as you go* систему који се примењује код нас. Значи, неко годинама нешто зарађује, остварује нека права на пензију. Држава онда, по писаним и неписаним правилима, законима, обичајима итд., на основу прихода које има и својих буџетских могућности, обезбеђује та права. Значи, то је право на пензију, али не и на конкретан износ пензије.

То шта опредељује конкретан износ пензије одређују економске могућности земље. Ми смо у појединим периодима имали различите интервенције државе да се обезбеде та права. Године 2014, када сам ја постао министар, исплатили смо, то је пре смањења, 508 милијарди пензија, а у томе је држава из буџета осталих грађана државе дала 251 милијарду, скоро 50%. То је плаћено ван онога што су запослени преко својих доприноса за пензијско осигурање уплатили у ПИО фонд.

Наредне године, после овог смањења, исплаћене су пензије 490 милијарди укупно. У томе је држава суделовала, односно грађани су суделовали са 211 милијарди, а преостале паре су плаћене из ПИО. Даћу вам ову табелу да имате комплетно. Дакле, 211 милијарди је плаћено из буџета грађана који нису пензионисани онима који су пензионисани. Године 2016. плаћено је 205 милијарди из буџета, а укупно је исплаћено 494 милијарде. То је оно прво повећање од 1,25%. Прошле године, тј. ове године је исплаћено, до сада, тј. за 11 месеци, 498 милијарди. У томе је држава дала 178 милијарди, а то већ укључује повећање од 1,25% и на њега повећање од 1,5%.

У конкретном примеру, значи после овог повећања од 5%, ми процењујемо да ће наредне године укупне исплате за пензије превазићи ниво из 2014. године и бити 527 милијарди, по нашој рачуници, уместо 508. Значи, то ће бити 19 милијарди више. Дакле, 19 милијарди ће бити већи укупни фонд пензија и у томе ће држава суделовати са 185 милијарди, тј. грађани Србије 185 милијарди.

У вашем конкретном примеру особа која је имала 40.000 у октобру 2014. године када је то донето – смањење је било 22% на разлику између 40.000 и 25.000. Значи, 22% на 15.000, то је 3.300, ако ја добро рачунам.

Данас, после овог повећања, та особа ће добити 7,91% укупно повећање пошто је 1,25, па 1,25, па 5%, то даје 7,91. Проверите. Тих 7,91 даје пензију 43.164 динара. Та особа ће имати пензију која ће бити само 136 динара мања од оне која је била 2014. године. То је врло егзактна рачуница, ја сам на лицу места израчунао пошто сте рекли пример. Можемо да израчунамо за многе. За већину људи који су до 50.000 смањење је било до 10% и они ће већ наредне године доћи на онај ниво.

Укупна свота, као што сам рекао, наредне године превазилази прву своту. И сада ви постављате питање једнакости унутар тих распона. То је политичко питање, социјално питање, то је питање политике итд. Ја вам само кажем да многи људи никада нису имали веће пензије него данас. У броју од 1.715.000 пензионера Србија има највећи тзв. зависни број, значи, људи пензионера према броју запослених. Друго, Србија има доста добре податке о томе колике су просечне пензије у односу на просечне зараде иако у броју пензионера имамо изузетно велико учешће, значи, од 1.715.000 пензионера имамо 640.000 људи који не примају пуне пензије из пуног радног стажа.

(Народни посланик Милорад Мирчић додајује с места.)

Али то је јако битно, молим вас.

(Народни посланик Милорад Мирчић додајује с места.)

Нисам разумео.

(Балша Божовић: Девизна штедња.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, пријавите се за реч. Дајмо могућност министру да заврши говор.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само да кажем још једну реченицу. Код нас је просечна пензија 50% просечне плате иако у 1.715.000 пензионера имамо 650.000 људи који нису остварили пуну пензију; значи, то нису старосни пензионери, него су или инвалидски или породични. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Имамо повреду Пословника, др Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107, угрожено је достојанство Народне скупштине. Говорник који је говорио на тему пензија и уопште раста доводи у питање било какве податке и оно што доносимо као народни посланици у виду закона овде у Скупштини.

Ваше је било да га у том тренутку прекинете и вратите на тему, да разговарамо о буџету и пензијама као главном праву на остваривање права сваког човека који после одређеног броја година има одређени део обавеза у односу на државу да прими. Ниво пензија је одређен одлукама које

доноси Народна скупштина, које доноси на основу буџета и закона који се односе на ниво пензија. Јер, нећете ми рећи да ће у Грчкој, која је смањила пензије 50%, можда пензионери имати право на повраћај тих средстава, или у Португалији која је имала право на 40% смањења? Молим вас, реагујте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Имаћу у виду.

Да се не претвори ово у реплику, да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Балша Божовић, повреда Пословника.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем.

Чланови 106. и 107. Ми смо посланици, као што знате, председавајући, и имамо права да негодујемо. Често немамо права да се јавимо када није у складу са Пословником, али имамо права да негодујемо. Један од посланика је рекао – не можете да узимате пензије, то је као да сте неке узели девизну штедњу зато што је то знак једнакости између та два. Исто тако сте морали да опоменете претходну говорницу зато што је рекла да је Грчка смањила пензије...

(Председавајући: Не можете, колега Божовићу, сада и ви на повреду Пословника да реагујете.)

Само ми допустите да завршим реченицу.

(Председавајући: Изволите.)

Ја вам само указујем да када неко изјави неистину у сврху реплике, а тражио је повреду Пословника, морате да знате, као председавајући, пошто ви то пратите и врло се разумете у економију и финансије, ако се не варам – мислим да је у једној Грчкој, која је донела закон о смањењу пензија, уставни суд поништио ту одлуку, за разлику од Уставног суда Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Ето, и ви сте рекли шта сте имали, а било је близу реплике.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Балша Божовић: Наравно, да.)

Реч има министар одбране Александар Вулин, а после Наташа Вучковић има право на реплику.

Изволите, министре Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Цело јутро слушамо партије ДОС-а које стављају примедбе на то што се Војска наоружава, што се Војска опрема, што се Војска модернизује, и поставља се питање зашто и за кога.

Ниједна војска, па ни српска, не прави се преко ноћи. Она мора континуирано да се развија, јер уколико заостаје, као што је заостајала од 2000. до 2012. године, она престаје да испуњава своју основну функцију, а

њена основна функција је одбрана земља. Да бисте бранили земљу, морате да имате јаку војску. И, да, ми јесмо гарант стабилности у региону зато што смо јаки, не зато што смо слаби. Кад сте слаби, нисте гарант ничега и никоме и сви се према вама тако понашају.

Занимљиво би било, рецимо, погледати неко друго питање. Хрватска је подигла своје учешће буџета у БДП-у за одбрану са 1,23 на 1,30. Можда би њих требало питати од кога се они бране, зашто се они наоружавају, као чланица једног врло моћног савеза који би их заштитио. Ми немамо разлога да се плашимо, али морамо да пратимо шта се дешава око нас. Можда би било занимљиво питати Словенце зашто су подигли свој одбрамбени буџет за 48 милиона евра, зашто је Чешка то урадила за 235 милиона евра, а Словачка за 110 милиона евра; зашто је једна мирна, неутрална Швајцарска подигла свој буџет, који износи 4,38 милијарди, за 200 милиона евра. Шведска је то урадила такође.

Дакле, није овде у питању зашто се ми опремамо и модернизујемо, већ је више питање зашто то раде неке друге земље за које би ваљда морало да важи да су мирније и мање угрожене.

Мислити о Србији као земљи око које ће вечно цветати руже и у којој никада неће моћи да дође до било чега што угрожава нашу безбедност у најмању руку је неодговорно. Не можете то на Балкану да кажете никада. Уосталом, као што сви добро знамо, за мир је потребно бар двоје, за рат је довољан само један. Само један вам је потребан да вам угрози безбедност. Ви ту ни на шта не можете да утичете.

Хајде да разјаснимо и то, пошто нисмо имали прилике да говоримо о војном буџету, Војска има три основне мисије: прва је одбрана земље, друга је учешће у мировним мисијама, мировним операцијама и трећа је помоћ цивилним органима власти када дође до елементарних непогода или нечега сличног, како бисмо помогли цивилним органима да се носе са последицама. Све три тачке су обухваћене овим буџетом. Повећали смо и новац за учешће у мировним мисијама. Враћамо сектор цивилне одбране, и не само цивилне одбране, баш да бисмо могли да учествујемо снажније у помоћи за решавање последица разних природних катастрофа, када је то могуће.

Уосталом, сетите се 2014. године – да није било те војске, за коју се сад чудимо што се наоружава, опрема и повећава свој борбени и бројни састав, ко би помагао Обреновцу, ко би спасио Шабац, ко би био ту где је био. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Вулин.

Реч има Наташа Вучковић.

Изволите.

НАТАША ВУЧКОВИЋ: Када сам говорила о пензијама, говорила сам о стеченим правима и одређеном распону који је установљен тиме како су људи уплаћивали у пензиони фонд. Говорим стално, и мој говор је био усмерен на то, да ми морамо правити правни амбијент и за развој, и за раст и за производњу. То је суштина приче. А правни амбијент се прави кад грађани почну да верују у институције ове државе, да верују да постоји разлог, добро улагање у Фонд за пензионо осигурање.

Хоћу само да вам кажем ово. Ми никако да повежемо две ствари: раст, развој, бољи живот грађана имају много везе с тим какво нам је правосуђе, каква нам је правна држава и каква нам је државна управа. Ми то некако нећемо да разумемо.

Молим вас, имам много доказа за то. Прочитала сам јуче нешто, рецимо, та Дуинг бизнис листа, коју врло радо цитирате, поменуле су колеге колики је раст у Македонији. Да ли знате податак, рецимо, и ви сте то читали, да је у категорији *enforcing contract* (значи, колико се уговори поштују) Македонија на деветом месту, а ми смо на седамнаестом. Дупло је боља од нас. Значи, има нешто што не ваља код нас. Ја о томе говорим Влади у целини.

Где је министарка правде? Ми говоримо о томе како држава планира свој развој свеукупно, а не само макроекономски, где ја Влади и министру Вујовићу стварно кажем – јесте, фискална консолидација вам је у реду, али није добро, не идемо у добром правцу, не верују нам. То је суштина приче.

Што се тиче наоружања, мислим да је ту питање како се тај буџет распоредио. Ми тиме нисмо задовољни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Вучковић.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, да се није десило и да ми је неко причао, да нисам био овде, не бих веровао шта се овде све дискутовало. Неке колеге посланици су говорили о отимању пензија, па је један говорио о великим трошковима јавних предузећа, па је један говорио да је чак ово седми или осми буџет (није, него је шести), па је један посланик говорио да је јавни дуг од када ДС није на власти нарастао за десет милијарди. Па је онда један посланик говорио о банкроту у Крагујевцу, а био је на листи са градоначелником Крагујевца који је малтене довео Крагујевац до банкрота, и седео у истој клупи. Па је говорено о дуговима „Србијагаса“, па је говорено о субвенцијама за запошљавање, како је све то лоше, како ова влада троши новац и прави штету грађанима.

Решио сам да мало видимо и покажемо како то сада имамо један овакав буџет, којим, наравно, можемо да будемо задовољни, наравно да имамо и одређену дозу оптимизма и наравно да жалимо за временом које смо изгубили док смо исправљали туђе глупости, лоповлуке и лажи. То овако изгледа, даме и господо народни посланици: курс евра 5. августа 2008. године био је 76,26 динара, истог августа 2009. године 92,77 динара, разлика је 16,5 динара. Идемо даље, 2010. године 106,07 динара, разлика је 14,29 динара.

Кад су направили своју највећу страну инвестицију, а то је била продаја „Делеза“, успели су да смање курс за четири динара у 2011. години. Али кад народу кажете „стране инвестиције“, он то воли да чује. А продали су један најобичнији трговински ланац, „Макси“ су продали „Делезу“, и то је велика инвестиција.

Пошто су неки професори, тзв. професори економије, напустили салу, што нам нису они рекли, нама неуким посланицима, да продајете предузеће које пружа услугу, да продајете српско тржиште. Никаква нова радна места, никакве инвестиције, никаква нова вредност, али сте то продали. Мишковић је новац изнео, нешто у Бугарску, нешто у Словенију, и то се завршило.

Године 2012. курс евра био је 118,21 динар, 5. августа, разлика је 16 динара. За четири године, колико сте били на власти, курс евра је скочио за 41,94 динара. Неко ће да каже да ово нема везе са буџетом. Има, има још како.

Пошто се хвалите великим резултатима док сте били на власти, да видимо како је изгледала инфлација. Јако занимљива ствар. Године 2008. инфлација је била 11,7%, па је 2009. године била 8,4%, па је 2010. године била 6,5%, па је 2011. године била 11%, па је 2012. године била 7,8%. Неко ће опет да додају да ово нема везе са темом дневног реда. Има, зато што са овим подацима видимо зашто имамо овакав буџет и које је ту изгубљено време.

Ово је само део приче. Један од посланика рече да је јавни дуг у Србији нарастао откада је СНС на власти за десет милијарди, а ја кажем да је то лаж.

(Радослав Милојичић: То је истина, жива истина.)

То је најобичнија лаж. Ево, сада ћемо да видимо.

Значи, укупан јавни дуг, директне и индиректне обавезе, 31. децембра 2012. године – не можете да ме убедите да је за четири месеца Дачићеве Владе нешто битно могло да се промени по стању јавног дуга, немојте ни да покушавате, јер тада доспевају кредити – износи 17.717.000.000 евра. Видите даље: 2013. године 20.141.000.000 евра, 2014.

године 22.761.000.000 евра, 2015. године 24.818.000.000 евра, 2016. године 24.820.000.000, да бисмо 2017. године имали силазну линију. Значи, када се погледа, раст јавног дуга је седам милијарди, што није мало, али хајде да погледамо... Ево, управо сам демантовао колегу који је изговорио неистину, али ја неистином зовем када неко нешто говори, није тачно, а убеђен је да је тачно, а онога ко говори неистину и зна да је то неистина наш народ назива лажовом.

Да видимо како је настало тих седам милијарди евра.

Молим председавајућег да овог „веселка“ из Паланке умири. Не бојим се ја њега.

(Председавајући: Молим вас, наставите. Молим колеге да не добацују.)

Не бојим се ја њега. Не зато што сам паметнији, има и тога, него говорим истину.

Ево овако: 2013. године, само на име камата, 750 милиона евра; 2014. године, само на име камата, 900 милиона евра; 2015. године, само на име камата, 1.100.000.000 евра; 2016. године 1.150.000.000 евра. То су само камате. Е сад, неко ће да каже – у реду, што нисте враћали главнице. Па нисмо могли, о томе се ради.

Видите, враћамо се на почетак дискусије. Прочитао сам да је за четири године динар изгубио вредност за преко 50%. Прочитао сам да је за четири године инфлација збирно била око 40%. Сад ми реците ко то жели да ради и послује у Србији кад има инфлацију 40%, када има губитак националне валуте у износу од 50%, која то предузећа хоће да раде у Србији?

Господин министар тад није био ту, али он не зна да су они у економским наукама измислили нов начин примарне емисије новца. Ако се неко запита зашто су биле оволике курсне разлике и зашто је била оволика инфлација, може само да погледа државне билансе из тог периода па ће да види да се држава задуживала путем хартија од вредности са референтном каматном стопом и каматом коју је држава плаћала на преко 20%. Седамнаест је била референтна. Преко 20%. Та камата је била специфичан вид штампања новца без покрића, и то се доказује кроз све могуће симулације које се изводе.

Тако да господа која су против субвенција за запошљавање, знате какву су субвенцију направила у Србији? Коштала нас је 4,5 милијарди евра девизних резерви. Направили су субвенцију да 250.000 људи остане без посла. То је њихова субвенција. Државним парама, нашим девизним резервама. Због ваших игранки и марифетлука 250.000 људи је изгубило

посао. Јер, извините, било је овде прича и о јавним предузећима, покривању губитака.

Значи, само по основу камата које су плаћене јер нисмо имали привреду да отплаћујемо главнице, затекли смо државу без привреде, потрошено је 3.850.000.000 евра. На курсне разлике, на шест милијарди долара, колико смо затекли дуга, разлика износи 27 евроценти, 1.820.000.000 долара. То је 6% БДП-а. Како вас, бре, није срамота? То сте правили од државе.

Кад кажете да неко отима пензије и да неко отима плате запослених у јавној управи, то сте ви. Ви сте им отели! Кад кажете да има отпуштања, ви сте отпустили 250.000 људи и то платили 4,5 милијарди евра! Кад причате о страним инвеститорима, доводили сте белосветске хохштаплере на финансијска тржишта, којима сте узимали паре по високим каматама и богатали их. То је резултат ваше власти.

Често постављате питање – ако је неко правио такве ствари, зашто не одговара?

(Балша Божовић: Немој да се дереш, бре!)

Волео бих да може да одговара. Године 2010, новембра месеца, изменили сте Закон о девизном пословању и легализовали лоповлук и крађу, тако да немојте више ваше резултате да приписујете нама.

Постоји једна птица која снесе јаје у туђе гнездо, а ви будите једанпут људи од части и признајте своје грешке, а не кукавице, да подмећете своје лоше резултате другима.

Није мени проблем да прозовем ни господина Ћирића који причао о тих десет милијарди којих нигде нема, ни овог „веселка“ из Паланке, ни Балшу Божовића, ни Алексића. Не бојим се ја њих, не зато што сам паметнији, колега Красићу, а има и тога, него зато што ја говорим истину, а њихове лажи време и догађаји врло брзо демантују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

(Горан Ћирић: Реплика, поменута је Демократска странка.)

Изволите, господине Ћирићу, имате право на реплику.

ГОРАН ЋИРИЋ: Сада је министар Вујовић могао да види како изгледа у Скупштини и како он реагује после минута међусобног разговора посланика, без икаквог директног добацивања њему. Дакле, ми у овоме радимо протеклих шест-седам година и то је атмосфера на коју смо се навикли, нажалост.

Мислим да не би требало навикавати се на овакву атмосферу, али ево одговора на нека питања, ставове које је министар финансија изнео и не морам ја да вам их кажем. Дакле, тачно је, десет милијарди 2012. године, средином године је тај јавни дуг износио 15,3 милијарди евра, а сам

министар је говорио о томе да је тадашњи министар финансија подигао кредит од две милијарде, тако да сте ви изнели податак са краја 2012. године. Говорим о пресеку стања када сте победили на тим изборима 2012. године.

Сада уводимо причу о том броду који има своју инерцију, о томе је министар говорио, који није тако једноставно закренути. Када се кормило окрене, после двеста или двадесет или тридесет минута може да реагује на то кормило. Он зна и памти, 2000. године, коју помињете, од 2000. године до 2012. године, када је Демократска странка узела највећу одговорност, шта је наследила. Наследила је учешће јавног дуга у БДП-у од 201%, а данас говоримо о Закону о старој девизној штедњи и о том броду који је донео у том периоду од 2000. до 2012. године, па и сада, враћања старе девизне штедње, која није враћена до 2015. године, са огромним обавезама које су све наредне владе имале да би обештетиле грађане који су нешто зарадили, сачували у свом животном периоду, радном периоду, а онда је неко прогласио, деведесетих година, да то више није њихово него представља стару девизну штедњу.

На све ово одговоре вам је дао министар Вујовић, који је говорио и о дугу Града Београда, који не износи 1,2 милијарде него 400 милиона евра, колико стоји у извештају Фискалног савета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Драги колега, истина је да се ваше речи могу и другачије тумачити. Гради се у Србији у последњих неколико година. Ваш страначки колега гради на врху Панчића ресторан, мотел – овде је и министар полиције, овде су остали министри, нико то не проверава – без грађевинских дозвола. Од 1.300 градилишта само у Београду преко хиљаду је нелегалних, без било каквих дозвола.

Дају се квоте председницима општина у Београду и Србији да скупе новац за изборе. Председници општина добијају по неколико стотина хиљада евра да сакупе тако што ће пуштати нелегалну градњу.

Дешава се то да је корупција до те мере процветала за време Српске напредне странке да смо ресурсе Града Београда и Србије узалуд чували деценијама иза нас, да их данас користе само они привилеговани који су у окружењу што председника странке, што вас лично.

Много се украло у ових пет година, господине Арсићу. И даље се краде.

(Председавајући: Молим вас, обраћајте се мени, колега Божовићу.)

Овај буџет говори само о томе да се води рачуна о привилегији једног уског круга људи у Србији, који постају финансијска елита док грађанима отимате пензије и смањујете плате.

Све грађевинске фирме у Србији су фирме које морају да дају рекет да би добиле посао. То знају сви који поштено раде у Србији, а то знате и ви. Према томе, немојте да причате грађанима о вашим лажима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Божовићу.

Реч има народни посланик др Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући. Члан 107. и питање достојанства.

И малопре сам се јавио због онога што је речено, сада опет, пошто се ово понавља и све је бестидније и бруталније, колико могу да приметим. Мислим на излагање посланика Божовића. Прво ме чуди да није било интервенције када је малочас урлао, не мислим само на вас него и на госпођу Јерков. Она има осетљивост за високе тонове, како смо чули данас. Требало је да интервенише када је посланик Божовић урлао. Али ако смо и пропустили тада, потпуно је неприхватљиво да дозволимо да се сада јавља и овакве ствари говори, без икакве реакције.

Разумем, господине Маринковићу, да сте ви толерантан човек, али не разумем да се излази у сусрет нечијем пориву, нечијој жељи да интервенише – због чега? Због тога што је данас посланик Арсић споменуо Мирослава Мишковића? Да ли је то разлог да се сада овде просипају потпуне неистине, да се фалсификује реално стање на терену? Ако их то боли, ја разумем да их боли, али ми то не смемо да толеришемо.

Боли их, на пример, зато што... Ево, ја волим да се позивам на њихове изворе, шта сами кажу о себи и својима. Боли их, зато што Драгољуб Марковић... Они знају ко је тај човек, то је човек који је најближе сарађивао са њиховим руководством и био непосредни сведок догађања деведесетих година. Е, тај Драгољуб Марковић је недавно у недељнику који је близак њима (дакле, долази управо из тог табора) рекао следеће: „Писало се да су Драгољуб и Коле главни финансијери Демократске странке, међутим, велики финансијер је био Мишковић“, то каже човек који је дошао управо из њихових редова, који је томе лично сведочио, „јер је он имао много већу фирму од моје и наравно да је могао тако нешто да поднесе. Ја нисам.“

Сада због тог дуга који имају према Мирославу Мишковићу они треба да га бране, а ми да толеришемо. Не, господине председавајући, не треба. Не треба да толеришемо када припадник трећег ешалона Демократске странке, а то је писао „данасоид“, таблоид који је њима близак, овде прича о томе како се легално ради у Београду. Нека прочита

текст „данасоида“ о том трећем ешалону из 2011. године, да видимо ко је кречио Београд. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Не.) Хвала.

(Радослав Милојичић: Реплика.)

Право на реплику има Верољуб Арсић, па Радослав Милојичић.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, мене зачуди да је један ипак смео да се јави. Нема везе.

Али, ево овако, зарад истине, неко је рекао 15,3 милијарде евра је био јавни дуг. Није тачно. Јула месеца је дуг био 16,3, јер сте имали буџет од 160 милијарди дефицита који сте 90% испунили још 30. јуна 2012. године.

Е сада, где је разлика? Отишло је на покривање дугова „Јата“ јер смо затекли само три авиона која могу да лете. Па је отишао један део дуга на „Развојну банку Војводине“, а други део дуга на „Агробанку“; трећи део је отишао, рецимо, на „Србијагас“. Али како је настао дуг „Србијагаса“? Тако што су председници општина из Демократске странке наплаћивали услуге за грејање, подизали себи плате, финансирани изборну кампању, а нису плаћали гас „Србијагасу“.

Е, тако сте владали. Отимали где год сте стигли, бре! Ма не само на врху – овај „веселко“ из Паланке је ситна риба пљускавица, то је на дну – на свим нивоима, од месне заједнице до председника државе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Право на реплику, Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући.

Кажу у нашем народу, када човек не говори истину и када се плаши, он аутоматски галами, дере се док прича. То смо имали прилике да видимо и од господина Арсића. Ја нећу користити неке погрдне називе када говорим о њему. Наравно да се не плашим, али знамо да господин Арсић, када се мало нашали и попије у кафани, воли и да припуца у тој кафани, постоји полицијски извештај да је човек пуцао у кафани пуној људи. Али то неће уплашити Демократску странку.

Како су настали дугови свих локалних самоуправа и државе Србије? Настали су, господине Арсићу, тако што сте ви опљачкали и уништили земљу 1998. и 1999. године, да су нас због вас бомбардовали, да је Демократска странка доласком на власт 2000. године морала да врати тринаест заосталих пензија, дванаест дечјих додатака, да откупи поново „Телеком“. Увели сте нам санкције, били смо одсечени од света. То је

политика вас, Томислава Николића, Ивице Дачића и Александра Вучића, црвено-црне коалиције која је у црно завила све грађане Србије.

Овај буџет о коме говорите донеће добро само тајкунима и лоповима из Српске напредне странке. Ви кројите буџете да напуните џепове Звонку Веселиновићу и осталим криминалцима из Српске напредне странке.

Знате шта ме јуче питало много људи...? (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Чекајте, колега Милојичићу, молим вас, искључио сам вам микрофон. Нема потребе за таквим речима и таквим квалификацијама. Нећу то даље толерисати.

Реч има Александар Мартиновић, повреда Пословника.

Изволите, колега Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Члан 107. Господине Маринковићу, ја вас молим да ову седницу коначно уведете у легалне токове. Никада нисам тражио да се неки посланик казни, овога пута тражим зато што је господин Милојичић изговорио речи које се не изговарају, ја мислим, ни у најекстремнијем делу Хрватског сабора или Скупштине БиХ. Мислим да такве речи нису изговорене ни сада када је Хрватска доносила закон о бранитељима и учесницима у домовинском рату. Он је човек скоро цитирао тај закон – ви Срби, ви сте извршили агресију на Хрватску, извршили сте агресију на БиХ. Због вас су уведене санкције, због вас је било НАТО бомбардовање 1999. године. У преводу, то значе речи господина Милојичића.

Господине Маринковићу, седница неће бити настављена, ја вам кажем. Посланици СНС ће се сви јављати по Пословнику ако не реагујете. Јер ово није увреда за СНС, ово је увреда за државу Србију, ово је увреда за српски народ.

Дакле, нити смо извршили агресију на било кога, нити смо одговорни за НАТО бомбардовање, нити смо одговорни за санкције.

(Балша Божовић: Јесте.)

Политика великих сила је одговорна за распад бивше Југославије, не Србија, не српски народ, а поготово не СНС.

(Балша Божовић: Јесте, све је истина. По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Александар Мартиновић: Ако не изрекнете опомену Шешељу, желим.)

Хвала.

Реч има народни посланик Неђо Јовановић, по Пословнику.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Овакво понашање само наставља и представља континуитет већ чувеног од стране опозиције не само на овој скупштини него на многим претходним скупштинама и седницама, које заиста не личе ни на шта када чујете овакав вокабулар и присуствујете оваквом понашању.

Ред је да се том понашању стане на пут и можда баш ви, господине Маринковићу, као председавајући треба тај ред да заведете. Ако се ред не заведе сада, заиста долазимо у једну опасну ситуацију, да грађани Србије ову скупштину више неће доживети као храм демократије него као ругло демократије.

(Балша Божовић: Повреда Пословника.)

И ово што сада чујете доприноси управо томе о чему причам.

Због тога вас молим да говорника који је извређао Скупштину Републике Србије, народне посланике, грађане Републике Србије примерено казните применом Пословника, а то је најмање опомена коју треба да изрекнете. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника?

(Неђо Јовановић: Не.)

По Пословнику, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Чланови 106. и 107.

Председавајући, молим вас да се мало обрати пажња на посланике који су нервозни када се помене братоубилачки рат у Југославији, ко га је изазвао, ко је допринео њему, чија реторика... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Божовићу, извињавам се, али довољно је тензије направљено говором колеге Радослава Милојичића. Ја вас молим да то не продубљујемо, да наставимо у демократском тону, да покушамо да не кажњавамо једни друге и не вређамо једни друге.

Молим све посланике да у том тону, у тону добре, квалитетне расправе, коректне расправе, достојанствене расправе, наставимо надаље. Нећу више дозволити овакав вид вређања и овакав вид квалификација било кога у Народној скупштини.

Народни посланик Милорад Мирчић, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Члан 107.

Председавајући, коначно сте схватили да већ дуже време присуствујемо већ виђеној фарси. Овде се води расправа између две, условно речено, политичке опције које су у суштини исте.

Има један дирљив говор који би могао да служи за наук, а то је оно – дете порасло, осамосталило се... Извињавам се, немам марамицу па не могу да наставим тај говор, али видите, ви „жути“, шта сте урадили: ви сте направили ово „дете“ и сада је то „дете“ ојачало, сада је то „дете“ почело да вам враћа и ви сада користите ову скупштину да бисте неке своје фрустрације због тога што је Борис Тадић правио ову странку над нама, малтене, исказивали и искаљивали.

Ми српски радикали немамо више намеру да присуствујемо овој фарси. Јавност види да сте ви једно тело, а две главе. Исто мислите, исто радите. И нема разлога да нас задржавате да расправљамо о овој веома озбиљној теми која се зове закон о буџету.

Инсистирамо, председавајући, да наставите са вођењем седнице тако што ће се говорити о тачкама дневног реда.

А ви ван скупштинске сале пробајте да средите те односе. Најбоље вам је, идите код истог газде. Није више Монтомери, да вам кажем, он није више активан, али је неко сличан њему. Нека вам он ту помогне да се измирите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Као што сам и малопре рекао, настојаћемо да наставимо у тону теме о којој расправљамо, о законима, буџету и свим другим законима који су данас на дневном реду.

Да ли желите, господине Мирчићу, да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о мојој повреди Пословника и достојанства Народне скупштине?

(Милорад Мирчић: Да.)

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, стрпљиво сам чекао, мада сам се јавио, малтене, пре свих.

Члан 104, члан 108. и члан 109.

Члан 104. говори о репликама. Ваше је дискреционо право да дате реплику или не, али претходно морају да буду испуњена два услова: дакле, да неко буде поменут... У случају који рекламирам, на реч „веселко“ ви сте господину „Хајнекени“ дали реплику. Дакле, уколико сада ја опет кажем „веселко“, надам се да нећете господину „Хајнекени“ дати право на реплику, у којој је он најгрубље – а то је везано за члан 109, због чега сте морали да изрекнете опомену – вређао цео један поносити народ.

Сви ми који смо имали жртве у том рату нисмо заслужили да нас остаци, бедни остаци Демократске странке, која се само тако зове, вређају

на овакав начин. Тим пре што сам ја лично на Јахорини тих деведесетих година, без обзира на оно писмо Младићу и честитке, видео руководство Демократске странке, тадашње, које је, за разлику од ових остатака, било веома патриотски расположено.

Дозволили сте да прича о лоповлуку експерт за ситне и крупне крађе које је лично извршио.

А ја вам кажем на крају, мој утисак је да би нас они за добар мито сами бомбардовали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Члан 27, господине Маринковићу.

Наравно, не јављам се због оне тираде о заједничком газди од малопре. Претпостављам да је господин мислио на заједничког газду њиховог и „жутог предузећа“, Ђилас Драгана, на чијим су надзорним и управним одборима егзистирали неко време, или оног другог из АП Војводине, у којој су такође дивно сарађивали. То ме не занима.

Да ли ће они да напусте седницу, то је њихова ствар.

Ја хоћу вама, господине Маринковићу, да кажем да инсистирам да се изјасните на тему онога што се догодило малопре када је посланик „Кенојчић“ рекао оно што је рекао. Мислим да постоји обавеза с ваше стране да се изјасните на позив са наше стране да се изрекне опомена за оно што је речено.

Није речено било шта. Има у Народној скупштини свега и свачега, то је истина, али ја се не сећам када смо последњи пут чули да се овде каже да смо ми криви за ратове, уништавање земље и увођење санкција, да смо ми сами себи увели санкције. То није питање да ли сте увредили некога кога политички не подносите, кога политички мрзите. То је питање елементарног односа према народу ком припадате, господо.

(Балша Божовић: Па јесте.)

Видим да му одобрава и онај припадник трећег ешалона ког сам поменуо малопре, који се иначе квалификовао за припадност трећем ешалону због успешног бизниса са кречењем Београда. И то ћемо да објаснимо ако треба, ако му штогод није јасно.

Ја мислим пре свега на оног „Кенојчића“, који је познат као викар Драгана Шутановца, човека који је сам у више наврата рекао да је све грозно што се десило деведесетих година настало онда када је Београд кренуо тенковима на мир, дијалог, Албанце и не знам кога још, оног истог Драгана Шутановца коме је највеће достигнуће у каријери да је завршио,

замислите молим вас лепо, престижни НАТО курс! Толики је стручњак у питању онај који је девастирао не само систем одбране него буквално све чега се дотакао. За шта? За чинију пилава или мало пашњака на Врачару.

Ви, господине Маринковићу, да нам се изјасните на тему позива да се изрекне опомена за ово. Ако се не будете изјаснили, ја ћу тражити да се гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Наравно, погледаћу. Тражио сам стенобелешке како бих утврдио тачно шта је речено.

(Радослав Милојичић: Политички став је да је због вас бомбардована земља.)

Господине Милојичићу, морам стварно сада да вам изрекнем опомену због добацивања и тога што сте сада малопре рекли.

Морамо да имамо мир на седници и једну нормалну и коректну атмосферу.

(Радослав Милојичић: То је истина, господине Маринковићу.)

Молим вас да поштујете Пословник. Стварно не желим данас никог да кажњавам. Сада сам то морао да урадим зато што се стварно неадекватно понашате.

Наташа Јовановић има повреду Пословника.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Немам је ја, него је ви имате, ви сте повредили Пословник.

Позивам се на члан 98, члан 27, члан 32.

Господине Маринковићу, када је већ данас мода да се дају некакви надимци овде, ја бих реаговала – не могу, наравно, реплику на претходно излагање овог „Мистер Бина“, ево, ја њега тако називам – јер сваки покушај да се СРС доведе у неке криминогене структуре, некакву пљачку, некакво користољубље из вршења власти јесте потпуна бесмислица. Најпре због чињенице да вам је господин Мирчић... У том тренутку, да сте послушали паметног човека, искусног народног посланика, требало је да наставите расправу – а прекршили сте члан 98 – јер вам је он лепо објаснио дистинкцију, односно разлику између Српске радикалне странке...

Овде је Неђо Јовановић рекао – опозиција. Молим вас, будите и ви, колега Јовановићу, изричити када то кажете. Ми смо једина опозиција политици уништавања Србије, политици клечања пред Европском унијом, српским непријатељима. И једна и друга страна, и ви који седите ту, представник сте једног мањинског партнера, на истом сте путу уништавања Србије.

Када кажете опозиција, онда заиста треба да мислите на Српску радикалну странку, која је изразито патриотска, која хоће да се прекину срљање и уништавање Србије, уцене од стране српских непријатеља.

Молим вас да никада више никоме не падне на памет да на такав начин, као поменути „Мистер Бин“, доводи СРС у везу са неким ко је уништавао и упропашћавао Србију као поменуто „жуто предузеће“, или као ви што сада то радите заједно водећи исту политику као што су они.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Наташа Сп. Јовановић: Да.)

Желите. Добро.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Такође, поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу до 15.00 часова. У 15.00 часова почињемо са радом. Хвала.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Даме и господа народни посланици, настављамо са радом.

Реч има народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Слушајући представнике власти како ових дана покушавају да сами хвале свој рад, неко би помислио да грађани Србије заиста живе веома добро. Оно што ми као опозиција имамо задатак јесте да се овде у Народној скупштини чује истина. Зато морамо да поручимо представницима власти да се што хитније потруде да објективно гледају на реалан живот грађана Србије.

Посланичка група Српске радикалне странке је пажљиво анализирала све предлоге закона о којима се данас води расправа. Морам да кажем да је, читајући Предлог закона о буџету Републике Србије за 2018. годину, било јако тешко прочитати садржај од стране 229 до 477, дакле 248 страна на којима је написано нешто што се једва може видети. То нешто односи се, ни мање ни више, на обележавање програмских структура које су доставили буџетски корисници уз предлоге финансијских планова.

Представницима власти пуна су уста хвалоспева о њиховим тзв. достигнућима, а програмски део буџета је невидљив. Добро знате да је то обавеза по Закону о буџетском систему, јер на тај начин представљени расходи омогућавају лакше праћење ефеката утрошених средстава, као и процену да ли се средства одобрена по програмима и пројектима троше у складу са циљевима Владе. Дакле, ради се о делу у коме су корисници буџетских средстава дали информације о својим програмским активностима. Поставља се логично питање, ако је све заиста тако добро како чујемо у хвалоспевима представника власти, зашто се покушава сакрити о којим програмима се ради у буџетској 2018. години, па је скоро немогуће прочитати?

Још једна ствар која говори у прилог томе каква нам је реалност под овом влашћу јесте спајање расправе о свим овим битним законима у једну расправу. Ради се, заиста, о и те како битним законима, на основу чије примене је пројектован буџет за 2018. годину. Очигледно је да власт не жели да се у Народној скупштини води квалитетна расправа, а квалитетна расправа подразумева и довољно времена.

Када бисмо имали довољно времена, могли бисмо детаљно да говоримо о следећем: да поставимо питање због чега је у образложењу Предлога закона о допуни Закона о буџету Републике Србије за 2017. годину написано да је потребно да раније ступи на снагу како би се обезбедило неометано функционисање установа основног и средњег образовања и ученичког стандарда? Да ли то значи да ће једино овим установама одлуком Владе бити исплаћене награде и бонус, или ће неким другим?

Могли бисмо да говоримо о ефектима које ће на запослене имати Предлог закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Када говоримо о овој теми, представници власти посебно би требало да обрате пажњу на оно што је написано на страни број пет у оцени Предлога закона о буџету за 2018. годину коју је дао Фискални савет, где се дословце каже: „Предложени буџет Републике имаће негативне последице по буџете локалних самоуправа“.

Ово је само мали део аргумената које смо ми као опозиција у прилици да изнесемо у овом кратком времену које нам је на располагању за расправу о 31 предлогу веома важних закона за живот грађана Србије.

Одговорна власт би одавно постала свесна да мора да предузме нешто и унапреди живот обичног грађанина у Србији, а не да брине искључиво о својим личним интересима. Тек онда бисмо могли да разговарамо о заустављању одласка младих и образованих људи из Србије,

а одлазе нам читаве породице, које се никада неће вратити у Србију. На југу Србије, у Јабланичком, Пчињском, Пиротском, Топличком округу, последњих неколико година приметна је масовна појава одласка лекара и осталог медицинског особља у Немачку, и то не само лекара, већ одлази све већи број младих људи различитог образовања. Сви они одлазе зато што је огроман пораст сиромаштва у Србији.

Према подацима Републичког завода за статистику из априла 2017. године, стопа сиромаштва била је 25,5%. Четвртина грађана је у ризику да постане сиромашна, а најугроженији су млади од 18 до 24 године, тј. 32,7%. Подаци званичне статистике ЕУ, Еуростата, из марта ове године показују да је наша економија по стопи сиромаштва најлошије рангирана од укупно 34 посматране земље.

Ово није нешто чиме би власт у Србији могла да се похвали. Напротив, власт је учествовала у осиромашењу свог народа, а нарочито смањењем плата и пензија претходних година. Много времена треба да прође да се људима који су трпели ова смањења мало поправи животни стандард. Ово кажем јер је битно да се нагласи да су плате и пензије биле смањене, али су цене струје, комуналних услуга, хране и свега осталог и те како расле. Зато би представници власти морали под хитно да постану свесни реалне ситуације; заиста немају чиме да се поносе, већ имају разлога да преиспитају своју улогу у осиромашењу својих грађана.

По стопи сиромаштва Србија се, према евиденцији, што сам малопре поменуо, налази на последњем месту са 24,5%, Румунија има 22,4%, Летонија 22,2%, Естонија 22%, Бугарска 21,5%, Литванија 20,7%, Шпанија 20,5%, Хрватска 19,8%, Македонија 19,7%. Мислим да је овај статистички податак алармантан и да Влада треба крајње озбиљно да се позабави стандардом и животом грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Љубеновићу.

Реч има народни посланик Момо Чолаковић.

Изволите.

МОМО ЧОЛАКОВИЋ: Поштовани потпредседниче, поштовано председништво, поштовани министри, уважени народни посланици, имам једну молбу и апел за све посланике. Желео бих и молим да се вратимо на тему о којој данас разговарамо и да оставимо личне и друге препирке и свађе ван овог дома.

Оно што желим да кажем јесте да ми данас, после три године, разговарамо о кључним реформама које су започете 2014. године, а у вези са законом о буџету и пратећим законима који треба да обезбеде остваривање буџета. Такође, могу да кажем да су реформе у последње три

године, по нашим оценама, по мом личном, скромном виђењу, биле веома успешне и да заслужују одговарајућу пажњу.

У вези с тим и предлогом буџета за ову годину, желим да нагласим да је он прихватљив и да обезбеђује неколико основних принципа у даљем остваривању реформе од 2014. године. Ја ћу у најкраћем да их нагласим.

По мојој оцени, он је веома развојни, пре свега на плану инвестиција, јер обезбеђује огромна средства да се инвестициони циклус унапреди и буде још бољи него што је био у претходном периоду. Друга димензија, која је веома значајна с аспекта популације коју заступам, јесте социјална димензија. Издвојена су много већа средства него што је то било у претходним годинама и у том смислу мислим да можемо с правом да истакнемо да је то прихватљиво и да ћемо имати подршку свих чинилаца. Треће, лично мислим да је дефицит буџета такве природе да гарантује даље обезбеђивање и јачање финансијске консолидације. У том смислу за нас је најважније да наставимо финансијску консолидацију, да она буде остварљива.

Из тих разлога, како је уважена председница наше посланичке групе изјавила, ми ћемо дати подршку буџету и пратећим законима.

Оно што желим посебно да истакнем и посебно да говорим о томе, и у том смислу изнесем неке идеје и сугестије, јесте питање пензијско-инвалидског система. Слободно могу да кажем на првом месту да је систем пензијског и инвалидског осигурања претрпео веома значајне промене, али исто тако тврдим да је он најуспешније спроведен. Корисници пензија, њих 1.715.986, дали су допринос решавању и очувању стабилности пензијско-инвалидског система; у овом периоду није примењиван Закон о пензијском и инвалидском осигурању и пензије нису усклађиване. Корисници пензија, њих 692.000 дали су највећи допринос реформама јер смо смањивањем пензија уштедели, према мојим проценама, преко 70 милијарди динара.

Када о томе разговарамо, моја сугестија је да се још једном види, то молим министра Вујовића и посебно остале министре, како и на који начин, ако је то тачно, а ја мислим да јесте, извршити унутрашњу прерасподелу. Не тражимо да идемо у већи дефицит. Ако 1.715.000 пензионера кошта државу 25 милијарди, а 500.000 запослених у државној управи 35 милијарди динара, да ли се ту може наћи бољи и праведнији баланс?

Учешће просечне пензије у односу на просечну плату у овом периоду у сталном је паду, тако да је у 2016. години био свега 51%. Због тога сматрам да у наредном периоду треба размишљати о томе да се уведе заштитна мера. Материјални и социјални положај 444.544 корисника пензија је најнеповољнији јер су им примања око 13.500, а и они који имају

до просека од 23.830 динара, којих је укупно око 950.000, заслужују посебну пажњу.

Који су резултати? Учешће пензија у БДП-у смањено је са 13% на 11%. Неко је рекао 11,2%, а до краја године ће бити тако. То је циљ који смо зацртали и то је европска и светска пракса, са тенденцијом да и даље пада и треба тако наставити.

Учешће трансфера из буџета, о чему је министар говорио, смањено је са 44,7% на данашњих 30,014% у 2017. години, са очекивањем да и даље пада, што је за мене један од основних постулата наше правне државе, наше социјалне државе, наше социјалне правде, да међугенерациска солидарност долази до изражаја. Ту нека залагања не могу да прихватим, да се само из доприноса морају обезбеђивати пензије. Тога нема ни у једној држави у свету. Мора да постоји међугенерациска солидарност, они који дођу после садашњих генерација које воде ову државу и раде мораће да обезбеђују међугенерациску солидарност и то се мора повезати.

Даље, у складу са изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, број инвалидских пензионера је у сталном паду, и то је једна од реформских мера – са преко 321.000 сада је испод 300.000.

Морам истаћи рад и деловање Фонда пензијског и инвалидског осигурања, који је унапредио свој рад, који са 90% успешности остварује такве резултате. Такође, мора се истаћи, да ли се у протеклим годинама било који дан или било који сат каснило са пензијама? Редовно су исплаћиване и то је веома позитивно и добро.

Такође морам истаћи, веома је значајно то што се брине о најсиромашнијим пензионерима. Из Фонда се редовно издвајају средства за опоравак пензионера, тако да је у овој години преко 12.500 пензионера боравило у бањи. Преко триста милиона издвојено је за разне активности пензионерске популације као што су култура, спорт итд.

Морам истаћи да неке локалне самоуправе о томе брину. Мислим да би локалне самоуправе морале преузети обавезу, као што је то некада било у Београду, а данас ћу да истакнем мој Нови Сад који води бригу о старој популацији и, у том смислу, ублажава сиромаштво и положај пензионера.

На основу изнетог мислим да би било јако добро да престанемо са лицитирањем како и на који начин треба пензионере наградити. Они су то заслужили и моје је лично мишљење да Закон о привременом обрачуна пензија треба да престане да важи и да пређемо на систем који је утврђен Законом о пензијском и инвалидском осигурању. У том погледу посебно истичем захтеве Савеза пензионера Србије, који заступа преко 700.000 својих чланова, односно корисника пензија и мислим да би јако добро било, господине министре, још једном обавити разговор са овом популацијом,

као што сте казали да сте обављали разговоре са свим другим корисницима буџета.

На крају желим да још једном истакнем веома значајну улогу и потребу да се води рачуна о селу, о ономе што је за ову државу веома болно и веома значајно. Министар који је добио тај задатак да ради, по мојој оцени веома успешно ради и имамо резултате у 2017. години. Молио бих, у том смислу, пошто се мало у то разумем, да покренемо, ми то хоћемо, 210.000 пензионера пољопривредника да дају допринос у том погледу.

(Председавајући: Захваљујем, господине Чолаковићу.)

Молим господина министра, ако је у могућности, да на то одговори.

(Председавајући: Захваљујем.)

На крају, могу да кажем да ћемо ми, као што је председница казала, подржати и буџет и законе који су на дневном реду. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има представник предлагача, министар Милан Кркобабић.

Изволите.

МИЛАН КРКОБАБИЋ: Уважени народни посланици, јединствена је прилика да могу да вам се обратим, као и поштованим грађанима Србије који посредством телевизијског преноса прате ову дискусију.

Господин Чолаковић се осврнуо на кључно и битно питање за пензионере Србије и ја очекујем да ће министар Вујовић узети активно учешће у свему томе.

Мој је став, што се тиче пензија, јасан: пензије морају да буду редовне и пензије морају да буду сигурне. Висина пензија искључиво ће зависити од реалне економске моћи ове земље, од њене економије. Забрињавајући је податак да тренутно висина пензије у односу на просечну зараду једва прелази 50%. То је за мене већ нека црвена линија, која озбиљно упозорава да морамо да предузмемо и сагледамо озбиљне мере. Шта то подразумева?

Наравно да је систем пензијског и инвалидског осигурања на који смо навикли из 19. века, систем солидарности где четири, рецимо, онаква млада човека, који сад здружено причају, уплаћују, а један пензионер прима пензију, део прошлости. Пред нама су нова решења и ми морамо да их пронађемо.

Једно од тих је и размишљање о формирању фонда солидарности, али фонда који би се односио на развој технике и технологије – фонд техничко-технолошке солидарности. Ми ћемо, поштовани пријатељи, у будућности имати све већи број фирми које запошљавају изузетно мали број људи. Ево, рецимо, податак, господин Ћирић зна добро као и ја, да ГП центар „Поште“ има 28.000 квадратних метара, а да „Икеа“ отприлике има

исто толико. У „Икеи“ ради око 300 људи. Замислите сад, на толикој површини, са таквим ресурсима, ради 300 људи који уплаћују доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Али то не значи да укупна добит те корпорације није велика и изузетно значајна.

Морамо да размишљамо на који начин у 21. веку да идемо у сусрет новој прерасподели. Напросто, имаћемо људе, људски живот се продужава, који ће морати на овај или онај начин да буду збринути.

Министар Вујовић је овде рекао јуче једну интересантну ствар. Он је, као добар познавалац и професионалац, неко ко није политички активан – мада ја не прихватам тезу да неко ко је под овим сводом није политички активан, и те како је политички активан – занатлијски рекао да ће Фонд ПИО у наредној години, чини ми се, исплатити 527 милијарди, а да смо у 2014. години имали 508, чини ми се. Знатно више. Али, каже, неће се он много мешати у то на који начин ће то бити исплаћено и да је то прворазредно политичко питање. Ја се слажем да је то прворазредно политичко питање. У наредној години то ће бити једно од најозбиљнијих питања која ће бити стављена пред овај високи дом. Очекујем да све посланичке групе имају јасан став.

Хајде да мало поново вратимо идеологију у политички живот Србије, имам утисак да је она тако нестала, да смо се сви измешали, да се не зна ни ко је леви ни ко је десни. Време је да потпуно одговорно станемо пред бираче, пред грађане земље и да понудимо конкретна и права решења.

Толико што се тиче пензијског и инвалидског осигурања.

Што се тиче села Србије, прихватам сугестију госпође Радете. То је битна тема. И сад нас слушају, поштовани посланици, ја бих рекао, не баш сва три милиона људи који живе на селу, али знатан број. Они прате и очекују да чују нешто конкретно. Суфицит, дефицит, економске категорије, све је то лепо, али они очекују да чују нешто што сам чуо из посланичке групе лево, шта је то побољшање квалитета живота људи.

Наравно, концепт задругарства у претходној години – имам обавезу да кратко реферишем. Од 11. априла до данас, у Републици Србији основане су 182 задруге. Поштовани пријатељи, то је утисак број један, по мени, у овој години, на политичкој сцени Србије. Не, није их основала Влада Србије, основали су се сами, основали су их задругари. Ми смо, као Влада, дали битне подстицајне мере за 22 задруге; дали смо двеста милиона динара и они су утрошени да се те 22 задруге ставе на здраве ноге. Кратак извештај: 12 задруга у пет управних округа на југу Србије, шест задруга у централној Србији и четири задруге у Војводини.

Буџет за идућу годину – можете да приметите да је повећан на 825 милиона. Неко ће рећи мали је, неко ће рећи да је велик, у зависности како

ко гледа. Ако гледамо стварне потребе српског села, српских задругара, уситњеног поседа и шансе да се тај мали произвођач удружи и коначно постане прави робни произвођач, онда је то мало. Ту се слажем са господином Шеварлићем. Али ако погледамо, с друге стране, да буџет није списак лепих жеља, да морамо да будемо и руковођени принципом реалности, онда су то и знатна средства.

Укратко, да знамо, програмом подстицаја развоја задругарства у наредној години, ово је битно за грађане Србије, за њих 1.400.000 који обрађују своје поседе на 630.000 породичних пољопривредних газдинстава, предвиђамо да могу да рачунају да ћемо потаћи формирање око шездесет задруга, тридесетак нових и тридесетак постојећих. Истовремено, кренућемо и у формирање сложених задруга; очекујем да то буде пет задруга.

Оно што бих вас молио, поштовани народни посланици, поштовани шефови посланичких група, ми добијамо ова средства и надам се да ћете то подржати, желели бисмо да пре него што тај програм буде презентован Влади Србије свакој посланичкој групи појединачно презентујемо како то мислимо да одрадимо, да чујемо праве сугестије и примедбе, јер ово је заједнички посао. Ово није посао једног министра, једне владе, ово је мисија која је дугорочна и има за циљ да очува и сачува српско село.

Узећу још мало времена. О српском селу се говори мало. Када се каже српско село, онда се каже – министар пољопривреде. Не, поштовани пријатељи, српско село није једнако пољопривреда и обрада земље. Српско село је и прилазни пут, српско село је и инфраструктура, српско село је и амбуланта, и доктор, кога најчешће нема, и 73% села нема дом културе. То је све српско село. Српско село је и нова социјална политика, нова образовна политика, нова културна политика.

Много је то тема, поштовани пријатељи. Поново се враћам на уваженог посланика Шеварлића, расправљали смо заједно о томе колико треба пара. Чујте ово пажљиво, рекао је – добар је пројекат, мало је пара, треба педесет милиона евра. Ја сам рекао – треба сто, на шта је он рекао – нема брига, већина посланика је са села, они ће подићи руку. Тада сам му рекао, и сада сам убеђен у то, да већина посланика јесте са села, али очито није спремна да схвати српског сељака и српско село. Нисам сигуран да би били спремни да подигну руку за такав износ. Има и оних који сматрају да је и ово премного. То је њихово право.

На крају, пројекат на коме радимо није само наш, то је пројекат, поштовани пријатељи, Српске академије наука и уметности, Одбора за село. После више деценија Српска академија наука и уметности се извукла, неће ми они замерити, из „илегале“ и дала пуну подршку оваквом једном

пројекту. Тим поводом захваљујем академику Шкорићу, председнику Одбора за село Српске академије, на здушном учешћу.

Истовремено, и овим завршавам, Његова светост патријарх Иринеј ми је на инаугурацији председника Републике дословно рекао – радите битан посао за српско село и имате нашу подршку.

Према томе, поштовани пријатељи који нас сада гледате, српско село мора, или села Србије морају да имају задругу, амбуланту, школу, пошту и цркву, и онда можемо да кажемо да имамо српско село, да имамо основ за опстанак Србије. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре Кркобабићу.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Када би неко поверовао у самохвале представника власти, помислио би да ће људи из целог света похрлити у такву земљу благостања. Стварност је, нажалост, потпуно другачија, о чему сведоче и главне карактеристике буџета: заснован је на нереалним очекивањима привредног раста, не фокусира се на горуће проблеме, има погрешне приоритете. Погрешан је, делимично и неуставан, начин смањења дефицита, као и инструменти подстицања привредног раста. Нетранспарентан је, даје већу дискрециону моћ министрима, те отвара велики простор за злоупотребе.

Прво, нереално је очекивање привредног раста од 3,5%. И за ову годину предвиђени раст је био 3%, а на крају ће бити успех ако буде и 2%. Тај раст је двоструко нижи од просечног раста у региону, тако ћемо само наставити да заостајемо за европским земљама.

Друго, буџет се не фокусира на најважније проблеме као што су најмањи привредни раст у региону и одлазак квалификованих људи, већ као приоритете има набавку наоружања, и то застарелог, јачање безбедносног апарата, покривање дугова губиташа и финансирање непотребних институција чије се надлежности уз то често преклапају.

Поставља се питање са киме се спремамо да уђемо у сукоб када је Влада толико унапредила односе у региону, као и ко би користио то наоружање када не само да огроман број војно способних грађана одлази из земље већ и сами војници напуштају Војску.

Треће, начин смањења дефицита, који је по себи позитиван, погрешан је, а инструменти подстицања привредног раста проблематични, пре свега кроз огромне субвенције. Уместо предложених политика, у које спада и равномерно повећање плата у јавном сектору, требало би се усредсредити на промену структуре запослених, смањење и рационализацију трошкова државе, као и повећавање конкурентности домаће привреде пре свега смањењем пореза и јачањем правне државе.

Наиме, према извештају о глобалној конкурентности Светског економског форума, Србија је тек на 78. месту, иза Албаније и Црне Горе, па чак и иза Руанде.

Четврто, најдрастичнији примери нетранспарентности су буџет БИА, као и субвенције где се наводе само називи предузећа која добијају средства али не и појединачни износи.

Нетранспарентност додатно доприноси повећању дискреционе моћи министара, које се огледа у подизању процента за промену намене са 5% на 10% буџета, као и кроз велике износе предвиђене за тзв. специјализоване услуге.

Да закључим, овај буџет је само наставак погрешне економске политике коју Влада води већ шесту годину, а због које Србија неће моћи да се опорави деценијама, што је и сам министар Вујовић прекјуче посебно потврдио изјавом да ће добар део буџета донети бољу будућност тек за тридесет или педесет година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Јовановићу.

Реч има народни посланик Иван Бауер.

Изволите.

ИВАН БАУЕР: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, уважене колегинице и колеге народни посланици, буџет Републике Србије није само најважнији закон који Народна скупштина доноси, још мање је само скуп ставки на његовој приходној, односно расходној страни. Он је, пре свега, пресек стања или слика стања, како год хоћете, у једној држави, најпре, наравно, у финансијском смислу, али са импликацијама на све сфере нашег живота. То најбоље може да се демонстрира, чини ми се, кроз један кратак осврт на постигнуте резултате у последњих неколико година, нарочито у 2017. години.

Да кренемо од нечега што је било, чини ми се, највише нападано у ова претходна два дана, а то је очекивани реални раст бруто домаћег производа од 2% у 2017. години. Он јесте нешто нижи од пројектованог раста за ову годину, али је такав зато што смо се суочили са одређеним негативним, како је рекао министар, краткорочним ефектима. Када анализирате квартално међугодишњи раст БДП-а, видите да се ти ефекти полако губе и они ће бити исцрпљени до краја године. Рецимо, у првом кварталу, раст БДП-а је био 1,1%, у другом 1,4%, у трећем већ 2,1%. Дакле, ти ефекти полако нестају.

Прилив страних директних инвестиција у 2017. години биће 2,1 милијарду евра, односно око 5,8% БДП-а, што је, врло је важно рећи, више од дефицита текућег рачуна. Дакле, дефицит текућег рачуна ће бити у

потпуности покривен, чак и више него покривен, приливом страних директних инвестиција.

Стопа незапослености у трећем кварталу 2017. године је 12,9%, 0,9% мање од истог квартала 2016. године. Али треба рећи да је у другом кварталу била 11,8%, за шта смо од једне кредибилне институције, то ћете се сви сложити, верујем, као што је Светска банка, добили похвале као земља са најнижом стопом незапослености у региону.

Стопа запослености, на рекордном нивоу – 48,2%. Не памти се овако висока стопа запослености. Пошто је ово квартални податак за трећи квартал 2017. године, говорићу само у кварталима, јер сам те податке пронашао. У последње четири године она је била само мања. Најмања, када говоримо квартално, у последње четири године била је у првом кварталу 2014. године – дакле то је онај квартал који претходи кварталу у коме је изабрана Влада премијера Александра Вучића – тада је била 40,2% стопа запослености. Дакле, порасла је за осам процентних поена за непуне четири године, притом у време када је забрањено запошљавање у јавном сектору.

Да је тај податак тачан, може да се провери много једноставнијим математичким операцијама. Погледајмо, рецимо, колики је дефицит ПИО фонда у првих девет месеци ове године па га упоредимо са дефицитом у првих девет месеци 2016. године и видећемо да је нижи. Нижи је, јер је наплата доприноса већа, а она је већа јер је запосленост већа.

Јавни дуг у последњих неколико година смањен је за више од 13 процентних поена. То није чудно, јер када имате суфицит ове године од 0,7% БДП-а, за 2,4% више од оног што је планирано и први пут после 2005. године, онда се, наравно, смањује јавни дуг. Наравно да имамо право да будемо оптимисти и да очекујемо да ћемо до краја 2018. године, најкасније 2019. године, имати јавни дуг који је нижи од нивоа Мастрихта, односно нижи од 60% БДП-а.

Сви ови резултати постигнути у 2017. години и у претходним годинама дају нам право да будемо оптимисти, али исто тако се пресликавају на резултате на референтним листама свих међународних организација, што последично побољшава наш рејтинг код страних инвеститора али и код страних кредитора.

Тако смо, рецимо, као што је већ речено, опет скочили на Дуинг бизнис листи Светске банке, па смо четрдесет трећи. Неки су то помињали у негативном контексту, ја ћу поменути у позитивном контексту. Иза нас се налази десет држава чланица ЕУ, међу њима је једна велика Италија. Онда није чудно што је Светска банка рекла да је Србија у овој години најбоља земља југоисточне Европе по реформама.

У Извештају о глобалној конкурентности Светског економског форума... То је поменуто у негативном контексту, као, ми смо 78. Да, али прошле године смо били деведесети, то је скок за дванаест места. Притом, морам да вам кажем, ниједна од земаља које се граниче са Србијом није направила већи раст у последњих годину дана, а неке су и назадовале.

Једна релевантна анкета, рецимо, *USAID*-а, која се спроводи сваке године, каже да оптимизам међу послодавцима у Србији расте. Више од половине испитаних компанија рекло је да очекује раст профита у 2018. години, а само 4% њих планира отпуштање.

Зато имамо право на оптимизам када улазимо у 2018. годину и да очекујемо раст БДП-а од 3,5%, а ја верујем и већи. Прво, исцрпили су се они негативни ефекти, што ће рећи да сад имамо ниску основицу, са којом много лакше можемо да направимо већи раст. Имаћемо снажније инвестирање, прво, због поменутог већег поверења инвеститора, друго, због много већих подстицаја које дајемо у овој години за инвестирање, дакле имаћемо већи прилив инвестиција. Такође, драстично су већа капитална улагања државе. На крају крајева, очекујемо и раст домаће тражње, што је природно с обзиром на то да се повећавају плате и пензије, да ће расти и даље у приватном сектору плате и да се очекује, нормално, наставак раста запошљавања.

Пре него што пређем на анализу буџета и конкретних ставки, похвалио бих нешто што мислим да Социјалдемократска партија Србије има разлога да нарочито похвали, а то су две мере које показују на који начин може да се направи компромис између интереса радника и интереса послодавца. Притом, ради се о нечему што је у интересу свих а, рекао бих, и у интересу државе у целини. Једна мера је повећање минималне зараде за 10%, односно са 131 на 143 динара по радном сату, што је јако добра вест за 350.000 радника који примају најнижа примања. Друга мера је повећање неопорезивог дела зарада са 11.790 на 15.000 динара, што је јако добра вест за послодавце и што треба да допринесе расту запошљавања у 2018. години.

Када говоримо о приходима, наравно, пројекција прихода је урађена крајње конзервативно, као и до сада, и усаглашена током осме ревизије аранжмана са ММФ-ом али и са другим релевантним међународним институцијама. Чак су уважене, чини ми се, две најозбиљније критике Фискалног савета у претходним годинама када је реч о приходној страни буџета. Они су, наиме, тврдили како превише оптимистички пројектујемо приходе по основу пореза на добит правних лица и по основу ванредних непореских прихода. Морам да кажем да се у извршењу, односно у остварењу буџета није баш показало да су били у потпуности у праву, али у реду, њихов посао је да дају критички осврт на буџет.

Било како било, изашли смо у сусрет овим критикама и у буџету за 2018. годину, у односу на остварење у 2017. години, ова два прихода, односно приходи по овим основама смањују се за 16 милијарди, односно за четири милијарде респективно. Дакле, крајње конзервативно се и даље пројектује, рекао бих са још већом дозом опрезности. То се односи и на све друге пореске приходе, само, нажалост, немам довољно времена да анализирам и њих.

Осим овог неопорезивог цензуса који је промењен и осим уобичајеног годишњег усклађивања акциза, ми практично не мењам ниједну пореску стопу. Дакле, стварамо једно предвидиво пореско окружење. Нема бољег сигнала за стране инвеститоре од стабилног и предвидивог пореског окружења.

Када говоримо о расходима, прво бих похвалио, наравно, смањење расхода за камате. Дакле, осим што смо преокренули трајекторију јавног дуга, преокренули смо и трајекторију раста расхода за камате. Подсећам вас, од почетка светске економске кризе, дакле од 2008. године, камате из године у годину расту. Ове године смо ту трајекторију преокренули, а следеће године имамо чак 16,1 милијарду мање издвајања за камате. То је најбољи показатељ колико фискална консолидација даје добре резултате.

Још једна ствар у препорукама које је у септембру дао Фискални савет – ради се о томе да су они рекли да би било добро да се модернизује Пореска управа. Слажем се, треба да се модернизује, наравно. Изашло се и томе, под знацима навода, у сусрет. Дакле, 467 милиона динара опредељено је за увођење новог информационог система у Пореску управу. Када на то додате значајно повећање плата, односно значајније него другима, које су добили људи запослени у Пореској управи од 10%... Нисам баш сигуран да се Фискални савет слаже с тим, али смо потпуно у праву што то радимо јер ти људи су то заслужили; много дугујемо Пореској управи за то што смо овако добре фискалне резултате, нарочито на приходној страни, остваривали у претходним годинама. Дакле, имате, с једне стране, бољу техничко-технолошку опремљеност Пореске управе и, с друге стране, мотивисане раднике јер су награђени за нешто што су радили до сада. Онда имате право на оптимизам да ће порески приходи у наредним годинама расти, јер ће се боље обављати посао и смањиће се сива зона.

Радило се, наравно, и на отклањању једне од главних замерки када је расходна страна буџета у питању – ради се о капиталним издацима. Они су повећани за 34 милијарде динара на 128,2 милијарде динара у буџету за 2018. годину. То је повећање за више од 36%. И, то је нешто што је Фискални савет препоручивао, иначе. Они су рекли, триста милиона евра, а

то је нешто мало више, за неких милијарду динара, у односу на ово што смо ми урадили.

Такође, повећавају се субвенције привреди за 0,74 милијарде динара, пољопривреди за 2,7 милијарди динара, али се смањују субвенције „Железницама“ за 1,2 милијарде динара. То нико није поменуо, а мислим да је важно зато што показује да реформе у јавним предузећима могу да дају резултате. Наравно, у онима у којима су те реформе одмакле.

Повећавају се и субвенције за предузетништво, што је, наравно, врло важна ствар, сигуран сам да се сви слажемо – 0,6 милијарди. Појављују се и нови трансфери локалним властима за развој иновационог предузетништва и стартапова, у вредности од 0,4 милијарде динара. Смањују се трансфери ПИО фонду у односу на 2017. годину, без обзира на повећање плата, не у односу на остварење, у односу на пројекцију у 2017. години. Дакле, биће даљег раста запошљавања, биће већег раста плата у јавном сектору, то знамо, и у приватном сектору. Смањиће се сива зона и у 2018. години. То су наша очекивања. До сада су се очекивања увек показала добрим, чак смо их најчешће и надмашивали.

Када све то саберете, добијате пројектовани буџетски дефицит у наредној години од 28,4 милијарде динара, односно 0,6% БДП-а, са идејом да он конвергира ка 0,5% БДП-а, што јесте нешто што ЕУ препоручује за земље које имају дуг већи од 60% БДП-а.

Посланичка група Социјалдемократске партије Србије, наравно, подржаће све законе који су данас на дневном реду. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јован Палалић.

Изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, много се данас говорило и критиковало се, условно да кажем, економски део буџета Републике Србије, потпуно неосновано сасвим сигурно.

Моје колеге су истакле и предности, и значај, и развојну компоненту и гледање у будућност коју овај буџет доноси. Ја бих указао на неке моменте у буџету који су мање-више оркестрирано нападани ових дана, били предмет критика и у Народној скупштини од дела опозиције и јавности, а који сасвим сигурно нису случајно били предмет напада јер говоре о једној промењеној политици која се сада води у Србији, чији би основни именоватељ био враћање државе, јачање државе, могу слободно рећи стварање државе, која је уништавана у претходним годинама.

Оно што је суштина државе, њене институције и њена унутрашња и спољна безбедност, кроз све сегменте буџета, кроз повећања која се овде

дефинишу, указује да је Влада Републике Србије одлучила јасно и конкретно да гради и јача државу. Повећан је буџет за одбрану, повећан је буџет за МУП, повећан је буџет за Министарство правде, повећан је буџет за службе безбедности и повећан је буџет за спољну политику. Имамо сет закона о којем се овде сада расправља, а који се тиче реформе јавне управе. Све оно што чини политику која се сада у Србији води, коју заступају председник Републике Александар Вучић и Влада Републике Србије, а то је слободна, самостална, независна и војно неутрална политика, нашло је свога израза и одраза у буџету Републике Србије.

Управо таква позиција, која жели да обнови институције које су урушаване у правосуђу катастрофалном реформом, које су урушаване у одбрани девастацијом Војске, које су урушаване у службама безбедности, где су нам разни страни агенти вршљали и доносили одлуке, у активној спољној политици која заступа државне и националне интересе, сада се кроз овај буџет види како се заступа. Да, Влада Републике Србије жели да обнови, изгради институције, да ојача унутрашњу и спољну безбедност, да би Србија могла да води политику у складу са својим интересима.

Сада се поставља питање ко су ти који су критиковали ова повећања, у ком интересу и са којим циљем. Можда баш они који су у претходном периоду учинили све да се уруши правосуђе, положај судија, Војске и војника, да корупција цвета, јер МУП није квалитетно радио, да нам службе безбедности не препознају основне претње које су претиле држави и да нам спољна политика буде неактивна и слаба. Е, зато ова повећања представљају главну поруку свима њима који желе да нас врате у то време када се Србија ништа није питала и када је само слушала.

Србија жели да буде слободна, самостална и независна држава, да води своју политику, да буде војно неутрална, да јача своје институције и да се пита када су у питању њени државни и национални интереси. То је политика коју воде председник Републике и Влада Републике Србије. Она ће после овог буџета бити ојачана.

Према томе, јачање унутрашње и спољне безбедности, које је било предмет критике ових дана, јесте у ствари најбољи показатељ како се гради и јача држава Србија.

Није само ствар у јачању унутрашње и спољне безбедности и јачању државе, тј. враћању државе коју су нам они узели у претходном периоду када су је уништавали, Србија гледа и у будућност. Пример за то је буџет који се односи на иновације и технолошки развој, који је утростручен и подстиче иновације и предузетништво.

Према томе, јачање државе и размишљање о будућности су основни елементи, поред свих оних о којима је говорио министар Вујовић, зато што

је овај буџет буџет једне јаке државе, зато што је ово буџет самосталне Србије и зато што је ово буџет који пројектује будућност за нове генерације, да им оставимо јаку, стабилну и независну Србију. Позивам све народне посланике да у га у дану за гласање подрже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Енис Имамовић. Није присутан.

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем.

Поштовани министре Вујовићу, поштоване колеге посланици, поштовани грађани Србије, имамо пред собом буџет чији фискални резултат није споран и бројке су, како бих рекао, утегнуте. Међутим, и прошле године сам рекао, рећи ћу и ове године, то је добра крвна слика, али има и добрих крвних слика а пацијент је на тешким хемотерапијама. Зато је важна транспарентност праћења буџета и праћења његовог извршења.

У том смислу, било би добро да посланици, после две године обећавања, добију приступ порталу за праћење јавних финансија. То је, иначе, инострана донација, инострани пројекат и, колико сам схватио из одговора Министарства финансија, писменим путем добијеног, надлежност за то је на владајућој већини и на посланици која води скупштински Одбор за финансије и апелујем да посланици то добију. Поента је да полемишемо о политикама, а не о бројкама, односно да тачност бројки не буде спорна.

Када је реч о бројкама, иначе, јавни дуг опште државе је 580,7 милиона евра већи у односу на оно што стоји у тексту закона. То повећање настало је тридесет дана након што је текст закона испоручен посланицима.

Што се тиче оствареног суфицита и планираног ниског дефицита, чак 45 милијарди је остало од нереализованих а буџетираних капиталних издатака. Недовољни капитални издаци значе лоше управљање пројектима због нереда у јавном сектору, утичу на недовољне привредне активности, а то значи успорен привредни раст, а то значи стагнирање ниског животног стандарда грађана.

Двадесет милијарди се годишње узме пензионерима, исто толико се уштеди на платама у јавном сектору, без систематизације радних места и оптимизације радних процеса. То је преко 80 милијарди и то је заправо дало тај суфицит. Последице тог резултата су низак животни стандард грађана, притисак на привреду, отежана привредна активност, низак привредни раст који онемогућава подизање животног стандарда грађана и то је један зачарани круг.

Грађанима је пласирана идеологија сиромаштва, објашњено им је да управо они на својим леђима треба да изнесу ту штедњу и да је

преживљавање око границе сиромаштва заправо једини исправан начин живота. Смањење пензија... Објашњено им је да се пензије смањују онима који летују на Сејшелима и који ће морати да се задовоље летовањем на Палма де Мајорки, да би они који ни за хлеба немају могли себи приуштити хлеб. То је изречено на Одбору за финансије од стране посланика владајуће већине, који је уједно и потпредседник Скупштине. На тај начин је пензионерима објашњено како треба да се жртвују за фискални суфицит.

Требало је штедњу са леђа грађана превалити на државу, а то није учињено. Примери су: гаранције 30 милијарди динара за кредите јавним предузећима која нису у стању да их враћају; казне и пенали 18 милијарди; субвенције у привреди око 50 милијарди; за путеве 6,7 милијарди, при чему ЈП „Путеви Србије“ исказују губитак од 13 милијарди а добију 6,7 милијарди субвенција, на пример. „Службени гласник“ добије преко 2,1 милион евра субвенција, да би правио маркетиншке уговоре са фирмама Небојше Крстића, омиљеног председничког твитераша. За „Ер Србију“ су, пазите овако, субвенције 2015. и 2016. година 90 милиона евра, да би добит била 4,8 милиона евра. Да није било тих субвенција, резултат би био губитак 85 милиона евра. Године 2016. добит је већа за око три милиона, али су и субвенције биле веће за око осам милиона евра, што значи да је заправо погоршање пословања „Ер Србије“ пет милиона евра већи губитак.

Што се тиче прихода од ПДВ-а, интересује ме одакле ћемо намаћи веће приходе, јер је приходна страна буџета, за разлику од расходне, још мање транспарентна. Не видимо, рецимо, где су добити НИС-а, ЕПС-а итд. За три четвртине године наплаћене су три четвртине ПДВ-а, па ме интересује како ћемо идуће године наплатити више, доста више.

Поред тога, имамо и озбиљна расипања код државе у погледу различитих дуплираних министарстава, кабинета потпредседника Владе, кабинета који су уједно и министри па имају и министарске кабинете, кабинета министара без портфеља итд. То кошта грађане Србије 17,4 милиона евра годишње по буџету.

Имамо, рецимо, владину канцеларију за е-управу, која буџетира 2,2 милијарде, од чега само 1,5 милијарди иде на лиценце, а истовремено додатно имамо још око 4,7 милијарди динара различитих ИТ пројеката по различитим другим делима. У МУП-у имамо, па имамо у Министарству финансија, па у Министарству заштите животне средине, па у Српској академији наука, па у Министарству културе и информисања.

Онда, рецимо, ти кабинети министара без портфеља и слично – зашто те послове не би могли радити неки други министри? На пример, Министарство пољопривреде да се бави задругама, а не министар без портфеља Кркобабић и слично.

Да не бих даље одузимао време посланичкој групи, ево, поставио сам нека питања и надам се да ћу добити одговоре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплика, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Основ је помињање председника.

Што се тиче напомена за, шта смо чули, подршку „Ер Србији“, је ли тако, то је лоше, подршка државним предузећима којима тешко иде, и то је лоше, подршка субвенцијама, и то је такође лоше, само једна напомена – ако се неко не сећа краја 2013. године и припреме буџета за 2014, да ли је могуће да се неко ко је седео у овој сали данас не сећа расправе коју смо имали пре сат и по или два?

Ми смо тада овде прочитали како је изгледао предлог буџета, пошто о буџету причамо, баш за ту 2014. годину, и како је баш онај ко се тада, гле случаја, старао о питањима која се тичу сектора привреде понашао на тему подршке „Ер Србији“, на тему подршке програмима субвенција, како је тада све лепо разумео и није му било ништа страно – и да треба помоћи државним предузећима којима је тешко и да треба издвајати за субвенције, јер имају смисла и доносе неки посао овој земљи, и како је волшебно све то, изгледа, преко ноћи заборавио.

Ако тако нешто крупно може да се заборави преко ноћи, а налазиш се на месту министра привреде, што не би могао да пати од амнезије и било који народни посланик па заборави шта је речено пре сат и по или два? На страну колико ту политичке штете наноси самоме себи, у то нећу да улазим.

Невероватно ми је, након скандалозних примера, да су управо људи са те стране подржавали да се одустаје од предузећа којима тешко иде баш на примеру Железаре, да се 5.000 људи пошаље на улицу, а показало се у пракси, и то покаже Александар Вучић, кога помињете, и СНС и Влада коју подржавамо, да може да се реши на успешан начин, да може да се спасе пет хиљада породица. Одакле вам идеја да се и даље залажете за тако скандалозне ствари, то не разумем. Једино ако порив за то налазите баш у тим твитерашким активностима о којима причате и данас.

(Председавајући: Захваљујем се, колега Орлићу.)

Онај ко на тај начин формира политику и бира народне посланике једино на том нивоу може да функционише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Изволите, господине Ђурићу.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала. Реплика.

Ако је претходни говорник добио право на реплику по основу помињања председника, онда сваки посланик може то да затражи јер председник је ваљда председник свих грађана.

Изнео сам примере субвенција које се дају за предузећа која послују непрофитабилно. Па, могли смо барем толико да их натерамо да уведу ред па да кажемо – нема субвенција ако ниси средио и оптимизовао своје трошкове пословања, оперативне трошкове, пословне процесе итд. и ако ниси профитабилан.

Дакле, рекао сам, „Путеви Србије“, субвенција 6,7 милијарди динара иако су прошле године исказали 13 милијарди динара губитка. Губитак би, дакле, био за 6,7 милијарди динара већи. „Службени гласник“, који троши паре од субвенција на маркетиншке уговоре иако има сопствену маркетиншку агенцију, да ли је то рационално? Није.

Да ли је Саша Радуловић док је био министар привреде предложио субвенције или није, то ће вам он одговорити, али немојте превидети да је пре свега тражио увођење реда у сва та предузећа, да се попишу имовина, обавезе, дуговања, потраживања итд., да се у њима уведе ред на основу личних карата, које су они листом одбијали да достављају, уз подршку Владе Србије, дакле уз директну опструкцију првог потпредседника Владе, касније председника Владе.

Када се уведе ред, онда може да се прича о субвенцији, а овако давати субвенције и бацати их директно у бунар... Јавном предузећу „Путеви Србије“, које прави 13 милијарди динара губитка, ви дате 6,7 милијарди динара субвенцију! Па, зашто би они били мотивисани да икада направе профит?! Зашто би било које од ових јавних предузећа којима активирамо гаранције било мотивисано да икада врати своје кредите? Ми ћемо им враћати, грађани ће враћати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Орлићу, имате основа за реплику, директно обраћање и поновно помињање председника Српске напредне странке, али вас молим да поново не улазимо у тај круг и да ви након ове реплике не дате основа за ново излагање, нову реплику. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Господине председавајући, па ја управо тако и радим. Е сад, да ли ћете дати право на реплику некоме са друге стране ког не прозовем, то је на вама, на то да утичем не могу.

Нема шта да ми одговара онај бивши министар привреде. Нема шта да ми одговара јер то је позната ствар, ми смо то данас већ изнели – 9.081.000.000 динара српских, тачно је толико било намењено за та улагања на нивоу субвенција. Позната ствар, ту нема шта ко да ми објашњава. Могао би, с друге стране, да ми објасни шта је са 37 милиона динара српских који су пребачени из кампањског новца на рачуне фирми његових посланика. Некако избегава да то објасни, сваки пут.

Оно што бих волео да се једног дана разјасни, то је одакле идеја неком, а то је управо била идеја тог човека, да се стави катанац на Железару и пет хиљада људи пошаље на улицу. Одакле неке идеје да је то добро решење и да је то боље (то се и данас тврди) него да се пронађе одговарајући партнер, да се пронађе тржиште и да ти људи раде. Ти људи су захваљујући добрим решењима управо Александра Вучића, ког можете да не волите три дана, то је ваша ствар, али управо захваљујући њему и људима који са њим раде, данас, чини ми се, други највећи извозник у овој земљи. Дакле, не само да може, него може да буде ванредно успешно, може толико добро да се планира и повећање капацитета и броја запослених да се чак обезбеди додатни новац људима који су радно ангажовани у тој железари. Е тако се ради када је неке заиста стало, тако се ради када неко заиста уме. Кад је неке само до приче, попут оне приче о транспарентности, онда то изгледа тако како изгледа.

Узгред буди речено, шта је било са том транспарентношћу када је удружење грађана, које је у исто време група грађана и неки клуб за не знам шта, имало прилике да покаже транспарентност на делу баш у Општини Савски венац? Тамо су били део већине, чини ми се, две године. Да ли су један једини папир објавили од оних које су рекли да ће објавити? Наравно, нису. Празна прича и „жив ми Тодор да се чује говор“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Повреда Пословника?

Изволите, колегиница Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 106. став 1. Мало пре је говорник говорио ван теме која је на дневном реду; ушао је у реплику, говорио о финансирању странака.

Чуди ме да није поменуо финансирање председничке кампање у последњој кампањи, већ се осврнуо на то како је у ствари на легалан начин, онако како и треба да послује, удружење грађана које има групу грађана пословало. Чуди ме да се у том смислу није осврнуо на финансирање председничке кампање Александра Вучића на последњим председничким изборима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Мацура, у чему сам ја учинио повреду Пословника?

ТАТЈАНА МАЦУРА: Дакле, говорио је ван теме која је на дневном реду, искористио је реплику да би говорио о ономе што није тема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Имао је право. Господин Орлић је имао основа за реплику јер је колега Ђурић у свом излагању поменуо председника Српске напредне

странке. Након тога је и господин Ђурић добио додатна два минута и управо због директног обраћања колега Орлић је имао основ да одговори. Није изазвао сада нову реплику, тако да предлажем да наставимо са радом и са наредним говорником.

Да ли ви, колегинице, желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Повређен је члан 103. став 8.

Господине председавајући, ви сте добро реаговали тиме што сте спречили да се ова злоупотреба настави, али има ту још простора да се ово понашање казни на адекватан начин. Конкретно, пошто је овде било речи о злоупотреби права на рекламирање Пословника, ако је остало времена за даљу расправу, хтео сам да предложим вама (не инсистирам уопште да гласамо, само предлажем да размислите о примени те мере) да се одузме два минута за даљу расправу овом удружењу грађана, ако је група грађана, не знам шта је, због тога што је овде очигледно дошло до рекламирања Пословника из најмање два потпуно погрешна разлога. Један је да се указује на излазак изван оквира теме у реплици. Каква је тема у реплици, то не знам, неко би морао да ми објасни. Друго је жеља да се овде прича о финансирању избора.

Ја нисам ништа погрешно када сам изнео оно што су ноторне чињенице, да једно удружење грађана послује са групом грађана, да сами са собом склапају уговоре. Исти човек, који је председник и једног и другог, сам са собом потписује уговор о сарадњи, пребацује кампањски новац. И, онда тај новац заврши где – на рачунима фирми његових народних посланика. Између осталог, баш ове посланице која се сада јавила, ако ја нешто не грешим, а по свему што је познато у јавности биће да не грешим.

Шта сам желео да вам кажем, господине председавајући? Да се одузму та два минута, то је убедљиво најбезболније решење. Много би болније за њих било да нам сад, на пример, одговоре зашто нису у систему ПДВ-а ако су направили промет 37 милиона. Да ли беше на осам или десет, морали су већ да буду у систему ПДВ-а. То сам хтео да предложим вама, а и њима у исто време. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Орлићу, схватио сам ваш предлог. Размислићу о томе.

(Владимир Ђурић: Реплика.)

Немате основа за реплику, то сам вам већ рекао.

Колико сам схватио, не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре Вујовићу, поштоване колеге народни посланици, имајући у виду да је овлашћени представник Посланичке групе СПС, наш уважени друг Ђорђе Милићевић, у начелној расправи истакао да ће наша посланичка група у дану за гласање подржати комплетан сет закона о којима расправљамо, ја ћу се данас осврнути на сасвим нови закон у односу на закон о буџету, који је свакако најактуелнији и о коме се на овој седници највише и дискутује. Конкретно, ради се о Закону о стечају. Вас, господине Вујовићу, молим да све оно на шта у име Посланичке групе СПС желим да укажем пренесете уваженом министру Горану Кнежевићу како би и оно што подразумева наш допринос квалитету једног законског акта као што је Закон о стечају заиста допринело ономе што подразумева најбољу практичну примену овог закона.

Стечај није само правни институт, он је и својеврстан привредно-социјални феномен, коме се мора посветити дужна пажња, пре свега због последица које тај стечај узрокује у привредном амбијенту, а истовремено и због социјалних последица, превасходно последица које се односе на запослене у привредном друштву које одлази у стечај.

Влада Републике Србије је у тражењу најбољих системских решења покушала да та решења нађе у предложеном тексту закона и она у сваком случају представљају квалитативан помак у односу на законска решења из 2011. и 2014. године.

Оно што је суштинско за овај закон јесте да се овим законом акценат ставља на оне повериоце који имају обезбеђена потраживања, а то су разлучни и заложни повериоци, конкретно банке. Ми заиста подржавамо једно такво решење, које подразумева да и повериоци који до сада нису имали добру позицију у заштити својих интереса у стечајном поступку сада ту позицију и остваре.

С обзиром на то да у својој адвокатској пракси најчешће имам додира и највише се бавим привредним правом и стечајном материјом, морам да укажем да је овај закон дао добра решења. Први корпус добрих решења овог закона односи се на побијање правних радњи и пуноважних правних послова стечајног дужника. Подсећања ради, ради се побијању оних правих радњи и правних послова, а то су најчешће уговори, којима се нарушава равномерно намирење поверилаца с једне стране, или се стављају поједини повериоци у повољнији положај у односу на друге повериоце, или се намерно чини штета појединим повериоцима, што у сваком случају има

за последицу могућност побијања таквих правних послова и правних радњи.

У овом закону је добро то што се сада прецизира шта се не може побијати, па се тако констатује да се не могу побијати пригодни дарови, да се не могу побијати наградни дарови, дарови учињени из захвалности, издвајање у хуманитарне сврхе. То је јако добро. Зашто је добро? Због тога што је у стечају, с обзиром на то да је ту највише манипулација и малверзација, управо кроз овакав начин хуманитарних чињења или добротних располагања највише било злоупотреба. Како? Због тога што се кроз ова хуманитарна давања углавном долазило до тога да се оштећују повериоци стечајног дужника, односно предузећа које одлази у стечај.

Такође се мора похвалити одредба члана 34. закона о коме дискутујем, која каже да се не могу побијати чак ни кредити који се закључују са банкама. То је јако добро због тога што се ради о кредитима који су подигнути у току трајања стечаја. Привредно друштво је отишло у стечај, обустављен је узет кредит да би се помогло оживљавању и на крају дошло до неке последице која се није могла избећи, а то је поновни одлазак у стечај. Ако би се тај кредит побијао, онда би разлучни поверилац дошао у један озбиљан проблем, а то је банка која је одобрила кредит како би се санирале последице у стечају и како би се на неки начин оживео стечајни дужник, односно смогао снаге да настави своју пословну егзистенцију.

Такође, јако добро решење у закону јесте решење које се везује за последице плана реорганизације. А о плану реорганизације данас чујемо сваки дан, нарочито кроз медије. Коначно се дефинише да последице плана реорганизације почињу од правоснажности решења којим се потврђује план реорганизације, што до сада није било присутно јер се говорило о последицама одмах након доношења тог решења, што је узроковало разне злоупотребе.

Уважени министре, желим да скренете пажњу уваженом министру Кнежевићу на један огроман проблем. Тај проблем се манифестује у следећем: овај закон о коме данас расправљамо предвиђа могућност да се након подношења једног плана реорганизације поднесе још један, али овде имамо катастрофално лошу дефиницију, која може да изазове озбиљне последице у пракси. Овде се каже – ако се поново поднесе УППР, није потребна сагласност, односно мишљење већинских поверилаца. То је страховито лоше решење јер може да изазове озбиљне последице по стечајног дужника и друге повериоце. Шта то значи да се први пут тражи сагласност већинских поверилаца да прихвате УППР, а после тога, када понављамо тај УППР, односно измењени УППР се поново доставља, онда није потребна сагласност већинских поверилаца? Зар не видите ту велики

апсурд? Ја га видим и моје колеге га сигурно виде и због тога интервенишемо у том правцу. Молим вас да се то узме у обзир.

Постоје три ствари, три проблема која уопште нису узета у обзир у овом закону и ја морам на њих указати. Први – положај Агенције за лицензирање стечајних управника као стечајног управника. Постоји обавеза у закону, уколико се стечај отвара над привредним друштвима која послују са већинским друштвеним капиталом, дакле држава је већински власник, да је искључиво могуће да један једини стечајни управник буде АЛСУ, односно Агенција за лицензирање стечајних управника. Зашто? Па, није она безгрешна. Зар то не могу да буду и други стечајни управници?

Колико је повереника урадило много штошта лоше за стечајне дужнике? Колико хоћете. Да ли је ико одговарао? Није. Врло мали број је поднео консеквенце за свој неодговоран рад. Ради се о томе да су, малтене, препустили стечајну масу инерцији, да се нико не стара о њој. Имовина стечајног дужника се уопште не штити; не закључују се уговори о закупу, нема увећања стечајне масе. Ко је одговарао за то? Где је одговорност Агенције за лицензирање стечајних управника у том правцу?

Друго, сви видови својине су по Уставу изједначени, што мој уважени колега Мартиновић и те како добро зна. Ако јесу, а јесу, у тој ситуацији, зашто би АЛСУ била искључиви стечајни управник на привредним друштвима која послују са већинским друштвеним капиталом? Па, изједначене су државна и приватна својина по Уставу. Да ли је онда ово уставна норма? Уверен сам да није.

У том смислу, морамо водити рачуна и морамо увести једну норму да, ако ништа друго, барем стечајни судија може да разреши повереника, стечајног управника, уколико се неодговорно понаша и неодговорно ради. Имамо поверенике који су се оглашавали у медијима, коментарисали рад суда, судских одлука, који су малтене радили шта су хтели, и нису одговарали. С друге стране, повереници који су одговорно и посвећено вршили своје задатке су, нажалост, разрешавани.

На крају, потребно је расветлити још две ствари. Једна је зашто се огроман број стечајева закључио, намирени су повериоци, а остала имовина. Шта је са том имовином? Да ли ћемо и ту стварати злоупотребе? Да ли ће и та имовина одлазити ко зна коме и на који начин?

Пошто ћемо у расправи о амандманима вероватно имати прилике, желим, уважени министре Вујовићу, да вас замолим да размислите да се у будућем закону о Влади (ево, ту је и мој уважени колега Ћосић) комплетна стечајна материја, када је у питању предлагање закона, пренесе у Министарство правде, где јој је и место, а не у Министарство привреде, јер се 90% стечајног поступка води пред судовима а само 10% ван суда.

У сваком случају, имаћемо прилике да о томе дискутујемо. Ми ћемо подржати цео сет закона о којима расправљамо. Наравно, надамо се да ће ови наши амандмани бити усвојени. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министре Вујовићу, ви сте, могу да вам одам признање, неко ко не бежи са мегдана политичког, ту сте да одговарате цео дан данас и јуче, али видим да ваше колеге министри апсолутно не воде рачуна о томе како ће Србија да изгледа.

То што Ана Брнабић није била два дана на образлагању буџета говори о незаинтересованости председнице Владе када је у питању можда најважнији закон по њену владу. Не можемо да дозволимо да председница Владе два дана има прече обавезе од тога да објашњава народним посланицима и да нас уверава зашто је овај буџет добар за грађане. Ако она нема аргументе, онда грађани могу да буду потпуно неспокојни зато што ће овај буџет продубити ионако лош живот у којем се налазе, ево, већ пету годину заредом. Дакле, заказивање седнице Владе на дан када се расправља о буџету је срамота за овај парламент. То је непоштовање грађана и њихових представника.

С друге стране, измишља се петомилионити путник „Ер Србије“ и председница Владе баш мора на дан расправе о буџету да измишљеном петомилионитом путнику на аеродрому уручи, наводно, неко признање. У „Ер Србију“ смо потрошили толико новца, а данас, пет година након свега, имамо авионе којима делови опадају у лету. Дубоко сам забринут за безбедност наших грађана и путника, пре свега. Мислимо да је то више него безобразно од стране председнице Владе Републике Србије.

Када је у питању Војска, жао ми је што је побегао министар Вулин, како живе војници данас у Србији, како живе породице војника данас у Србији? Да ли је важно само улагати у војну опрему или је важно улагати у човека, у војника, у његов статус, у његово стамбено решење, у то да купи уџбенике својој деци, да плати рачуне за струју и да плати храну.

Знате, немају сви тетку у Канади, министре Вујовићу. Немају сви тетку у Канади, да их толико воли и да 22 пута прелази границу и по 9.000 евра носи свом сестрићу.

Е, то је срамота, зато што грађани то гледају свакога дана, и исти тај војник и исти тај полицајац. Осамсто педесет милиона улажемо у возила, која ћете купити непосредном погодбом Владе, претпостављам, као и последњи пут, а полицајац нема основну опрему, нема зимске чизме у

којима може да врши своју дужност. Е то је суштина, због чега смо ми против овог буџета.

После Другог светског рата доктор Драгољуб Јовановић је у овој сали рекао тадашњем министру финансија, који се звао Сретен Црни Жујовић – зар вас није, министре, срамота да вам војска буде гола и боса а да ви доносите буџет како би једна мала елита на врху власти била све богатија и пуна привилегија? Због тога га је суд осудио на девет година затвора и за велеиздају. Он је био председник Народне сељачке странке.

Немам шта друго да додам, господине Вујовићу, него да је овај буџет, састављен од стране вас пошто друге министре то и не занима, као што смо имали прилике да видимо, буџет Душана „Црног“ Вујовића, који такође грађанима не нуди никакво ново решење или бољитак у њиховим животима.

Гондола у Београду, то је један веома занимљив пројекат, за који ћемо издвојити више од милијарде у ове две године. Гондола у Београду је следећа. На Златибору гондола има девет километара, 50 кабина и кошта милијарду и по динара, а у Београду само један километар, 30 кабина, неколико пута мање по дужини, и вреди 1,8 милијарди динара! Па да ли је могуће да се уграђују на свему – на сваком стубу, на свакој трафици, на свакој реконструкцији улица, паркова и жардињера?!

Завршавам. Ако је овај буџет овако добар као што кажете да јесте, онда би било веома пристojно вратити пензије пензионерима на старо зато што је срамота узимати њихову имовину. Ви можете сутра да узмете и нечију девизну штедњу, можете да загазите у наше банковне рачуне и узмете са наших картица текућих сав новац који имамо тамо, зато што сте на тај начин одузели неке пензију. Одузели сте неке живот, смртност је повећана, а нудите попусте само у случају њихове смрти. То је срамота, то је иронија, то је оно са чим се грађани данас суочавају и из тог разлога нећемо подржати овакав буџет. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак, има више пријављених у систему.

Најпре повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 107, повреда достојанства.

Овде је грубо нападнут министар одбране, нападнута је Војска Србије, ваљда зато што се војна моћ ове земље обнавља, нападнута је од стране особе која хвали ону појаву коју ја зовем „мулац Зграбиновац“.

За време „жуте“ власти уништено је преко 500 тенкова, 220 оклопних возила, ово је све пре 2012. године, преко 20.000 комада лаког наоружања – 282 тенка Т-55 и 220 оклопних транспортера М-60, М-80, БТР-

50, БТР-60 и противоклопна оруђа типа „поло“, као и хаубице од 105 и 155 милиметара. Уништено је 1.100 противавионских топова, комплетна противваздушна одбрана Војске Србије; уништено је и 26 вишецевних ракетних лансера М-63, што је несхватљиво јер је небо Србије остало потпуно незаштићено.

Данас је била тешка повреда достојанства од стране особе која је на одређен начин кућна послуга бившег министра одбране који жели да унизи данашњу Војску и говори како је Војска имала моћ када су је они уништавали, са очигледном намером да спречи обнову војне моћи ове државе.

Зато мислим да је повређено достојанство Народне скупштине, али не тражим да се о томе гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем колеги Ристичевићу.

Реч има представник предлагача, министар др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Само да вас информишем да су колеге министри отишли... Да сам ја отишао, онда бисте сигурно рекли – зашто је министар финансија отишао. Ја сам остао, док они присуствују седници Владе на којој се, између осталог, усвајају амандмани који ће бити предмет разматрања на Одбору, да бисмо могли да наставимо рад. Са хиљаду осамсто и нешто амандмана, а од тога је моја група имала 920 амандмана на буџет, они су буквално до пре петнаест минута радили. Верујте, сви су људи радили на томе, целу ноћ, и петнаест минута пре почетка седнице су предали материјал.

Не може, зато што желимо да ви имате времена да се припремите, да Одбор има времена, желимо да урадимо то на време. Ваше је било да предложите амандмане, наше је било да те амандмане обрадимо, а на Влади је да то покуша пре почетка викенда да усвоји да бисмо имали времена и да имамо те материјале пре почетка седнице у понедељак.

То је образложење зашто министри нису ту, а доћи ће врло скоро.

Образложење на ваше друго питање – премијерка ће доћи са њима из Владе и имаће прилику да се обрати и да поставите питање.

Треће, ја бих желео само без ових формалних ствари, где превазилазите сва моја очекивања у кршењу свих норми, да апелујем на једну ствар. Демократска странка је била позната по томе да је имала конзистентну позицију у вредностима. Ви морате да решите овде, да бих ја могао из ваше дискусије да извучем нешто конкретно за овај буџет, за његову реализацију, за будуће буџете, да ли желите да више пажње посветимо социјалној помоћи и сиромашнима или најбогатијима. У једној реченици кажете – помозите војнике, сиромашне и остале, а онда кажете – вратите пензије у пуном износу онима који имају највеће пензије, далеко

изнад просека. До просека је било исто смањење као свима. Значи, ако неко има пензију изнад просечне плате у Србији, онда је цео живот имао плату која је тридесет, четрдесет или више посто изнад просека.

Није моје да опредељујем коме то треба да се враћа или не, то је предлог Владе, о чему ће овај парламент гласати, али ви морате да решите у својој дискусији кога подржавате и да ли желите социјалну једнакост или желите један минут једно, а други минут друго.

Ја видим једино једну црвену линију, а то је – вама све смета. Молим вас да имате мало стрпљења, да покушате да разумете шта је предложено у овом буџету. Ако нисте мене разумели, господин Бауер је лепо објаснио све елементе; погледајте их, саберите цифре и, ако постоји неко неслагање, реците нам. Овако, у сваком вашем предлогу постоји или допунска страна расхода или смањење прихода или неко утицање на политику која је предмет одлучивања Владе и Парламента. Ви имате право да предложите то, али немојте то да предлагете као готову критику, него као предлог о коме може да се дискутује и на крају гласа. Зна се како се иде: од предлога до гласања, до решења. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

Само тренутак, повреда Пословника.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Господине председавајући, повредили сте члан 108. Пословника јер за вишедневне и узастопне увреде достојанства овог дома од стране господина Балше Божовића њему нисте изrekli опомену. Заиста могу да разумем фрустрације оних који су хтели да униште Војску Србије, којима је то за длаку успело. То што њихове фрустрације и нервозу појачава чињеница да Војска Србије није уништена, стаје на ноге, јача сваког дана, није разлог да их ви не опоменете.

Уосталом, ако већ измишљају најгрубље лажи којима на сваки начин покушавају да деградирају успех ове владе и министарстава која интензивно раде на томе, ред би био да бар једном одговоре на питање да ли новац за врачарске пашњаке и зграде са врачарских пашњака потиче од готово успешне реализације уништавања војних ефектива. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само мало, господине Божовићу.

Господине Мартиновићу, тренутак.

У систему су пријављени Александар Мартиновић и Балша Божовић.

Господине Божовићу, ви сте желели реплику на излагање министра?
(Да.)

Реч има народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Дакле, министре Душане „Црни“ Вујовићу, оно што је веома важно за ову расправу...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Божовићу, молим вас да поштујете достојанство, добили сте додатна два минута. Молим вас да поштујете достојанство и ...

Само тренутак, добићете два минута, само тренутак.

Молим вас да поштујете достојанство Народне скупштине и да поштујете министра у Влади Републике Србије, који врло одговорно, озбиљно и посвећено ради свој посао. Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Поштујем министра Душана Вујовића, из простог разлога што је једини имао храбрости да остане у овој сали.

Оно што је веома непристојно од стране вас, министре, јесте када говорите да се ви залажете за социјалну правду па ћете неке да узмете нешто што је он зарадио, ако сам вас добро разумео. Ако сте то применили на пензионерима, који су зарадили пензију радећи цео свој живот, плаћајући пензионо осигурање, онда ви исто тако можете сутра да дате свој стан, и ви и ваше колеге, пошто имате више него многи у Србији. Или ћемо да будемо сви једнаки, као што је ваша логика данас била овде у Парламенту, или ћете да признате да је неке нешто отето. Ја од вас никада не бих тражио нешто што сте ви у животу зарадили.

Пензионери су то зарадили. Не ради се о томе да они имају високе пензије, они имају више пензије од неких, тих 700.000 имају више пензије од 1.200.000 других, али су они више уплаћивали у Фонд, министре. Па, они су радили цео свој живот и не можете ви сада да им то негде скратите. Не може нико да вам узме фрижидер или телевизор из куће и да кажете – па, неко нема телевизор, па смо узели вама. Они су то, министре, зарадили, а ви, ако хвалите овај буџет, онда то морате да им вратите.

Ваша колегиница је данас рекла – у Грчкој су смањене пензије. То је истина, донесен је такав закон, али уставни суд је тај закон поништио, као и у Италији, Португалији, Шпанији, многим другим земљама.

Хоћу да вам кажем...

(Председавајући: Захваљујем.)

Завршавам, пошто сте ме прекинули, имам само још једну реченицу.

Укупно у овом буџету наука, образовање, култура, омладина, спорт не премашују једну милијарду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, господине Божовићу.

Да образложим најпре, пошто сам имао примедбу неке од колегиница зашто сам продужио време – јер сам прекинуо господина

Божовића током уводног дела у овој реплици, а не желим и никада нисам био, како су ме током преподневног заседања колеге из опозиције назвале, диктатор. Као што видите, имамо демократско сучељавање мишљења и отворену расправу и дијалог.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, види се да је господин Божовић завршио Правни факултет у кафићу „Бонафидес“.

Дакле, господине Божовићу, Драгољуб Јовановић јесте био председник Народне сељачке странке, али није рекао то што сте ви цитирали. Министар финансија јесте био Сретен Жујовић, али му је партизански надимак био Црни. Он није њему рекао – е, црни министре, него су човека звали Црни још из доба партизана. То је једна ствар коју ви не знате и нико није могао то да вас научи.

Слажем се с вама, господине Вујовићу, да „жуто предузеће“ идеолошки лута. Има један роман Драгише Васића, зове се „Црвене магле“. Они су у тим својим црвеним маглама, странка настала као класична грађанска, капиталистичка странка, која се залагала за обнову западних вредности у Србији, преко ноћи је постала, наводно, левичарска, социјалдемократска, сад стоје мирно када се интонира „Интернационала“. То што на себи имају одела од по неколико хиљада евра, то што Драган Шутановац има више имовине него сви ми посланици заједно, коју је ваљда зарадио од министарске плате, то њих много не занима.

Што се тиче гондоле у Београду, иста вам је прича као и са фонтаном на Славији. Када смо је ми направили, онда фонтана на Славији не ваља, а они су се хвалили како имају пројекат фонтане на Славији.

Господине министре, ово вам је – ја нисам био лењ па сам се потрудио да нађем – „Глас јавности“ од 30. априла 2004. године, када су ти исти вршили власт у Граду Београду, каже: „Жичаром до Аде. Генерални пројекат београдске жичаре представљен је јуче у просторијама Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, чиме је обележен почетак реализације новог начина превоза у престоници“. И каже: „Жичара би требало да вози људе од центра Београда до Авале, у првој фази од Новог Београда до Аде Циганлије.“ Било је пројектовано те 2004. године да кошта четрнаест милиона евра. Ова жичара коју ми пројектујемо у Београду кошта десет милиона евра.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Балша Божовић: Поменуо ме је.)

Није вас нико поменуо, полако.

Реч има представник предлагача министар др Душан Вујовић.

Изволите.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Стварно мислим да би требало ипак да се сложимо око неких ствари које су полазне основе сваког буџета, сваког фискалног система, уопште сваког система у коме држава користи своју позицију да би преко грађана, тј. делегираних права грађана на посланике, вршила било какву интервенцију у друштву, укључујући прераспodelу дохотка. То је легитимно право свуда у свету. Ко то не зна, мислим да би требало да се са тим упозна пре него што уђе у овај највиши дом законодавства у Србији.

Значи, на нивоу агрегата, ми овим буџетом предвиђамо да ће пензиони фонд моћи да подели 527 милијарди, у поређењу са 508 милијарди колико је било 2014. године. Мислим да сви знају, чак и кад се урачуна инфлација, која је била минимална у ове две и по године, да је то повећање. Распodelа тога зависи од правила која се дешавају на другом месту, а не у опредељивању овог буџета. Та друга места налазе се у закону о буџетском систему, који Влада предлаже а посланици усвајају.

Сад ћу вам рећи нешто врло значајно, да разумете колико је логика онога што говорите неоснована. Ви знате, вероватно имате неке рођаке, пријатеље који су одлазили у пензију, како се рачуна пензија у систему који ми имамо. То је такозвани систем солидарне пензије. Не постоји пензиони фонд, него се рачуна пензија. Ви знате да сваком појединцу пензија није одређена на основу стварних доприноса пензионом фонду, него на основу неке формуле која дефинише неке најбоље године у пензијском стажу, па се то множи стажом, па се те најбоље године индексирају у неким израчунатим вредностима, па се све то примењује и умањује ако иде раније у пензију, односно добије у пуном.

Значи, постоји једна врло сложена процедура, тако да у најбољем случају оно што сте рекли важи само условно. Само условно нечија пензија зависи од доприноса.

Могу да вам нацртам и да узмемо било који пример да то видите. На пример, у мом случају, пошто нисам поднео захтев, ја имам услове за пензију али нисам уопште тражио пензију, до сада је моје умањење реално економски сто посто.

Али то је мање важно. Важно је да постоје многи људи у том систему који, стицајем срећних или несрећних околности, примају пензију која није пропорционална њиховим доприносима пензијском фонду. То су инвалидске пензије, то су породичне пензије и друге пензије које нису стечене пуним радним стажом. Према томе, тврдња да су сви стекли

неотуђиво право... Стекли су само право на пензију, а не право на конкретан износ пензије.

Друго, јако важно, ја сам вам рекао да, колико ја знам Демократску странку, а знам многе људе, од оснивача и Зорана Ђинђића који ми је био друг на студијама, знам да се она залаже за систем вредности који жели да има и социјални елемент и елемент једнакости и елемент прогресивности, праву комбинацију тога. Ја вам само кажем да сте ви у једној реченици рекли да желите да помогнете војницима и официрима и осталима чија је материјална егзистенција угрожена, а у другој реченици сте рекли да тражите нешто...

Ми смо по израчунати параметрима, које сам малопре објашњавао, вратили пуну пензију свима до 40.000. Значи, нико до 40.000 неће имати никакво смањење пензија. Они испод 25.000 ће имати повећање, сви, а они преко 40.000, док се не укине овај закон, имаће неко смањење, релативно мало, кориговано за 7,91%, колико су кумулативно повећане пензије од почетка овог програма до данас.

Циљ је свима да сви добију пуне пензије, и много више, али је циљ да се то уради онда кад се стекну услови. Знаш да многи моји пријатељи и остали инсистирају на томе да се ово укине, и ми о томе размишљамо, али је одлука и предлог Владе који је дошао пред ову скупштину нешто другачији.

Предлог линеарног повећања од 5% је колективна одлука и предлог, и ја вам само кажем – то је процедура. Ви имате пуно право да кажете – ја предлажем другачије. Али немојте то да нападате као да је то нелегитиман предлог. То је јако важно, разумете. Значи, нико вама не спори да предлажете алтернативну формулу повећања пензија, да продискутујемо, да гласамо, па ћемо видети.

Ово није био једини предлог. Ми смо на Влади донели овај предлог, формулисали га као измену Закона о буџетском систему и донели га у пакету ових закона овде и буџетирали на одговарајући начин. То је процедура. Таква је демократија.

Што се тиче других елемената, ја само желим да ви будете конзистентни у тој политици. Не можемо да у једном делу закона примењујемо једно правило, а у другом делу закона друго правило. Не можемо истовремено да различито третирамо људе.

Навешћу вам један пример. Ми смо имали правило по коме је био предлог да се на различит начин третирају различите институције, али не људи са истим статусом. Зато смо предложили да се сви државни чиновници третирају исто, без обзира на то да ли су они уступљени да помажу неким независним телима или не, зато што припадају истој

категорији људи. Значи, то је принцип једнакости људи у њиховом статусу, ми то подржавамо. Укажите нам на такве нелогичности и ми ћемо се потрудити да их исправимо. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Балша Божовић: Реплика.)

Колега Божовићу, само ми реците на основу чега реплика.

(Балша Божовић: Две реплике, на Мартиновићево помињање Божовић – „Бонафидес“...)

Немате основа за реплику.

(Балша Божовић: Што не саслушате ако сте ме питали?)

Само тренутак.

(Балша Божовић: Не буди безобразан. Саслушај ме када си ме питао.)

Прво, не можете тако да ми се обраћате...

(Балша Божовић: Како се понашаш? Питао си ме и онда ме саслушај. Немој да ме прекидаш у пола реченице.)

Ја вама персирам, али сам се окренуо на другу страну јер сам...

(Балша Божовић: Ја не могу да ти персирам.)

Колега Божовићу, имате опомену. Управо вам изричем опомену.

А сада, на основу члана 112. Пословника, правим паузу од два минута.

Нећете постићи циљ који желите и нећу дозволити да седница, која има изузетну важност и значај, иде овим током.

(Балша Божовић: Шта нећеш да дозволиш?)

Члан 112. Правим паузу од два минута. Након тога настављамо по редоследу пријављених посланика.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, изричем опомену Балши Божовићу зато што је, када сам ушла у салу, потпредседнику рекао: „Хоћеш да ти заварим шамарчину“. То јавност Србије мора да зна.

Ово је стварно превршило сваку меру.

(Радослав Милојичић: Није тако рекао.)

Тако је рекао, потврдиће потпредседник.

Немамо шта да разговарамо више на овакав начин. Ово нису аргументи, ово је насиље у Парламенту.

(Радослав Милојичић: По Пословнику.)

(Александра Јерков: По Пословнику.)

Реч има Дубравка Филиповски.

Престаните да вршите терор овде над посланицима који желе да раде. Ово што се десило, ово је скандал. Овога нема нигде, ни у једном нормалном парламенту.

(Радослав Милојичић: По Пословнику.)

Не можете по Пословнику. Дала сам реч Дубравки Филиповски. Расправите са Балшом Божовићем. Ко је њему дозволио да дође овде и потпредседнику каже да ће му распалити шамарчину?

(Александра Јерков: По Пословнику!)

Немојте да вичете, даћу вам опомену. Ако сте опозиција, не можете да малтретирате Парламент.

Изволите.

(Александра Јерков: По Пословнику. Дајте нам реч! Дужни сте да нам дате реч.)

Када ви будете водили седницу, ви водите онако како сте водили до 2012. године.

Реч има Дубравка Филиповски.

(Александра Јерков: По Пословнику не можете да дате реч.)

Не вредите ви ништа више од посланика који су задобили већински вољу грађана, ништа више не вредите од њих.

Опомена сваком ко буде викао даље на председника, председавајућег, на било кога, на министре и на остале посланике.

Доста је тога да ви покушавате да покажете Србији како ви и ваши гласачи вредите више од ових осталих људи који не праве циркус овде.

Реч има Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председнице.

Уважена премијерко Брнабић, уважени министри, тешко је говорити после оваквог насиља у Парламенту.

Заиста, господине Вујовићу, ово је одлично планиран буџет за следећу годину. Као што сте више пута до сада чули, СНС ће у дану за гласање подржати овај буџет.

Рећи, само петнаест минута пре мог излагања, да премијерка Ана Брнабић није заинтересована да дође у овај високи дом – а само да се сетимо премијера Мирка Цветковића, од 2008. до 2012. године, кога ни на који начин нисте могли да натерате да уђе у овај високи дом – и после појашњења министра Вујовића да је била седница Владе, говори заиста о политичкој некоректности.

Такође, рећи да премијерка Ана Брнабић измишља када говори о резултатима „Ер Србије“, некоректно је и неутемељено. Постављам само једно питање – шта, да ли је требало да оставимо „Јат“, да грцамо у

дуговима? „Ер Србија“ се бори, има резултате и све је транспарентно и лако се може проверити. А коришћење ове говорнице за измишљотине и лажи је ван сваког коментара.

Упоређујући овај буџет са буџетима из претходних година заиста се види развојна компонента, више него икада до сада за последњих четири-пет година. Имамо више планираног новца за инфраструктурне пројекте, образовање, полицију, Војску, Сектор за ванредне ситуације, заштиту животне средине, пољопривреду, значи за све ресоре.

После трогодишњих мера фискалне и монетарне консолидације, штедње, тешких реформи, болних резова кроз које смо прошли, веома је важно да у наредном периоду будемо дисциплиновани и одговорни. Да бисмо остварили све што је планирано из овог буџета за наредну годину, веома је важна политичка и економска стабилност. За мене је такође веома важно што грађани Србије разумеју када било ко од нас каже шта значи политичка и економска стабилност.

Две најважније новине овог буџета за мене су повећање плата и пензија и ослобађање од пореза на зараде за оснивање привредних субјеката до девет запослених радника у трајању од две године.

Кад кажем повећање плата и пензија, веома је важно што је ово повећање плата и пензија из реалних извора. Опет ћу цитирати премијерку Ану Брнабић, која је овде, одговарајући на питања народних посланика, навела пример повећања пензија из 2008. године, када смо имали четири пута потпуно неоснована повећања, а после три месеца смо били пред банкротом. Свако од нас је свестан да Србија више никада не сме да дозволи себи да дође у такву ситуацију. Пензије се сада исплаћују са око 40% буџета, а само пре две године, да не буде да наводим само 2008, 2009. годину, исплаћивали смо пензије са 58% буџета.

Развој малих и средњих предузећа је мотор нашег развоја. Имам податке од Министарства привреде да је 30.000 нових радних места отворено у сектору малих и средњих предузећа у прошлој години, а да је по ступању новог Закона о улагању уложено око четиристо милиона евра, отворено 24.000 нових радних места.

Наравно да је крај године и планирање буџета за следећу годину прилика да се сумирају одређени резултати. Дакле, инфлација је 1%, незапосленост 11%, директне стране инвестиције су 13% више у односу на прошлу годину, када су биле две милијарде, јавни дуг пада. Сви економски параметри показују да у наредном периоду треба да имамо један одржив развој. Преостаје нам, у следећој години, подизање кредитне активности, подизање других нивоа раста, уз капиталне инвестиције, приватно-јавно

улагање. Очекујемо одрживи раст у дужем временском периоду на основу Предлога буџета за 2018. годину.

Овај буџет показује да ће и у наредној години у нашој земљи приоритет бити три стуба реформи: први је здрава економија, други је динамична, ефикасна и транспарентна самоуправа и јавна управа и, наравно, владавина права.

На крају, имала бих неколико питања за министре који су дошли овде.

Прво је за министра пољопривреде Недимовића, везано за наводњавање – колико ће обрадивих површина бити покривено у 2018. години, можете да кажете и за 2019. годину, и да ли све иде по плану с обзиром на то да тридесет година није улагано у ту област?

Наравно, питање за министра Вујовића... Прво морам да га похвалим за примену родно одговорног буџетирања. Ми парламентарке пратимо имплементацију тог закона, који у пуној имплементацији треба да буде примењен 2020. године, и то је заиста за сваку похвалу. Међутим, у образложењу буџета је рекао да постоје ризици од имплементације пројеката. На то може да одговори неко од других министара, како да те ризике смањимо.

Не могу да не споменем образовање, министра Шарчевића. Три стратешка циља за 2017. годину била су: дуално образовање, које смо усвојили, ИТ сектор и увођење предузетништва и, трећи, увођење науке у функцију развоја. Прва два се имплементирају, и то је за сваку похвалу, а за овај трећи нам је неопходна реформа научних института и промена начина финансирања научноистраживачке делатности. Да ли бисте могли да нам дате одређена појашњења како одређене ствари стоје у тој области? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

(Александра Јерков: Повреда Пословника.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Поштована председнице, члан 27. Ви ову седницу морате да водите онако како пише у Пословнику, а не како вама падне на памет. Нити, у складу с Пословником, имате права да дајете опомене улећући у салу у моменту када улази Влада, а нисте били ту, не знате шта се десило, не знате које су биле околности које су се десиле, да нас малтретирате овде само зато што имате право да нам укључујете и искључујете микрофон.

Ви сте ти који спроводите насиље, госпођо Гојковић, ви и ваши посланици који имају право да злоупотребљавају овај пословник, који имају право да добију реч сваки пут када је затраже, да реплицирају без обзира на то да ли су се јавили за реплику, за повреду Пословника, који

имају право да вређају, омаловажавају, ниподаштавају друге посланике. И, ваше измишљене приче о томе шта се десило, када се десило, ко је шта коме рекао, то би заиста било равно томе као када бих ја рекла да су сви овде чули да сте тог момента када сте ушли у салу ви мене увредили.

То вам није први пут. Измишљене увреде упућене вама нико овде не мора да трпи. Број ваших посланика не даје вам право да малтретирате оне који су у мањини. Ако мислите да ће се због насиља које овде месецима спроводите над народним посланицима било ко уплашити, повући и престати да говори оно што мисли, онда нас нисте баш добро упознали. Нико вас се неће уплашити, госпођо Гојковић. Можете да претите опоменама, можете да кршите Пословник колико хоћете, можете да нам искључујете микрофон, да измишљате да вас неко вређа...

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Члан 27. нема везе с овим што сте ви одржали један политички говор, а не о суштини вођења седнице, како је то предвиђено чланом 27, да председник Народне скупштине или председавајући руководи седницом, представља Народну скупштину итд.

Ако је снага аргумената малог броја, нисте ви једина опозиција, малог броја посланика опозиције да приђу столу председавајућег и кажу потпредседнику: „Хоћеш да ти звизнем шамарчину?“, онда признајем своју грешку што сам то зауставила. Била сам у сали и Балша Божовић се прилично изненадио када ме је видео и када сам му овако показала ...

(Александра Јерков добацује.)

Немојте ми добацивати, будите толико пристојни да саслушате.

Значи, снага ваших аргумената у последње време је постало насиље.

И немојте да својатате опозицију, да сте само ви опозиција у овом парламенту. Значи, ова последња клупа не значи да у средњој нема опозиције, да овде нема опозиције и не знам где још.

Према томе, немојте ви да будете представник опозиције и да кажете да ја малтретирам опозицију. Псовке, насиље... Ја сам шокирана тиме да је вама свако насиље, и физичко и вербално, добродошло и да је то позитивно насиље и да постоји пожељно и непожељно насиље. Пожељно насиље је када Балша Божовић приђе потпредседнику и каже: „Хоћеш да ти сад звизнем шамарчину?“. То је опозиционо деловање и не треба да се изрекне опомена, треба да га похвалим, да му купим чоколаду, шта?

Да не кажем како је било пожељно понашање да неко упадне у кабинет... Не мене, јер ви мене из мени непознатих разлога не подносите, то је нека приватна фрустрација ваљда, не знам, али председника неке скупштине у свету... И то је вама нормално, ви у телевизијској емисији кажете – ако се то уопште догодило.

Боље ви себе анализирајте, а председник ће да води седницу. И не дозвољавам, ако вама неко каже „сад ћу да ти лупим шамарчину“, летеће напоље, добиће све опомене света.

Немојте. Па народ хоће буџет. Не знам да ли ви некад излазите и причате са народом. Мене је данас медицинска сестра питала када ће оних 10.000. Ја кажем – кад усвојимо буџет. Ви објасните зашто се ми овде бавимо тиме да ли ће Балша неком да звизне шамарчину или неће, и вашим неуспелим покушајем да то оправдате. Ви објасните, а ја ћу да изричем опомене кад год неко буде псовао, тукао људе, вређао, омаловажавао.

Можете да вичете да сте опозиција колико год хоћете, колико год хоћете. То је сад постао лајтмотив – ми смо опозиција, нас неко угрожава. Не вредите ништа више од овог потпредседника. Он је из СПС-а, неко је гласао за њега и не дам да омаловажавате његове бираче тако што ће Балша Божовић да приђе и каже – звизнућу ти шамарчину, да ли хоћеш? Није пристао да му звизне. Да је пристао, па да причамо о томе.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

Не може.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: У склопу ових тачака дневног реда добили смо и једну допуну Закона о буџету за 2017. годину, добили смо веома битне, значајне законе. Осим овог закона о буџету за 2018. годину, добили смо Закон о стечају, законе о спречавању тероризма, прању новца. Доста смо закона добили, они су веома значајни, али због скучености са временом очигледно не можемо да расправљамо равноправно о свим овим законским предлозима. Истине ради, закон о буџету је закон изнад закона, ако тако може да се дефинише.

Можда ова прва тачка најбоље одсликава и карактер буџета за 2018. годину. Наиме, та измена и допуна Закона о буџету за 2017. годину предвиђа социјални програм, а то је једнократна помоћ запосленима у Војсци, Полицији и државној администрацији у висини од 10.000 динара. То је, на неки начин, увод у закон о буџету за 2018. годину.

Без обзира на то што се министар Вујовић труди да објасни нама да је Предлог буџета за 2018. годину развојни буџет... Господине Вујовићу, ви сте човек од струке, имате довољно искуства. Да бисмо поверовали у те ваше тврдње које сте изнели овде, морамо имати пред собом завршни рачун за претходни период, да видимо колико је средстава намењених инвестицијама потрошено у претходном периоду, да бисмо могли сада да кажемо – јесте, овај закон предвиђа повећање средстава за будуће

инвестиције и сигурни смо да ће проценат извршења тих инвестиција бити задовољавајући.

Овако, одокативном методом можемо само да нагађамо, рецимо, да су средства која су предвиђена за инвестиције у путној и железничкој инфраструктури потрошена или искоришћена у веома малом проценту. Можемо, кажем, само једном приближном методом, не можемо ништа прецизно и тачно. Зашто? Зато што је, очигледно, намера, интенција Владе да не подноси завршни рачун, извештај о потрошеним средствима у протеклом периоду. Ми смо овде ускраћени за могућност да вршимо било какво поређење.

Друго, и за овај предлог закона може се рећи да је социјални буџет. Зашто? Зато што смо сви свесни да се овде већина средстава и настојања Владе да се постигне тај социјални мир... Ми овде причамо и главна тема је повећање плата запосленима, повећање пензија. Ми овде причамо о врхунском достигнућу у социјалној политици, хвале се ресорни министри да ће сваки полицајац и сваки војник имати своје чизме и своју униформу. Да ли је то врхунац достигнућа ове владе и овога буџета? Онда је то социјална категорија. Онда је то елементарно збрињавање припадника Војске и Полиције.

Када говоримо о једној од најугроженијих категорија становништва, угроженој по питању стандарда, о пензионерима, ви губите, господо, из вида да ових 5% није ни приближно ономе колико су порасли трошкови живота у протеклом периоду. Па и да није, да ставимо на страну, да ли сте близу оног нивоа пензија са ког сте умањивали примања пензионерима? Али сад имамо реалну ситуацију – трошкови живота за протекли период су толико нарасли да ових 5%, нећете погрешно протумачити нас радикале, просто смешно изгледа. Повећање плата од 10% одређеним категоријама исто није довољно да покрију основне, елементарне трошкове.

Да не говоримо о бризи за мајке, за породиље, за треће дете. Ту ни ви у Влади немате сагласност, и ви се свађате. Ресорни министар који је задужен за то, када је у питању треће дете, када је уопште у питању брига о деци, води полемику са министарком која је задужена за саобраћај, за грађевинску инфраструктуру. Где то има, у којој влади? Само у Србији. Само у Србији има таквих „универзалаца“, да после Тита једино Зорана Михајловић све зна. Једино је Јосип Броз знао све, а после Јосипа Броза, ево, дочекали смо и Зорану Михајловић. И она се у све разуме. Док је била у енергетици – катастрофа. Кад је била за екологију, још већа катастрофа. Сада, уместо да разматрамо реализацију средстава која су намењена за инвестиције у њеном ресору, ми овде разматрамо нешто што је ван њеног домена и њених ингеренција. И тако је то из године у годину, од буџета до

буџета. И ви мислите да ћете тако нас српске радикале да преварите, односно да ћете грађане да убедите да их чека нешто боље?

Оно што се ви, министре, трудите све време, то је да покажете колико Међународни монетарни фонд цени ваше напоре, напоре Владе у којој сте ви. Ма, Међународни монетарни фонд не цени никог ако не испуњава своје обавезе. Па ви ваљда то добро знате, министре. Ви сте човек са огромним искуством, које је имао у Украјини, богатој земљи. Додуше, ви сте тад били у улози представника Светске банке, која је у почетку, као што хвале сада из Међународног монетарног фонда Србију, хвалила Украјину, како је пред Украјином велика перспектива, светла будућност, само да се дистанцира од Русије и руског капитала. Када је Украјина доживела колапс, где је ММФ? Где је ваша Светска банка? Ово схватите пејоративно, јер ви сте пензионер Светске банке, ипак сте, ако ништа друго, а онда емотивно везани за ту институцију. Нема је нигде. Доживљавају такву економску кризу да је питање како ће се извући. И још имају додатно оружани сукоб са Русијом. Па није то, ваљда, перспектива Србије?

Ви нама говорите како се на кредитној листи, односно на листи кредитне способности Србија све боље котира. Ви знате да то место које тренутно Србија заузима не зависи само од финансијских способности и економског потенцијала Србије, то зависи од односа Србије према питању Косова и Метохије. Ви то најбоље знате. Ви знате да се то брзо мења ако Србија покаже непослушност када је у питању Косово и Метохија.

Шта вам је аргумент којим се служите да је ово убрзани пут у Европску унију? Ево, пре неки дан смо чули да 2019. године Србија мора коначно да реши питање спора са Косовом, како то кажу из Европске уније. Србија мора да призна Косово да би 2025. године била, евентуално, примљена у Европску унију.

Оно што је овде приметно јесу напади из редова оних који су мање-више по функцији исти као владајућа већина, напади на опремљеност Војске и на средства која се троше за опрему Војске. Није Војска да се води рат, Војска је да упозори оне који желе рат против Србије или желе нешто лоше Србији. Нигде војска не служи првенствено да би водила рат. Јесте крајња намера то, али зашто би Војска Србије била изузетак? То би већина и у овој владајућој коалицији питала, као и ови који су до јуче били у ДОС-у. Него, улога им је сад таква. Брзо ће се та улога заменити, верујте. Када дођу у редове опозиције, и они ће питати зашто се Војска опрема.

Оно што су обећања од стране Владе када је у питању овај буџет, да ће доћи до развоја у пољопривреди, да ће много боље стање бити у школству и здравству... Заборављате, господо, да сте оваквим рестриктивним потезима и одлукама довели у ситуацију и оне који раде у

институцијама државе, поготово у здравству, да због материјалне и финансијске ситуације морају те проблеме да решавају у иностранству, а затворили сте сваку могућност, или готово сваку могућност, да се млади људи запошљавају.

То није квалитет услуга какав заслужује сваки грађанин Србије. Зашто? Зато што вам је погрешна политика. Ви улажете у школство, у науку само када је у питању стандард, када су у питању материјални услови. Ви не подржавате младе таленте, паметне људе. Свака држава, па и Србија, може из кризе да се извуче само ако је воде паметни људи.

Ми српски радикали гласаћемо против овог предлога.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Маја Виденовић има реч.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Председнице, јавила сам се по непосредно учињеној повреди Пословника. Прекршили сте члан 100. у међувремену не дајући ми право. Знате, руковођење Скупштином и вођење седнице значи да ви руководите Скупштином и да морате да ми дате реч, и мени и свим посланицима и посланицама, када вас на то обавезује Пословник, а не ваша воља или сугестија или наредбе колега са ваше десне стране.

(Александар Марковић: Који члан?)

Који члан? Слушајте мало, претпостављам да сте концентрисани и можете да пратите оно што је свим грађанима јасно, а то је ова огољена намера, која је свим грађанима јасна, да ви желите овде да направите хаос, да се не прича о буџету, него да се прича о некаквим наводним псовкама и свему осталом.

Оно што су данас грађани имали прилику да виде, то је невероватна злоупотреба Пословника од стране Српске напредне странке, где се по Пословнику даје реч господину Мартиновићу, који реплицира сам себи, вређа студенте Правног факултета да нису поштено завршили факултет него су седели у „Бонафидесу“.

Знате, у овој земљи постоје људи који су поштено учили и радили. Неки студенти у овој земљи су поштено стекли своје дипломе. Ја знам да је то за СНС...

(Председник: Молим вас, немојте реплицирати, него повреда Пословника.)

Ово је јако важан закон, један од најважнијих закона, где Влада не само о цифрама и о економији, математици, него грађанима и грађанкама поручује...

(Председник: Молим вас, немојте реплицирати, него говорите о повреди Пословника.)

... Ко је приоритет за ову владу.

Повреда Пословника, члан 100. и члан 103.

Верујем, иако сте имали паузу, да сте ипак концентрисани да можете да пратите оно што говорите. Посланици нису отишли одавде од јутрос и немамо намеру да напустимо иако Влада долази овде, односно премијерка, тек у 17 часова, у другом дану расправе...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Повреда Пословника не значи злоупотребу повреде Пословника односно реплицирање, или да недостатак времена групе замењује повреда Пословника.

(Маја Виденовић: Молим вас, укључите ми микрофон.)

Ово је злоупотреба повреде Пословника, уважене посланице. Врло сам сконцентрисана, нема потребе да ме омаловажавате. Претпостављам да сте и ви сконцентрисани. Радимо данас врло вредно. Посланици опозиције, као и они који подржавају Владу Републике Србије, покушавају да дискутују о буџету. Нико овде не каже да шездесет посланика, рецимо, опозиције или опозиционих странака прави хаос. Хаос у Парламенту прави четворо-петоро посланика из опозиционих странака, претежно из Демократске странке и Двери. Имена вам нећу навести.

(Александра Јерков: То се на телевизији само види.)

Драго ми је да пратите то, јер можете нешто и да научите када дајем интервјуе, а новинарка скаче по мојој глави.

Значи, посланик Балша Божовић...

Неће вас, Мајо Виденовић, нико избацити, не брините ништа. То ви сви овде вршите повремено консултације да ли да идете, да ли да не идете.

Али посланик Балша Божовић... Мене су исправили присутни овде који седе за столом председавајућег и рекли ми тачно шта је речено – заварим шамарчину, хоћеш да ти заварим шамарчину. Ето, то је једина моја грешка била. Значи – заварим. Нисам ја једина која је чула, чули су сви који седе овде за столом председавајућег.

Сами говорите да не може о буџету довољно да се расправља. Може да се расправља, грађани Србије од измишљених повреда Пословника немају баш ништа.

О расправи о буџету...

Госпођо Јерков, смирите се, били сте четрнаест дана председница Скупштине града Новог Сада, видели сте да је тај посао врло тежак. Кратко, али сте могли неко искуство да извучете.

(Александра Јерков: Нисам анкетирала.)

О томе ћемо мало касније када се јавим за реч, како је изгледало гласање када су вас смењивали и зашто су вас смењивали, али о том потом.

Реч има Јахја Фехратовић.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, пред нама је један од најважнијих сетова закона који се доносе у овој години. Целокупан предлог буџета урађен је темељито, исцрпно и целисходно, о чему сведочи и ових седам стотина страна на којима је овај предлог закона урађен.

Ми посланици Бошњачке демократске заједнице Санцака захвални смо због уврштавања у овај предлог буџета неких пројеката који ће, надамо се, олакшати живот свим грађанима Санцака и Србије. У првом реду мислимо на предвиђање трошкова за капиталне пројекте попут друге фазе изградње развојног гасовода Александровац – Брус – Рашка – Нови Пазар – Тутин, од 20 милиона евра; затим, за трансферну станицу за отпад у Новој Вароши, која би требало да реши проблеме депонија Сјенице, Пријепоља, Прибоја и Нове Вароши, и, наравно, многе друге. Надамо се да ће део буџета за пољопривредна давања имати више слуха за села велике надморске висине, у виду олакшица и субвенција за њихове становнике.

Ово су добри, неопходни и важни пројекти. Верујемо да ће сличних у наредном периоду бити још више, те да ће овај неразвијени део државе имати већу приступачност буџетским средствима, као и бригу Владе.

Оно што мислимо да би требало бити знатно већа ставка у буџету јесте фонд за мањине, који износи 21.800.000.000 динара. У Србији живи велики број националних заједница, које кроз своје савете и већа покушавају остварити национална и колективна права. Уколико поделимо овај буџет на постојеће националне савете, којих је у регистру 21, онда су та давања јако мала, односно износе нешто више од милион динара по националној заједници, што је, признаћете, недовољно за нормално функционисање и деловање ових веома важних система.

Мишљења смо да тај део буџетских давања треба знатно увећати како би припадници мањинских народа могли квалитетније радити на очувању властитог идентитета. Иако има проблема у раду појединих савета, конкретно и савета националне заједнице из које ја долазим, Бошњачког националног већа, чији сам већник, сматрамо да су ова средства, узевши у обзир делокруг и обим послова којима се савети баве, веома незнатна.

Врло нам је важна и ставка – сарадња са дијаспором и Србима у региону, која износи 165.000.000 динара. Као припадник мањинског народа, Бошњака, чији велики број сународника, држављана Републике Србије, живи у земљама Европе, Америке, Аустралије па и Азије, а нарочито као неко ко је обишао велики број заједница тих држављана Републике Србије, са жаљењем констатујем да до сада ниједно њихово удружење, ниједна

њихова организација, ниједна њихова акција или пројекат нису подржани од стране Управе за сарадњу са дијаспором.

У самом опису овог пројекта посебно се наглашава сарадња са српском дијаспором и у опису стоји, цитирам: „Помоћ у очувању и развоју духовне, националне и културне самобитности српског народа изван Републике Србије“. Ово је заиста важна ставка и неопходна, те је истински подржавамо, али је у исто време несензибилна и помало дискриминаторска према држављанима Србије припадницима мањинских народа у расејању. Такав однос неретко отуђује држављане Србије припаднике мањинских народа од њихових представништава у иностранству. Ово би се морало мењати.

Сарадњу са дијаспором сматрамо изузетно битном, и то дијаспором свих држављана Србије, без обзира на националну и верску припадност. Претпостављамо да је ово само последица несмотрености и надамо се да ће бити кориговано. Предлажемо да део ових буџетских средстава буде усмерен и на пројекте држављана Србије, припадника мањинских народа у дијаспори, јер би то имало вишеструку корист како за њих и осећај да њихова држава брине и о њима, тако и за саму државу Србију.

Уз све ове сугестије, за које се надамо да ће бити примећене и уважене, још једном наглашавамо да је добра ставка развојни карактер буџета за 2018. годину и да ћемо га подржати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

Уважени посланици, још једном сам проверила шта се десило у оном току седнице када су изречене опомене Балши Божовићу. Он је заиста рекао потпредседнику – хоћеш да ти заварим шамарчину.

Ја мислим да након оваквог догађаја треба да прекинемо данашњи рад, да видимо како ћемо уопште да наставимо у оваквој атмосфери, поготово што посланице Демократске странке негирају и правдају тако нешто. Не знам шта више следи иза нечег оваквог.

Били су физички напади на мене овде у кабинету...

(Радослав Милојичић: Да почнемо да плачемо?)

Хвала вам што добацујете.

Мењали смо се овде као председавајући. Ако не ваљам ја, можда ваља Влада Маринковић. Данас је доживљавао линч. Ево како се то завршило – са трећим председавајућим данас.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

Мислим да након оваквих ствари, када не можемо да уразумимо неколико посланика опозиције, који чак траже правдање за овакве ствари, којима је најјачи аргумент када се псује, када тучете некога, када малтретирају у Парламенту, повреда Пословника... Ја не видим како може

да се ради и да ми, док неко неком прети да ће му заварити шамарчину, псује, упадају у кабинет на силу...

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

Па, нисам ја отишла код њих у кабинет, него су они упали код мене. Показивала модрице... Стално се нешто доводи у сумњу, јер, боже мој, њих четворо-петоро су опозиција која представља део грађана Србије, а сви ми остали не вредимо баш ништа.

Грађани Србије, ја заиста не знам како ми можемо да радимо и да расправљамо овде озбиљно о нечему што чини живот грађана Србије.

Договорићемо се, имамо времена да се договоримо како, шта, куда, како, не знам ни сама, заиста. Ја сам проверила, и после ових оптужби, када устају посланице, жене и кажу – повреда Пословника, није он то рекао и не знам ни ја шта, док читав овај сто, па и потпредседник који је изашао напоље, јер стварно је у шоку...

Ми смо сви из различитих странака. Значи, нема везе, него је њих четворо-петоро решило да нас малтретира. Шта је следеће? Шта је следеће? Ми наставимо да расправљамо и онда неко приђе овде и стварно неком од председавајућих завари шамарчину? Не може у оваквим условима да се ради.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

Члан 27, руководим Скупштином. Немамо услова за рад, заиста. Разговараћемо... Разговараћемо како ћемо и на који начин да наставимо, у колико сати, ког дана. Видећемо.

(После паузе)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Милија Милетић.

Имате минут и 28 секунди, ако желите да искористите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Уважена председнице, уважена премијерко, господо министри, колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из најлепше општине у Србији, а то је општина Сврљиг, која се налази поред најлепшег града у Србији, а то је град Ниш. Иначе, изабран сам на листи СНС, а представљам у Скупштини Уједињену сељачку странку.

Као народни посланик даћу подршку, као и досад, свим предлозима закона који су сада на дневном реду, на првом месту буџету, јер мислим да је буџет развојни, инвестициони и социјални. Буџет је онакав какав тражимо да буде. Овим буџетом даје се подршка и здравству, и школству, и пољопривреди и задругарству; даје се подршка Војсци, даје се подршка милицији, социјалним давањима, свему ономе што је потребно нашој земљи Србији.

Још једном бих поздравио овај буџет, јер се стварно кроз буџет види да ћемо добити велика средства која ће се уложити у пољопривреду, већа средства за пољопривреду, већа средства за задругарство, већа средства за инфраструктуру, већа средства за развој малих средина, за развој малих општина. Улагаће се у пољопривреду, за младе, за старе. Биће могућности, кроз задругарство, да се још више добијају средства, да се људи удружују.

Сигуран сам да ће, уз овакав буџет, наставити да се ради на изградњи југоистока Србије. Улагаће се у мале општине. И у Житорађи ће бити улагања у привреду, и у другим општинама које су мале. Очекујем да ће у наредној години и у Сврљиг бити уведен...

(Председник: Хвала, време.)

Још једном, као народни посланик гласаћу за овај буџет. Позивам све људе да гласају за буџет, све колеге посланике.

Дозволите ми да позовем уважену Владу, вас, председнице Скупштине, да ових дана, 14, 15, 16, 17, дођете до Сврљига, где ћете имати велику могућност да видите лепоте... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, потрошили сте време, прекорачили сте.

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри, премијерко, даме и господо народни посланици, данас сам чуо једну реченицу из опозиције, цитирам – да треба да говоримо речником народа. Речником народа можете да говорите онда када тај народ разумете и када долазите из тог народа. Пошто народ нема зграде по пашњацима, не летује на Малдивима, не вози се скупоценим аутомобилима, нема скупоцене сатове и милионе на својим рачунима, онда је сигурно да они не могу да разумеју тај народ и да о народу говоре.

Српска напредна странка и Влада Републике Србије показали су предлогом овог буџета, а посебно средствима која се издвајају за наставак капиталних, великих пројеката, да смо опредељени за развој Србије, за напредак, да нисмо опредељени за свађе, сукобе, назадовање. Хоћемо да Србија напредује, хоћемо још више фабрика у следећој години. Претходне три године, захваљујући Српској напредној странци, овој влади и Александру Вучићу, седамдесет фабрика је отворено у Србији. Нећемо да дођу на власт они који су фабрике затварали, који би људе шамарали, тукли, који упадају у кабинете, који уносе камење за купус. Ми хоћемо да радимо, хоћемо да се Србија развија и да идемо напред.

Где је Србија данас? Србија је данас на путу просперитета, иде крупним корацима напред. У Србији је данас незапосленост спуштена са 26% на 12%. То су конкретни резултати. У Србији данас људи добијају посао, а не губе.

Дакле, позивам даме и господу народне посланике да у дану за гласање подржимо Предлог буџета. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Пошто се овде неколико пута помињало улагање у Војску, желим да подвучем још једном да је свако улагање у Војску улагање у нашу индустрију, улагање у наш развој, нашу одбрамбену индустрију. Сваки метак који купимо, купићемо од одбрамбене индустрије Србије. Тако се отварају нова радна места. Дobar део ремонта наше борбене технике ради се код нас, у нашим капацитетима, што је опет улагање у одбрамбену индустрију, освајање нових технологија, нешто што нам је свакако и те како потребно.

Јавио сам се због другог разлога. Због наше јавности желим да кажем, у вези с нападом на припаднике УН који се десио у Конгу, где је страдало четрнаест припадника, изгледа да је рањено више од четрдесет – ми тамо имамо осам припадника наше војске, сви су добро, сви су здраво, нико од њих није повређен. Желим да то знају њихове породице, желим да то знате ви.

Ето, видите, наша војска је увек тамо где је тешко, где је најтеже, чува и мир других и можемо сви заједно да кажемо – добро су и нека се чувају. Ми ћемо их чувати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем.

У Предлогу закона о буџету Републике Србије за 2018. годину у члану 3, део В, Глава II, програм 1, индиректне обавезе – унутрашњи дуг, у тачкама 5.4. и 5.5, у 2018. години предвиђена су средства за исплату ануитета по кредитима инвестиционог фонда *Export Development Canada* – РТБ Бор – компонента 1, у износу од 19 милиона америчких долара и РТБ Бор – компонента 2, у износу од 10,5 милиона евра, што еквивалентно износи 28 милиона евра.

Та средства могу се предвидети планом буџета само као условна категорија, јер је исплата тих средстава чврсто дефинисана програмом УППР-а за РТБ Бор. Према том плану, током спровођења програма пословне и финансијске консолидације РТБ Бор је дужан да испуњава све предвиђене финансијске обавезе. Обавезе према фонду *Export Development Canada* – РТБ Бор, компоненте 1 и 2, сврстане су у класу четири поверилаца – различни повериоци који су обезбеђени гаранцијом.

Да би држава Србија стекла услов за исплату поменутих ануитета, претходно се програм УППР-а за РТБ Бор мора прогласити неуспешним. Међутим, на седници Одбора за привреду ове скупштине, дана 14.

фебруара 2017. године, представник Министарства финансија изјавио је да ће у 2017. години РТБ Бор имати позитиву из текућег пословања у износу од 60 милиона долара, чиме су се аутоматски стекли услови да се тачке 5.4. и 5.5. бришу. Моје питање за министра финансија је: ко ће платити те ануитете у 2018. години, РТБ Бор из текућег пословања или држава из буџета?

Такође, у вези с Предлогом закона о изменама и допунама Закона о стечају могу рећи да је понуђени предлог закона добар и његов стечајни оквир је позитивно оцењен од многих релевантних институција. С друге стране, његова имплементација код државних и друштвених предузећа под заштитом државе је врло проблематична. Тако је држава Србија себе ставила у апсурдну ситуацију – с једне стране, доноси добар закон, а, с друге стране, иста та држава крајње лоше примењује тај исти закон. То се нарочито односи на велике привредне субјекте код којих се примењује стечајни поступак кроз УППР. Еклатантан пример за ову тврдњу је РТБ Бор, где је 2016. година завршена са 54 милиона долара губитка.

Питање за министра финансија је – може ли се за време спровођења УППР-а објавити негативно пословање привредног субјекта? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Министре, добили сте реч.

ГОРАН КНЕЖЕВИЋ: Питање се односи на РТБ Бор. Као што знате, тамо је спроведен УППР, који је постао правоснажан у новембру месецу 2016. године. Од тада РТБ Бор испуњава све своје обавезе, ничим није заштићен. Он је на тржишту и све обавезе, текуће, према добављачима, све обавезе према УППР-у до сада је испунио. То је негде на нивоу преко сто милиона долара, колико је исплаћено. У оквиру тога јесте и отплата кредита према Канађанима, *EDC*, који се исплаћује редовно из њиховог текућег пословања.

Очекујемо да ове године РТБ Бор у 2017. оствари *ЕБИТ* од неких 50-55 милиона евра, што значи да је сам поступак УППР-а веома позитиван и веома добар и да смо добили једно здраво, јако предузеће.

Очекујемо, наравно, због великих инвестиција које су потребне за РТБ Бор, то је негде преко триста милиона евра у наредне три године, да из разговора са стратешким партнерима донесемо у првом кварталу следеће године одлуку како ће изгледати јавни позив и како желимо, на који начин желимо да приватизујемо РТБ Бор.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Дејан Раденковић.

ДЕЈАН РАДЕНКОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштована председнице Владе, уважени министри, даме и господо народни посланици и народне посланице, ово моје обраћање ће можда бити

мало неуобичајено и необично, а добрим делом и препознатљиво јер морам да поновим неке ствари из својих претходних дискусија о Закону о буџету и да будем у потпуности и с правом (с пуним правом, могу да кажем) поносан на процене Посланичке групе СПС, а и неке моје личне прогнозе.

Ако се нешто може закључити из анализе буџета које је садашња скупштинска већина усвајала последњих година, то је да држава није тротинет који се може лако окренути и зауставити, а потом окренути у другом смеру уз мало излизаног ђона, без елиминисања озбиљних последица. Међутим, ако се један велики брод полако заокреће, резултати су, наравно, неизбежни. Вођење јавних финансија озбиљне државе, која је као таква призната у озбиљном свету, почевши од ЕУ, па до ММФ-а, Светске банке, Русије, Кине и многих других земаља и организација, а посебно оздрављење јавних финансија, јесте процес који се не дешава у једном буџетском циклусу, а који је, по мени, стигао до једног логичног епилога након четири године снажних реформи – имамо уравнотежен и буџет и раст БДП-а.

Подсећам вас ако сте заборавили, говорио сам, ако заиста желимо да једном заувек изађемо из проблема, потребно је и неизбежно дозирати кораке, а то су – да смањујемо расходе, да не заборавимо људе, тако да повећамо приходе а да не убијемо привреду; да стимулишемо продуктивне активности, али да не гурнемо у пропаст гране које су у проблемима. Сада могу са сигурношћу да кажем – чак бих могао мирно да завршим своје излагање и да закључим тим – да смо успели.

Овај буџет више него икад јасно упућује на следећу чињеницу – напуштена је пракса да се буџетске пројекције праве на основу нереалних и нетачних претпоставки. Буџетско планирање за 2018. годину, а и за 2017. годину, засновано је не на реалистичним него, могу да кажем, на врло опрезним претпоставкама. Србија заборавља на традиционалне ребалансе у време бивших власти, као и оне у првим годинама наше власти кад смо отклањали последице јавашлука. Ми морамо то да признамо. То нам говори не само да реалистично планирамо, него да поред доброг планирања имамо и одговарајуће потезе, тј. резултате. То се односи како на прикупљање пореских и непореских прихода, тако и на држање расхода под контролом.

Уосталом, признање из ове области добили смо од институције која је веома заинтересована за овај буџет, не само зато што та институција воли СПС или СНС, премијерку или председника, него зато што се брине о повериоцима наше земље и њиховим интересима. Када вам ММФ каже да су поставке реалне а реализација охрабрујућа, онда та процена долази од некога ко нема апсолутно ниједан политички или било какав други разлог да нам улепша стварност. Када вам привреда почиње расти после година

кресања дефицита, знате да сте у праву и да сте успели средњорочно да урадите нешто за привреду, а не само за повериоце.

Знам да може боље, увек може боље. Ми ћемо увек бити конструктивни део владајуће већине. Као што смо спремни увек да саслушамо сваког ко има конструктивне предлоге, а не овакве какве смо имали прилике да чујемо. Проблема и даље има, чекају нас озбиљни задаци, који ће имати консеквенце на буџет и утолико ми је теже да разумем оригиналне анализе, тако могу да кажем, које стижу од оних који су уништили наше јавне финансије.

Могу да схватим да ово критикује неко ко није водио земљу, ко никада није водио Србију, али ми је заиста тешко да прихватим критике које долазе од оних који су доказали да не умеју да воде земљу. А ми смо имали прилике да се уверимо у то оног тренутка када смо били део владајуће већине због европског пута, када смо били мањински партнер и када је тадашња влада довела у питање одрживост наших јавних финансија и успела да нас доведе на руб тихог сукоба са ЕУ.

И врапци на грани знају оно што је неоспорно свакоме ко не жели да буде малициозан, колега. Незапосленост опада, буџет је у суфициту, падају каматне стопе по којима се рефинансирају дугови; инвестиције и нето инвестиције су солидне и нема више бацања новца у бунаре које су други ископали.

Радо бих сада искористио неке можда мање конвенционалне индикаторе, али ћу искористити нешто што ми је парламентарна буџетска канцеларија, на мој захтев и на основу неких индикатора које сам ја тражио, који указују на оздрављење; не на оздрављење него на здравље наших јавних финансија. Хајде да погледамо расходе за камате, као део укупног прихода: откако смо се значајно ослободили кредита којима су рефинансирани дефицити од 2012. године и када смо коначно успели да прикажемо сва скривена задужења којих није било у систему буџета и статистике јавног дуга, бележи се пад учешћа камата са 13,3 % на 10% у укупном буџету. Откако смо платили све гаранције издате форме ради, које су биле сакривене, тј. сакривен је издатак буџета, могу тако да кажем, учешће активираних гаранција у буџету пало је са 3,8 % на 1,2 %.

У том периоду решили смо проблеме неких од највећих привредних система губиташа. Наравно, нисмо још решили све, признајемо, али смо решили неупоредиво више него неки други.

Расходи на запослене исто падају од 2014. године, јер, наравно, тиме смо могли одмах управљати. Стабилизација јавних финансија нам је омогућила да плате стабилизујемо на 23% укупног буџета. Толико о

некаквом енормном запошљавању о коме сви причају и о невероватно плаћеним партијским функцијама.

Могу да кажем да се ми поносимо тим нашим људима јер они су донели резултате, али наши људи нису чланови ни СНС-а, ни СПС-а, ни било кога другог, него цела јавна управа, која је добро урадила свој посао, без обзира на то коме ће она свој глас дати и коме га даје на бирачком месту.

Много нас изазова још чека. Мораћемо врло брзо да решимо стални проблем пребацивања лопте са једног нивоа власти на други ниво власти, било да су то покрајине или општине. Нема брзих решења, наравно, ни у овој области. Када будемо уравнотежили наше јавне финансије, биће све лакше да поштено поделимо послове и приходе у вертикалној подели одговорности.

Наш дуг опада, али морам да кажем, када се посматра његово учешће у БДП-у, виси нам Дамоклов мач пораста каматних стопа над вратом ако дође до промене у светској привреди а ми не решимо структурне проблеме до краја. Зато је битно да завршимо препакивање наших дугова, направимо стратегију отплате наших дугова, што и чинимо и рефинансирамо на средњи рок, што повољније.

Могуће је да ћемо, ако средимо стање јавног дуга и урадимо структурне реформе, моћи да размишљамо о благом дефицитарном растерећењу привреде, посебно ако будемо имали бар две године стопе раста које су изнад 2,5%. Много је лепих очекивања. Имамо уравнотежене финансије, можемо размишљати, наравно, и о развојној ставки. Смеша нам се у перспективи смањење пореских стопа и проширење пореске основице. Завршили смо са улогом „ватрогасца“, морам да кажем, и време је да се ствара а не само да се спасава.

Као социјалиста, рекао бих да ова влада има црвено светло за нерационално трошење, да смо заиста у плавом океану где постоји мир, да имамо зелено светло да будемо део породице успешних нација, а да неко међустање трепћућег жутог светла, где не знамо ни шта хоћемо ни где нећемо, више није на дневном реду.

Даме и господо народни посланици, Социјалистичка партија Србије подржава овај предлог буџета јер нас он недвосмислено води у правцу који је наш дугорочни циљ и циљ свих оних који воле Србију и виде је као уређену и просперитетну државу, тј. европску државу.

Захваљујем се на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени грађани Србије, ово је најважнији буџет и ово је најважнији закон који Република Србија треба да донесе у једној години. Ово нам пројектује животе, свима нама обичним грађанима Србије, како ћемо живети у следећој 2018. години. На основу овога се праве те пројекције. И, на основу овога што је видела Демократска странка, Српска напредна странка ће наставити своју шестогодишњу бахату, корумпирану владавину и малтретирање грађана Србије на свим нивоима.

Слушали смо пажљиво министра Вујовића, њега издвајам из овога што сам рекао, имам заиста поштовање према његовом минулом раду, али разлика између онога што министар говори и онога што се налази у новчаницима, резервоарима и фрижидерима наших грађана заиста је огромна.

Предвиђате раст, господине министре, од 3%. Можете ли да нам кажете на основу чега предвиђате раст у следећој години од 3%, пошто не могу да верујем да сте овде изrekli реченицу да следеће године неће бити поплаве, да неће бити суше, да неће бити временских неприлика и то нам је већ 1-1,5% раст предвиђен за следећу годину? Да ли је могуће да ми у 2017. години креирамо буџет, од којег зависи живот свих грађана у Србији, на основу временских прилика или неприлика? И како ви из Владе СНС знате какво ће време бити следеће године? Да ли можда имате чаробну куглу па у њу гледате и тако креирате буџет? А знате како се зову земље које креирају буџет и стање у буџету у односу на временске прилике или неприлике.

Немам времена за анализу свих министара, тако да ћу се дотаћи теме Војске и, наравно, министра Вулина, што је само по себи неспојиво, али видимо да ви из СНС-а то можете, да спојите министра Вулина са Војском.

Да ли знате да 80% припадника Војске Републике Србије има мању зараду него што је просечна зарада у Републици Србији? Да ли знате да 70% цивила који су запослени у Војсци Србије има просечну зараду од 22.000 динара? Ти људи који раде, примају сваког месеца плату од 22.000 динара, на ивици су сиромаштва. Седамдесет два процента људи напусти Војску Србије на лични захтев. Само прошле године 800 професионалних војника побегло је из Војске, главом без обзира. То је политика Српске напредне странке. Војницима сте смањили плате, смањили сте им пензије.

Задужили сте земљу десет милијарди евра за шест година.

Једино што могу да похвалим у буџету... Не да похвалим, али вас разумем зашто то стављате, пре свега министар Вулин и ви из Српске напредне странке. Планирали сте изградњу два нова затвора, у Крагујевцу и

у Панчеву. Знам да размишљате о будућности, где ћете седети, да вам у затворима буде удобно. Србија је, нажалост, земља у којој Насер Орић слободно шета улицама Београда, а направили сте Владу са ратним злочинцем, Харадинајем. Грађани су све сиромашнији, а ви сте све богатији и богатији. Хвала.

(Маријан Ристичевић: Лопове један!)

(Игор Бечић: Лечи се!)

Госпођо председнице, да ли чујете шта ми добацују?

ПРЕДСЕДНИК: Реплика, Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Тачно је да пројектујемо живот грађана Србије за 2018. годину, али је исто тако тачно да препројектујемо све оне лоповске пројекте које смо имали до 2012. године, од дуга у буџету Смедеревске Паланке на четири милијарде динара, до Ђиласовог Моста на Ади који кошта преко 600 милиона евра.

Шта каже ММФ за овакав буџет? Каже да је развојни, да је направио преокрет у смислу заустављања економског пада и девастирања економије Србије.

Због тога је господин министар финансија Душан Вујовић од ММФ-а и Светске банке 4. септембра добио награду као најбољи министар финансија Средње и Источне Европе. Нама је част што имамо Владу Србије која има оваквог министра. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Министар Вулин, изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Стварно сам очекивао мало доследности од неких људи. Пре свега сат времена тврдили су да смо бомбардовани зато што смо сами криви. Како је онда Рамуш Харадинај ратни злочинац ако смо сами криви за бомбардовање, као што сте овде говорили?

Наравно, слушали смо свакакве глупости... А ви слободно вичите, добацујте, то је музика за моје уши када ви вичете, добацујете. Прво, то значи да вас нервира и, друго, да сте у дубокој опозицији, где вам је и место. А ја сам, као што видите, на власти, па слушавам како добацујете, како хистерично добацујете...

ПРЕДСЕДНИК: Молим вас, министре, не можете тако да говорите. Молим вас, не можете посланицима да говорите да хистерично говорите.

Реч дајем Ани Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Тешко је одговарати на изношење информација од особе која је, рецимо, рекла да мој брат и ја стојимо иза приватизације „Гоше“, без икакве срамоте. Без икакве срамоте је човек изашао и рекао тако нешто. Тако да то колика је то лаж, еквивалент овога што прича каква је лаж, каква

је ситуација тренутна у Србији, у Војсци Србије, е, то је еквивалент таквој лажи.

Поред тога, хоћу, дакле овако... Нема потребе, пошто сам чула... Слушала сам у паузама данашњих састанака и састанака које сам имала јуче и прекјуче у Софији и Цириху неке од оптужби на рачун Владе, СНС-а, владајуће коалиције и мене лично, што нисам у Скупштини, иако нисам од оних премијера што спавају после ручка, какав је био неки од премијера док сте ви били на власти.

Такође сам чула од овог народног посланика управо да ће овај буџет донети добро само тајкунима и лоповима из СНС-а. То човек каже за буџет који је скројен тако да највеће повећање има Министарство просвете, науке и технолошког развоја, које је увећано за 21 милијарду динара, од чега 10,7 милијарди за плате у просвети. Претпостављам да су људи у просвети тајкуни и лопови из СНС-а, зато сте то рекли, зато што је апсолутно највеће повећање за Министарство просвете и науке.

Да буџет није направљен по вољи грађана већ по партијској основи Српске напредне странке – за буџет где предлажемо поштованим народним посланицима да уложимо преко седамсто милиона у изградњу нових зграда за развој технологије и науке, научнотехнолошких паркова, додатне зграде Електронског факултета у Нишу, додатне зграде Института за физику – то је, претпостављам, све партија СНС.

Зато кажете грађанима да је тако направљен овај буџет. Буџет у коме ми предлажемо 3,3 милијарде за модернизацију инфраструктуре основних и средњих школа – то је партијски буџет, то није развојни буџет, то је буџет који доноси добро само тајкунима и лоповима из СНС-а. Хајде да размислимо још једном.

(Радослав Милојичић: Наравно.)

Наравно. Значи, тајкуни и лопови из СНС-а су основне и средње школе?!

(Радослав Милојичић: Па нико ни посао не може да добије.)

Буџет Фонда за иновациону делатност је дуплиран, односно предложили смо дуплирање.

Овај буџет је јако добро избалансиран, поред тога што одговара у потпуности свим приоритетима Владе Републике Србије, за коју сте ви, поштовани народни посланици, нама дали мандат и које сам представила у свом експозеу – дакле, дигитализација и образовање. То се тачно, јасно одсликава у буџету који смо вам предложили.

Ви кажете да тај буџет није иновативан. Не, никада се више није уложило у просвету, у науку и у иновације, никада више у Србији.

Овај буџет је, такође, добро избалансиран. Он утиче на повећање животног стандарда преко повећања, пре свега, плата и пензија које смо предвидели. Он је такође развојни преко предвиђеног подстицаја раста; снажног повећања јавних инвестиција (то повећање је предложено преко 30% у односу на планирани износ у 2017. години). И, једна од најважнијих ствари, о којој се није тако пуно причало, то је пореско растерећење рада. Али, ни то ваљда није важно, као што очигледно нису важни просвета, наука, иновације.

За пореско растерећење рада смо предложили да продужимо неке мере, односно да те мере остану на снази. Предложили смо да до краја 2019. године продужимо период примене постојећих олакшица за запошљавање нових лица у виду права на повраћај плаћеног пореза и доприноса између 65% и 75%, и да уведемо нове мере како бисмо подстакли предузетништво, поред тога што смо то увели и у школе како бисмо људима који се одваже да направе фирму помогли на још један начин; да се уведу олакшице по основу запошљавања лица која започињу са обављањем сопствене делатности тако што се ослобађају од плаћања пореза и доприноса по основу сопствене зараде, као и по основу зараде новозапослених лица у првим годинама пословања, тј. у години оснивања и у наредној години.

Нисам видела да се баш нарочито о томе водило рачуна када се критиковао овај буџет потпуно напамет, паушално, без икаквих аргумената осим политичких флоскула намењених томе да увреде ову владу, председника Републике, владајућу странку, владајућу коалицију, без икаквих аргумената.

Трећа ствар, да смањимо пореске обавезе за порез на доходак кроз подизање неопорезивог дела дохотка, који је до сада био 11.790 динара, на чак 15.000 динара, од чега ће највећи ефекат имати људи са минималним зарадама.

О свему томе ништа, осим да буџет није развојни, већ предизборни, да је на линији економског колонијализма. Ваљда колонијализма да ће да нас освоје наши предузетници и стартап компаније, претпостављам.

Поред тога, ако причамо о још једној важној ствари коју сте пропустили... Али, очигледно је зашто се по Скупштини прети шамарањем – зато што сте пропустили да погледате и буџет за културу. Да сте видели мало више или мало више у прошлости пазили на културу, мање би данас било насиља са којим ми треба да пробамо да изађемо на крај. У овој скупштини насиље се промовише тако што се потпредседнику Скупштине прети шамарима.

Култура, повећање буџета... Предлажемо повећање буџета Министарство културе за 350 милиона динара, свакако недовољно али идемо полако у томе, и то је у складу са експозеом који смо дали Народној скупштини.

За унапређење система заштите културног наслеђа је издвојено 25% више него 2017. године. Али, нема везе, кога брига за културно наслеђе Србије. За јачање културне продукције и уметничког стваралаштва 14% више него у 2017. години. Подршка раду установа културе у области савременог стваралаштва повећана је за 21%.

Све је то мало зато што су иницијална давања била мала, али све то показује један другачији сигнал о нашој земљи, онај сигнал који смо ми обећали овде када смо народним посланицима давали програм рада за наредну годину.

Жао ми је што се не прича о овоме, него се износе потпуне лажи и неистине. Једино ми је драго и поносна сам на Србију и грађане Србије зато што препознају ове лажи, препознају глупости које се овде изговарају и препознају да се не прича о пореским олакшицама, образовању, просвети, култури, социјали, него о породичним односима, прећењу насиљем итд.

За крај, поштовани народни посланици, као председница Владе Републике Србије, увек када дођем у Народну скупштину имам обавезу да вам донесем и неки кратак извештај о томе шта је урађено и докле смо стигли. Дакле, последњи пут сам била овде 26. октобра, када сам вам рекла шта смо радили за првих сто дана рада Владе. Од тада, у том кратком периоду, желим да вам кажем још нешто што је јако релевантно за буџет, што одговара ономе како ћете ви да потрошите 128 милијарди за капиталне инвестиције.

На пример, само до 26. октобра ми смо почели изградњу првог енергетског постројења које се гради у Србији у последње три деценије, тридесет година! Почели смо коначно изградњу прве електране, 350 мегавата, Костолац БЗ.

Потписали смо уговоре о финансирању и у марту почињемо изградњу, на пример, лабораторијске ламеле на Електронском факултету у Нишу. Знате када је била планирана? Оригиналним пројектом из 1975. године. Ми сада почињемо.

Данас смо обележили да је Аеродром „Никола Тесла“ услужио свог петомилионитог путника у једној години. Први пут у 55-годишњој историји постојања Аеродрома „Никола Тесла“ имамо у једној години више од пет милиона путника, први пут!

Дакле, три деценије; пројекат из 1975. године који почињемо... Ово сам само извлачила историјски важне ствари. Први пут преко пет милиона путника.

Коначно, и волела бих све да вас позовем, и грађане, посебно смо поносни на то, 17. децембра обележавамо крај радова на изградњи Клиничког центра Ниш, после 47 година! Изградња објекта је почела 1970. године. Али, још важније, што показује и владајућу коалицију, и ову владу, и оно што је радио председник Републике, а што, претпостављам, вас посебно нервира, Клинички центар Ниш (молим грађане Србије да обрете пажњу, ово је невероватна информација чак и за мене, јуче сам се у авиону спремила за Скупштину, невероватна информација) биће први завршени објекат клиничког центра у Србији икада! Никада до сада у Србији се клинички центар, ниједан, није завршио.

Клинички центар је почет и обустављен 1987. године, када су изведени само груби радови и зграда никада до данас није цела пуштена у рад. Ми то завршавамо и ми то мењамо.

Све ово је показатељ буџета за 2018. годину и како ћемо га реализовати. Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Председавајућа, уважени чланови Владе, даме и господо народни посланици, свакако да је најважнија тачка данашњег дневног реда предлог одлуке о буџету за следећу годину. Свакако да је буџет, као што смо чули, један од најзначајнијих аката које Скупштина доноси, али свакако и да је ово тема кроз коју се преламају све остале теме које се односе на државу и друштво и кроз коју се виде сви досадашњи напори Владе Републике Србије, али и резултати, а резултати су евидентни.

Када је реч о приливу страних директних инвестиција, када је реч о стопи привредног раста, када је реч о смањењу јавног дуга, када је реч о смањењу стопе незапослености, подсетићу да је мања од 12% тренутно, и када је реч о рекордној наплати пореза, дакле, свеукупна привредна слика Србије је данас много боља него што је била раније.

Свакако да је доказ за то и најављено повећање плата и пензија у јавном сектору. Као што знамо, пензије ће бити веће за 5%, плате у здравству, школству, Војсци, Полицији, судству за 10%, а запосленима у администрацији 5%. То је, сасвим сигурно, нешто што сви морамо поздравити јер то је доказ да одговорна економска политика Владе Србије даје резултате. Шта је овде важно нагласити? Да бисмо уопште дошли до овог момента да можемо да повећавамо плате и пензије, морали смо да

обезбедимо чврсту финансијску основу, да уведемо строгу финансијску контролу и консолидујемо фискалну политику.

Данас можемо рећи да полако убиремо плодове напорног рада и одрицања, и управо је то разлика између нас и ових којих седе прекопута нас. Они су повећавали пензије искључиво у предизборне сврхе, не водећи рачуна ни о буџету, ни о чему, водећи рачуна искључиво о голом партијском интересу. Иду избори, повећавај пензије. Немамо пара, задужујте се. Ко ће то да врати, не занима нас, нећемо ми, неко други ће. Тако су они водили државу.

И још нешто, немојте се чудити претходном говорнику, он не разуме језик којим ви говорите. Ви говорите о буџету, а он размишља о злоупотреби тог буџета. Ви говорите о инвестицијама, а он размишља о исисавању новца из буџета. Ви говорите о уштедама, а он размишља о комбинацијама, као што је радио у Смедеревској Паланци.

Још једна ствар за крај, с обзиром на то да је и то била тема дневног реда. Дакле, када је реч о методолошкој забуни, када је реч о укупном дугу Града Београда, у питању је милијарду и двеста милиона, а не четиристо милиона, као што покушавају врло перфидно да обману јавност. Нису укључили дугове градских општина у Граду Београду, нису укључили дугове у ту цифру градских комуналних предузећа, камате припадајуће. Дакле, укупан дуг је милијарду и двеста милиона, чак и нешто више. Ми смо преполовили тај дуг, завршили Пупинов мост, 20.000 нових радних места, 280 километара водовода, 550 километара улица и путева, четири нова дома здравља, 260 километара топловода. То су резултати.

Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Рекламирам повреду Пословника, члана 107.

На излагање председника Владе морамо да реагујемо као посланици. Можда председник Владе мисли да овде има посланика који се не разумеју у тему, да можда не знају довољно о буџету. Може да се деси да не знају много тога, али да су глупи и да причају глупости, то не можете себи да дозволите, без обзира на то што сте председник Владе. Морате да поштујете сваког посланика. Не причају се овде глупости.

Друго, нема човека у Србији, а самим тим нема ни представника тих људи у овом парламенту, коме није драго да се завршава Клинички центар у Нишу. Немојте то да присвајате. То су паре грађана државе.

(Председник: Посланиче, улазите у реплику.)

Повреда Пословника је била и ја сам вас упозорио са места.

(Председник: Немојте ме упозоравати.)

Сада рекламирам званично. Морате да скренете пажњу, као што сте малопре министру Вулину, тако и председнику Владе. Чланови Владе морају са уважавањем да се обраћају народним посланицима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да се премијерка изражавала другачије и да је некога увредила, ја бих реаговала, то је јасно, али није. Нити је неком појединачно одговарала, него је искористила прилику, као овлашћени представник Владе и председница Владе Републике Србије, да говори о Предлогу буџета који се налази пред нама.

Не знам надимке људи, тако да не могу да учествујем у овоме.

Реч има министар Александар Вулин.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Захваљујем се.

Наравно, изречено је неколико грубих неистина и само због јавности треба да их демантујемо конкретним бројевима.

Просечна плата професионалног војника 2012. године, у време када су владали ови из ДОС-а, била је 33.308 динара. После свих смањења, плата је сада 35.284 динара. Са увећањем 1. јануара ће бити 38.812,00 динара, без инфлације, без курса, без унижавања плате војника. Треба да подсетимо да смо подигли и дневнице, да смо увели по први пут и солидарне надокнаде и да радимо све што можемо да урадимо да се стандард припадника Војске Србије повећа.

Знате, ми смо за повећање плата војника издвојили 1.781.223.000 динара. То је, дакле, за годину дана, читава Војска Србије. Е па, више од тога се Смедеревска Паланка задужила. Дакле, могли бисмо још толико да подигнемо плате читавој војсци само за дуг који су направили у Смедеревској Паланци. Ништа више.

На то да додамо још и то што је, због сујете и због бруталног кршења закона, непоштовања одлука Уставног суда према војним пензионерима у време власти ДОС-а, држава Србија сада морала да исплати одштету од пет милијарди динара.

Дакле, саберите дуг Смедеревске Паланке и узмите ово што су досовци урадили војним пензионерима, то је седам милијарди динара. Погледајте колико бисмо могли да подигнемо плате војницима и свима осталима у систему безбедности само на основу ова два примера и ничега више.

Како се радило и како се пословало можемо да погледамо само по томе што смо у време – нећете се наљутити, не говорим о посланицима – хистеријне потребе да уништимо Војску Србије уништили, између осталог, 9.218 комада ракета „стрела 2-М“, плус лансере и за то добили по свакој ракети 250 евра. Да смо их сада сачували, могли бисмо да их продамо по

комаду од 10.000 долара. Тако су радили. И они сада причају о Војсци и о стандарду Војске. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: На почетку сам...

(Радослав Милојичић: Тражио сам реплику.)

Да ли ја причам или не причам? Шта је ово?

(Маја Виденовић: Па има право на реплику.)

(Радослав Милојичић: Немам право на реплику?)

Да ли ја могу да причам или не могу? Могу?

(Радослав Милојичић: Чега се плашите?)

На почетку да вас подсетим, ми се налазимо у децембру 2017. године, а 31. тачка дневног реда јесте одлука...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, немојте викати.

(Радослав Милојичић: Зашто ми не дате реплику?)

Дајем вам опомену уместо реплике.

(Радослав Милојичић: Срам вас било!)

Вама се извињавам, зато што посланик Милојичић не зна реч „извините“.

(Радослав Милојичић: Када немате аргументе, ви дајете опомену.)

ЗОРАН КРАСИЋ: Да ли може сада?

ПРЕДСЕДНИК: Члан 104. прочитајте и немојте више тако да се понашате.

Изволите, господине Красићу.

ЗОРАН КРАСИЋ: Значи, у децембру месецу 2017. године у овом обједињеном дневном реду од 31 тачке, тачка 31 гласи – одлука о давању сагласности на Финансијски план РЕМ-а за 2017. годину. Ја сам прво мислио да је нека грешка, да је то 2018. година, међутим, у питању је 2017. година. Значи, оно што је требало да се уради до марта 2017. године радимо у децембру 2017. године. Добро, немамо ни Закон о завршном рачуну буџета за 2016. годину, али немамо ни за 2003. годину, ни за све ове године наовамо.

Шта можемо данас да причамо у оквиру овог епохалног времена од 35 секунди по свакој тачки дневног реда? Можемо да причамо о континуитету. Значи, 2000. године, када је ДОС на паљевини ове зграде дошао на власт, он је кренуо са изградњом коридора према Бриселу. Они су тај коридор радили неколико година, прво Ђинђић, па онда Коштуница, па онда заједно Коштуница и Тадић, па Тадић, а од 2012. године тај коридор наставља даље да гради екипа која је и данас као коалиција на власти. И то су само трасе.

Шта се десило са нашим буџетским системом? Он је 2001. године методолошки промењен; па је онда још једном методолошки промењен када је била потреба да се Млађан Динкић изабере за, гле, најбољег министра у Европи, па се онда јавио онај велики суфицит и Национални програм, да би после неколико година било речено – то је све била лаж. Али, он је човек добио награду.

Све што је урађено од 2000. године до данас урађено је уз сагласност Венецијанске комисије, Светске банке, ММФ-а, Европске уније, Европске комисије, цивилног друштва као надзорника, који спроводе ово што се дешава овде, амбасада итд.

Кад видим ову свађу са ове и са ове стране, а они су исти, измешано... Исти, нема ту разлике. Љајић, немогуће да се избаци из Владе. Дачић, то је немогуће да се избаци из Владе. То је све континуитет.

Када упоредите све наше буџете од 2002. године до данас, по свим ставкама, ако изузмемо методолошке промене, које су три пута институционално направљене, онда морам да вам кажем да за последњих шест година имамо фактички промењену методологију.

Оно што је карактеристика овог предлога закона о буџету јесте да се не види. Према Закону о буџетском систему, у буџету Републике Србије мора да буде свих 2.300 што директних што индиректних корисника буџетских средстава, а њих нема. Њих нема. Готово 99% агенција нема. Нема их. Можда се крију иза неких ставки тамо, али их нема. Зашто их нема, то ћемо да видимо.

Хајде да узмемо ово што је од 2012. године: приходи су 2012. године били 788 милијарди, за 2018. годину се планира 1.178 милијарди; 2012. године 63,1 милијарда је ишла на камате из буџета, а 2018. ићи ће 117 милијарди на име камата. Хајде да видимо како је било са фондом за плате запослених: 2012. године 238 милијарди, а 2018. године 272 милијарде. Као што видите, нешто чудно се дешава са том методологијом.

Идемо даље. Ако се погледа, пошто ми у буџету имамо два буџета, имамо нешто што јесте у ствари буџет, а то је рачун финансирања, и да ту неке ствари разјаснимо... Али пре тога да дођемо на ово: расходи по основу отплата камата, првог оног дела буџета, 117 милијарди динара. Упоредите друге ставке у буџету које се тичу социјалне политике, субвенција итд. Све су оне далеко мање од камата које се плаћају.

Идемо даље. Ако се погледа како ће да изгледа рачун финансирања Републике Србије за 2018. годину, ево... Читам ваше податке, нема потребе да рипате. Овако: примања по основу задуживања емитовањем хартија од вредности, што у Србији, што еврообвезнице, што нови зајмови, нови зајмови ће бити 129 милијарди динара, то је 676 милијарди динара. Пазите,

укупан обим расхода је 1.206 милијарди. Шестсто седамдесет шест милијарди, то је независно од онога, биће задуживање, да бисмо се раздужили за 647 милијарди. А када погледате капиталне инвестиције, осамдесет милијарди, па упоредите са свим ставкама где се хвалите о субвенцијама итд., зар вам ту не делује нешто чудно?

Овде се поставља питање – а ко је узео паре? Стране банке, које контролишу економију Републике Србије преко Народне банке, преко емитовања хартија од вредности које оне купују, где добијају много већи принос него да су дале те паре на зајам грађанима Републике Србије.

Када упоредите ове друге ставке, видећете – ви сте исти, исти вам је пут, истог газду слушате. Ово што глумите да се свађате неће да прође у следећем периоду. Види се о чему се ради. Ради се о обичном провизоријуму, који треба да замагли суштину, а суштина је – нема просперитета Србије док иде ка Европској унији, поступа по директивама, по налозима, труди се да испуни налоге и захтеве који долазе из ЕУ. И, да би то испунили, готово да се не гледа шта се гази у нашем непосредном окружењу. То је проблем Републике Србије. То је проблем јавних финансија. То је проблем што у општем замешатељству...

Узмите „сникерс“, време вам је.

То је проблем Републике Србије који треба да се решава, а има начина како да се реши. Први корак да се реши јесте да се разреши министар финансија, јер штити интересе Светске банке а не Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Прво, сигурно нећу разрешити министра финансија. Министар финансија је одличан, одлично зна свој посао, професионалан је човек и зна сваку бројку коју ви кажете, из главе је зна.

Имамо буџет на који је ова влада поносна, да га представља Народној скупштини. Имамо Владу коју је Народна скупштина, захваљујући одговорној већини народних посланика, изабрала и има мандат, Владу која седи овде; цела Влада седи током целе расправе о буџету зато што је важно, зато што смо одговорни према грађанима Републике Србије и према народним посланицима који су за нас гласали.

Не бих чак реаговала на то за министра финансија, зато што то зна и поштовани народни посланик али хоће да провоцира. Али, добро, то је Парламент и то је океј.

Али морам да реагујем на то да смо исти. Исти нисмо. И трудили смо се, богами, ја званично у Влади од августа 2016. године, али ови људи доста пре мене, да покажемо у пракси како исти нисмо. Тако што завршавамо Коридор 10, тако што смо пре десет дана потписали уговор да наставимо Коридор 11, Прељина–Пожега, тако што завршавамо Клинички центар Ниш. И шта год рекли, претходна влада је заслужна за завршетак Клиничког центра Ниш и ова влада то завршава. Да је лако, не би био први клинички центар у Србији који је завршен.

Исти нисмо, господине. Ми улажемо у младе, у просвету. Ми смо препознали предузетништво, стартап компаније. Ми улажемо 128 милијарди евра у инфраструктуру. Ми дугове враћамо. Ми обавезе поштујемо. Ми на Србију мислимо.

Прочитала сам овде, једна од критика ових дана била је од једног народног посланика: ауто-пут од Ниша до Драча је против геостратешких интереса Србије. Ауто-пут који иде од Ниша до Приштине је, каже опозиција, против геостратешких интереса Србије. Па, шта су геостратешки интереси Србије ако није ауто-пут од Ниша до Приштине? Ми га почињемо у следећој години.

Дакле, ја вас молим, можемо да причамо о свему, али не можемо да причамо о томе да смо исти, јер исти нисмо.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Морам само да објасним. Пазите, можда ви нисте довољно добро информисани, али нема државе на свету где је индиректни корисник буџетских средстава кабинет. Кабинет не може да буде индиректни корисник буџетских средстава. А када погледате буџет, видите: кабинет потпредседника – индиректни корисник, па се налазе ту нека средства, нека буде за запослене, за плате. А имамо два кабинета неких министара где се налазе и трансферна средства. Па где то у свету постоји?! Једино у правилима Светске банке, где циљ оправдава средство.

Знате, где год је Светска банка била, држава се распала! Саветовали Аргентину, пукли су. Гледајте, Украјина, јадница, не може да се састави уопште. А код представника Светске банке у Украјини долазили су на ноге и председник Републике, и председник Владе, и министри, и тајкуни, и Коле за инвестиције тамо. Ту трава више не расте, људи, схватите!

Ви имате слободну интерпретацију Закона о буџетском систему, који има 50% историјских одредаба. Све одредбе о фискалним правилима су превазиђене и непримењиве, а пола завршних одредаба су историјске – о расту плата и пензија из 2007, 2008, 2009, 2012, 2013. године итд. Замагљено, крије се иза великих појмова. Ту је велика група: Влаховић, Пителић, Динкић, Лабус, то је све направио онај НЕД, све пионири Светске

банке. Зашто Динкића нисте ухапсили? Колико смо га критиковали, знате и сами.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Реч има народни посланик Милисав Петронијевић.

МИЛИСАВ ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поштована председнице, поштована председнице Владе са министрима, даме и господо народни посланици, претходни говорници из моје посланичке групе, овлашћени представник Ђорђе Милићевић, посланици Неђо Јовановић и Дејан Раденковић, изнели су став Социјалистичке партије Србије, односно Посланичке групе СПС и на аргументован начин образложили да ће Посланичка група подржати Предлог буџета за 2018. годину и све пратеће законе у вези с тим.

У оквиру ово мало времена што је остало скратићу своју потврду тога што је речено само на неколико питања: шта у ствари буџет значи, где је Србија данас и куда иде Србија?

Одмах желим јасно да кажем, у 2017. години Влада је имала велике активности и јасном политиком, чврстом одбраном исте и одличним спровођењем постигла је значајне резултате и на спољнополитичком плану и на унутрашњем плану, конкретно када је у питању спровођење економске политике.

Желим ту да додам још један резултат који је врло важан, а то је да је Влада учинила много да се врати вера у Србију, да се верује да Србија може, да Србија зна, да Србија уме да изађе из једне кризе и да себи обезбеди такво место, не само унутра већ и у међународним односима. Резултат тога је да се Србији данас у свету верује, да се о Србији не разговара, него се са Србијом разговара. Србија је, дакле, постала субјект у разговорима. То поверење у Србију је показано, између осталог, чули смо овде податке, на свим међународним лествицама подизањем рејтинга Србије, не само када је у питању кредитни рејтинг, инвестиције итд. То је нешто што је веома значајно.

Када је у питању 2017. година, само кратко неколико података: резултат који каже да је у Србији остварен фискални суфицит, и то први пут после 2005. године, истовремено, и укупни и примарни фискални суфицит је остварен у Србији. Прошле године, ако се сећате, био је остварен примарни, а ове године и примарни и укупни. Тај податак и податак да је остварена значајна редукација учешћа јавног дуга у БДП-у говоре да су у Србији мере фискалне консолидације постигле ефекте и да је јавна потрошња у довољној мери редукована, а да је то истовремено, уз спроведене мере фискалне политике, доста допринело успостављању повољног пословног и инвестиционог амбијента. Наравно, све је то

резултирало значајним побољшањем свих економских токова у 2017. години.

Још неколико података, још неколико бројки, а бројке су сурове и не умеју да лажу: у Србији је остварен привредни раст, у Србији је повећан број запослених. Не причам о масовним отпуштањима радника, причам о повећаном броју запослених и о смањењу стопе незапослености. То су све резултати који се не могу довести у питање.

Само кратко да се осврнем, када је у питању фискална консолидација, која је успешно завршена – стабилизоване су јавне финансије. Сада имамо ситуацију која доводи до преокрета, такорећи, и овог пута имамо развојни буџет за 2018. годину.

Наравно, остаје и даље обавеза Владе да очува фискална достигнућа, али чим је стекла услове, одмах је ишла на релаксацију тога, што је резултирало са две веома важне мере. Једна је да је повећан неопорезиви део зараде. А шта то значи? Помоћ привреди, а истовремено значи раст и отварање нових радних места.

С друге стране, доста је, онолико колико се могло, на здравим основама, повећан буџет за плате и пензије. Да ли је довољно? Оно што је сигурно, ово што је понуђено је на здравим основама. Сигурно је да ће Влада тежити и даље у том делу да се редовно повећава, увек на здравим основама.

Врло кратко, пошто време истиче, хоћу само два коментара када су у питању приходи и расходи. Када су у питању приходи, желим да нагласим, имајући у виду да су они повећани за 1,9%, не рачунајући ово о чему сам говорио, повећање неопорезивог дела зарада и редовно усклађивање са акцизама, да ниједна пореска стопа није повећана. То говори о стабилности пореског система, што сматрам врло важним. Истовремено, Влада је показала, и даље ће то чинити, а и ја јој дајем у задатак, још већу...

(Председник: Време, хвала вам.)

... Борбу у сузбијању сиве економије, јер је ту велики простор за повећање прихода.

Кратко сасвим, када су у питању расходи ...

ПРЕДСЕДНИК: Време је истекло, а и продужила сам вам мало. Хвала вам.

Реч има народни посланик Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Поштована председавајућа, поштовани министри и председнице Владе, желим само да на почетку кажем, односно да цитирам председницу Владе која је малопре у једном тренутку рекла да је историјски важна ствар, па је онда одговорила даље посланику. Дакле,

историјски је важна ствар што се председница Владе данас појавила тек други дан у Скупштини Србије да одговара на питања посланика која имају везе са буџетом, да је време опозиције мање-више потрошено и да она у суштини нема на шта да одговара у овом тренутку.

Такође, историјски је важна ствар и то да ми у овом предлогу буџета, не само Предлогу буџета него и у још тридесет додатних закона и предлога закона о којима би требало да расправљамо вечерас... Дакле, историјски је важна ствар, да грађани знају, да уз буџет може да дође у обједињеној расправи још тридесет тачака на дневном реду.

Историјски најважнија ствар је да се Влада Републике Србије у овом тренутку обрачунала са најгором мафијом која постоји у овој земљи, а то је породилска мафија.

Ми на дневном реду имамо и Закон о финансијској подршци породицама са децом и у образложењу можете наћи детаљно образложење о томе како је процењено да су у једној календарској години, у току једне године, у износу од 10,6 милијарди породиље оштетиле буџет Републике Србије. Мало је лицемерно говорити у том контексту да су породиље оштетиле, по основу неге детета, буџет Републике Србије, а у исто време упумпавати тридесет милијарди динара у државна предузећа, која су до те мере губиташи да ћемо вероватно и у наредних сто година, уколико ова влада, а надам се да неће, остане у овом саставу, или неком другом. Дакле, немамо шансе да се она опораве, а у исто време оптужујемо породиље да су одговорне за недостатак новца у буџету Републике Србије.

Једна важна ствар исто је у Закону о финансијској подршци породицама са децом и тиче се чл. 12. и 17. Ми смо поднели амандмане. Поднели смо их одмах првог дана, јер смо и на Одбору за рад указали на овај проблем, а то је срамна одлука да се породицама које имају децу која су особе са инвалидитетом укине посебна нега детета, сматрајући да ће туђа нега и помоћ у том тренутку заменити ту надокнаду.

Ово министарство, када је писало нацрт закона, није могло да замени једну надокнаду другом, јер оне немају исту употребу. Посебна нега детета има једну другу сврху, док туђа нега и помоћ у случају особа са инвалидитетом има искључиво сврху да потпомогне да се особе са инвалидитетом не дискриминишу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

БОРЂЕВИЋ: Поштована председнице и поштовани посланици, ја бих био врло кратак, пошто мислим да не заслужује незнање које постоји, нечитање и жеља да се нешто слаже. Само бих издвојио речи једног мудрог човека који је рекао: „Има људи који лажу само зато да би лагали“.

Овде се ради о једној ствари коју они не разумеју, а то је да... Или, боље речено, разумеју како и на који начин се врше преваре и очигледно хоће да нам кажу да постоји начин како неко може да вара систем и да вара државу.

Ми законе доносимо по мери наших грађана. Жеља нам је да наше мајке и они који имају право да добију накнаду ту накнаду добију у складу са законом и у највећем могућем износу који држава може њима да пружи.

Свакако јесте идеја Закона да промовише рађање деце и породицу и ми ћемо наставити у наредном периоду, уредбом коју ће доносити Влада, мерама које ће доносити Влада, да радимо такве ствари и да подстичемо и породицу и рађање деце. Хвала.

(Татјана Мацура: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Хвала.

Мало је дегутантно са ваше стране да нас назовете незналицама. Ја ћу вам рећи тачну страну иако Закон у овом тренутку не стоји испред мене. Дакле, то се налази на стр. 6, 7, 8. и 9, детаљно објашњење у образложењу тог закона, како сте ви навели, да су породиље те које штете буџет Републике Србије.

За тај новац, поштовани министре... Ја знам да сте ви дошли из Министарства за рад, али ту је и министар који је некада био у Министарству за рад, дакле, одговорни сте што сте тај проблем, ако постоји проблем уопште, приметили а за те жене нисте обезбедили довољан број вртића где могу да сместе своју децу. Оне не одлазе на продужена породиљска боловања из хира, већ зато што нема довољно места у вртићима да би могле своју децу да обезбеде.

Да сте мало дубље ушли у суштину овог проблема, нашли бисте да је то ... За 88.000.000 евра, колико је то кад се преведе у евре, ви сте могли да направите вртиће за сву децу на територији Србије. Осим што сте ушли у ту анализу, која је сулуда анализа, и оптужили породиље да су практично породиљска мафија.

У исто време Влада Републике Србије без било каквог блама даје тридесет милијарди динара на субвенцију државним предузећима. Они се практично налазе под протекторатом државе, док су породиље стављене у неодговарајући положај и у исто време се третирају као да су мафија. Срамно је образложење које сте дали. Можда вам је намера била добра, али то у образложењу не стоји. За тај новац сигурно сте могли да обезбедите вртиће за сву децу.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Једино што овде примећујем то је да се ви врло лепо разумете у то како се раде преваре и да врло добро браните ту чињеницу да ми треба да стимулишемо преваре.

Нама није идеја да штедимо новац. Новац који држава издвоји за породице и децу биће потрошен за све мајке и распоређен на транспарентан начин, да добију највише могуће, колико држава може њима да да. А они који немају право на то, да то не добију и да сузбијемо било какав вид криминала.

Ако то браните, то показује само колико ви имате жељу да помогнете мајкама које часно раде свој посао и које кад оду на трудничко треба да добију надокнаду за то.

С обзиром на то колику подршку имате, то говори о томе колико истине говорите о свему и колика је ваша стварна жеља да браните овај закон и оно што припада тим мајкама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Морам само да додам због грађана Србије, зато што је ово стварно доста озбиљна тема. У буџету је предвиђено 54,3 милијарде динара за заштиту породице и деце, што је повећање од 4,3% или 2,2 милијарде динара у односу на претходну годину. Дакле, ми повећавамо одвајања за ово. Од ове 54,3 милијарде имамо 32,9 милијарди накнаде зараде породиљама, 13,7 милијарди динара су дечји додаци, 7,6 милијарди динара родитељски додатак и друга права за децу са сметњама у развоју и без родитељског старања. Поред овога, још буџет од шестсто милиона динара за популациону политику директно, с тим што за популациону политику иду средства из других пројеката, из других министарстава.

Дакле, да не буде забуне, јер је озбиљна тема за грађане Републике Србије, апсолутно Влада предлаже повећање средстава, у складу са мерама популационе политике и једним од наших најважнијих циљева.

Што се тиче одвајања субвенција за јавна предузећа, у тим јавним предузећима неко ради. Апсолутно би било, можда... Сада нисам ни сигурна, требало би урадили анализу трошкова, можда би било јефтиније отпустити све те људе и не дати субвенције. Можда и не би било, зато што би они отишли на биро па бисмо кроз НСЗ и остала социјална давања морали да то покријемо. Да ли је то паметна социјална мера? Да ли је то оно што се предлаже?

То неће Влада радити, то ова влада сигурно неће радити. Дакле, можете мењати Владу. Ова влада неће без плана бе да отпушта људе из јавних предузећа.

Ми решавамо те проблеме. Решавамо те проблеме као што смо решили Железару Смедерево, где смо спасли 5.500 радних места. Из године у годину се причало – зашто дајете за Железару Смедерево, зашто не затворите то, то је трошак за грађане Србије, шта нас брига за 5.500 људи, шта нас брига за цело Смедерево. Па, то су породице, то су хиљаде породица! Као што решавамо реструктурирање „Железница“, као што смо смањили у „Железницама“ 2.500 људи, али за њих обезбедили отпремнине, као што решавамо „Галенику“, као што смо је приватизовали, обезбедили отпремнине, као што решавамо јако пуно других јавних предузећа.

Али, сећи и рећи – у реду, ово је трошак за државу, ви, људи, идите на улицу и сналазите се... То су исто неке будуће мајке, неки очеви.

Хоћу да кажем и да закључим тиме – ова влада предлаже већи буџет за заштиту породице и деце, и већи је за 4,3% него у 2017. години. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народна посланица Оливера Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Владе, поштовани чланови Владе, буџет за 2018. годину је јасан доказ да ова влада води добру буџетску политику. Српска напредна странка сматра да ће основни циљ буџета бити остварен, а то је одржавање макроекономске стабилности која је постигнута у претходном периоду и смањење учешћа јавног дуга у БДП-у.

Када погледамо планиране приходе и расходе, с правом можемо да констатујемо да су они реално планирани, а да се овим буџетом планира мали и одржив дефицит. Овим буџетом планирано је повећање прихода у односу на 2017. годину за 7,8%. Што се тиче расхода, најзначајније мере на страни расхода јесу повећање средстава за повећање плата и пензија. Оно што ми из Српске напредне странке имамо потребу да нагласимо јесте да се повећање плата и пензија планира из реалних извора.

Подсетићу грађане Србије на каквом је путу Србија била. Од банкрота нас је делило свега неколико месеци. Тешким мерама фискалне консолидације која је спроведена у претходне три године Влада Александра Вучића и ова влада сад успеле су да смање дефицит и Србију врате на прави пут. Свима који то желе јасно да виде јасно је да се у наредном периоду отвара могућност за нова повећања плата и пензија.

Битна ствар за грађане Србије, осим повећања плата и пензија, јесу свакако средства која су планирана за инвестиције, у износу од 128,3 милијарди. Због тога ми из Српске напредне странке с правом можемо рећи да пред собом данас имамо један буџет који је развојни.

Средства која се планирају за инвестиције побољшаће живот свих грађана Србије, а свакако ће побољшати и живот грађана Лесковца, јер се од ових 128 милијарди колико је планирано за инвестиције значајна

средства издвајају и за Град Лесковац, за капиталне пројекте као што су изградња главног градског колектора, за који се планира 180 милиона динара; за изградњу комплекса затвореног типа у Окружном затвору у Лесковцу планирано је 186 милиона; за завршетак Спортске хале „Дом партизана“, која је почела да се гради још 2011. године и која ће коначно бити завршена, на задовољство свих Лесковчана, 60 милиона динара.

Педесет четири милијарде планирано је за улагање у инфраструктуру у Србији. Од овог износа значајна средства се планирају и за изградњу и завршетак Коридора 10, конкретно за изградњу дела ауто-пута Е-75 кроз Грделичку клисуру.

Захваљујући изградњи ауто-пута, Грделица, варош код Лесковца, поново је враћена на индустријску мапу Србије. Оног тренутка када је завршена деоница ауто-пута до Грделице, стигли су и први инвеститори. Два инвеститора из Холандије, која су дошла у Грделицу, производе робу претежно за извоз и кажу да су се за Грделицу определили управо због постојања доброг ауто-пута, добрих веза и лаког доласка до својих фабрика. Док је деоница ауто-пута Грабовница–Грделица била у изградњи, сваког дана је око четиристо људи било радно ангажовано (велики број тих људи је из Грделице и села која гравитирају ка Грделици), а такође и педесет фирми као подизвођачи, међу којима су биле фирме из Лесковца и читавог Јабланичког округа. Ауто-пут за грађане Грделице, Лесковца, читавог Јабланичког и Пчињског округа значи посао, инвестиције, бољи живот грађана.

Средства која су буџетом за 2018. годину планирана за југ Србије су доказ да ова влада и председник државе Александар Вучић брину о равномерном развоју читавог југа и читаве земље.

Што се тиче расхода по основу отплате камата у односу на 2017. годину, они су нижи за 16 милијарди или процентуално за 12%. На овом пољу се најбоље виде ефекти фискалне политике, јер су камате знатно ниже него у претходним годинама.

Бољи рејтинг државе пропорционално се рефлектује, наравно, и на приватна предузећа, која се сада задужују ради проширења својих капацитета по много повољнијим условима и много дугорочније, што ће убрзати привредни раст.

Још један од закона који се данас налазе на дневном реду и директно је везан за буџет, а допринеће убрзаном привредном расту, јесте свакако Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана. Кажем, у директној је вези са буџетом зато што је држава Србија по први пут сада у могућности да помогне онима који покрећу сопствени бизнис, и то у периоду који је за почетнике у бизнису најтежи, а то су прва

и друга година пословања. Држава ће помоћи на тај начин што ће почетнике у бизнису ослободити пореских обавеза у првој години пословања, односно до две године. Пореске олакшице се пре свега односе на младе људе који су тек завршили школовање.

Српска напредна странка сматра да су управо ове олакшице кључна ствар уколико желимо да убрзамо привредни раст. Сигурно је да би ове пореске олакшице биле много раније предложене, да би се много раније увеле, да је буџет Србије могао то да поднесе.

Неке локалне самоуправе у Србији, међу њима и Град Лесковац, дају бесповратна средства за покретање сопственог бизниса, пре свега младим људима, како би подстакли запошљавање. Од 2013. године до данас Град Лесковац бесповратно подстиче покретање сопственог бизниса са 180.000 динара. Од 2013. године до сада је, што кроз локални акциони план запошљавања што кроз партнерство са донаторским програмима, 350 лица отворило своје фирме. Од тих 350 лица која су уз помоћ Града отворила сопствени бизнис 270 њих је активно и након прве године пословања. Ако гледамо процентуално, то је неких 77% одрживости. Са оваквим мерама које локалне самоуправе примењују, уз усвајање оваквог предлога закона, везано за пореске олакшице, сматрам да би тај проценат могао да иде и до 100%. На тај начин би се убрзао привредни раст.

На крају желим да закључим, циљ који је Влада Александра Вучића поставила 2014. године и на коме ради Влада наше премијерке Ане Брнабић остварен је. Криза јавних финансија више не постоји. Овај буџет је резултат напорног рада, труди и пре свега знања. Овом приликом желим да честитам министру Вујовићу и читавој Влади, а и свим грађанима Србије на добром буџету за 2018. годину. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има Маја Виденовић.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, председнице.

Поштована госпођо Брнабић, даме и господо министри, даме и господо народни посланици... Госпођо Брнабић, данас је трећи дан да разговарамо о буџету. Дошавши данас, ви сте рекли да се врло радујете сваки пут када дођете у Парламент и да је данас идеална прилика да поднесете некакав извештај о раду Владе. Морам да вам кажем да то апсолутно не можете данас да чините. Данас говоримо о буџету, који је најважнији закон. Уколико желите грађанима и народним посланицима да поднесете извештај, ја вас позивам да сваког последњег четвртка у месецу будете овде, одговарате на питања посланика.

Данас сте ви очито дошли... Аргументи који сада, у завршетку расправе, када ми више немамо времена и не можемо да разговарамо, не

можемо аргументима да расправљамо... Од вас и од ваших колега министара имамо невероватне квалификације. Када вређате народне посланике опозиције, морате тога да будете свесни, ви вређате грађане који су за нас гласали, који су нас обавезали да овде вама у њихово име говоримо, да се са неким стварима снажно не слажемо, да друге ствари предлажемо. Такво ваше понашање је потпуно недопустиво.

Ако сте, госпођо Брнабић, данас, у трећем дану, дошли по некакве аплаузе овде у Скупштини, морам да вас подсетим да сте погрешили место. За то вам је председништво или просторије СНС-а. Аплаузе од грађана, не од посланика опозиције, нећете добити због тога што данас говоримо о нечему што је круцијално важно за њих.

Данас грађани гледају ову скупштину: с једне стране гледају посланике опозиције који покушавају да аргументима назначе некакве ствари у буџету за које сматрају да су погубна политика, што ћу, колико ми време дозвољава, да аргументујем; с друге стране гледају, практично, ванредно стање које је ова власт направила данас тиме што је покушала да инсценира да се овде дешава невероватно насиље. Имали смо конференцију за штампу на којој је цела посланичка владајућа већина стајала, па су грађани имали утисак да се данас проглашава некакво ванредно стање. Због чега и због кога? Због три-четири посланика Демократске странке која желите да ућуткате.

Дакле, овај буџет је неправедан. Влада, тиме што и даље продужава нетранспарентне субвенције, тиме што отима од пензионера пензије, па их тобоже сада враћа, са срамним образложењима која смо чули, да су се пензионери добровољно жртвовали (нико их није питао)... Финансијску консолидацију, која је вама постала идеологија важнија од живота, не финансира и није успела да направи Влада, него грађани. Грађани су то финансирани, и она ретка приватна предузећа која финансирају буџет. Грађани, а не Влада. Грађани, упркос Влади. Исти они грађани на које се ви, а превасходно председник Републике Александар Вучић љути проглашавајући их нерадницима, лењивцима који само спавају. Грађани, а не Влада, јер је приоритет ове владе страначко запошљавање, континуирана забрана запошљавања, за коју је прошле године министар Вујовић, одговарајући мени, рекао да је одговорна министарка за државну управу, госпођа Брнабић, и да њу могу да питам зашто се касни са тим, што нисте урадили никакве анализе и продужавате забрану запошљавања, чиме грађани плаћају вашу неспособност, јер нема шансе за најбоље, има шансе само за чланове СНС-а.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време. Захваљујем.

Повреда Пословника, Неђо Јовановић.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председнице.

Рекламирам чл. 27, 108, 109, имајући у виду да је поново дошло до најгрубље увреде овог парламента. Мислим да је увреда упућена и вама, и свима нама народним посланицима и грађанима Србије.

Без имало части, без имало срама рећи да је нешто инсценирано, рећи да је нешто измишљено, поред стенографских бележака које на недвосмислен начин указују да се испољила једна бахатост, једна бескрупулозност, један насртај, једна бламажа, једно ругло које посланици сада већ Демократске странке покушавају да створе од овог парламента... Да ли ми треба то да дозволимо, председнице? Сматрам, апсолутно не.

И ово, као и оно што је урадио господин Божовић, заслужује не само осуду већ и опомену. Јер народна посланица која показује сада, на један начин који је апсолутно неморалан, да се урадило нешто што је измишљено, да сте ви нешто инсценирали... Мислим да то заиста више не може бити толерисано. Сваки праг толеранције овог тренутка је прекорачен и свако прекорачење убудуће мора бити санкционисано. Ово што се сада ради, ово што се сада дешава, Скупштина више не сме да толерише. Ово више грађани не смеју да гледају. Ово је понижење грађана Србије. Ово је нешто што ми не смемо да допустимо, јер ми смо представници грађана.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председнице. Реплика на помињање Српске напредне странке.

Грађани Србије имају прилике данас да гледају неморално, насилно понашање оних који су управо довели до тога да Србија мора да плаћа њихове погубне дугове политике коју су водили до 2012. године. Лењивци су они који су подизали кредите да би плаћали пензије и појели будућност наше деце, можда не њихове, али наше деце и све деце која живе у Србији.

Срамота је да данас слушамо расправу о буџету на један потпуно девијантан начин. Ја бих вас молила, председавајућа, да заиста, када год чујете представнике остатка опозиције, вратите расправу у токове о расправи о буџету. Јер, кад немате довољно аргумената, онда посежете за насиљем. То једноставно нећемо дозволити ни као владајућа већина, а верујем и да Влада Србије подржава овакву политику већине. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама.

Реч има Љиљана Малушић.

Извињавам се по други пут Љиљани Малушић.

По Пословнику, изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Дакле, члан 104. каже: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику“.

Ја сам део посланичке групе о којој се говори у претходна два говора колега из других посланичких група, говори се и оптужује Посланичка група ДС за насиље у овој скупштини.

Ви се добро сећате, а и ви, били смо присутни, на који начин је започео рад овог сазива Скупштине. Професор Драгољуб Мићуновић, 87 година, најстарији посланик,...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, повреда Пословника може бити непосредно учињена, а не од почетка каријере Драгољуба Мићуновића.

ГОРАН ЋИРИЋ: Желим да вас подсетим, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК: Према томе, немојте да злоупотребљавате Пословник и да сада улазите у реплику.

ГОРАН ЋИРИЋ: Не злоупотребљавам Пословник, него говорим о насиљу у Парламенту и разлозима због чега имамо овакву атмосферу у Парламенту...

ПРЕДСЕДНИК: Чули смо Балшу Божовића.

Посланиче, не могу да дозволим да овде злоупотребљавате Пословник.

ГОРАН ЋИРИЋ: ... У покушају да избегнемо овакву атмосферу, залажући се за то, и никада нисте имали насиље са ове стране. Реците један пут ако сте чули било какву реч која је била увредљива.

Ја покушавам да вас подсетим на то на који начин смо дошли до овакве атмосфере и колико сте... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам пуно, посланиче. То није у складу са чланом 104, ово што изговарате.

Ја разумем да морате пред јавношћу да оправдате поступак посланика Балше Божовића...

(Балша Божовић: Који поступак?)

Страшно је што се Балша Божовић као посланик пита који поступак.

Идемо даље. Али дужна сам да кажем да оно што сте изговорили, ону претњу, нисам чула само ја. То могу да посведоче и министри који су били у сали. То могу да посведоче и генерални секретар, заменик генералног секретара, особа којој сте то упутили, а то је потпредседник Народне скупштине Републике Србије и други потпредседник...

Молим посланицу Александру Јерков да буде васпитана и да једном не додацује. Као координатор Женске парламентарне мреже, мислим да је Женска парламентарна мрежа доживела дебакл вашим председавањем.

(Народни посланик Александра Јерков додацује с места.)

Говорим о томе да повреде Пословника није било по члану 104, да се не цокће у Парламенту, него се у Парламенту расправља и пристојно понаша. Балша Божовић је рекао, претио, изнео претњу. То је чула јавност Србије. То су чули сви посланици овде који су се солидарисали са потпредседником, који су рекли – доста уношења језика насиља. А сад смо од вербалног прешли и на конкретно насиље. Тако је.

А ви само браните насилнике који упадају, малтретирају и туку жене, а сада сте кренули да претите и потпредседницима. Цинизмом нећете прекрити оно чиме сте ви почели овде да се бавите, а то је уношење насиља у Парламент Србије.

Ето, Александра Јерков шта зна, то је само да додацује. То је одраз једне даме и једне жене која представља грађане Републике Србије који су гласали баш за такву особу.

Реч има Љиљана Малушић.

Извињавам се, надам се да вас неће трећи пут добацавање посланика Демократске странке прекинути. Ја се вама стварно извињавам.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала.

Поштована председнице, уважени чланови Владе, Влада је успешно спровела фискалну консолидацију и стабилизацију јавних финансија; смањила је јавни дуг, побољшала привредни амбијент, обезбедила високу стопу привредног раста, подигла животни стандард.

Захваљујући фискалној консолидацији, од 1. јануара 2018. године биће повећање плата и пензија, и то: учитељима, наставницима, тужилаштву, судовима, припадницима Војске, Полиције, лекарима, медицинским сестрама и осталима.

Тешке мере фискалне политике довеле су до економског оздрављења и опоравка привреде. Захваљујући томе, дошло је до нових инвестиција. Отворено је шездесет фабрика и запослено стотине хиљада људи.

Године 2008. господа прекопута, или досовска власт, отпустила је 400.000 људи. Они отпуштају, ми запошљавамо. Незапосленост је 2008. године била 27%, а у 2017. години је 11%.

Шта све радимо захваљујући добром вођењу ове земље, ове државе, захваљујући овим експертима који цео дан доживљавају овде критике, а никада у Парламенту није била овако јака влада. Браво! Шта се дешава? Градимо, завршавамо Коридор 10, који се гради двадесет година; градимо

Коридор 11; градимо брзе пруге. Отворили смо у Србији 10.000 градилишта, а само у Београду преко 1.200 градилишта. Запослена је комплетна индустрија, раде све струке.

По процени светских организација, тренутно смо на десетом месту у свету по брзини издавања грађевинских дозвола. Шта то значи? То значи добра земља за инвестирање. Ми и јесмо фактор стабилности на Балкану и најбоља земља што се инвестирања тиче.

Затим, гради се „Београд на води“ – од једне мочваре која је била змијарник, где нико није смео да крене, да крочи туда, сада је најелитнији квартал на Балкану. Браво за Владу!

Рејтинг Србије на Дуинг бизнис листи је поправљен, са 92. на 44. место. Иза нас је десет земаља ЕУ.

Посебно бих истакла државни пројекат који се тиче изградње станова за младе брачне парове, за научнике, за припаднике Полиције, за припаднике Војске. Браво! Тако се задржава младост у Србији.

Од 2000. до 2012. године, мислим, отишло је 10% младе популације, и то све стручњака. Па где да се запосле када ништа у Србији није радило? За време њихове владавине затворено је 585 фирми, предузећа; оголели су те фирме па поново вратили држави. Срамота једна!

Оно што је врло битно истаћи јесте да је пројекција за следећу годину: суфицит 90 милијарди динара, а дефицит само 29 милијарди. Браво!

Сада бих мало о буџету Града Београда. Спочитаваху нам овде како је буџет Града Београда, дуг који смо ми затекли 2013. године био четиристо милиона евра. Е, па неће бити. Дуг је био 1.000.187.000 динара. Нису урачунали дугове јавних предузећа, јавних комуналних предузећа, нису урачунали дугове неплаћене социјално угроженој популацији. То су те породиље, њима није било плаћено. А ми у овом моменту немамо ниједан дуг, покрили смо сва дуговања. Смањили смо дуг за петсто милиона евра. Браво за Владу Републике Србије! Тако се ради. То је одговорна политика.

У Београду је асфалтирано више од 536 путева. У 2016. години запослено је само у Београду 66.000 људи. Браво! Уређени су паркови, тротоари, отворен предиван Трг Славија. Да ли нису знали или нису могли, тек пара за то није било. Ми имамо и за то паре. Сада Славија изгледа као трг у Барселони. Значи, полако почињемо да личимо на светске центре, на велелепне центре. Отворена је робна кућа „Икеа“. Полако али сигурно долазе страни инвеститори. Мислим да би људи који седе прекопута требало да знају шта то значи.

Реновиран је Трг Славија. Браво! Сигурно да је „браво“ за Владу Републике Србије. Изграђена је фонтана на Славији, отворен музеј. Све што

се тиче културе, све су живо затворили, а ми отварамо. Отворили смо Музеј савремене уметности. Управо ће бити завршен и национални музеј.

Друго, поклон пензионерима – одрадили смо сениор картице за читав Београд. Сви пензионери имају попуст од 10 до 50%, у свим услугама које су одређене за њих. Браво!

Такође, уведене су нове услуге у систем социјалне заштите, што они никада нису урадили: услуга „лични пратилац детета“, услуга „персонални асистент“. Отворено је шест нових клубова за пензионере. Тако се ради. То је одговорна политика Српске напредне странке и њених коалиционих партнера.

Град Београд из буџета стамбено је збринуо 172 породице интерно расељених лица, то треба нагласити, и 171 ромску породицу.

Само бих још пар секунди рекла, јер има још много говорника, за општину из које долазим, Општину Вождовац. Када смо дошли 2010. године, нисмо имали ни генерални урбанистички план, градиле су се куће наред друма, а данас – донели смо Генерални урбанистички план. Напокон, село Рипањ, које је једно од највећих села у Србији, добило је воду. Направили смо, молим вас, водовод и канализацију, од 2010. до 2017. године; они то нису урадили уназад шездесет година. Само 10% људи је имало водовод. Срамота једна! Изградили смо колекторе. Правимо школе, вртиће, изграђене су две школе, видео-надзор, ограђене школе, правимо вртиће, реновирали су вртићи. Браво!

Немам више времена, а причала бих. Тако ради одговорна влада.

Српска напредна странка ће у дану за гласање гласати за све предлоге ових закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бојан Торбица.

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала.

Поштована председнице Владе госпођо Брнабић, поштовани министри, чланови Владе, колегинице и колеге народни посланици, ми из Српске напредне странке гласаћемо за развојни буџет за 2018. годину, као и за пратеће законе који су на данашњем дневном реду.

У свом даљем излагању ја ћу се задржати на изменама и допунама Закона о раду, које имају за циљ елиминацију злоупотреба евидентираних у претходном периоду, и то најчешће од стране послодаваца. Изменама и допунама Закона о раду постиже се боља заштита права радника, посебно ако се има у виду чињеница да кршење права из радног односа најчешће завршава покретањем радноправних спорова пред судом, што додатно оптерећује наш правосудни систем.

Намера ових измена и допуна Закона о раду је да се вечити антагонизам између послодавца и радника што више умањи и амортизује, како би се права радника боље заштитила и како би се избегло вођење судских спорова.

Пријава запослених код надлежног ПИО фонда је обавеза послодавца, међутим, та обавеза је доста често избегавана и налажени су начини да се закон изигра, што је даље резултирало великим бројем радника који раде на црно. Овим изменама и допунама Закона таква могућност се практично искључује јер је обавеза послодавца да запосленог пријави код надлежног ПИО фонда дан раније пре него што почне са радом. У складу с овим предлогом, и надлежни ПИО фонд ће прилагодити свој начин рада пријаве запослених.

Такође, различита тумачења о достави упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду наметнула су потребу да се пропише да се упозорења достављају на исти начин као и решења којима се одлучује о правима и обавезама запослених, што је Законом о раду детаљно регулисано. Чињеница је да постоје две врсте упозорења, и то упозорење због неостваривања резултата рада и упозорење због кршења радне дисциплине или услова рада, а давање сваког упозорења од стране послодавца запосленом резултира или новчаном казном или раскидом уговора о раду, па је самим тим добро што ће Закон бити јаснији и прецизнији.

На крају, ми из Српске напредне странке желимо да изразимо велико задовољство што су се радови на изградњи и опремању Клиничког центра у Нишу привели крају, тако да ће отварање бити 17. децембра 2017. године, што је, на крају крајева, у директној вези са буџетом Републике Србије и спроведеним мерама фискалне консолидације јер да није било свега тога, овако велику и значајну инвестицију не би било могуће завршити у граду Нишу. Захваљујући упорности, максималном ангажовању и залагању председника Србије Александра Вучића, Владе, министра Лончара са сарадницима, квалитет живота становника града Ниша, као и свих других градова са југа Србије значајно ће се побољшати. На месту некадашње трошарине и мочварног подручја изграђен је велелепни Клинички центар, у складу са најсавременијим стандардима у погледу његове технолошке, инфраструктурне и логистичке опремљености.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани чланови Владе, даме и господо народни посланици и народне посланице, данас расправљамо о веома важним законима, законима

који се тичу пре свега квалитета живота грађана Србије. Ово је добра прилика да се осврнемо на све оно добро што је урађено претходних неколико година и, наравно, да се подсетимо какву смо Србију затекли а каква је Србија данас, али и прилика да говоримо о плановима за 2018. годину. Не само за 2018. годину, јер с обзиром на то какви су резултати ове владе, какав је наш буџетски систем данас и како смо успели да зауставимо пропадање и банкрот Србије, можемо да говоримо слободно и о наредних неколико десетина година.

Иза нас су тешка времена. Сложићете се да смо показали да смо у претходном периоду једино политиком Александра Вучића и Владе Републике Србије успели да зауставимо Србију са лошег пута на коме се налазила до 2012. године и спасемо је сигурног банкрота. Србија је, захваљујући одговорној политици, добро вођеној политици господина Вучића и Владе Републике Србије, спасена сигурног банкрота и постала здрава, уређена и модерна држава.

Пре само пет година били смо на једном јако лошем путу захваљујући неодговорној, лоше вођеној досманлијској политици. Управо те досманлије читав дан нам показују и приказују своју нервозу зато што иза себе немају резултате. Имају само лоше вођену политику, много отпуштених радника широм Србије, затворене фабрике и све оно лоше. А данас показују насиље у овој скупштини и желе да прикажу грађанима једну потпуно другачију слику. Али грађани им из избора у изборе показују да су их одавно прочитали и да их више не желе на политичкој сцени Србије.

Оно што желим да додам јесте да долазим из Расинског округа и заиста сам поносна на Владу Републике Србије и садашњег председника Републике господина Вучића јер је помогао да мој родни град Крушевац не буде оно девастирано подручје које је оставила досманлијска „жута“ власт 2012. године, већ да се у Крушевац улаже, да долазе нови инвеститори и да се увелико гради и ради.

Наиме, пре пар дана министар привреде, господин Кнежевић, отворио је једно ново постројење, односно погон у Фабрици мазива Крушевац. Додуше, неће се запослити нови радници, али квалитет живота како Крушевљана тако и самих радника Фабрике мазива биће много бољи.

Оно што бих још додала, у Крушевцу не само да је обновљено све што је требало да се обнови и што је било запостављено од 2000. до 2012. године... Подсетићу, Крушевац је деведесетих година био на четвртом месту у старој Југославији, а 2012. године доспео је на сам руб пропасти, тако да нас је само срећа да су грађани препознали политику СНС-а и господина Вучића спасла од катастрофе која је требало да нас задеси.

Ова влада и господин Вучић су 2016. године потписали уговор са немачким инвеститором „Кромберг и Шуберт“. У Крушевцу се увелико гради фабрика која ће упослити преко две и по хиљаде радника, што је заиста похвално с обзиром на то да нам је управо „жуто предузеће“ оставило много, много радника на улицама. Морам да нагласим да је у кампањи за председничке изборе управо та досманлијска елита покушавала да представи да нема ништа од те фабрике „Кромберг и Шуберт“. Објављивали су разноразне чланке по новинама, оним жутиим листовима који су само за њих претплаћени, писали да нема ништа од тога, а, ево, сведоци смо да су данас многи радници на обуци, како у Македонији тако и у Румунији. Значи, још једном показују да неистинама покушавају да доведу грађане у заблуду, али грађани нису наивни и управо им на сваким изборима показују да више не верују у њихове лажи.

Додала бих и то да су у Крушевцу потписани уговори, захваљујући Влади, са „Лидлом“ и „Непијем“; затим, постављен је темељац за изградњу прве био-енергане у Србији. Иначе, вредност је преко 26 милиона евра и ту ће се упослити преко 200 нових радника.

Оно што бих додала је и то да је 14. октобра ове године, на дан када је Влада Републике Србије заседала у Крушевцу, реализован, односно представљен и обележен почетак пројекта одвођења и пречишћавања отпадних вода. Вредност пројекта је преко 24 милиона евра, завршетак радова предвиђен је до краја 2018. године. Тиме ће се заиста решити велики проблем отпадних вода на територији мог града.

Оно што бих додала јесте да Министарство просвете води бригу о мом месту и мом округу, па је тако Крушевац и будући универзитетски центар. Наиме, почетком 2017. године отворен је Пољопривредни факултет у Крушевцу.

Заиста, има много тога што бих могла да причам вероватно до сутра, што је урађено само у мом граду, али је урађено и широм Србије. Све то је потврда да грађани верују Српској напредној странци, господину Вучићу и овој влади и из избора у изборе то јасно показују подршком коју пружају.

Захваљујем се, а више ћемо расправљати у току расправе о амандманима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Маријан Ристичевић, имате минут и 29, хоћете ли искористити?

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, наравно да ћу као председник Народне сељачке странке подржати овај буџет, тим пре што је напредак у пољопривредном буџету евидентан. Дакле, издваја се 2,6 милијарди више

него претходне године, а 145 милиона евра више него 2004. и 2005. године; у односу на 2010. и 2011. годину издваја се 100 милиона евра и 105 милиона евра више за субвенције и подстицаје у пољопривреди. Укупно се издваја 34,3 милијарде за субвенције у пољопривреди.

Само да подсетим, 2012. године, по пројекцији странке бившег режима, која се наводно поноси неким својим субвенцијама, они су издвајали деветнаест зарез нешто милијарди, односно шеснаест милијарди мање за пољопривреду и пољопривреднике, а то је око 140 и нешто милиона евра. Они хоће себе да представе као велике заштитнике пољопривредника и пољопривреде, а саме бројке и цифре указују да нису били за село и пољопривреду, него су били против села и пољопривреде.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Драгомир Карић.

ДРАГОМИР КАРИЋ: Хвала, председнице.

Поштовани министри у Влади Републике Србије, поштована председнице Владе Републике Србије, поштоване колеге, поштовани грађани који пратите нашу седницу путем ТВ екрана, буџет је избалансиран и овом буџету се практично не може наћи толико мана како се радило раније, у ранијим случајевима. Било шта да погледамо, ако узмемо оно најважније, што највише интересује грађане Србије, а то је породица, они су овим буџетом заштићени максимално у односу на прилив средстава у буџет за 2018. годину.

Ако узмемо образовање, нормално да се и ту водило рачуна. Како смо чули од министра господина Душана Вујовића, који је одговоран за финансије, образовање је практично добило највећи могући део из буџета Републике Србије за 2018. годину, што је врло похвално и даје наду да ће она основа која је неопходна грађанима Србије, а то је образовање, дати резултате, нормално на дужи рок.

Често иду полемике о пензијама, о инвалидима... Па, логично, нико није задовољан том висином пензија; није ни председник Србије господин Александар Вучић, ни председница Владе, ни ми, али то је могућност садашња, тренутна. Мислим да је добро што се показало велико разумевање и што се пронашло начина да се пензије постепено, полако али сигурно, враћају на онај ниво који је био. Дубоко сам уверен да ће пензије бити далеко веће са повећањем бруто продукта Републике Србије.

Војска је, чули смо министра војног господина Александра Вулина, професионализована, професионално обавља своје задатке. Не бих се сложио с тим да многа војна лица напуштају Војску зато што су незадовољни условима. Логично је да старији одлазе и да млађи долазе. Тако да у потпуности подржавам буџет за нашу војску, а такође и за Полицију.

Без високо софистициране опреме и без обуке наша полиција не може да извршава оне обавезе које стоје пред њом. Ја могу само да кажем, врло похвално да се изразим о Полицији Републике Србије – они изванредно раде свој посао. Ми смо једна од ретких земаља уопште, не само у Европи, у свету, где можете на аеродрому да дођете тек испред самог авиона на контролу. Значи, браво и за Полицију.

Здравство – из дана у дан то је све боље. Некада се чекало стварно доста дуго и на магнетну резонанцу и на друге прегледе. Захваљујући овој влади, захваљујући политици ове владе, захваљујући министру господину Лончару, то се поправља из дана у дан, рокови су све краћи и краћи, а услуга је све квалитетнија и квалитетнија.

Имао бих само једно питање за Владу. У ствари, то би више била можда моја препорука, из једног простог страха... Када је у питању запошљавање младих људи и примање на посао у министарствима у која се примају на одређено време или се тамо налазе на одређено време, чујем да постоје реалне могућности да се продужи на још годину дана ограничавање примања у јавне службе. Ја имам ту само једно питање и страх: па, добро, отићи ће нам они најквалитетнији, који не могу да чекају. Молио бих Владу, председницу Владе и све министре за разумевање да можда од 1. јануара 2018. године, без обзира на захтев ММФ-а и Светске банке, дозволе запошљавање на неодређено време високостручних кадрова који су нам неопходни, а Србија их има.

Нормално да ће посланици Покрета снага Србије – Богољуб Карић подржати овај буџет.

Срећно!

Хвала, председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Горица Гајић.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, госпођо председнице.

Поштовани и уважени министри, ја бих јако волела да сте ових дана ви на месту посланика и да добијете Предлог закона о буџету за 2018. годину на седамсто страна и да га за пар дана, од суботе до данас, прочитате, анализирате и спремите се за аргументовану расправу. А ви ово радите месецима уназад, са јако великом стручном екипом. Но, то је наша судбина. Ми смо ово добили заједно са још тридесет законских предлога. Као што видите, све време које је предвиђено за начелну расправу ми ћемо потрошити само на Предлог закона о буџету за 2018. годину, а осталих тридесет предлога закона остаће да се неће ниједна реч прозборити, а нимало нису мање важни од овог закона. Ми се надамо да ћемо бар следеће године бити уважени и да ће се то променити.

Што се тиче Предлога буџета за 2018. годину, ево само неких кратких анализа. Прво, да ли је реално испланиран, да ли је одржив, ми то не можемо сада да знамо. Ово је само план, ово су само жеље буџетских корисника, а да ли је он остварив знаћемо када и ако будемо овде у скупштинској процедури имали дискусију о томе како се неки буџет за неку буџетску годину реализовао. Тек тада можемо да причамо да ли смо били уравнотежени, да ли смо били реални и како смо паре потрошили.

Немојмо да заборавимо, три дана расправљамо – ми овде не планирамо трошење пара које смо ми донели у наше џепове, ми овде планирамо како ћемо да потрошимо паре наших привредника и наших грађана. Нормално је да се разликујемо у начину на који видимо то трошење.

Друго, као највећи успех Влада уназад три године износи буџетски суфицит, фискалну консолидацију. Када се то цифарски илуструје, то делује врло лепо и иза тога може да се сакрије да су у претходне три године биле и привредне и политичке реформе у Србији. Међутим, шта смо ми урадили? Како смо постигли тај суфицит и ту фискалну консолидацију? Сви знају да смо смањили плате и пензије, да смо делимично смањили број запослених у јавној управи, да смо поприлично смањили износ за капиталне инвестиције (биле су 94 милијарде динара и, нажалост, ни то нисмо потрошили, пола је остало непотрошено) и онда смо створили буџетски простор, неки фискални простор, да видимо шта ћемо сада са њим.

Пошто смо обећали, тј. обећали сте ви, да ћемо вратити плате и пензије чим се створе прилике у буџету, ми сада предлогом вашим, господине министре, повећавамо плате и пензије, и то селективно: некима пет, некима 10%, а некима ништа.

Повећавамо капиталне инвестиције. Шта ми, у ствари, радимо? То се код нас у српском народу каже – узимала, давала. Оно што смо три године узимали, ми сада кроз наше обећање покушавамо да вратимо. Ја поздрављам повећање капиталних инвестиција за преко 30%, на износ од 120 милијарди у овој години, али да бисте са овог раста, са ове стопе раста БДП-а од 1,66 скочили на 3,5%, није довољно то што ћете повећати плате и пензије. То је већ виђени економски модел, да ћемо већим зарадама повећати потражњу за производима. Питање је чију ће робу купити. Бојим се да ћемо повећати увоз и да ћемо кроз увоз имати и спољнотрговински дефицит, па ћемо тек бити у проблему.

Као опозициони посланик, још једном кажем, поздрављам износ капиталних инвестиција. Пошто долазим из једне релативно мале општине, а то је Свилајнац, поздрављам неке инвестиције које су биле у области образовања и области здравства – обновили смо школе, неке домове

здравља. Пре неки дан је обновљен комплетно Дом здравља у Свилајнцу, наравно у сарадњи са Канцеларијом за јавне инвестиције, али то је зато што је Општина Свилајнац имала сјајне пројекте. Ту сте ви као Влада оманули, јер нисте имали пројекте и пола капиталних инвестиција за прошлу годину нисте потрошили.

Господо министри, остаје проблем, немамо озбиљне секторске анализе кога треба отпустити из државне службе...

(Председник: Хвала, завршите реченицу.)

Самим тим, остаће нам, на моју жалост (морам то, председнице, да кажем), закон о забрани запошљавања, који ће и те како да се одрази на квалитет услуга у здравству, просвети и посебно социјалној заштити. Ми немамо стручне кадрове за све ове секторе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Реч има народни посланик Иван Костић.

Даље, Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Дакле, од 2001. године па до данас вероватно су сви буџети исти и све расправе о буџетима исте, и на истом шаблону су рађени, зато што финансијске токове у Србији диктирају ММФ и Светска банка. Тако је ове године, тако је било и прошле године; ја сам, ево, неко ко други пут учествује у расправама о буџету.

Морам да вам кажем, господине министре, вама који сте најзаслужнији за овај буџет и који сте вероватно број један што се тиче финансија у Влади, јер сте директно најповерљивији човек Александра Вучића, а и Светске банке, знате на шта мени личи ова наша фарса од данашње расправе и целог овог дневног реда, а и сам Предлог буџета?

Мораћу да употребим једну метафору за коју сам ја само чуо, а ви је вероватно знате зато што сте тада били у Београду, млађи сте човек, како изгледа ово што се нама представља: крај седамдесетих и почетак осамдесетих година у Београду, испред хотела „Москве“ једна група Никшићана, имали су једну фору – сара, дара, мара, па где је куглица. Тако су успели да „одраде“ велики број грађана Београда и да буду надалеко чувени као најуспешнији шибицари.

Тако нама данас ММФ и Светска банка шибицаре и продају нам најјефтиније форе. Могу само да замислим колики су шибицари ти из ММФ-а и Светске банке када ми опет, као и прошле године, имамо дванаест милијарди динара овде за субвенционисање страних компанија. То је као проточни бојлер, само прођу новци кроз Србију, никакве користи нема за националну економију Србије, људи ту раде за неких 200 евра. Добили су дванаест милијарди само у овој години и после пар година одлазе.

Ви то користите искључиво ради статистике, да бисте могли додатне кредите да подижете, па тако имамо осам и по милијарди новог задужења у овој години, односно овим буџетом предвиђено. Људи, да ли ви можете да се задужите мање од осам и по милијарди? И прошле године толико и ове године толико, шта ће остати после вас? Шта рећи?

Малопре неко рече да овај буџет води рачуна о породици. Овај буџет води рачуна о свима осим о грађанима Србије и породици. Издвајања за породицу су 0,4% бруто националног дохотка. Што се не угледамо на Мађарску, где су 4%. Зато имамо случај да је у Србији прошле године рођено најмање беба од Првог светског рата до данас; зато имамо више умрлих него рођених, тај број је рекордан и расте из године у годину. Зашто нам све више младих одлази из земље? Зато што су укупна издвајања за младе, за културу, за науку, за образовање мања него издвајања за мигранте. Десет милиона евра за мигранте. Као што рече једна посланица владајуће већине – па на мигрантима ћемо градити будућност. Је л' тако? Они вам требају? То сте рекли на седници Одбора, подсетићу вас.

На шта се све троше паре? Четиристо педесет милиона динара невладиним организацијама из буџета Министарства правде, махом Друштву тужилаца и Друштву судија, а они 88% не верују у правосуђе који они чине. И ми тим људима дајемо 450 милиона! Имају гори однос према правосуђу, горе поверење него грађани Србије.

Двеста шездесет милиона „Службеном гласнику“. За кога? За Крлета твитераша? Мора да је Расим Љајић давао тих 260 милиона пошто он воли да иде у „Службени гласник“.

Шта даље рећи?

Кажете, имате раст буџета од 7%, а подигли сте буџет Владе за 47%. Тако ви гледате трошкове.

Пољопривреда? Па, опет сте мање, испод законом прописаног процента који треба да дајете пољопривреди. Када ћете поштовати закон? Закон прописује 5%, као што за Војводину прописује, али за пољопривреду никако да испоштујете тај део. Србија је пољопривредна земља, стално сви то говоримо и да је то развојна шанса Србије, а ви се тако односите према пољопривреди.

Како се односите према радницима? Где вам је, рецимо, ставка за 82.500 људи који су тужили, траже оно што су зарадили, плате, повезивање радног стажа? Радили су у друштвеним предузећима. Дозвољавате да се они по пресудама боре са државом и покушавају да наплате уместо да одвојите из буџета и решите те раднике. Деветсто и нешто милијарди, значи преко 80% буџета, пуне порези, а највећу ставку пуне грађани порезима на потрошњу, порезима разним другим који погађају грађане.

Ми данас нисмо могли да имамо више тачака дневног реда, јер ви мењате и неке законе из области радног законодавства, да се посветимо тим истим радницима који вам пуне буџет, тим истим грађанима који вам пуне буџет, него смо све ставили у једну тачку дневног реда. Како бринете о радницима? То вам је слика и прилика. Бринете само о страним фирмама и о статистикама и бројкама, а не о грађанима.

Да не говорим да нема, рецимо, ни слова у буџету да се исплате дневнице људима који траже за одбрану земље од 1999. године.

Тридесет милијарди дајете као дотацију државним предузећима, јавним предузећима која су у проблему. Нико вама не каже да отпуштате те људе, ево, поручујем вам – зашто ниједан директор није ухапшен, зашто ниједан директор не одговара својом имовином за лоше пословање? Па, један Бајатовић, један Спасковски, колико година су они на челу „Србијагаса“ и РТБ Бора, једна Мира Петровић, кад ће ти људи да одговарају? Да ми морамо тридесет милијарди да дајемо сваке године, да дотирамо и никакве одговорности нема. Мислим да је то проблем, што нема никакве одговорности. Тридесет милијарди ми издвајамо из буџета и ником ништа.

Још један закон на који морам да се осврнем, који усвајамо. Наравно, и Закон о стечају, који је изузетно важан, јер изгледа да је стање у Србији као да је Србија у стечају. Нажалост, таква нам је економија, не само вашом заслугом, него седамнаест година континуитета и седамнаест година исте политике.

Имамо и закон о спречавању прања новца и борби против тероризма. Наравно, нећемо стићи ни о њему да причамо, али ја морам ово да вам кажем: добра је ствар да се донесе један нови закон. Нажалост, нећемо говорити о томе, али Двери, ево, годину дана говоре да је у Србији већ десет-дванаест година највећа привредна грана прање новца.

Један Дарко Шарић је опрао милијарде у овој земљи. Малтене, све политичке странке сарађивале су са његовим људима, све банке су сарађивале са његовим људима, најуспешнији привредници су сарађивали са његовим људима, и нико не одговара за прање новца осим Дарка Шарића. Како је то могуће? Какав вам је то закон? Када ће да дођу на ред Сава Терзић, Ненад Ковач, Богдан Родић, директори свих банака у Србији, када ће да дођу разни државни функционери који су радили? Нису једини Бранко Лазаревић и Никола Димитријевић; па, молим вас, они су понајмање радили са Дарком Шарићем.

Шта рећи о тридесет једној тачки дневног реда? Само фарса, само фолирање, као и целокупна политика владајуће већине, ево, шест пуних година како владате.

ПРЕДСЕДНИК: Народни посланик Мира Петровић, право на реплику.

Изволите.

МИРА ПЕТРОВИЋ: Посланик ме прозвао – кад ће да одговора једна Мира Петровић.

Ја се питам, извините, зашто да одговарам? Ја водим једно од најбољих, најуспешнијих јавних предузећа у Србији. Ми ћемо завршити ову годину са добити преко две и по милијарде, прошле године смо имали три и нешто; 15.000 запослених који добијају плату редовно; добили смо сада исплату из добити, уплатили смо у буџет две милијарде и четиристо. Не разумем откуд вам смелост да тако нешто кажете.

Зашто бисте ви мене прозвали, неког ко иза себе има 38 година стажа? Ја имам само добре резултате иза свега. Урадила сам за Пошту Србије у протеклих годину дана више него директори за петнаест година пре мене. Ја вам само не причам о томе, то су ствари које су у оквиру предузећа. Откуд вам смелост да ви мени тако нешто кажете? Зашто бих ја одговарала? Срам вас било, заиста, срам вас било!

ПРЕДСЕДНИК: Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Своју бригу о женама и мајкама показујете тако што женама заврћете руке, ударате их и вређате. Тако учите нашу децу да се боре против насиља, да се брину о својим мајкама и женама и да у будућности воде рачуна о својим породицама или да решавају ствари како их ви решавате. Ова влада неће то да дозволи. Ова влада неће вама да дозволи да на такав начин радите и да на такав начин школујете и образујете нашу децу.

Ви предлагете, колико се сећам, да оснујете министарство, то сте рекли, о кризи за породицу. Размишљате како и на који начин новац који ова влада издваја да трошите на плате. То је начин како ви размишљате да бринете и да неки људи буду само запослени, који ће демагогијом да брину о породицама и о томе како да се Србија избори са наталитетом.

Ова влада нуди решење, ова влада није као што ви ... Да сте пажљиво читали закон, онда бисте знали. Очигледно нисте читали закон и тиме показујете, прво, непристојност, зато што долазите овде, критикујете закон а да га нисте ни прочитали. Да сте га прочитали, знали бисте да постоји намера Владе да се избори са тиме и да у Србији из једног минуса уђемо у плус, да ова влада брине о породицама и мајкама и да жели да сав новац који издваја дође у праве руке.

Наш председник, док је још био премијер, мислим да вам је рекао, док је био овде, да би ваша држава нестала за десет сати. Мислим да је

претерао, да би нестала много пре и да је ваша политика на нивоу детета од десет година. Мислим да ви треба још много да учите, да учите и од ове владе, како и на који начин се понаша, а ја ћу вам рећи само неке ствари. Године 2007. Влада је издвајала за породицу и за децу 261 милион евра. Данас издваја 457 милиона евра. Ова влада је за годину дана запослила 67.900 људи. Ова влада је успела да смањи незапосленост на 12% са 26%. Ова влада има резултате и такве резултате ће показати и после доношења овог закона. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Срђан Ного, реплика.

СРЂАН НОГО: Наравно да уместо аргумената чујемо конструкције, извртање теза и паушалне и неистините оптужбе, али бих вас подсетио, господине министре, да оно што ми предлажемо већ постоји у пракси. Ево, наш северни сусед Мађарска постигла је изузетне резултате; они, понављам, издвајају 4% бруто националног дохотка за породицу. Хајде само да се угледамо, не шта Двери кажу, хајде да се угледамо на то шта ради суседна Мађарска. Нека владајућа већина погледа, рецимо, резултате – Каталин Новак се зове лице у Влади Мађарске које је задужено за спровођење мера породичне политике – шта је урадила Влада Републике Мађарске и које резултате је Виктор Орбан успео да постигне у истом временском периоду. Практично, колико је он на власти, толико је на власти и ова влада, како ви кажете, односно СНС.

То ми говоримо, јер проблем популације, односно популационе политике и породице у Србији је далеко већи него било која влада и било која парламентарна већина или било који скупштински сазив. То мора да буде тема број један у друштву и општедруштвени проблем и тако морамо да га схватимо. Ја вам са наше стране упућујем критику сматрајући да ви недовољно томе поклањате пажњу зато што су издвајања која дајете мања него издвајања нпр. за мигранте, за Министарство Славице Ђукић Дејановић, које би требало, рецимо, да буде управо министарство које би се бавило породицом. Ми подстичемо вас да више издвајате у том правцу.

Како се ми односимо према породици? Ми смо представили наше мере како бисмо омогућили лакше стицање стана, да дајемо кредите који не би били оптерећени каматама, да се променом пореза и пореске политике, увођењем субјектних пореза уведе могућност пореских олакшица за брачне парове кад ступе у брак, за породице са више деце.

Нису то уопште паушалне, већ конкретне и прецизне мере, господине Ђорђевићу. Паушалне су ваше оптужбе да жене на породилском боловању злоупотребљавају и штете буџету. Па, ево, једна Канада је подигла породилско боловање на 18 месеци. Ја имам...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Реч има Славица Ђукић Дејановић.

Изволите.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ ДЕЈАНОВИЋ: Даме и господа народни посланици, ја сам у јучерашњем обраћању детаљно објаснила став ове владе да координисано и интегративно води пронаталитетну политику. Заблуде или тенденције не бих данас анализирао. Прво, доста је времена отишло, друго, имаћемо времена по амандманима о томе да разговарамо.

Хтела бих да подсетим да Мађарска, која је овде апострофирана, десет година води, и много дуже од тога, пронаталитетну породично оријентисану политику. Ми смо почели организовано на нивоу Владе да је водимо од момента када је садашњи председник, тада премијер, оценио да један сегмент Владе мора управо да има ту интегрисану улогу у Влади. Јуче сам навела колико је новца, и то само део, усмерено на пронаталитетну политику кроз активности других министарстава и Владе.

Такође бих хтела да кажем да и земље које немају финансијске проблеме које ми имамо показују да финансијска подршка родитељима није најважнија, јер да је најважнија вероватно скандинавске земље не би имале тако лоше демографске индикаторе какве имају. Према томе, ми се морамо мало осврнути и на оне друге мере које значе усклађивање рада и родитељства, које значе неупоредиво више знања о репродуктивном здрављу, које значе подршку материнству кроз помоћ мајци.

Знате, та жена која је још увек традиционално често оптерећена (а ви се исувише позивате на традицију) традиционалним породичним обавезама, а амбициозна је јер је образована, има потребу да буде бар мајка каква је њена мајка била. Према томе, она има једно осећање одговорности и ми је морамо растеретити страха да ће неко бити насилан према њој. Ми је управо морамо растеретити страха да ће је сачекати неко ко је физички јачи и претити јој. Дакле, морамо мало и овде у овом дому да поразговарамо о суштинским питањима која ће охрабрити жене да се чешће опредељују на иначе суверено право жене да одлучи да рађа.

Да је све у новцу, онда би вероватно инпути који нам се шаљу изгледали мало другачије. Има оних који имају пуно пара, међутим, неће да разумеју проблем пронаталитетне политике на прави начин.

Србија ће сигурно имати бољу демографску будућност. Јуче смо причали о томе да стручњаци кажу да је јединица мере у пронаталитетној политици десет година.

Намерно се хоће увући пронаталитетна политика у дневнополитичка размишљања. То, наравно, неће поћи за руком, јер ова влада заиста има изузетан сензибилитет за питања која ви апострофирате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министарка Ђукић Дејановић.

Реч има др Златибор Лончар.

Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Морао сам да се јавим јер сте похвалили шта се дешава у Мађарској, да се постижу резултати. Рећи ћу вам само три ствари, пошто сам разговарао са њиховим министром, шта су они урадили да би неке од тих проблема решили.

Морам да кажем, ствар коју су урадили – за све оне који заврше медицински факултет у Мађарској држава је донела, пошто је бесплатно као и код нас, да у пет наредних година после завршеног факултета, ако су потребе државе да остану ту, не могу да напусте земљу, морају да се одазову и да раде. То је мера коју су урадили.

Друга ствар коју су урадили, због свега онога што се дешава и код нас и код свих – све јавне набавке у области здравства ставили су под тајне набавке зато да би их убрзали и да нема много жалби и да би решили проблем. Замислите да код нас у здравству кажемо да јавне набавке буду тајне или да кажемо – бесплатно је школовање, не можете да одете.

Трећа ствар која је врло интересантна и коју треба да знају грађани – свуда где су отишли на јавно-приватна партнерства и са приватницима улагали у здравство, све то раскидају и све враћају у државно здравство.

То су ствари које треба да знају грађани Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Лончар.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Само кратко да се осврнем на то, драго ми је да ви мењате политику и дајете за пример једну земљу ЕУ као добар пример. То значи да идете у позитивном правцу.

Ја ћу вам дати један други пример, а то је да је Русија успела од 2006. године да од негативног природног прираштаја од 700.000 дође у плус. И то може нама да буде добар пример и можда пример како Србија треба да поступа. Верујте ми, ова влада ради тимски, ова влада има план како да се избори с тим. Показаће време, а вас позивам да учите и да гледате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Реч има народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, најважнији закон у години, а наслушали смо се свакаквих аргумената. Посебно ми је остала негде урезана ова последња дебата посланика из опозиције.

Ради јавности Србије, морам да потврдим неке ствари које је изговорио, а неке морам на неки други начин да разјасним како би грађанима било јасније о чему се ту у ствари ради.

Користе некакве фразе, невероватне за овај уважени дом. Кажу да је ово све, како кажу, фарса и фолирање, а ја бих рекао да се са стране опозиције ради или о фолирању или о елементарном непознавању ствари о којима данас причамо.

Као што рече, прошле године је било исто овако. Јесте, слажем се са уваженим колегом, прошле године је било исто овако. Планирали смо буџет за 2017. годину, Влада је изнела неки план. Колико се сећам, 1093 милијарди прихода. Сада имате много бољи резултат од оног плана који смо ми овде одобрили прошле године. Имате 60 милијарди више пореских прихода, а имате 17 милијарди мање трансфера. Да, било је тако прошле године, а ово је данас резултат тог рада из прошле године.

Када говоримо о бризи за децу и породицу, ја вам честитам, министре Ђорђевићу, на унапређењу овог система, пре свега на Закону о финансијској подршци породици са децом. Важно је рећи, ради грађана Србије, да је овај систем сада нешто уређенији. Спречене су злоупотребе. Максимална зарада за време породилског одсуства може бити три просечне плате у Србији. Знамо да је било много злоупотреба у том делу. Новац се исплаћује директно од Министарства ка кориснику, то јест ка породиљама, и то је нека новост. Избегли смо несавесне послодавце, јер се веома често дешавало да послодавац новац који рефундира од Министарства не исплаћује крајњем кориснику.

Добро је и то што накнаду могу добијати очеви уколико су мајке страни држављани, али и мајке које су страни држављани а имају стални боравак у Србији могу користити ово право, јер, боже мој, знамо да је све више склопљених бракова са страним држављанима.

Када говоримо о оних 450 милиона, уважени колега рече малопре – за бригу о мигрантима – или је фолирање или је незнање. Ја бих пре свега рекао да је то незнање. Ради се о новцу који Влада, тј. Комесаријат за избеглице и миграције обезбеђује за смештај, пре свега, наших избеглица са простора бивше Југославије, јер је јасно Законом о избеглицама дефинисано ко су избеглице у овој земљи. То су пре свега лица са простора бивше Југославије. Добро је што Влада и ове године предвиђа одређени износ средстава. Наиме, у Суботици ћемо почетком 2018. године обезбедити 60 породица из тог дела средстава. А прошле године смо слушали критике свега тога што радимо сада.

Ето, отприлике, то је оно што је аргумент који је изнео последњи говорник из опозиције.

Пошто смо приходе увећали ове године за шездесет милијарди, када су у питању порески приходи, смањили трансфере за седамнаест милијарди, то нам даје основ за планирање буџета за 2018. годину. Узевши на све то да је смањена стопа незапослености, да је смањена разлика између плата у јавном и приватном сектору, да имамо повећање извоза, тако долазимо до буџета за 2018. годину. О њему ћу да кажем кратко. Нема велике разлике када просечан српски домаћин планира приходе и расходе за ову годину од онога када то ради Влада Републике Србије када је у питању буџет Републике Србије.

Наиме, ове године је приход 1.178 милијарди, прошле године 1.093, тј. 2017. године; 2016. године 997 милијарди. Јасна разлика у повећању прихода је, пре свега, резултат одговорне пореске политике и одговорности која иначе одликује све владе још од 2014. године, од оне коју је преузео Александар Вучић па све до ове данас, коју води премијерка Брнабић.

Што се тиче расхода, већ летимичним погледом можемо видети да је 128 милијарди обезбеђено за капиталне инвестиције. С друге стране, пореско оптерећење привреде је смањено. Јасно је да је буџет сам по себи развојни и да долазимо у ситуацију да су нам потребни правилни пројекти да можемо да реализујемо тај новац, не ради се више о недостатку средстава.

Оно што је значајно, у том члану 5. закона приметио сам и јачање материјално-техничких капацитета Министарства унутрашњих послова – набавка возила.

Има председник ове партије, онај председник који на пашњаку гради зграде, амбицију да буде министар унутрашњих послова, ваљда му је амбиција да и МУП уништи као што је уништио Војску Србије у претходном периоду. Наравно, то се, хвала богу, неће десити. Пре тога мора да победи на изборима. И, честитам министру Стефановићу на побољшању услова за рад припадника Министарства унутрашњих послова.

Важна је, видим, и обнова мостова на Дрини. То је важно због везе са нашим, да кажем, сада већ грађанима с оне стране Дрине, јер велики број држављана Републике Србије живи у Републици Српској. То је већ брига и о грађанима Србије с оне стране Дрине.

Гради се ауто-пут од Сурчина ка Обреновцу; то је прикључак на онај Љиг–Прелјина, опет нешто боља веза са западном Србијом и југом Републике Српске.

Оно што је мени посебно значајно јесте да је у тим капиталним инвестицијама предвиђено осамсто милиона динара за наставак изградње Ипсилон крака у Суботици. Зна Суботица и зна Србија колико је перипетија и малверзација у последњим деценијама било око тог несретног Ипсилон

крака; ево, хвала богу, захваљујући и Влади Александра Вучића и континуитету који ова држи са тим владама, приводимо полако тај посао крају и види се крај тих радова на Ипсилон краку. То много значи за Суботицу. Ту је и 67.000.000 за обнову стадиона у Суботици. Као грађани Суботице, морамо бити задовољни; стога ћемо свакако као посланици подржати ово.

Доста је тога што бих још могао говорити о овоме буџету. Наравно, штедећи време, зауставићу се ту.

Похвалићу и Министарство одбране. Поштовани министре, поносни смо на то што јачате српску војску, што набављате авионе, системе противваздушне одбране, што ћете набавити тенкове и транспортере у пролеће. Због тога се сви грађани Србије, и у Србији и у региону, осећају безбедније и мирније и поносније на све оно што сте почели када сте почели да дајете право место у друштву, у Војсци али и у памћењу свим оним људима који су ову земљу бранили и који ову земљу бране. Молим вас да са врховним командантом наставите у истом правцу.

Не бих више трошио време. Мислим да је доста разлога речено и од стране мојих колега из Српске напредне странке. Стога ћемо, наравно, у дану за гласање ми из Српске напредне странке подржати овај предлог буџета и план прихода и расхода за ову нашу Србију. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Срђан Ного се пријавио, али ја стварно немам основ да дам реплику. (Срђан Ного: Онда Пословник.)

Па да, али немојте сада. Тражили сте реплику.

(Срђан Ного: Члан 104.)

Стварно нема смисла.

(Срђан Ного: Ја ћу вам објаснити о чему се ради. Ви сте дужни да ми дате повреду Пословника.)

Нисам дужан, зато што злоупотребљавате. Тражили сте реплику, знате да немам основ, уз сву моју вољу, да вам дам могућност. Биће говорника још, стрпите се и могуће је да ћете добити прилику да говорите. Немам никакав проблем да вам дам реч када за то буду створени услови у складу са Пословником, те вас молим да наставимо седницу. Хвала вам пуно на разумевању.

Реч има народни посланик Миладин Шеварлић.

МИЛАДИН ШЕВАРЛИЋ: Захваљујем.

Песникиња Љиљана Браловић каже у својој песми: „Јуче је у једном селу умро последњи становник, а данас ће у другом“.

Сви они који су слушали извештај Одбора за село САНУ знају да смо ми практично изгубили на подручју централне Србије још једно

Косово. Разлог за то свакако је и у буџету. Без обзира на помаке који су учињени у овој години у односу на прошлу, евидентно је да је буџет мањи него што је законом прописано, чланом 4. Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју, за 5.320.761.000 или за 10,76%. То је моја основна замерка, да после овако катастрофалне суше која је задесила пољопривреднике у 2017. години није било разумевања у Влади да се барем испуни законски минимум од 5% буџета за Министарство пољопривреде.

Друго, овај буџет, иако је већи него што је прошлогодишњи, мањи је него што је био буџет 2013. и 2014. године. То се одражава и на субвенције, то се одражава и на Управу за земљиште, где су смањене све позиције које су биле предвиђене...

(Председавајући: Време. Завршите реченицу.)

... Хвала на разумевању, дакле, све позиције које су биле предвиђене, изузев позиције „мере руралног развоја“, где је учињено значајно повећање средстава и позиције „средства из ИПАРД-а“, где се очекују средства из европских претприступних фондова, на основу чега је ово планирано.

Жао ми је, али као човек који је оријентисан ка пољопривреди и селу заиста не могу да гласам за овакав буџет јер је он, пре свега, незаконит. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге посланици, нећу пуно времена узимати. Мислим да пре свега због јавности морам да кажем неколико ствари.

У односу на 2016. годину, 2017. смо имали буџет за пољопривреду који је био већи за 8,7%. Сада, 2018. у односу на 2017. годину, имамо буџет који је већи за 5,2 милијарде, дакле више од 10%. То је оно што су чињенице.

За мере руралног развоја – то је, у ствари, набавка трактора, механизације, складишта, вишегодишњих засада, противградних мрежа, система за наводњавање – десет пута више новца, односно 9,6 пута више новца у односу на 2015. годину.

Трендови раста су евидентни. Мимо свега овога што видите у буџету, који износи 4,47% од приходне стране буџета (то је једина ствар за коју сте у праву), ми ћемо ове године имати на располагању и ИПАРД средства, први пут после осам година, колико се о њима прича.

У буџету се не виде ни средства за наводњавање која иду кроз Абу Даби фонд, односно преко финансирања Абу Даби фонда. Ту још имамо 85 милиона долара на располагању.

Када све то саберете, заједно са ИПАРД-ом, долазите на много више од 5%. Али није то битно, ту мантру понављати... Није само она важна, важно је како смо ми та средства употребили и да ћемо 2019. године имати 130.000 хектара земљишта под системима за наводњавање више него што смо имали.

Ево, 20. децембра имаћемо први позив, малопре сте ме питали, први позив за тракторе и механизацију из ИПАРД средстава. Па да ли смо то имали до сада на располагању? Ова влада је то омогућила. Ја сам захвалан свима у Влади који су увидели да морамо да растемо.

Пара има колико је јорган дугачак, не можете преко тога.

Наш посао је да та средства што боље пласирамо и реализујемо, а не само да делимо субвенције по пар хиљада динара или, оно малопре што сам споменуо, 20.000 динара, па их никада не исплатимо. Да ли је то одговорна држава? Да ли је то одговорна Влада? Шта треба, да пише на папиру и да се никада не исплати? Хоћете папирне буџете? Ово је буџет који је реалан, захвалан сам на њему и хвала свима који ће га подржати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има народни посланик Срђан Ного, повреда Пословника.

СРЂАН НОГО: Уважени господине Маринковићу, члан 103. мени даје право да укажем на повреду Пословника. Ви сте дужни да ми дате реч да укажем на конкретну повреду пре него што други народни посланици по другим основама добију реч. Ја сам то своје право покушавао да добијем у последњих пар минута. Не тражим заиста много, само тражим оно што ми по Пословнику припада.

Мислим да заиста није било потребе јер сам се јавио најпре по повреди Пословника за члан 104. и ви сте онда, не дајући ми реч, прекршили поново Пословник. Значи, два пута у пет минута кршите Пословник, чл. 103. и 104. Не дате ми право на реплику када ме је претходни говорник из владајуће већине директно поменуо, као последњег из опозиције који је говорио пре њега, стављајући ми у уста нешто што нисам рекао, а онда ми не дате да укажем на повреду Пословника.

Мислим да нема потребе, коректно иде седница, приводимо крају, можда још један, два, три говорника су остала, нормално се дискутује и зашто би се опозицији ускраћивало право које даје Пословник. Пословник је рестриктиван, врло ограничена права даје опозицији, а ви нам и та рестриктивна права сужавате и сузбијате.

Ништа нисам тражио у овој скупштини, нити иједан други посланик Двери, осим онога што нам припада по овом пословнику. Упорно се боримо само да се изборимо за оно што нам Пословник омогућава, да барем то мало права не кршите. Ваљда имамо право да постојимо и да седимо у овим

клубама и учествујемо у дискусији? Ако се држимо Пословника, нема никаквих проблема, али зашто нам не дате оно што нам Пословник омогућава?

Јер, ја заиста никада нисам поменуо 450 милиона за мигранте, већ Министарство правде. А како Комесаријат за избеглице спроводи своју политику, видели смо недавно у Устаничкој улици, где су хтели да избаце двадесет људи који су ветерани, избеглице, а станове су добили људи запослени у Комесаријату.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ного, на овој сугестији. Имали смо ми комуникацију када је завршен говор господина Вујадиновића, али знате и сами да стварно нисам имао апсолутно никакав основ да вам дам реплику. Све друго да сам дао, била би злоупотреба тога.

Иначе, да сте имали било какво право из члана 104, верујте ми, добили бисте реч. Надам се да ћете је добити у наставку седнице.

Третман је исти за све. Хвала на разумевању.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч, пре закључивања заједничког начелног и јединственог претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника.

Реч има народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Захваљујем.

Уважени народни посланици, желео бих да скренем пажњу на неколико ствари у вези са буџетом тј. са Предлогом буџета који се налази пред нама, а које можда неће звучати ново онима који прате ове дискусије сваке године због тога што ћу мање-више поновити оно о чему сам говорио и прошлих година и практично ће питања бити упућена мање-више истим министрима.

Прва ствар на коју бих скренуо пажњу јесте Закон о буџетском систему где је сасвим јасно да су уместо уставних 7%, колико треба да припадне АП Војводини... А тих 7% је дефинисано у Уставу Републике Србије у члану 184. став 4. где се каже да „буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Републике Србије, с тим што се три седмине од буџета АП Војводине користи за финансирање капиталних расхода“. Ово читам због следећег, да бих вас подсетио на једну веома значајну ствар: ово читам из Устава Републике Србије, дакле највишег правног акта који ова земља има. У Уставу јасно пише да буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Републике Србије; дакле, не у односу на наплаћени део, не у односу на приходовну страну, не у односу на било шта друго, него у односу на буџет Републике Србије.

Ово говорим због тога што се одмах у следећој реченици каже – с тим што се три седмине од буџета АП Војводине користи за финансирање капиталних расхода. У случају када су највећи део буџета АП Војводине трансферна средства, која су наменска и не могу се користити за било шта друго осим за оно за шта су намењена, потпуно је немогуће да АП Војводина испоштује ову уставну норму.

Другим речима, Влада која не испоштује Устав тера администрацију АП Војводине да крши Устав и да на тај начин буде у сталном прекршају, сталном неспоразуму са законском регулативом, иако ниједна влада у протеклих девет година није испоштвала обавезу доношења закона о финансирању АП Војводине, а рок је истекао 31. децембра 2008. године. Значи, сада ће бити пуних девет година како се то морало урадити. Пошто то није урађено, ми смо још пре две године поднели иницијативу за оцену уставности Уставном суду и до дана данашњег нисмо добили ни одговор, а камоли било шта друго.

Ако неко мисли да је неважно, морам подсетити да у случају придруживања ЕУ једна од основних ствари која се тражи од нас јесте поштовање државе права, правне државе. Правна држава постоји онда када се поштују закони те државе, нарочито када администрација те државе, влада те државе поштује законе и устав своје државе. Ви овим директно кршите Устав ове државе и тиме доводите у питање искреност намере за придруживање Србије ЕУ.

С једне стране, позитивно је то што су приходи који су финансијска помоћ ЕУ посебно приказани, јер је до сада исказивана у једној позицији заједно са осталим донацијама и трансферима, али та помоћ иде из чињенице да се претпоставља искреност у намери придруживању ЕУ. Та искреност се доводи у питање неискреношћу о којој говори непоштовање овога Устава.

С друге стране, појављују се друге парадоксалне ствари. Појављује се ситуација коју бих желео да ми неко објасни, рецимо, министар финансија. Како је могуће да црквене заједнице, црква конкретно, Српска православна, користи средства из буџета, а не плаћа порез? Када ће црква почети да плаћа порез? Она има приходе, а ослобођена је плаћања пореза. Она има продавнице у којима је ослобођена плаћања дажбина. Како је то могуће? Зашто је црква изузета из фискалног система ове земље?

Другим речима, постоје питања на која немамо одговоре.

По Уставу Републике Србије, Косово је у саставу Републике Србије, али ова влада треба да каже грађанима колико дугова Косова ова влада плаћа, колико новца одлази за дугове Косова. Спољни дуг Косова отплаћују грађани Србије. Са колико пара учествује привреда Косова у буџету

Републике Србије? Нула. Колики су трошкови? Ја вас молим да ми кажете, говорим као неко ко не зна, само очекујем да ми помогнете да разумем како је то могуће. Колико ће се плаћати, и докле? По мојим информацијама, до 2041. године треба да се плаћају дугови Косова.

Молим вас, господине министре, одговорите ми на ово питање па да онда наставим са другим питањима која имам. Или да завршим па ћемо онда?

Зашто нема пара за издржавање трећег детета до пунолетства? Ако неко жели да прича о пронаталитетној политици, не може да се прича о трећем детету ако се прво двоје не задрже у овој земљи, јер онда није треће него је опет прво.

Ово што сте спомињали, да у Мађарској после завршетка бесплатног школовања постоји обавеза да се остане и ради у земљи, неке друге земље су то другачије решиле – решиле су тако што се школовање плаћа, али се дају кредити које онда тај који је то платио мора да врати, што је, у ствари, друга страна исте ствари. Овако, ми школујемо, као сиромашна земља, кадрове за богате земље, што је потпуни парадокс. Ја се ту потпуно слажем са вама али постављам питање – шта учинити да тако не буде?

Дакле, хтео бих да чујем одговоре на ових неколико питања, да ми министар пољопривреде објасни стриктно количину новца која ће бити опредељена за пољопривреду, за помоћ паорима, за помоћ људима који су страдали од елементарних непогода у пољопривреди у прошлој години, докле је то дошло и шта ће се даље догађати.

И, наравно, питање свих питања – када ће бити донет закон о финансирању АП Војводине? Да ли ова влада зна када ће то бити урађено, да ли ће то бити урађено? Да ли ће то урадити ова влада или која друга влада? Ко је ту одговоран? Зато што је председник Владе Војводине пред прошли буџет рекао да се он нада да је то последњи буџет који ће бити донет без овог закона. Ево, стиже и овај буџет. Његов је одговор да је у питању одлука парламентарне већине у овој скупштини. Ви сте Влада коју је та парламентарна већина изабрала. Ја вас молим сада да добијем ове одговоре. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Чанак.

Реч има министар Бранислав Недимовић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштовани председавајући, желим само неколико ствари још једном да изнесем, због јавности, јер претпостављам да уважени господин Чанак није чуо када сам говорио о средствима која се тичу буџета Министарства пољопривреде.

Наиме, за Министарство пољопривреде опредељена су средства која износе 44,1 милијарду. Од тога ће укупне субвенције износити 34,3 милијарде. То је 2,7 милијарди више него што је било у претходној години. И буџет је, сам по себи, већи за више од 10% него што је био у 2017. години. У ова средства не улазе средства која ћемо ми повући од ИПАРД средстава и средства која су намењена системима за наводњавање; она се са друге стране финансирају и представљају надоградњу на укупна средства која ће се пласирати.

Оно што је јако важно, за повећање конкурентности наших пољопривредника у 2018. години ће бити издвојено 5,6 милијарди динара, што је скоро десет пута више него 2015. године када је било шестсто милиона динара.

Оно што сте питали, везано за сушу – досад смо урадили неколико ствари: разменили смо меркантилни за семенску робу, то је једно; друга мера је била размена меркантилног кукуруза за товну стоку, како бисмо омогућили људима да што лакше дођу до хране за своју стоку. Укупно је купљено 21.000 тона меркантилног кукуруза 2016. и 2017. године, по цени од 23 динара по килограму. То је знатно виша цена него што је на тржишту. На тај начин смо хтели да подстакнемо наше пољопривредне произвођаче да могу више новца да добију за своју робу.

Продужен је рок, иначе, који траје до 1. новембра, за давање субвенционисаних кредита по посебним каматним стопама, које су 1% и 3%. Подсетићу вас, на тржишту ти кредити се дају по каматној стопи од 7-8%. Дакле, држава је платила разлику између седам-осам до један, уколико је реч о младим пољопривредним произвођачима и о женама, а за остале категорије до три посто. Продужили смо тај рок, и до 15. децембра стоји на располагању за набавку комплетног репроматеријала и за све оно што је неопходно за сервисирање пољопривредне производње. Укупно смо за ово одвојили нових четиристо милиона динара, да бисмо то могли да омогућимо.

Исто тако, дата је препорука јединицама локалне самоуправе, везано за порез на пољопривредно земљиште – у поступку је одлагање накнаде за одводњавање која је доспевала 2017. године.

Дакле, пет или шест различитих мера.

Знам да ћете ми рећи да ово није доста, али у земљи која је прошла кроз три године штедње, кроз период од три године у оквиру ког се морало водити изузетно рачуна о јавним финансијама, ово је оно што се могло урадити.

Можда би неко, да је други министар, посегао да исплати пет или десет хиљада динара пољопривредном произвођачу, али шта бисмо тиме

добили? Та средства смо употребили за системе за наводњавање, за противградне мреже. По први пут ћемо 2018. године имати изградњу нових аутоматских противградних система. То до сада нисмо имали. Исто као што радимо системе за наводњавање.

Дакле, ово су ствари које ћемо реализовати у 2018. години и које смо урадили до сада. Укупна реализација буџета до сада је 78%. Та реализација ће бити много већа у наредне две недеље и ми ћемо доћи до степена реализације од 96-97%.

Оно због чега сам посебно захвалан људима који су радили у Министарству и у Влади јесу ствари које се тичу ИПАРД-а. После осам година, демистификоваћемо читаву ту ствар и једном поћи путем којим морамо да идемо, а то је заједничка европска пољопривредна политика.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Недимовићу.

Господин Ненад Чанак, изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Господине министре, да ли бисте били љубазни да кажете колике ће бити субвенције паорима по хектару? Можете ли то да кажете?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Недимовић.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Субвенције које се дају по хектару биће непромењене у односу на 2017. годину, биће идентичне.

Али нису само то средства која се дају. Средства о којима сам причао су много већа него та средства која су опредељена за субвенционисање по хектару. Десет пута више субвенција на друге ствари дајемо, које повећавају конкурентност. Није само дати новац по хектару. Ви добро знате да то оде у класичну потрошњу. Да ли нама таква пољопривреда треба или нам треба пољопривреда која ће бити конкурентна и која представља грану привреде? Да ли нам треба таква пољопривреда? Мислим да да, сложићете се с тим, а не само да све оде у потрошњу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Недимовићу.

Реч има министар финансија др Душан Вујовић.

ДУШАН ВУЈОВИЋ: Ми смо имали прилике да о овим темама разговарамо и у овој сали и приватно и разговор је увек био садржајан. Стицајем околности, није могло да дође до финала зато што разговор не зависи само од нас него од читавог низа ствари.

Да задржим овај коментар за крај, шта мислим где се налазимо у тим разговорима који би понудили један прави оквир да се о свему овом прича. То би стварно био закон о финансирању АП Војводине, у којем бисмо могли све оне нијансе које бих ја као професионалац, као економиста и као министар желео да видим.

Да кренемо од оних цифара које сте поменули, од оне уставне формулације, од тога како ми то рачунамо, пошто је прецизирање те формулације урађено у Закону о буџетском систему и тамо се прецизира шта улази у тих 7% буџета.

Стицајем околности, данас је разлика између приходне и расходне стране толико мала да та нијанса, да ли се то односи на приходе или на расходе, постаје тривијална. То је 0,7% и то је стварно минимално. Оно што остаје као питање, то је шта се дешава са непореским приходима пошто они имају карактер који није лако одредити у буџетирању. Значи, ми не знамо, ми чак не узимамо прошлoгодишње или овогодишње величине. Ту улазе, главна ствар су добит јавних предузећа, главна ствар су неки други нестандартни извори прихода, као што су рецимо повраћаји из добити од приватизације, односно финализације стечаја банака, који су се догодили пре десет или петнаест година. Значи, то је јако тешко одредити, која је природа тих средстава, укључујући примере које помињете који се тичу Косова итд. Али то је посебна фуснота, о томе ћу рећи реченицу-две касније.

Значи, ми смо узели све оно што пише у закону и овде смо у члану 7 (ако се добро сећам) написали тачно како се дели порез на доходак, који је удео Аутономне Покрајине Војводине у порезу на доходак. Онда смо одредили који је удео Аутономне Покрајине Војводине у порезу на добит, односно у порезу на добит предузећа. Једно је, чини ми се... Друго је 42,7%, пише тамо у буџету. То је неконтроверзно, те се цифре врло лако израчунају на основу процене, односно у реализацији на основу стварне реализације. Ми смо претходних година ту имали неке дилеме око тога, да ли смо то реално планирали, па кад се догоди подбачај у неким елементима прихода на које сте ви рачунали, онда се догоди неки раскорак о ком смо разговарали, али то може да се реши, то је друго питање.

Када смо сабрали све елементе који улазе у ту стандардну страну, укључујући највећу ставку од 31 милијарде која се односи на компензацију за плате људи у систему образовања, дошли смо до цифре (не знам тачно цифру у милијардама динара, она је ту близу) која је 6,17% прихода Републике, а то је отприлике 1.000 милијарди, 998 или тако нешто. То је цифра прве рачунице. Та цифра не укључује капиталне пројекте које смо додали, који су осам милијарди за тзв. Мађарска–Србија пројект железница, па још неки мостови итд., додаци; то додаје неких 8,8 милијарди. Имам фајл па ћу вам дати тачно нашу рачуницу, у детаљима, па можемо да наставимо даље. То не укључује нашу процену од око девет милијарди које ће се од поменуте 34 милијарде односити на кориснике са територије Аутономне Покрајине Војводине.

Кад додамо и те цифре, долазимо до цифре која чини 8,54% тако процењених прихода. Ми смо ту доста конзервативни пошто уопште не рачунамо оне друге ствари које се дешавају. Зато би добар био шири закон. Рецимо, Војводина има натпросечно много, по територији и по броју становника, великих граничних прелаза; има и Батровце, и Хоргош и све остало, па ће имати сада и према Румунији итд. Значи, ту се налази натпросечно много улагања у те прелазе, али и запослености и трошења средстава (која се односе на пореску управу, на царину, на полицију итд.).

Када бисмо имали неки буџет у којем би се договарали принципи итд., једна мало сложенија математика, онда бисмо дошли до тога да би Војводина рекла – ако за неки пројект сматрамо да имамо заједнички интерес, онда ћемо суделовати и у финансирању и у подели ефеката; ако ви мислите да немате интереса, онда бисте само уступали земљу, ресурсе итд. Значи, то је оно што би закон понудио у односу на ову доста круту формулацију која каже 7%, па сад ми гледамо. Нико није рекао на шта се тих 7% односи.

Ово ограничење које сте ви рекли, три седмине, то је неко отприлике проценио да би три седмине требало да буду инвестиције. Сад, ми требало пажљиво да гледамо шта се из свих тих ствари које се ту дешавају... Рецимо, сад се одједном субвенције мењају, па се велики део компензација које иду упућује на тракторе, што је инвестиција. Сад одједном, ми не знамо тачно које цифре да рачунамо. Можемо да седнемо па да гледамо, тешко је проценити.

Ако дајемо субвенције за тракторе, уместо што дајемо субвенције за текуће субвенционисање производње, тадашње базне пољопривредне производње, значи биљне производње пшенице, кукуруза и осталог, што је један потпуно стари модел, онда се цела та слика мења. Значи, ако Србија буде, као што би требало, прелазила на ИПАРД концепцију финансирања, која финансира рурални развој а не даје социјалне субвенције у пољопривреди најмањим домаћинствима итд., онда ће се и карактер тих субвенција, самим тим и трансфера, променити. Зато би било добро да имамо један модел, један инструмент који је много сложенији, ако ме разумете шта хоћу да кажем. Ту бисмо онда лако хватали све те нијансе и све те елементе.

Мој приступ је... Мени више одговара комплексан инструмент у коме бисмо све то могли да сагледамо. Могли бисмо да укључимо инвестиције, рецимо, могли бисмо да укључимо оно што иде... То су кредити са елементима грантова, тј. поклона, као што су кредити KfW који иду рецимо мојој, нећу да кажем родној, али Кикинди, одакле је моја породица, тамо су сад добили кредит KfW за водовод, што је врло значајно.

Сад, то нико у Војводини неће рачунати као улагање у Војводину, али пошто ће се враћање тога... Пазите, прво, то је део квоте коју ми имамо и, друго, враћање ће бити преко буџета Републике Србије, а делом ће бити и преко Града Кикинде. Али елемент гранта, који је 50% у тим кредитима или више, јесте нешто што је у ствари допринос Републике Србије Кикинди, граду на територији АПВ. Слична ствар је са водоводом у Врбасу итд.

Хоћу да кажем, треба узети у обзир и пројекте који утичу... Посебно ће то бити важно када се укључе бољи и квалитетнији пројекти одржавања квалитета природног окружења, значи еколошки пројекти и остало.

Из свега овога произилази – ја сам лично, професионално и као министар врло спреман да разговарам о нечему што би био суштински садржај закона о финансирању Војводине, али нисмо ми једини овде, потребно је да то буде препознато и као политички релевантна тема са свим њеним импликацијама, разумевањима и осталим, да би се то реализовало. Ја могу да кажем следеће: ја сам спреман и могли бисмо да понудимо, у складу са принципима таквог регионалног развоја и осталих метода које постоје, да се врло брзо не само усвоји такав закон него и примени на делу, укључујући оно што се зове прекогранична сарадња, прекогранично финансирање и све остале нијансе које ту постоје.

Мој став је да са наше стране нема ограничења. Ако неко то буде желео, ми ћемо дати пуну подршку. Са наше стране нема ограничења, ни професионалног ни финансијског. Ја мислим да би резултат био не далеко од овога који имамо, мада би токови средстава и природа односа који из њих произилазе можда били другачији. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Вујовићу.

Ђорђе Комленски, повреда Пословника.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: председавајући, повредили сте члан 96. став 1. алинеја 3. и члан 98. став 3, који јасно кажу да председник, односно представник посланичке групе, који има право да говори до 20 минута у једном, може да подели евентуално у два дела... Али то се не односи на овакав начин деобе времена, него пре почетка расправе посланичких група и на крају. У крајњем случају, чак и ако прешироко тумачите, као што сте данас ви склони да широко тумачите Пословник, већ су била два јављања, то је максималан број јављања који може да буде, шефа посланичке групе, од стране уваженог господина Ненада Чанка.

Да вас подсетим, члан 98. став 3. каже да посланичка група (а то се аналогно примењује и на шефове посланичких група) не мора да користи своје време. Значи, дискусија је лимитирана до 20 минута. Господин Чанак

је искористио своје време и ја вас молим да не кршите Пословник даље, јер кршење Пословника, односно његово прешироко тумачење, видели смо до којих нас је све фаза довело. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Ја сам поштовао члан 104. Пословника имајући у виду да господин Ненад Чанак има право на одређен број реплика. То право је искористио, јавио се поново, али ја ћу само замолити да дам прво реч господину Зорану Ђорђевићу, министру, да да одговор на одређена питања. После тога иде реплика.

Све друго је, наравно, процена председавајућег, у складу са чланом 104. Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни? Не.

Изволите, министре Ђорђевићу.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Поштовани господине Чанак, дошли сте вероватно касно и не знате, нисте прочитали да доносимо закон о финансијској подршци породици са децом. Управо, идеја Владе јесте да озакони и донесе начин како ће да помогне породицама са децом, што ће се односити на прво, друго, треће и четврто дете.

Шта ова влада чини? Основала је 2014. године Савет за демографију и то показује озбиљност ове владе да тимски ради и анализира, да тимским радом дође до неких решења која ће да предложи. Закон предвиђа да је омогућено министру да уредбом уређује на који начин ће да стимулише и подстиче рађање деце и на тај начин, брзим начином, да Влада може, у складу са својим могућностима, економским могућностима, да предлаже и врло брзо доноси та решења. Идеја нам је да у врло блиском периоду успемо да Србију из једног негативног природног прираштаја вратимо у плус.

Оно што је такође овим законом предвиђено јесте да повећавамо износ за прво дете, затим повећавамо родитељски додатак, паушал за опрему коју ће добијати све породице без обзира на рођење детета.

Такође, желимо да ова влада својим мерама омогући оно што сте ви поставили као друго питање, задржавање младих у Србији, односно како и на који начин ће то чинити. Чиниће тако што ће својим мерама у глобалу, доносећи модерне законе, градећи једну модерну и економски јаку Србију, стварати атмосферу и услове да наши млади људи остану. То није нимало лак посао с обзиром на услове и све оно што је ова влада затекла 2012. године. Будите уверени да ћемо учинити све да буде тако и да резултат тога буде и повећан наталитет и да млади људи желе да остану у Србији, али и да други млади долазе у Србију.

На крају имам једну молбу за вас, а то је да само, ако можете, у излагању вашем нашу јужну покрајину зовете правим именом – Аутономна Покрајина Косово и Метохија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Право на реплику, господин Ненад Чанак.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Бићу кратак.

Уважени господине министре, улагање у граничне прелазе је државна ствар и она нема везе са АП Војводином, тако да је врло битно да све те ствари врло прецизно урадимо. Јер, ако је, рецимо, неки пут на територији Војводине, ауто-пут рецимо, онда је учтиво, ако то спада у капитално улагање које се рачуна у буџет Војводине, да и део путарине остаје у буџету Војводине а не да се централизовано прикупља. Мислим да се ту можемо сложити.

Што се тиче овог предлога, Скупштина АП Војводине је на својој седници, одржаној 8. новембра 2013. године, значи пре четири године, усвојила Платформу о полазним основама за израду закона о финансирању АПВ. Та платформа је, ево, одмах готов предлог од кога се може почети.

Није уопште спорно, све то може да се реши уколико постоји политичка воља, али је такође важно да се разумемо да ми овде можемо да расправљамо о процентима или о овоме или ономе, суштина овог буџета је демонстрација актуелних политичких односа, које ја потпуно разумем, али морам да приметим да ће без децентрализације и без више новца у локалним самоуправама, више новца аутономним покрајинама (за сада једној, а видећемо колико ће их бити), ова влада имати проблема, и свака будућа, да задовољи потребе грађана на начин који би био бољи него до сада. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Чанак.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите, колега Вукадиновићу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Господине министре, ми смо се чули негде на почетку ове расправе, а ево сада и при самом крају. Мени је жао што није настављено у тако концилијантном тону као што је првог дана ствар текла. Можда неке колеге мисле, и са једне и са друге стране, да ће бити боље да подигну гледаност овог програма тако што ћемо покушати да претворимо Скупштину у ријалити, па ће онда пренос бити гледанији. Али не можемо се ми такмичити и не треба да се такмичимо и да покушавамо да се такмичимо са ријалити програмима, није то наш посао. Брже бисмо завршили чак и да смо дуплирали време, што је био апел и мој и већине наших колега, да смо

дуплирали време за расправу. Колеге из власти, односно из позиције би онда имале могућност да боље и опширније изнесу похвале на рачун буџета, а ми са ове стране неке примедбе. Онда би се боље видело ко има неке примедбе и замерке, а ко просто само демагогише, било да хвали, било да куди тај буџет.

Наравно да грађане Србије не занимају превише наше академске расправе. Зато ћу ја прескочити оно што је госпођа премијерка Ана Брнабић поменула. Није поменула мене, али је поменула неке три ствари, а све три сам ја рекао, и можда још неко од колега.

Када је реч о томе да је буџет неолибералан и да на неки начин инаугурише и наставља курс економске колонизације земље и да ауто-пут Ниш – Мердаре – Приштина – албанска обала на неки начин геостратешки угрожава геостратешке интересе државе Србије, то сам рекао и то мислим. Мислим да је то доста јасно. Госпођа Маја Гојковић, председница наша, није ми дала реплику јуче да одговорим кратко и пристojно госпођи министарки Михајловић, пошто је она одржала једну лепу причу о томе како су путеви важни и како је увек боље да имамо ауто-пут него козју стазу. Наравно да је важно, али постоји буџет који утврђује приоритете. Ја сам мислио и тада и сада да за ову државу није приоритет ауто-пут Ниш–Приштина–Албанија и да је то приоритет за неке друге, и неке друге земље, пре свега за Албанију, да је то приоритет можда и за неке стратегије у Бриселу, НАТО пакту или Берлину, али свакако не за државу Србију.

Наравно да је боље да имамо добре путеве свуда, али мислим да би се кроз Србију могли повући многи, има коридора који би могли бити или довршени, а довршавају се, или би могли бити почети и направљени према мору и према БиХ, Републици Српској и овамо горе кроз Војводину.

Било како било, кажем, нећемо сада правити симпозијум о неолиберализму, нити о савременој глобализацији и токовима, него бих рекао нешто врло конкретно, што нисам стигао да дотакнем. То су ови ненаменски трансфери по јединицама локалне самоуправе. То је само део овог буџета, неколико страница (192, 193. и 194. страна), где се види колике је паре држава наменила општинама, локалним самоуправама. И то је невоља са овим буџетом и у великој мери са овом политиком.

Господин министар Вујовић је рекао и сложили смо се делимично за плате и пензије, али није ми објаснио зашто није укинута та мера. Зашто се ово повећање и могућност да се одради ово повећање извршава као неки акт милости власти, а не да просто укинемо меру? Ја сам рекао тада, а кажем вам и сада, да се плашим да ће неки будући судови, било наши, било међународни, доносити одлуке, односно мере по којима ће морати неке

будуће владе да враћају тај новац који је одузет, пре свега за пензије. Видећемо да ли ће бити тако, као што се ради са девизном штедњом.

Дакле, не свиђа ми се та мера да Влада – ми смо овде усвојили то – прво локалним самоуправама одузме средства, смањи проценат за локалне самоуправе, а онда им као милост, по неком врло чудном критеријуму, када бисмо имали довољно времена да погледамо ове разрезе, враћа те паре које су им претходно одузете.

Онда долазимо у ситуацију да, рецимо, малени Петровац по тим трансферним средствима добије страшно много новца, много више од релативно великог Пирота, а три пута више од Пожаревца. Прешево јако добро пролази, а Сремски Карловци мало. Родно место нашег колеге Милије, Сврљиг, прошло је врло добро са 257 милиона. Зато Сента у Војводини врло лоше. Сјеница одлично, са 415 милиона, знатно више него Смедерево. Тутин изванредно, са 466 милиона, много боље од мог Сомбора на пример; Сурдулица боље од Суботице.

Наравно да ћете ви рећи да се ту узима и фактор развијености, али овде није само то. Примарни критеријум би ипак требало да буде величина и број становника. Тешко је избећи утисак да је реч о једном волунтаризму и да се на неки начин награђују неке локалне самоуправе или локалне власти по нетранспарентном критеријуму. Могло би се о томе говорити и много шире.

Исто тако, поменули смо ону београдску гондолу, за коју је потпуно јасно да нема никаквог економског оправдања да релативно скучен и стешњен буџет државе Србије издваја паре за неку београдску гондолу, при чему се београдска власт хвали како јако добро стоји. Па нека финансирају господа Мали и Весић ту гондолу од својих прихода, односно Град Београд, пошто сте рекли да су поправили свој биланс. С друге стране, видимо да две године траје борба једне мале општине Чајетина на Златибору и тамошње општинске власти да изграде туристички важну и релевантну гондолу, која је, пазите сад, осам пута дужа од ове која би требало да буде у Београду, а јефтинија је од ове. Дакле, могуће је да постоји неко економско оправдање, али не видим оправдање да држава Србија, која натеже и стеже тај буџет, мора то да финансира.

На крају, заиста на крају, у једном тренутку је господин Лончар, када је одговарао колеги, поменуо мађарски пример и рекао – да, али Мађари сада отприлике све враћају под надлежност државе, и оно што су приватизовали и што је било приватно-јавно партнерство сада покушавају да врате под надлежност државе. То је један пут, ја немам ништа против тога, идите тим путем, али ова влада, која стално прича о томе како су претходници све развукли, распродали и тако даље...

Ту, нажалост, има доста истине, али очито нису све распродали. Моје кључно питање је: зашто се продаје, односно зашто се дају концесије за аеродром Београд? Зашто се продаје ПКБ? Шта је са „Ластом“? Зашто не покушамо да доведемо професионални менаџмент у те фирме? Ако су лоша, корумпирана руководства, стара, промените их, доведите компетентне људе. Имате и нож и погачу у својим рукама. Показало се да држава не мора да буде лош власник, и у Мађарској, и у Немачкој и у Скандинавији. Зашто мора само у Србији да буде лош власник? Ако сами наводите примере земаља...

Страшан је овај проблем одлива мозгова, одлива младих. Породица је заиста у проблему, али деца мојих пријатеља, пријатељи моје деце масовно напуштају... Не вреди сад да се ми препуцавамо ко је за то кривљи. Чињеница је да је последњих година тај тренд страшно узео маха. Не видим да ће овај буџет моћи и дати основе да се тај тренд преокрене. Макроекономски то јесте скоцкано, наравно, под претпоставком да раст буде 3,5%, ако не, онда ће бројке бити другачије, али невоља је у томе што мени све ово мало личи на ону чувену пословицу (господин министар и ја обично разговарамо и у пословицама) – операција успела, пацијент умро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вукадиновићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани председавајући, поштовани министри, одмах на почетку да кажем да неке колеге треба да промене занимање, треба да пређу у дуално образовање и да буду заваривачи, то је дефицитарно, с обзиром на то да не заслужују да носе правну диплому, диплому правника. А и та диплома је била јавно-приватно партнерство, стечена је у кафићу „Бонафидес“; ако није хтео тамо професор да потпише, онда код Водинелићке, па онда на завршни испит на државни факултет, да буде да је дипломирао тамо. С обзиром на његово само звање, а не знање, ја му ипак предлажем да пређе на дуално образовање и да имамо то дефицитарно занимање, једног више.

Као неко ко живи на селу, ја разумем ове што пате за селом а живе у граду. С тим у вези, морам да кажем да је овај буџет домаћински и одмах да питам – ти који живе у граду, а плачу за селом, 2016. године су за пољопривреду издвојили 136 милиона евра. Данас плачу зато што је 291 годишње. Толико добијају субвенција пољопривредници. Онда разумем ове друге. Укупне субвенције у пољопривреди, ево, министар пољопривреде је ту, 34 милијарде и 315 милиона, колико ја знам. Године 2012, односно буџет пројектован 2011. за 2012. годину, било је 19 милијарди и нешто.

Данас они плачу ваљда зато што пољопривредници добијају 16 милијарди више него у време када су они владали.

Одмах да их питам, 2011. године су пројектовали буџет и скупили 824 милијарде, данас се скупи 1.180 милијарди, или 356 милијарди више. Онда они кажу да ова влада није домаћинска. Ваљда зато што је скупила 356 а није дизала порезе, не значајно, 356 милијарди, или три милијарде евра. Моје питање овим „војводама са Малдива“, са јахтама, јастозима итд. јесте – где су ишле те три милијарде? Све на Малдиве, Вис, Хвар, белосветска летовалишта, Девичанска и нека друга острва итд. Где је то ишло?

Ове што брину о паорима и инвестицијама питам – које је то Зоран Живковић имао инвестиције кад су му дали земљиште на 40 година? Колико је људи запослио на том земљишту на Фрушкој гори?

Данас кукају, министре, шеснаест инвестиционих програма до сада, око седам хиљада хектара, као, паори су оштећени. Како? Који паори? Хајде да видимо. Данас се издаје, захваљујући закону из 2015. године... На крају, умало да будем жртва тог закона, да паднем овде у Скупштини.

Почетком 2016. године ступио је на снагу, примењен је, министар пољопривреде је ту, укупно је у програм унето – 130.000 хектара издајемо више него претходних година и, за разлику од њих, убирамо годишње 53 милиона евра. За 53 милиона евра, у приватизацији, оној дивљој, предаторској итд., продато је 300.000 хектара ораница, односно друштвеног капитала са 300.000 хиљада ха ораница у Војводини. Е, то су њихове замерке.

А кад чујете тамо неког професора који каже да се мало издваја, ево, да га подсетим: био је на листи странке која је издвајала 136.633.739 евра (министар можда има исте или сличне податке) 2006. године. Сада кука. Претходне године смо издвојили 309 милиона, готово три пута више, два и по пута сигурно; ове године, до сада, 268 милиона евра; за 2018. годину планиран је 281 милион евра.

Сва та кукњава, по мени, нема никаквог смисла. Ако воле село, онда то треба да признају. Као што ћу ја да захвалим СНС-у и свим другим странкама које су ставиле једног пољопривредника, какав је такав је, на листу. Њима није пало на памет, то нису стављали, а камоли да ставе две сељачке странке, колико их има у Србији. И да нам додају, у односу на њих, од 120 до 150 милиона у аграрни буџет, односно за подстицаје у пољопривреди. Из тог разлога ја поштујем и владајућу већину и Владу.

Ја у Влади немам ни портира, али влада која изграђује земљу и која има енергију мора бити подржана без обзира на појединачна искакања, грешке, јер ко ради тај и греша. Не греша само онај ко не ради ништа. Они

су слабо радили а пуно грешили, тако да су на одређен начин девалвирани ову изреку. Неки људи греше, а неки људи су били грешни.

Даме и господо народни посланици, они причају о малом расту БДП-а, 2%. Само кукуруз да вратимо у нормално стање – петсто милиона евра, ево, нека рачуна министар пољопривреде, плус шећерна репа, пшеница, соја, све што је подбацило, готово 1,5% БДП-а. Да није било екстремне суше, енергију нећу да спомињем, низак водостај итд., да није било суше, БДП би нам растао 4%.

Још нешто, овај БДП расте из производње. Њихов БДП је растао у стилу – продам њиву па идем у трговину да купујем и расту ми услуге, трговао сам. Њихов БДП, када је растао, растао је од продаје капитала, задуживања. Онда су за туђи новац и новац добијен за продају фирми итд. куповали страну робу и услуге из трговине су расле. Они су то звали растом БДП-а. Он је искључиво растао од трговине, услуга, није растао од производње као што је сада случај.

Све њихове приговоре сам пажљиво размотрио. Године 2011. су пројектовали буџетски дефицит од 113 милијарди. Мислим да је достигао 160. Значи, пројектовали су га на 14%, достигли су 20% и данас кажу да је грешка 0,6 иако и они знају да ће то бити суфицит.

Онда нам постављају питање како ће расти ПДВ. Из простог разлога што су повећане пензије и плате, па ти обични грађани, за разлику од ових њихових тајкуна који таложу богатство на белосветским острвима... Таложењем богатства су производили сиромаштво; ова влада на одређен начин враћа новаца сиромашнима, правилније га распоређује, зато што они троше новац унутар земље, подижу потрошњу, тражњу и зато ће ПДВ да порасте. Али тешко је неразумном објаснити. Да се то може, он не би био неразуман.

Такође је овде било приговора, министар Кнежевић зна, и неких прича о неким резервама, и ја сам тражио контролу. То зна и министар Кнежевић, а зна и министар Љајић, који није ту. Ми смо нашли 2013. године њихове руке у томе.

Данас је онај мали „Потомчић“ од Вука „Потомка“ и онај тамо са Мариником Тепић, они имају обичај да то кажу... Ево, ја обећавам, моја жена неће излазити на конференцију за штампу да плаче, без обзира што је,000 ничим изазвана, ничим заслужено, доведена у везу.

А ко је то урадио? Човек који каже да му не ваља држава, да је партијска. Та партијска држава је њему исплатила 893.000 динара за трактор који је набавио од Републике Србије. Не знам да ли министар има тај податак, али тврдим да је он то требало да добије. Он је то добио на законит начин. За разлику од њих, ми нисмо вршили селекцију на наше и

њихове, него свако ко је испунио услове – на предрачун, добије право да купи трактор, а када га купи онда право на повраћај. Никога нисмо осакатили на начин на који су они то радили.

Они треба да знају, своја права треба да искористе али су и обавезни... Мали од Вука „Потомка“ је дужан и обавезан да нам каже шта је било са 55 милиона динара које су он, његов старац, који је био у јавном сектору, зато га помињем, шеф Националне службе за запошљавање, за негу старих лица испумпали и ставили у своје цеповете. Данас је покушао да ме увреди. То не може свако. Сада је отишао, њему је порука: ова влада, он то не схвата, није захвална само на похвалама већ и на саветима, чак и на критикама.

Није важно владати, важно је земљу изграђивати. Сви ми треба да учествујемо у томе. Мердевинама успеха се не може попети са рукама у цеповима, као што су ови из странке бившег режима хтели. Они су уместо мердевина успех доживели као лифт. Ми морамо бити, за разлику од њих, вредни, посвећени, свакога дана. Време треба да проводимо на стругу, плугу, не на каучу, не у кафићима и не на Малдивима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Даме и господо народни посланици, сагласно члану 98. став 4. Пословника, закључујем заједнички начелни и јединствени претрес о предлозима аката из тачака 1–31. дневног реда.

Настављамо са радом у понедељак, у 10 часова. Дакле, 11. децембар, понедељак, 10 часова. Хвала вам.

(Седница је прекинута у 21.25 часова.)